

Salvati Planeta Albastră

NR. 2
DECEMBRIE 2013

Editura NOVA DIDACT
Râmnicu Vâlcea

ISSN: 2286 – 1475

REDAȚIA REVISTEI

REDACTOR ȘEF: PROF. BONCAN RUXANDRA

*REDACTORI ȘEF ADJUNCT: PROF. ȘORLEI IOANA DANIELA - GRADINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NORD I RM. VÂLCEA
PROF. BĂLESCU MARIANA - GRADINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT TRAIAN RM. VÂLCEA*

GRAFICĂ: INF. DĂSCĂLETE-BURTEA ALEXANDRU - CASA CORPULUI DIDACTIC VÂLCEA

COPERTĂ: INF. DĂSCĂLETE-BURTEA ALEXANDRU - CASA CORPULUI DIDACTIC VÂLCEA

AUTORII SUNT RESPONSABILI PENTRU CONȚINUTUL ARTICOLELOR PUBLICATE

**COLECTIVUL DE REDACȚIE
EDITURA NOVA DIDACT RÂMNICU VÂLCEA**

DIRECTOR-REDACTOR ȘEF: PROF. ANDRA BICĂ
EDITOR-INFORMATICIAN: DĂSCĂLETE-BURTEA ALEXANDRU
ADMINISTRATOR FINANCIAR: EC. DUMITRANA VARINIA
BIBLIOTECAR: PURANU GEORGETA

EDITURA NOVA DIDACT
RÂMNICU VÂLCEA

ISSN: 2286 – 1475

ISSNL: 2286 – 1475

Salvati
Planeta Albastră

Cuprins

1. ***Educația ecologică la preșcolari*** **13**
Prof. pt. învă. preșc. Baraitaru Gheorghia
Grădinița cu Program Prelungit „Brotăcel” Modelu, Jud. Călărași
2. ***Importanța educației ecologice la vârsta preșcolară*** **14**
Prof. Înv. Preșcolar Bercaru Vasilica-Adriana
Educatoare Bercaru Victoria
Grădinița Nr.185, București
3. ***Împreună pentru ”Generația Eco ”*** **17**
Educ. Bercea Camelia
Grădinița Cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea
4. ***Importanța educației interculturale*** **18**
Boncan Ruxandra
Prof. învă. preșcolar
Grădinița cu Program Prelungit Traian Râmnicu Vâlcea
5. ***Grădinița Eco*** **19**
Prof. Boșonea Georgeta
Grădinița cu Program Prelungit Cozia Râmnicu Vâlcea
6. ***Protecția mediului în perspectiva viitorului*** **20**
Prof. Ancuța Bianca
Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Vâlcea
7. ***Credem în viitor, respectând natura*** **21**
Profesor Mihăilă Mirela
Educatoare Bogdan Dorina
Grădinița ”Clopoțel”
8. ***„Darurile Primăverii”*** **23**
Prof. învă. preșcolar Căldărușă-Borzași Elena-Maria
Grădinița cu Program Prelungit „Parfum De Tei” Cluj-Napoca
9. ***Rolul educației ecologice*** **24**
Prof. Călugăroiu Maria Viorica
Grădinița cu Program Normal Stănuleasa
Sandu Gerasela
Școala Gimnazială Sâmburești
10. ***Educația ecologică în grădiniță*** **25**
Chică Maria
Ciucă Maria
Școala Gimnazială Sâmburești
11. ***Apa este viață*** **28**
Cozma Alexandra

12. Copiii- prietenii naturii	29
Prof. Cîrstina Daniela Școala Gimnazială, Com. Ionești	
13. Noi și planeta albastră	29
Învățător Dobrică Valeria Școala Primară Fișcălia, Ionești	
14. Protecția mediului natural	30
Prof. înv. primar Duinea Diana Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Vâlcea	
15. O cauză comună și unificatoare – protecția mediului înconjurător	33
Ed. Ghițulescu Elena Grădinița cu Program Normal Sălătrucel Vâlcea	
16. Proiect de program LeAF „Miresmele Codrului”	34
Prof. Glonț Ramona Grădinița cu Program Normal Fișcălia, Ionești	
17. Educația ecologică la preșcolari	35
Grigorescu Monica Ivan Natalia	
18. Pădurea- loc de atracție pentru copilul preșcolar	35
Profesor Istratie Floarea Profesor Stancana Doina Grădinița cu Program Prelungit Traian Râmnicu Vâlcea	
19. “Natura ne iubeste, natura dăruiește!”	37
Profesor Kecsedî Aurora Profesor Socaciu Delia Neluța Grădinița cu Program Prelungit “Căsuța Fermecată ”Gherla	
20. Educația ecologică în contextul actual	39
Prof. înv. primar Limbășanu Georgeta Colegiul Național de Informatică “Matei Basarab” Râmnicu Vâlcea	
21. Defrișarea –drumul lung și sigur înspre nimic	42
Tucan Nicolita Grădinița cu Program Prelungit Nr. 14 Râmnicu Vâlcea Lungoci Elena Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea	
22. Educația ecologică în grădinița de copii	44
Prof. Marcela Călin Grădinița cu Program Prelungit „Brotăcel”, Modelu, jud. Călărași	
23. Dezvoltarea creativității și educarea copiilor în spiritul ecologic prin activitățile practice desfășurate în grădinița de copii	45
Prof. Mărginean Liliana- Camelia Grădinița Lumea Prichindeilor Câmpia Turzii Judetul Cluj	

24. Copilul preșcolar-un prieten bun al naturii	47
Educ. Lungu Mariana Grădinița cu Program Prelungit "Brotăcel" Modelu, jud. Călărași	
25. Grijă pentru zâmbetul pământului	48
Educatoare Mârza Adela Grădinița cu Program Prelungit „Micul Prinț”, Cluj-Napoca	
26. Salvați natura	49
Prof. inv. preșc. Băluță Mihaela Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea	
27. Gândirea deductivă în raport cu natura	50
Prof. Mihai Lavinia Grădinița cu Program Prelungit Nord 1, Râmnicu Vâlcea	
28. Cu ajutorul copiilor putem salva pământul	51
Profesor pentru învățământul preșcolar Mihăilescu Mihaela Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea	
29. Educația ecologică - de la teorie la practică	52
Mitu Constantina Cristina Sperchez Mihaela Grădinița cu Program Prelungit Nr. 4 Bucuresti, sector 4	
30. Aspecte de educație ecologică	53
Prof. Inv. Primar Mureanu Georgiana Școala gimnaziala D-tru Bădescu - Olănești	
31. Aspecte de educație ecologică	55
Prof. Inv. Primar Mureanu Georgiana Școala gimnaziala D-tru Bădescu - Olănești	
32. Padurea prietena copiilor	57
Marilena Murtaza Daniela Borcoși Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 3 Râmnicu Vâlcea	
33. Salvati Planeta albastra!	57
Negoescu Ioana Grădinița Barbatesti jud. Valcea.	
34. Salvați Planeta Albastră	58
Prof. Bîrzescu Cătălin Colegiul Tehnic Energetic Râmnicu Vâlcea	
35. Salvați Planeta Albastră	62
Prof. Bîrzescu Venera Colegiul Tehnic Energetic Râmnicu Vâlcea	
36. Poluarea	68
Elev Bratu Cosmin-Daniel, Clasa a VII-a	

- Școala Gimnazială Găgești, Com. Bolotești, Jud. Vrancea*
Profesor coordonator Rosioru Geanina
- 37. Cele mai inedite instrumente muzicale** **76**
Prof. Balint Mihaela Elena
Prof. Popescu Laura
Prof. Văcaru Cristina
Prof. Potoarcă Ana
Prof. Vasilescu Mihalea
Grădinița Happy Kids Râmnicu Vâlcea
- 38. Conservarea mediului și poluarea** **86**
Chetrou Alexandru clasa a X-a A
Colegiul Tehnic „Edmond Nicolau” Focsani
Prof. coordonator: Rosioru Sorin-Marian
- 39. Copacul** **90**
Prof. învă. preșcolar MITU LAURA
Grădinița cu Program Prelungit. Nicolae Bălcescu Râmnicu Vâlcea
- 40. Ecologie** **93**
Elevă: Eremia Teodora
Elevă: Ivanoiu Mihaela
Elev: Vladu Daniel
Prof. coordonator: Petcu Mariana
Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Vâlcea
- 41. Salvați Planeta Albastră** **95**
Elevă: Huțu Elena Ingrid
Elevă: Tițan Talida Mihaela
Elevă: Ancuța Georgiana Larisa
Elevă: Ioniță Iulia Maria
Prof. coordonator: Mariana Petcu
Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Vâlcea
- 42. Natura, prietena mea** **99**
Prof. Aprodu Maria
Grădinița cu Program Prelungit Nicolae Bălcescu Râmnicu Vâlcea
- 43. Salvați Planeta Albastră** **104**
Educatoare Nicolae Mariana
Grădinița cu Program Normal Nr 1 Lehliu Jud. Călărași
- 44. Conservarea mediului** **110**
Elev: Patrascan Razvan, Cls a X-a A
Profesor coordonator: Rosioru Sorin Marian
Colegiul Tehnic “Edmond Nicolau” Focsani

45. Pădurea –aurul verde	120
46. Conservarea si poluarea mediului	124
<i>Eleva: Penghis Anca-Daniela, Clasa VII-a</i>	
<i>Profesor coordonator: Rosioru Geanina</i>	
<i>Scoala Gimnazială Găgești, comuna Bolotești, jud. Vrancea</i>	
47. Poluarea și efectele acesteia	134
<i>Profesor Oancea Marinela-Georgeta</i>	
<i>Liceul Tehnologic „Constantin Dobrescu,, Curtea de Argeș</i>	
48. Educarea spiritului de ocrotire a naturii la scolari	135
<i>Prof. Olescu Ileana</i>	
<i>Școala Gimnazială Armasesti, Valcea</i>	
<i>Prof. Stanca Cristina</i>	
<i>Școala Gimnazială Modoia, Valcea</i>	
49. Considerații ecologice asupra speciei Romanichtys Valsanicola	135
<i>Profesor biologie Panaitescu Alin</i>	
<i>Liceul Tehnologic „Constantin Dobrescu” Curtea de Argeș</i>	
50. Ce-ar fi dacă ...	136
<i>Inst. Pătru Elena Cristiana</i>	
<i>Grădinița</i>	
51. Poluarea apelor	140
<i>Prof. învă. preșc. Peche Alina Marieta</i>	
<i>Grădinița cu Program Prelungit Nr.14 Râmnicu Vâlcea</i>	
<i>Prof. învă. preșc. Popescu Elena</i>	
<i>Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată” Râmnicu Vâlcea</i>	
52. Aerul înseamnă viață!	141
<i>Popa Ion Cristian</i>	
<i>Liceul Tehnologic „Constantin Dobrescu”</i>	
53. Formarea comportamentului ecologic la preșcolari prin activitățile de educație ecologică	142
<i>Educ. Popescu Gabriela</i>	
<i>Educ. Alexandrescu Gabriela</i>	
<i>Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu Vâlcea</i>	
54. S.O.S Natura	144
<i>Popescu Liliana</i>	
<i>Grădinița cu Program Normal Dienci, Olt</i>	
<i>Negrescu Emilia</i>	
<i>Grădinița cu Program Normal Leleasca, Olt</i>	
55. Să trăim în armonie cu natura!	146
<i>Prof. Porumbelu Gabriela</i>	
<i>Colegiul Tehnic „G-ral David Praporgescu” Turnu Măgurele– Jud. Teleorman</i>	

- 56. *Împreună să salvăm natura*** **147**
 Profesor Învățământ Preșcolar Preda Dana Mihaela
 Profesor Învățământ Preșcolar Chițibia Cristina Claudia
 Grădinița „Înșir’te Mărgărite”, București, Sector 4
- 57. *Micii ecologiști*** **148**
 Prof. Prună Mariana
 Grădinița Nr. 4, sector 4, București
- 58. *Ecologie și creativitate*** **149**
 Prof. înv. primar Răducioiu Emilia
 Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Valcea
- 59. *Poluarea ca efect al urbanizării excesive*** **149**
 Radulescu Maria Didona
 Școala cu clasele I-VIII Băiculești, județul Argeș
- 60. *Copiii iubesc și ocotesc natura*** **150**
 Prof. Radulescu Nina
 Grădinița cu Program Prelungit Nord 1, Râmnicu Vâlcea
- 61. *Cunoașterea mediului înconjurător, mijloc de dezvoltare a proceselor psihice de cunoaștere*** **151**
 Prof. Raduta Alina
 Grădinița cu Program Normal Lizuca, Râmnicu Vâlcea
- 62. *Strategii și forme de realizare a educației inclusive*** **152**
 Răduțoiu Gheorghia
 Grădinița cu Program Prelungit Traian, Râmnicu Vâlcea
- 63. *Parcul natural putna vrancea – element cheie în protecția carnivorelor mari din județul Vrancea*** **155**
 Prof. Roșioru Geanina
 Școala Gimnazială Găgești, com. Bolotești, jud.Vrancea
 Prof. Roșioru Sorin Marian
 Colegiul Tehnic „Edmond Nicolau” Focșani, jud.Vrancea
- 64. *Protejarea mediului înconjurător*** **157**
 Înv. Rotea Anca Maria
 Școala Gimnazială „N. Bălcescu”, Drăgășani - Vâlcea
- 65. *Educație pentru mediul înconjurător*** **158**
 Prof. Înv. Primar Puețu Giorgiana-Elena
 Liceul „Constantin Brâncoveanu” Horezu
 Institutul Săftoiu Ionela-Marina
 Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1 „Căsuța Piticilor” Horezu
- 66. *Salvați pământul – natura ne iubește!*** **159**
 Săliste Mihaela
 Dragomirescu Emilia
 Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu Vâlcea

67. Să protejăm natura	161
<i>Educatoare Sandu Narcisa</i>	
<i>Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea</i>	
68. Copiii iubesc și ocrotesc natura	163
<i>Săraru I. Cristiana</i>	
<i>Grădinița cu Program Normal Șirineasa</i>	
<i>Miroiu Maria</i>	
<i>Grădinița cu Program Normal Nr. 1 Băbeni</i>	
69. Modalități de educare ecologică a micilor școlari	166
<i>Prof. învă. primar Șerban Diana-Cristina</i>	
<i>Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Râmnicu Vâlcea</i>	
70. Proiect – Natura, Comoara Noastră	167
<i>Prof. învă. preșcolar Soporan Cornelia</i>	
<i>Prof. învă. preșcolar Arghiuș Ioana</i>	
71. Gândirea deductivă în raport cu natura	168
<i>Prof. Șorlei Daniela Ioana</i>	
<i>Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea</i>	
72. Pădurea-izvor de sănătate	171
<i>Stan Oana –Elena</i>	
<i>Oteșanu Ioana</i>	
<i>Grădinița cu Program Prelungit Nr.14 Râmnicu Vâlcea</i>	
73. Pământul albastru	172
<i>Înv. Stanciu Elvira</i>	
<i>Școala Gimnazială „N. Bălcescu,, Drăgășani Jud. Vâlcea</i>	
74. Să ocrotim natura!	173
<i>Prof. Stanciu Maria</i>	
<i>Prof. Nicut Nadia</i>	
<i>Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea</i>	
75. Numai gândind ecologic, putem salva planeta	175
<i>Prof. învă. primar Carmen Elena Stănculescu</i>	
<i>Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab” Râmnicu Vâlcea</i>	
76. Salvați planeta albastră	176
<i>Prof. învă. primar. Stoian Adela</i>	
<i>Școala Gimnazială "I. Gh. Duca" Râmnicu Vâlcea</i>	
77. „La mijloc de codru des”- proiect LeAF	178
<i>Prof. Teșuică Laura Georgiana</i>	
78. Natura – prezent și viitor	179
<i>Prof. Togan Crina</i>	
<i>Grădinița nr.4, Sector 4 București</i>	

- 79. Salvați Planeta Albastră** **180**
 Elevă: Ancuta Maria-Denisa
 Elevă: Raget Ana-Maria
 Profesor coordonator: Petcu Mariana
 Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Râmnicu Vâlcea
- 80. Poluarea mediului înconjurător** **185**
 Elev: Diaconu Marian Constantin
 Elev: Lisandru Robert Marian
 Clasa: a VII-a
 Profesor: Ionescu Daniela
 Liceul Teoretic Gradistea
- 81. Pledoarie pentru planeta albastră** **198**
 Prof. Camelia Teodora Rus
 Colegiul Tehnic „Raluca Ripan” Cluj-Napoca
- 82. Protecția mediului** **206**
 Elevă: Feloiu Anca Maria
 Elevă: Petria Ioana Aurelia
 Elevă: Țarfulea Bianca-Ionica
- 83. Poluarea mediului inconjurator** **210**
 Prof. Toma Aliona
 Prof. Apostol Adriana
 Gradinita "Floare albastra"- Bucuresti
- 84. Protejând mediul salvăm viitorul planetei** **211**
 Educatoare Țandru Maria Tatiana
- 85. Generația verde** **213**
 Prof. învățământ preșcolar Velicu Mihaela-Cristina
 Prof. învățământ preșcolar Zarvă Georgeta-Alina
 Grădinița Nr. 4
- 86. Poluarea – problemă prioritară a oamenilor** **214**
 Inv. Badea Nicoleta
 Școala Gimnazială Tache Ionescu Râmnicu Vâlcea
 Educ. Vergu Elena
 Grădinița cu Program Prelungit Traian Râmnicu Vâlcea
- 87. Conduita ecologică în grădiniță** **215**
 Prof. Vilculescu Simona
 Grădinița cu Program Normal Lizuca Râmnicu Vâlcea
- 88. Rolul activitatilor integrate in cadrul proiectului tematic** **216**
 Prof. înv. preșc. Niculas Maria
 Gradinita cu Program Prelungit „Pinocchio”,Structura 2 Campia Turzii, Jud. Cluj
- 89. Să salvăm Pământul!** **223**
 Daniela Ionescu

Niculina Constantin

- 90. Salvați Planeta Albastră** **230**
Elev: Cîrstoiu Sorin
Prof. coordonator: Bîrzescu Venera
Colegiul Energetic Râmnicu Vâlcea
- 91. Salvați Planeta Albastră** **235**
Elev: Pîrcalaboiu Vlad Teodor
Prof. coordonator: Bîrzescu Cătălin
Colegiul Energetic Râmnicu Vâlcea
- 92. Conservarea mediului** **240**
Elev: Soric Sorin Cristian Clasa X a A
- 93. Ecologizarea mediului înconjurător** **247**
Informatician Dăscălete - Burtea Alexandru Constantin
Casa Corpului Didactic Vâlcea

Educația ecologică la preșcolari

Prof. pt. învă. preșc. Baraitaru Gheorghiuța
Grădinița cu Program Prelungit „Brotăcel” Modelu, Jud. Călărași

Motto:

“A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, iar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii ”

Eugen Pora

Termenul de ecologie creat de E. Haeckel în 1866 definește “știința condițiilor luptei pentru existență” (grecescul oikos = casă, gospodărie, loc de viață și logos = știință, vorbire).

Ecologia contemporană studiază structura, funcționalitatea și conservarea sistemelor. Civilizația umană are un rol foarte important în evoluția ecosistemelor de pe planeta noastră, dar din păcate, omul nu pare să fie conștient de imensul rol pe care îl are. Pentru a cunoaște modul de funcționare al acestui sistem din care facem și noi parte este esențial ca omul să fie educat în spiritul respectului pentru mediul înconjurător, pentru ca el să fie conștient că nu este stăpânul naturii, ci parte a ei.

Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața.

Astfel, încă de la grădiniță, prin acțiunile organizate cu grupele de copii urmărim să-i învățăm pe aceștia să înțeleagă și să iubească natura, să-i pătrundă tainele și să o protejeze, să le sădim în conștiință dorința de a o păstra intactă, să înțeleagă faptul că orice ființă are dreptul să trăiască într-un mediu curat și sănătos.

Mijloacele cele mai eficiente pentru transmiterea acestor învățăminte către copii, sunt cele legate de particularitățile lor de vârstă : observările directe, experimentele simple, povestirile, jocurile ecologice, diafilmele și diapozitivele, plimbările, excursiile și drumețiile. Pentru a nu suprasolicita copiii de fiecare dată, am regândit activitățile zilnice în ansamblul lor – cu deosebire conținutul acestora, strategiile de lucru aplicate, punând accent pe desfășurarea activităților în viziune interdisciplinară. Ca urmare, concluzia desprinsă a fost că pentru a obține rezultate pozitive cu preșcolarii, fiecare acțiune ecologică trebuie să fie concepută și realizată sub formă de joc sau să fie însoțită de un joc ecologic, deoarece copiii au nevoie să se joace pentru a se dezvolta și pentru a învăța despre lumea din jurul lor. Jocul este calea directă prin care copilul își îmbogățește sfera cunoștințelor, ia mai ușor contact cu mediul ambiant, își dezvoltă motricitatea, se orientează, stabilește relații și acționează.

Având încredere în puterea noastră de creație, am gândit și folosit în cadrul activităților cu conținut ecologic jocuri având ca teme “ Detectivii ”, “ Ce se aude? ”, “ Viață – foc ”, “ Veverița la castane ”, “ Așează fiecare element la locul lui ” și multe altele prin care copiii au înțeles că numai aflându-se în mijlocul naturii îi pot cunoaște tainele.

De aceea, așa cum noi cadrele didactice, ne ocupăm de educația intelectuală, de cea morală și estetică, de dezvoltarea aptitudinilor și sentimentelor, de educația voinței, este momentul să ne ocupăm și de educația ecologică prin care să-i învățăm pe copii “ DE CE ? ” și mai ales “ CUM ? ” trebuie protejată NATURA..., iar când copilul începe să-și deschidă spre natură și ochii minții, a sufletului, când prin gesturile pe care le face vis-a-vis de mediul înconjurător ne demonstrează că a ajuns nu numai să îi placă ceea ce vede în jurul lui – plante, animale, păsări, dealuri, râuri, ci și să-și îndrepte eforturile (la puterea și nivelul specific vârstei) spre a ocroti toate acestea, sau chiar mai mult, spre a îndrepta greșelile făcute de generațiile trecute, vom putea spune că munca noastră educativă nu a fost în zadar!

Bibliografie

1. Geamănă, A. N., Pentru Earth Voice România-3R-Material didactic alternativ, destinat activităților de educație ecologică, Ed. Nelmaco, București, 2004
2. Pârvu, C., Îndrumător pentru cunoașterea mediului, București, 1982

Importanța educației ecologice la vârsta preșcolară

Prof. Înv. Preșcolar Bercaru Vasilica-Adriana

Educatoare Bercaru Victoria

Grădinița Nr.185, București

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale în mod util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Ocrotirea planetei este o problemă mondială și, tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate.

Starea de sănătate nu poate fi menținută respirând aer poluat, consumând alimente și apă contaminată cu pesticide sau alte substanțe chimice; sau locuind mediul în care gunoaiile sunt la ele acasă, unde întâlnești la tot pasul peturi și deșeuri aruncate la voia întâmplării.

Pentru că viața nu poate fi separată de mediu, educația trebuie făcută și în direcția protecției mediului.

Natura trebuie protejată și îngrijită. Dacă iubim curățenia și o întreținem, totul în jurul nostru va fi curat și vom respira un aer de calitate, nepoluat. De aceea este bine să-i învățăm pe copii, de mici, cum pot proteja și ocroti natura.

Educația ecologică este o parte importantă a educației pe care copiii o primesc în grădiniță și apoi în școală. Se impune astfel, ca încă de la vârste mici, copiii să fie educați în spiritul unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător, în vederea formării ulterioare a conștiinței și comportamentului ecologic, favorabile unui stil de viață sănătos.

În mare măsură depinde și de noi, educatoarele, de modalitățile și mijloacele folosite în activitățile de educație ecologică și nu numai, prin care să obținem performanțe în procesul de învățământ, și de a căuta noi variante metodologice eficiente pentru a obține rezultate pozitive în procesul instructiv-educativ-formativ.

Insuflându-le de mici dragostea și respectul față de natură, copiii vor fi capabili să acționeze în așa manieră încât să contribuie la păstrarea sănătății mediului.

Rolul educatorului este cu atât mai mare cu cât el trebuie să formeze la copii atitudini comportamentale menite a contracara pericolul care paște planeta.

Scopul educației ecologice este de a educa și forma preșcolarii în spiritul interesului, pentru a proteja și menține curat mediul înconjurător, dezvoltându-le un comportament responsabil față de natură, precum și stimularea motivației pentru protecția naturii și derularea de acțiuni concrete care să atragă copiii și spre activitățile extracurriculare.

Activitățile desfășurate, în grădinița noastră, în cadrul educației ecologice au urmărit:

- Trezirea dragostei copiilor pentru natură, inițierea lor în observarea și cercetarea naturii, dezvoltarea pasiunii pentru munca de cercetare;
- Dobândirea unor cunoștințe pe baza observațiilor dirijate de către educatoare privind varietatea speciilor de plante, adaptarea lor la condițiile de mediu, rolul lor în biocenoză;
- Familiarizarea copiilor cu ideea de ocrotire a naturii;
- Formarea unor deprinderi de comportare civilizată în grup.

Prin activitățile de cunoaștere (observări, memorizări, lecturi după imagini, convorbiri cu suport

intuitiv, experimente) am transmis copiilor cunoștințe despre mediu, despre natura în cele patru anotimpuri (transformări, cauze și efecte); despre animale, plante, poluare (cauze, efecte și măsuri), despre mediul natural și mediul social.

Dornici de a cunoaște, de a investiga frumusețea naturii, copiii au fost antrenați în activități complementare prin organizarea a cât mai multor plimbări, drumeții, popasuri și excursii ecologice, urmărind cultivarea interesului și a admirației față de frumusețile și mărețiile naturii, delicatețea și sensibilitatea florilor, fragilitatea insectelor, coloritul și ciripitul păsărilor, fosnetul frunzelor, susurul izvoarelor.

Animați de dorința de a pune cât mai repede în practică cunoștințele asimilate în cadrul activităților, n-am implicat cu plăcere în realizarea unor acțiuni cu tematică ecologică, unele cuprinse în diverse proiecte educaționale.

Așadar am insuflat preșcolarilor de la grădinița noastră dorința de a da un exemplu bun tuturor, de a sensibiliza pe cetățeni, în scopul protejării naturii, a planetei suferinde. Copiii au învățat despre natură, despre necesitatea protejării acesteia, dar și despre consecințele unor acțiuni inadecvate față de mediu.

Imaginile prezentate mai jos- surprind momente din aceste activități: (plantăm flori în ghivece în clasă, sădim pomișori în curte,, îngrijim plantele, le stropim, le spălăm, le curățăm de frunze uscate, etc.), nu aruncam gunoie pe jos la întâmplare, ci numai în locurile special amenajate

ACTIVITĂȚI GOSPODĂREȘTI LA COLȚUL NATURII

COLECTAREA DE PET-uri

PLANTARE DE COPACEI

PARADA MODEI- CONFECTIONARE COSTUME DIN DESEURI

Împreună pentru „Generația Eco „

Educ. Bercea Camelia

Grădinița Cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea

Motto:

“Am primit lumea ca o moștenire pe care nu-i îngăduit nimănui să o deterioreze, iar fiecare generație este obligată să o lase mai bună.”

Protecția mediului înconjurător a devenit un obiectiv major al lumii contemporane. De aceea omenirea caută soluții pentru prevenirea poluării mediului de viață și crearea unui mediu echilibrat și propice vieții.

Programa învățământului preșcolar include la categoria activităților opționale și educația ecologică.

Aceasta presupune că, în pofida importanței sale, programa de educație ecologică se aplică în funcție de diverși factori : resursa umană competentă și cu disponibilitate pentru acest tip de activități, materialele didactice necesare, factori materiali, sociali.

Poate unii își pun întrebarea: „De ce este obligatoriu ca educația ecologică să înceapă de timpuriu, încă de la vârsta preșcolară?”. Pentru că aceasta este vârsta la care începe formarea viitorului cetățean al planetei, din toate punctele de vedere. Pe de altă parte, este evident că nu trebuie să uităm de valoarea, pentru formarea viitorului individ uman, acelor „7 ani de acasă”, prin care unui copil i se transmit normele elementare de comportament, care constituie fundamentul acțiunilor unui cetățean preocupat de mediul în care trăiește.

ECOINVENTATORII

Copiii devin sensibili la frumusețile naturii, grijulii cu ea și simt că trebuie să o aibă permanent alături. Toate aceste activități, ca multe altele care pot fi desfășurate în grădiniță constituie o cale de dobândire a cunoștințelor ecologice și despre mediul înconjurător de verificare, de consolidare și chiar aplicare a acestora, a modului în care preșcolarii percep și interpretează realitatea înconjurătoare, deschid largi posibilități de stimulare a curiozității și interesului pentru cunoaștere, educă la copiii dragostea pentru natură și frumusețile ei.

Importanța educației interculturale

Boncan Ruxandra

Prof. inv. prescolar

Grădinița cu Program Prelungit Traian Râmnicu Vâlcea

Educația în perspectiva deschiderii către valori multiple reprezintă un demers pe deplin justificat, întrucât vizează mai bună inserția a individului într-o lume spirituală polimorfă și dinamică.

Acest demers formativ vine în întâmpinarea atât a dezideratelor individualității, prin valorizarea unor trăsături particulare, unice, ce merită a fi recunoscute sau amplificate, cât și în profitul societății, asigurându-i un anumit grad de coerență, solidaritate și funcționalitate.

Solidaritatea comunitară este potențată prin felul cum se gestionează reproducerea marilor simboluri în interiorul spațiului cultural respectiv, dar și prin modul cum este reglată deschiderea spre alte formațiuni socio-culturale. Se concretizează cu acest prilej o dinamică specifică dintre închidere și deschidere, o relație pulsatorie care generează sporirea culturală. Acest raport dintre general și particular, dintre continuu și discontinuu, dintre asumare și negare trebuie actualizat, într-un mod specific, și la nivel școlar. Experimentarea diferenței trebuie să înceapă încă de pe băncile școlii și va continua întreaga viață.

Obiectivul principal al educației interculturale rezidă în pregătirea persoanelor pentru a percepe, accepta, respecta și a experimenta alteritatea. Scopul îl reprezintă netezirea terenului întâlnirii cu celălalt.

A face educație interculturală presupune ca însuși procesul educațional să se realizeze într-un mediu interacțional, prin punerea alături, față în față, a purtătorilor unor expresii culturale diferite.

Alteritatea trebuie să devină un motiv de bucurie, o ocazie de întărire a sentimentului viețuirii laolaltă, o dorință a unei împreună simțiri și binevenite conlucrări. Altfel este un prilej de descoperire și conștientizare a realei identități. Căci, în căutarea celui alt, ne descoperim pe noi înșine, ne dăm seama de ceea ce suntem, sperăm, merităm.

Topica interculturalității a apărut în ultimele decenii, ca răspuns în plan educațional la fenomenele de creștere a interconexiunilor și a globalizării. Se știe că multe conflicte, aparent economice, istorice, sociale etc. au în subsidiar o componentă culturală. Incomunicabilitatea de ordin spiritual generează și întreține celelalte stări conflictuale sau de tensiune.

Condiția necesară (nu și suficientă) pentru detensionarea conflictelor constă în găsirea unor piste de comunicare în plan spiritual. Tensiunile și războaiele iau naștere, mai întâi, în mintea noastră.

A le preveni sau a le anihila reprezintă și un exercițiu mental, de expulzare deliberată a ideilor rele.

Dispozitivul mental îl predetermină pe cel real, extern. Obiectul pedagogiei interculturale este un anumit fenomen: educația interculturală. În mod sintetic, educația interculturală vizează o abordare pedagogică a diferențelor culturale, strategie prin care se iau în considerație specificitățile spirituale sau de alt gen (diferența de sex, diferența socială sau economică etc.), evitându-se, pe cât posibil, riscurile ce decurg din schimburile inegale dintre culturi sau, și mai grav, tendințele de atomizare a culturilor.

Abordarea interculturală nu este o nouă știință, nici o nouă disciplină, ci o nouă metodologie ce caută să integreze, în interogația asupra spațiului educațional, datele psihologiei, antropologiei, științelor socialului, politicii, culturii, istoriei.

Grădinița Eco

Prof. Boșonea Georgeta

Grădinița cu Program Prelungit Cozia Râmnicu Vâlcea

Motto:

„Învățați-i pe copiii voștri ceea ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că pământul, cu tot ce are frumos, este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului, ci omul aparține pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face pământului își face lui însuși.”

Sieux Seattle

Pornind de la preocuparea societății românești și, de altfel, a lumii întregi pentru protejarea naturii, am considerat că educația ecologică la grădiniță capătă o importanță deosebită, cu atât mai mult cu cât copiii la această vârstă sunt foarte receptivi și sensibili la problemele mediului înconjurător, iar deprinderile ecologice dobândite acum vor fi păstrate toată viața.

Ținând cont de aceste considerente, am planificat, organizat și participat împreună cu copiii la multe acțiuni cu temă ecologică.

În vederea unei înțelegeri corecte a ceea ce înseamnă educație ecologică și importanța protejării mediului, am conștientizat copiii despre ceea ce înseamnă natura și importanța ei pentru toate ființele (oameni, animale, plante).

Am planificat și desfășurat activități interesante pentru copii, cu obiective clare, precise, pe înțelesul lor.

În cadrul Programului Educațional Eco -Grădinița activitățile planificate au urmărit atât informarea copiilor cu privire la mediu, cât și participarea la acțiuni de protejare a mediului, de ecologizare, de plantare de pomi.

Activitățile propuse și desfășurate în cadrul proiectului au oferit copiilor multă plăcere:

1. „Învățăm despre mediu și despre nevoile lui”- familiarizarea copiilor din grupele nou formate cu noțiunea de “ecologie”. Proiectare video.
2. „Decât să aruncăm, mai bine reciclăm!”- colectarea de deșeuri din hârtie, peturi, doze de aluminiu, sticle la nivelul fiecărei grupe.
3. „Reciclăm, ne jucăm, jucării confecționăm!”- confecționarea de jucării, decorațiuni, articole de îmbrăcăminte fanteziste din deșeuri.
4. „De vorbă cu specialiștii”- invitarea persoanelor abilitate pe protecția mediului la nivel de comunitate, în mijlocul copiilor.
5. „Învaț împreună cu copilul meu!”- lectorate cu părinții pe teme de ecologie la nivelul fiecărei clase.
6. „ABC-ul ecologic”- realizarea de desene, benzi desenate, postere cu mesaje ecologice.
7. „Flori pentru parcul nostru!”- plantarea de flori în parcul grădiniței.
8. „Un SOS pentru arbori și păsări!”- plantarea de arbori, habitat natural pentru păsări (Ziua arborilor și păsărilor).
9. „Pe urmele deșeurilor din casele noastre”- Vizită la groapa ecologică de la Fețeni, însoțiti de un specialist în programe de colectare și reciclare a deșeurilor.

Protecția mediului în perspectiva viitorului

Prof. Ancuța Bianca

Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Vâlcea

Pornind de la premisa că ecologia constituie una dintre condițiile supraviețuirii speciei umane, educația ecologică reprezintă calea de a ajunge, prin cunoaștere, la înțelegerea și respectarea naturii, a mediului din care facem parte. Ecologia este o noțiune des întâlnită nu numai în publicațiile de specialitate, dar și în cele de largă circulație. Problemele care preocupă omenirea – alimentația, explozia demografică, poluarea, protecția mediului – sunt numai o parte din preocupările societății contemporane.

Protecția mediului înconjurător a devenit un obiectiv major al lumii contemporane. Omenirea caută înfrigorată soluții pentru prevenirea poluării mediului de viață și crearea unui mediu echilibrat și propice vieții. Încă de la o vârstă fragedă copiii trebuie să învețe și să respecte legile naturii, ei fiind ajutați să descifreze și să își însușească ABC-ul ecologiei, să înțeleagă necesitatea protecției mediului, a ocrotirii naturii.

Copiii trebuie învățați cum să contribuie la refacerea naturii, menținând curățenia și îngrijind frumusețile ei oriunde s-ar afla, să înțeleagă că ocrotind natura se ocrotesc pe ei înșiși. Formarea unor comportamente ale copiilor de azi, adulții de mâine, prin care să asigure un mediu de viață cât mai puțin poluat, este un proces complex, de lungă durată. Rezultatul se concretizează în cunoștințe, deprinderi, trăiri emoționale, dorința de a apăra și a îmbunătăți mediul. Conștientizăm cu toții că natura este mediu familiar omului, în care el poate trăi și munci.

Din prieten al naturii omul poate deveni dușmanul ei, periclitanând prin acțiunile sale chiar viața planetei. Societatea trebuie să găsească măsuri de înlăturare a cauzelor care pun în pericol viața, de folosire rațională a resurselor Globului Pământesc, de eliminare a poluării.

Din primii ani de școală copiii își însușesc primele noțiuni despre natură, acesta contribuind la formarea unei gândiri cauzale a copiilor, la dezvoltarea spiritului de observație, la formarea de priceperi și deprinderi active, precum și la dezvoltarea afectivă, voluțională a fiecărui copil. Aici se fac primii pași în formarea unei conduite ecologice, care presupune acțiuni pentru conservarea, gospodărirea, ocrotirea și protecția naturii.

Cunoscând natura și descifrându-i tainele sub îndrumarea învățătorului, elevii vor înțelege importanța acesteia și necesitatea de a o păstra sănătoasă pentru ei și pentru generațiile următoare. În acest sens printr-o serie de activități sunt aduse în atenția copiilor și nu numai probleme legate de efectele impactului omului asupra naturii, pentru ca aceștia să înțeleagă pericolele ce amenință planeta.

În România, programele de educație ecologică destinată întregii opinii publice, s-au aplicat după anul 1989, începând de atunci putându-se discuta într-un mod mai realist despre mediu și problemele sale.

La început s-a putut observa o relativă lipsă de interes a cetățeanului pentru mediul în care trăiește și nu cred că am greși prea mult dacă spunem că această ignoranță se manifestă și astăzi, mai ales sub forma reticenței administrației locale de a colabora cu ONG-urile de mediu. Într-o oarecare măsură, acest fapt poate fi explicat prin apariția, asemeni ciupercilor după ploaie, a numeroase ONG-uri în țara noastră.

Este trist, dar adevărat că multe dintre acestea au intuit preocuparea tot mai acerbă manifestată la nivel internațional pentru mediu, folosind acest fapt ca pe un mod de a obține fonduri din exterior. Prin urmare, în țara noastră ecologia, încă mai reprezintă un slogan, fiind de cele mai multe ori confundată cu acțiuni de igienizare a unor zone. Fără doar și poate acest aspect nu trebuie neglijat, și constituie un mod foarte util pentru formarea unui comportament civic cu valențe ecologice, dar este foarte departe de ceea ce înseamnă educație ecologică.

Scopul principal al educației privind mediul înconjurător este acela de a oferi fiecărui individ posibilitatea de a manifesta o atitudine personală, responsabilă față de mediu în care trăiește. Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață, care nu este numai al nostru, ci și al plantelor și animalelor. Șansa ca mediul în care trăim să fie protejat așa

cum trebuie este aceea ca toți să respectăm legile date în acest sens, iar abaterile să fie pedepsite cât mai aspru. Astfel copiii noștri se vor bucura de o natură curată, frumoasă și plină de sănătate.

Credem în viitor, respectând natura

*Profesor Mihăilă Mirela
Educatoare Bogdan Dorina
Grădinița "Clopoțel"*

Această lucrare are ca punct de plecare motto-ul Mariei Montessori, care spunea: "Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi, această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze."

De aceea noi am considerat că trebuie să-i învățăm pe copii să privească, să asculte, să descopere și să prețuiască comorile ascunse ale lumii iar cunoștințele și deprinderile formate să constituie piatra de temelie a educației ecologice, care să devină o componentă importantă a educației permanente.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii cu condiția să respecte natura cu gândul refacerii ei. Natura are nevoie de prieteni. Nu uita de viețuitoarele ei și respectul este necesarul unei adevărate prietenii cu natura.

Conform conceptului dezvoltării durabile, copiii trebuie educați încă de la vârsta preșcolară să-și satisfacă propriile nevoi fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare, bazându-se și pe utilizarea resurselor regenerabile și neregenerabile.

În planul activității educaționale nu impunerea valorilor este strategia cea mai bună. Este de preferată să se acționeze indirect prin crearea și stimularea nevoilor pentru valori în așa fel încât copilul să adere la ele pe o cale „naturală”. Valorile nu se impun ci se caută, se găsesc. Spațiul de așteptare și orizontul nevoilor sunt cele care trebuie formate prin anumite mijloace educative. Formarea acestor deprinderi de educație durabilă se realizează atât în cadrul activităților la clasă cât și prin activități extracurriculare.

Copiii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr din spațiul viului: plantele se nasc >trăiesc> și mor, lăsând semințe pentru următoarea generație de plante. Ei trebuie să înțeleagă că orice ființă are dreptul să trăiască, deci și plantele și animalele.

Excursiile și vizitele în grădinile zoologice, botanice, păduri, diferite zone geografice nu fac altceva decât să ne ajute pe noi în formarea unor sentimente empatică față de mediu.

În scopul formării unui comportament adecvat care să permită copiilor să acționeze în folosul naturii am derulat la grupă proiecte ca „Ecogrădinița”, „Arbori și păsări”, „Copiii și mediul”, etc.

În realizarea proiectului „Ecogrădinița”, am abordat obiective care au avut ca grup țintă nu numai copiii, ci și părinții. Este important să existe o continuitate a acestor obiective și în interiorul familiei sau a mediului pe care îl frecventează.

Prin toate activitățile desfășurate în cadrul proiectului „Ecogrădinița”, ne-am axat pe:

- conștientizarea de către copii a faptului că mediul înconjurător este cea mai importantă bogăție a omenirii;
- descoperirea timpurie a frumuseților naturii, frumuseți care să le modeleze sufletul și să le întărească convingerea de a face tot posibilul să le păstreze timp îndelungat, generații după generații.

Proiectul „Arbori și păsări”, inițiat de UNESCO este în strânsă legătură cu proiectul „Ecogrădinița”, și vine în completarea și aprofundarea acestuia.

În derularea proiectului „Arbori și păsări”, am ținut cont de următoarele principii:

- întreaga lume este în interrelație;
- fiecare acțiune va produce o reacție care în complexul sistemelor nu este de multe ori

imprevizibilă;

- fiecare om trebuie să realizeze și să accepte să-și asume responsabilități privind impactul pe care viața lui o are asupra plantei.

Obiectivele urmărite în proiect au fost următoarele:

De cunoaștere

- să observe și să recunoască unele aspecte din viața arborilor și a păsărilor;
- să cunoască denumirea unor arbori și păsări din țara noastră;
- să selecteze imagini, reviste după criterii stabilite de educatoare;
- să stabilească factori, cauze, efecte ale relațiilor dintre om și mediu;
- să sesizeze impactul acțiunii omului asupra mediului.

De comunicare

- să denumească arbori, păsări;
- să pună întrebări în legătură cu cele observate;
- să exprime prin limbaj verbal și nonverbal impresii, emoții, atitudini.

De aplicare

- să efectueze operații experimentale pentru a descoperi unele însușiri ale arborilor și păsărilor;
- să se comporte în spiritul asigurării echilibrului dintre sănătatea omului și a mediului;
- să utilizeze unelte specifice realizării unor lucrări, postere, desene, picturi, colaje și chiar căsuțe pentru păsărele și plantarea unor arbuști.

Pentru realizarea acestor obiective am planificat pe perioada martie-mai activități la clasă, cât și activități extracurriculare iar harta proiectului a fost alcătuită în cea mai mare parte în funcție de doleanțele copiilor.

Impactul major l-au avut activitățile extracurriculare prin vizitele noastre direct în mediu.

CONCLUZIE:

- Programul activităților desfășurate a avut teme și conținuturi care să valorifice și să evalueze informații și comportamente conform obiectivelor;
- Volumul informațiilor legate de arbori și păsări a crescut;
- Copiii manifestă acum grijă și interes pentru mediu;
- Copiii și-au îmbogățit vocabularul activ cu termeni noi din domeniu;

Am urmărit cunoașterea și menținerea în forul interior al copiilor a două stări:

- dorința de a cunoaște universul lumii vii și capacitatea de a urmări formele de viață.
- în urma activității desfășurate, copilul a învățat să cunoască mediul înconjurător, să-l placă, dar și să-și îndrepte eforturile spre a ocroti toate acestea sau chiar mai mult, spre a îndrepta greșelile făcute de generațiile trecute.

Implicării părinților în activitățile desfășurate, receptivitatea acestora față de acțiunile benefice mediului a crescut dar și față de celelalte acțiuni instructiv-educative desfășurate în grădiniță, la care ar putea contribui.

Ca urmare a cunoștințelor și informațiilor dobândite în timpul proiectului, copiii au simțit nevoia să transmită un mesaj adulților, care sunt de fapt principalii responsabili de poluarea mediului:

DRAGI PĂRINȚI ȘI BUNICI

Dacă vrem să avem aer curat, flori și animale sănătoase, trebuie să îngrijim orice ființă care ne înconjoară; fabricile trebuie să încerce să scoată mai puțin fum ca stratul de ozon să nu dispară. De aceea, vă rugăm din suflet să luați măsurile necesare!

Pentru toate acestea vă mulțumesc toți copiii!!!

„Darurile Primăverii”

Prof. înv. preșcolar Căldărușă-Borzași Elena-Maria
Grădinița cu Program Prelungit „Parfum De Tei” Cluj-Napoca

Natura va fi patrimoniul tuturor, în momentul în care orice om știe să o prețuiască.

Un copil poate să învețe ... jucându-se. Jocul este printre primele preferințe ale copilului și este în același timp unul dintre cele mai eficiente modalități de a deprinde învățăminte noi. Prin joc sunt implicate toate aspectele creșterii și maturizării sale: dezvoltarea intelectuală, cea a cunoașterii, înțelegerii și descoperirii lumii înconjurătoare, dezvoltarea creativității, imaginației, limbajului, comunicării.

Primul punct forte poate fi acela că, ei asimilează deprinderi de viață care îi va ajuta să devină adulți independenți, având propria personalitate. Un alt punct îl constituie relaționarea. În jocul de rol există mai multe personaje, astfel cel mic este nevoit să accepte compania altor copii cu care interacționează, socializează, structurând astfel a comunitate mică, „efemeră”, dar importantă în procesul maturizării, în dezvoltarea sa psihologică și socială. Uneori, jocul este declanșat de obiecte oarecare ori mici evenimente, iar de aici se „țese” jocul. Alteori, copilul găsește bucurie în jucării de mult uitate pe care le regăsește și le descoperă, iar atunci feed-back-ul poate fi stimulat cu succes. Cei din jur trebuie să încurajeze toate aceste manifestări ale preșcolarului, explicându-i ce înseamnă să iubești, să respecti, să îngrijești natura.

Activitățile ecologice din cadrul grădiniței, cu toate implicații și particularitățile sale, reprezintă un exercițiu foarte bun de pregătire pentru viața reală, pentru modelarea personalității sale viitoare, pentru a-i dezvolta respectul pentru natură, pentru dezvoltarea sa socio-emoțională, indiferent de vârsta copilului.

În cadrul susținerii proiectului ecologic am urmărit următoarele aspecte:

- dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător și ale transformărilor apărute în natură odată cu venirea primăverii;
- formarea și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului înconjurător, în vederea educării unei atitudini pozitive față de aceasta;
- dezvoltarea unor sentimente de respect, iubire și apreciere a naturii;
- dezvoltarea capacității de a înțelege global ce înseamnă activitate ecologică;
- educarea unor trăsături pozitive de voință și caracter, formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți;
- formarea unor deprinderi de lucru pentru realizarea unor desene, picturi, modelaje în concordanță cu tema proiectului „DARURILE PRIMĂVERII”;
- prezentarea unei parade a modei din materiale reciclabile;
- formarea și dezvoltarea deprinderilor motrice de bază și utilitar aplicative.

Rolul educației ecologice

Prof. Călugăroiu Maria Viorica

Grădinița cu Program Normal Stănuleasa

Sandu Gerasela

Școala Gimnazială Sâmburești

Educația privind mediul este o componentă esențială a societății actuale la nivel global, fiind un proces care are ca scop îmbunătățirea calității vieții prin asigurarea oamenilor cu instrumente necesare pentru a rezolva și a împiedica apariția problemelor de mediu. Aceasta poate ajuta indivizii să achiziționeze cunoștințe, să-și formeze deprinderi să-și dezvolte motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a utiliza eficient resursele planetei și pentru a-și asuma responsabilitatea în vederea menținerii calității mediului înconjurător.

Educația ecologică trebuie începută încă de la cea mai fragedă vârstă, pentru a reuși formarea unei conștiințe ecologice și a unui comportament adecvat. Copiii trebuie să știe că natura este un organism viu, ale cărui componente sunt într-o strânsă intercondiționare și că fără acești factori naturali, viața nu este posibilă.

Bazate pe cooperare și colaborare, diversitatea activităților practice desfășurate cu preșcolarii, asigură asimilarea unor reguli de comportament care se constituie în elemente importante în formarea unei educații europene a oamenilor de mâine.

Grădinița, școala, prin destinația lor asigură cadrul adecvat în care se desfășoară un program complex de formare a copiilor atât din punct de vedere instructiv cât și educativ. Apărarea mediului înconjurător a devenit un exercițiu de practică socială, iar educatorii trebuie să realizeze acest exercițiu cu întreaga populație școlară care va avea în viitor răspunderi mari și concrete în gestionarea rațională a tuturor resurselor naturale.

Este important ca în amplul proces de formare a omului, viața din afara școlii să continue să completeze, să consolideze și să desăvârșască opera educativă din sala de clasă sau din sala de grupă.

Cercetarea mediului în contact nemijlocit cu natura facilitează îmbogățirea volumului de cunoștințe ale copiilor, lărgirea orizontului lor științific, sesizarea legăturilor reciproce între fenomene, modul cum acestea interferează și se influențează reciproc și nu în ultimul rând permite formarea unei gândiri sănătoase despre lume și viață.

Se știe faptul că noțiunile și cunoștințele căpătate în primii ani de viață sunt mai puternic consolidate și aplicate în practică decât cele din anii următori.

Orice prilej oferit de activitățile de observare a plantelor și animalelor, observări spontane, plimbări, excursii, lecturarea unor texte privind fauna și flora terestră, vizionarea și dezbaterile unor emisiuni TV, trebuie folosite pentru a forma o gândire intuitivă și deductivă a copiilor în raport cu natura, pentru a dezvolta dragostea și respectul față de dorința de a ocroti. Copilul trebuie lăsat să descopere el însuși adevărul, acționând în mod practic, deoarece scopul școlii este acela de a forma creatori și nu indivizi care să repete ceea ce au făcut generațiile precedente.

Natura trebuie vindecată prin educație și conștientizare adică prin sensibilizarea spiritului uman la frumusețile ei, la necesitatea de a-i fi conservate valorile eterne în beneficiul generațiilor de azi și de mâine.

Corect înțeleasă și aplicată, este necesar ca educația pentru mediu să se constituie ca o parte componentă a procesului de educare pe parcursul întregii vieți, pentru că numai în acest mod au loc schimbări benefice în acest domeniu.

Bibliografie

1. Arhip, Ana, „Educația ecologică și supraviețuirea omului, Editura Arc, Chișinău, 1996

2. Nedelcu, Gabriela (coord.), Educația ecologică și voluntariatul în protecția mediului, Editura Fundației pentru cultură și educație ecologică, Cluj-Napoca, 2003
3. Didactica, Revistă de comunicări științifice Didactica Publishing House, Nr. 5, 2009

Educația ecologică în grădiniță

Chică Maria

Ciucă Maria

Școala Gimnazială Sâmburești

Problemele legate de mediu trebuie studiate de la cele mai fragede vârste și acest lucru poate fi realizat cu o mare eficiență în cadrul unităților de învățământ. Este foarte adevărat faptul că nu trebuie să uităm de educația celor „7 ani de acasă”, prin care unui copil i se pot transmite cele mai elementare norme de comportament care să constituie fundamentul acțiunilor unui cetățean preocupat de mediul în care trăiește. Dar pentru că nu toți părinții pot realiza acest lucru, fie din neștiință, din ignoranță sau poate din lipsă de timp, activitățile ce se desfășoară prin intermediul unităților școlare au o foarte mare importanță.

Pe de altă parte, în mod teoretic, unitățile școlare reprezintă un veritabil mijloc de acțiune în formarea generațiilor viitoare, adresându-se unui segment larg al opiniei publice, iar pe de altă parte, în mod practic, procesele instructiv-educative fiind dependente de calitatea profesorilor, dar și de cea a elevilor, școala are un rol hotărâtor în crearea unei societăți care să nu fie indiferentă față de mediul său, societatea care ar putea deveni distructivă și autodistructivă.

Dezvoltarea spirituală a personalității în societatea contemporană devine tot mai vulnerabilă drept consecință a interacțiunii dezarmonioase dintre om și natură, urmare a dezastrului ecologic declanșat de intervenția nocivă a omului în natură.

Condiția de depășire a stării de lucruri constă în schimbarea conștiinței oamenilor, formarea unei atitudini față de natură, astfel devine necesară elaborarea unei viziuni asupra interacțiunii societății cu natura, a unui sistem de instruire și educație, a armonizării relațiilor omului cu mediul, care are în viza formarea atitudinii de responsabilitate față de natură.

Formarea culturii ecologice la copiii de vârstă preșcolară este un proces complex, bazat pe organizarea și funcționarea componentelor intelectuale, emoționale și acțional practice.

Educația ecologică a preșcolarilor este foarte importantă pentru:

- dezvoltarea sentimentelor de afecțiune față de tot ceea ce-i înconjoară;
- corectarea atitudinilor comportamentale sau chiar suplinirea părinților în formarea comportamentelor copiilor;
- transmiterea unor noi cunoștințe și lămurirea/corectarea informațiilor pe care le au din familie, prin intermediul televizorului sau din basme;
- formarea unor viitoare personalități.

Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de mică ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura.

Semnalele de alarmă lansate de specialiști, explicațiile și statisticile întocmite de aceștia au un rol incontesabil, dar pentru implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic se ajunge prin sensibilizare și prin antrenarea comportamentelor afectivă și volitivă ale copiilor. De aceea, activitățile de educație ecologică se desfășoară într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze inițiativa, dar și opțiunile fiecăruia.

Formarea culturii ecologice elementare a copiilor de vârstă preșcolară este posibilă prin :

- antrenarea și implicarea copiilor în activități practice de orientare ecologică pe baza celor trei

- comportamente psihopedagogice : intelectual, emoțional, acțional – practic;
- utilizarea principiilor didactice generale : sistemic, complex și acțional;
- organizarea activităților educativ-cognitive și practice în baza conexiunii interdisciplinare și intradisciplinare.

Modelul formării culturii ecologice reperează pe particularitățile individuale și de vârstă ale copiilor, facilitează conștientizarea de către copii a naturii ca valoare general umană, dezvoltă și susține necesitatea activității de ocrotire și restaurare a naturii, principiul temei fiind „personalitatea se educă prin activitate”.

Mediul înconjurător în care își desfășoară activitatea copilul constituie un prilej permanent de influențare a acestuia, dându-i posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru el, de a descoperi lucruri care îi stârnesc curiozitatea, dorința de a le înțelege și de a le cunoaște mai bine.

Studierea mediului înconjurător de către copii presupune perceperea unitară a aspectelor biologice, fizice, tehnologice. În activitățile cu caracter ecologic am utilizat observarea nemijlocită a naturii, a diferiților reprezentanți ai florei și faunei, experimentarea practică a copiilor, jocuri și exerciții didactice cu caracter ecologic, excursii, plimbări, munca în natură.

Folosind observația ca tip de activitate pentru realizarea educației ecologice am urmărit să formăm copiilor o gândire intuitivă în raport cu natura, pentru a le dezvolta dragostea și respectul față de aceasta, dorința de a ocroti.

Prin intermediul observărilor, copiii dobândesc cunoștințele elementare despre unele fenomene din natură legate de succesiunea anotimpurilor – căderea frunzelor, ploaia, ceața, înghețarea apei, topirea zăpezii - . Preșcolarii își largesc și își conturează cunoștințe despre animale domestice, cunosc unele animale sălbatice, păsările migratoare de cele nemigratoare, animale care aduc foloase omului de cele care aduc daune.

În practică, în desfășurarea activităților în grădiniță am aplicat variate procedee și modalități :

- în cadrul temei „De la sămânță la plantă” copiii au înțeles mecanismul și legătura dintre om – plantă – apă – lumină;
- cu prilejul temei „Pericolul poluării” am vorbit copiilor despre necesitatea protecției și ocrotirii naturii;
- activitatea cu tema „Prietenă mea rândunica” a oferit copiilor posibilitatea înțelegerii unor elemente concrete privind echilibrul ecologic din ecosistem, cauzele și consecințele scăderii numărului de păsări și condițiile ce le determină pe acestea să migreze;
- activitatea cu tema „Unde a dispărut zăpada” a oferit copiilor noțiuni despre stările de agregare ale apei din natură și în societate.

În continuare vom prezenta câteva jocuri didactice care pot fi utilizate cu succes în cadrul activităților de educație ecologică.

1. „Micii grădinari”

Scop: - verificarea cunoștințelor despre uneltele grădinarului și acțiunile care se pot realiza cu acestea. Verificarea și fixarea cunoștințelor copiilor despre efectele pozitive ale activității omului asupra mediului.

Sarcina didactică : - recunoașterea și denumirea acțiunilor practice de îngrijire, ocrotire a naturii. Denumirea uneltelor și acțiunilor realizate cu ajutorul acestora.

Material didactic : - jetoane cu unelte : sapă, cazma, lopată, greblă, mașină de tuns iarba, foarfecă de grădinar, etc.; imagini reprezentând intervenții ale omului asupra naturii: copil care greblează (frunze uscate – pământ săpat); copil care plantează flori – răsaduri; copil care instalează căsuța pentru păsărele; grădinar care sapă sau taie crengile uscate, etc.

Desfășurare : educatoarea prezintă copiilor pe rând diferite imagini cu acțiuni de îngrijire a unei grădini. Copilul solicitat trebuie să privească cu atenție imaginea, să o prezinte colegilor, apoi să o descrie, denumind acțiunea și explicând necesitatea ei. De ex : „Aici este un grădinar care taie crengile uscate ale unui copăcel.

Dacă taie crengile uscate vor crește altele noi.”; „Eu văd un băiat care plantează o floare. Dacă o va uda floarea va crește mare și va înflori.” ; etc.

Variantă : educatoarea le arată pe rând toate imaginile reprezentând diferite unelte pe care le denumește împreună cu copiii. Fiecare copil va primi un jeton cu o unealtă; trebuie să spună ce este și ce acțiune poate desfășura cu ea. De ex : „Eu am o greblă. Cu grebla am să adun frunzele uscate.”; „Am o mașină de tuns iarba. Cu ea am să tai iarba care a crescut prea mare.”, etc.

2. „Cele bune să se adune, cele rele să se spele”

Scop : - formarea obișnuinței de a nu interveni negativ asupra mediului înconjurător. Cunoașterea și respectarea unor reguli de igienă individuală și colectivă.

Sarcina didactică : - descrierea imaginii negative și alegerea unei soluții pentru remedierea ei.

Material didactic : - jetoane reprezentând diferite imagini cu aspecte pozitive, negative din viața cotidiană : flori cu petale murdare de funingine, pinguini cu penele pătate de petrol, purcel în noroi, copil cu mâinile murdare, coș de gunoi, mașină poluantă, mașină care deversează deșeuri în apă și pe apă plutesc pești morți, loc de joacă plin de deșeuri, panou cu un soare vesel și unul cu un soare pătat de nori gri.

Desfășurare : - educatoarea prezintă copiilor pe „vrăjitoarea cu pete” care se laudă cu lucrurile „bune”, pe care le-a făcut ea (sunt prezentate și intuite de către copii jetoanele cu aspectele negative).

Educatoarea cere copiilor să aprecieze dacă aspectele prezentate sunt adevărat bune (pozitive) și cum pot fi ele corectate. De ex. : „Floarea are petalele pătate (murdare) cu funingine de la furnal (fabrică). Trebuie să iau stropitoarea cu apă și să-i spăl petalele.” ; „Pinguinul are aripile murdare cu petrol de la vaporul avariat (stricat). Trebuie să-l spălăm, că astfel moare.”, etc.

Variantă : „Omul murdărește mediul” Educatoarea le arată imaginile reprezentând surse de poluare fonică, poluarea solului, a apelor, pădurilor, etc. Copiii trebuie să denumească sursa de poluare, să spună dacă și cum poate fi evitat aspectul respectiv, așezând jetonul la panoul potrivit. (pot fi folosite cele două panouri cu soarele)

Idealul educației ecologice este de a fi cetățean cumpătat, bun gospodar al naturii, care știe ce obligații are față de aceasta și le respectă pentru că dorește să-i mențină echilibrele.

Comportamentul ecologic propune interiorizarea unor interese, cunoștințe, deprinderi, sentimente, atitudini, trăsături temperamentale care au ca rezultat o anumită manifestare – impactul cu mediul înconjurător.

Rolul nostru, ca educatoare constă în a îmbogăți experiența copilului în contact cu frumusețile naturii, a-l sensibiliza față de acestea, de a-i sădi în conștiință dorința de a le păstra intacte.

Maria Montessori spunea: „ Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor, atunci să-i învățăm să se adapteze”.

Să-i învățăm pe copii să fie descoperitori, să privească, să asculte, să-și mobilizeze vibrațiile inimii descoperind și prețuind comorile ascunse ale lumii, iar cunoștințele și deprinderile formate să constituie piatra de temelie a educației ecologice, care să devină o componentă a educației permanente.

Când copilul începe să fie atras de locuitorii colțului viu și sare în ajutorul „celor care nu cuvântă” oferind de pildă hrană pe pervazul ferestrei sau când îl vom vedea grăbindu-se să așeze o floare ruptă într-un pahar cu apă, vom putea spune că munca noastră nu a fost în zadar.

Bibliografie

1. *** Revista educației ecologice Nr. 4, Editura Policrom, Craiova, 1998
2. *** Revista învățământului preșcolar nr. 3-4/2005, Editura Coresi, București, 2005, pag. 114;
3. *** Revistă națională de știință și educație „Redimo” nr. 9, Editura Didactic Press, Slatina, 2005, pag. 43.

Apa este viață

Cozma Alexandra

Apa este bună, nutritivă, la îndemână, ieftină, atât de necesară și totuși atât de subestimată, neglijată. Apa este coordonata esențială a supraviețuirii noastre, a doua după aer. Organismul nostru depinde de apă pentru a funcționa așa cum trebuie. Deși un om poate rezista mai mult timp fără mâncare, fără apă însă nu am putea supraviețui mai mult de trei zile.

Ca și energia, apa este peste tot, în tot ce există, chiar și în pietre, chiar și în oase. Dacă energia este materia din care este alcătuit universul subtil, apa este materia din care este alcătuit universul palpabil.

Mult timp am crezut că apa, prin imensitatea volumului ei, "digera" tot ce putem să aruncăm în ea; cu alte cuvinte, întinderile de apă ar fi o imensă lada de gunoi pe care o știam purificatoare. A trebuit să se producă o serie de catastrofe până să descoperim greșeala pe care am făcut-o. Savanții cunoșteau primejdia, dar avertismentele lor au trecut, de cele mai multe ori, neluate în seama. Astăzi suntem aproape neputincioși în fața anumitor fenomene de impurificare.

Poluarea se produce atunci când, în urma introducerii unor substanțe: solide, lichide, gazoase, radioactive, apele suferă modificări fizice, chimice sau biologice, susceptibile de a le face improprie sau periculoase pentru sănătatea publică, pentru viața acvatică, pentru pescuitul industrial, pentru industrie și turism.

De fapt, nocivitatea poluării apei se răsfrânge direct sau indirect asupra omului și de aceea este necesar să se cunoască mai bine aceste pericole, inclusiv efectele pe care le pot avea asupra omului chiar cantitățile mici de substanțe chimice din sursele de apă. Deși se poate afirma că există tehnologii pentru a menține calitatea bacteriologică bună a apei și pentru a îndepărta multe din substanțele chimice periculoase din apa potabilă, din păcate, acestea nu se aplică pe o scară largă, potrivit cerințelor.

Amploarea și diversitatea distrugerilor cauzate de poluare e ușor de măsurat. În primul rând, este în joc sănătatea omului.

După aceea, sunt amenințate un șir de activități economice. În sfârșit, degradarea vieții acvatice este plină de consecințe, deoarece ea tinde să reducă resursele alimentare obținute din mări tocmai într-un moment în care se are în vedere utilizarea mai largă a acestora.

Faptul că poluarea poate prejudicia turismul este lesne de înțeles: rari sunt aceia care nu au întâlnit încă o plajă murdară. Tot astfel, este ușor de înțeles că sănătatea noastră poate fi grav afectată: se știe că anumite uleiuri deversate în mare conțin produse cancerigene.

Poluarea perturbă, totodată, activitățile economice din zonele litorale. Se înțelege de la sine că petrolul este dușmanul crescătorilor de stridii și al pescarilor, deoarece el poate face ca peștii și testaceele să devină necomestibile. Aceste mării negre aduc, firește, un prejudiciu considerabil și activităților turistice. În toate cazurile curățarea țărmurilor este foarte costisitoare.

Opinia publică trebuie să se convingă de gravitatea situației actuale.

Masa substanțelor poluante pe care le deversăm în ape crește cu fiecare zi, ceea ce înseamnă că, dacă nu luăm măsuri pentru a preveni pericolul, poluarea de azi nu va reprezenta nimic în comparație cu poluarea de mâine.

Trebuie să ne convingem că o luptă împotriva poluării nu poate fi opera unei țări sau a unei generații, ci totul trebuie gândit la nivel universal. Este o mare satisfacție să constatăm la tinerii din lumea întreagă o atracție și uneori chiar un entuziasm pentru această bătălie, menită să protejeze mediul nostru.

Copiii- prietenii naturii

Prof. Cîrstina Daniela
Școala Gimnazială, Com. Ionești

O școală cu un mediu educațional prietenos este un loc primitiv, în care copiii vin cu drag, pentru că este curat și plin de culoare, pentru că se simt ajutați și protejați. Educația ecologică urmărește dezvoltarea gradului de conștiință și a simțului responsabilității tuturor oamenilor față de mediu și problemele sale.

De câțiva ani, la Școala Ionești se desfășoară un parteneriat pe teme ecologice, ce are ca obiective:

- însușirea unor norme de comportament ecologic specific pentru asigurarea echilibrului dintre sănătatea individului și mediul în care trăiește;
- înțelegerea noțiunii de ecologizare a mediului înconjurător;
- utilizarea diverselor materiale din natură și deșeuri în confecționarea de jucării sau diverse obiecte utile sau ornamentale;
- înțelegerea influenței factorilor mediului asupra vieții – plantare de flori, de pomi, îngrijirea spațiului verde;
- antrenarea copiilor în îngrijirea plantelor;
- stimularea copiilor în desfășurarea unor activități cu caracter experimental și demonstrativ, prin care să contribuie la păstrarea sănătății lor și a unui mediu curat;
- dezvoltarea învățării prin cooperare, respectarea unor sarcini specifice pentru realizarea unui proiect comun;
- acordarea șansei adulților și școlărilor de a fi parteneri în luarea unor decizii.

Obiectivele vizează în egală măsură cunoștințele, achiziția de atitudini, clarificarea valorilor și demersul practic. Educația ecologică nu-și va atinge scopul dacă acțiunile pe care le sugerează elevului nu au o utilitate imediată prin aplicații practice, prin intervenția elevului în situații concrete în comunitatea în care trăiește.

Noi și planeta albastră

Învățător Dobrică Valeria
Școala Primară Fișcălia, Ionești

În epoca contemporană, o problemă de stringentă actualitate este formarea și educarea elevilor în spiritul unor responsabilități umane ce vizează protecția și conservarea mediului înconjurător.

Încălzirea globală este o problemă acută a omenirii, de maximă prioritate care impune abordarea urgență a strategiilor de conservare și restaurare a mediului natural.

Protejarea și conservarea naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, din măsuri reparatorii și păstrarea sau întreținerea zonelor depolate.

Educația pentru ocrotirea mediului constituie parte integrantă a unei educații de bază. Absența sau ignorarea măsurilor imperios necesare de apărare a mediului poate declanșa o criză ecologică cu consecințe majore pentru omenire. Formarea conștiinței și conduitei ecologice devine o cerință deosebit de importantă pentru orice demers educativ, atât școlar, cât și extrașcolar și prin orice tip de educație, fie ea formală, informală sau nonformală. Școala este chemată să determine nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, cât și convingeri și deprinderi de protejare a mediului înconjurător.

Prin diferitele discipline incluse în procesul de învățământ avem datoria morală de a implanta în spiritul fiecărui elev necesitatea apărării mediului înconjurător împotriva poluării și de a forma conduita ecologică modernă.

Scopul educației ecologice este de a forma cetățeni conștienți și preocupați de mediul natural și de cel creat de om, care să înțeleagă și să acționeze cu responsabilitate pentru ocrotirea mediului, și, de aici, necesitatea implicării în acest proiect într-o măsură cât mai mare a cetățenilor unei comunități prin instituțiile existente.

Interesul și dragostea pentru natură sunt la majoritatea copiilor instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața.

Conștientizând frumusețea mediului local, promovând pitorescul zonei în care locuiesc, copiii vor înțelege utilitatea acțiunilor ecologice.

Formarea comportamentului ecologic adecvat s-a constituit în scopul acțiunilor concrete, de protecție a mediului înconjurător, derulate la școala Ionești.

Obiective specifice urmărite au fost:

- cunoașterea efectelor poluării și ale defrișărilor masive, asupra elementelor mediului, asupra evoluției vieții;
- conștientizarea efectelor încălzirii globale;
- responsabilizarea față de pădure – ca sursă de oxigen și mediu de viață pentru fauna și flora specifică;
- utilizarea fondului de carte existent și a bibliotecii virtuale pentru obținerea informațiilor
- dezvoltarea unor atitudini favorabile ameliorării relațiilor dintre om și mediu;
- formarea unor deprinderi ecologice prin activități extracurriculare;
- colectarea deșeurilor (plastic și hârtie) din apropierea pădurii și împrejurimile școlii;
- cultivarea capacității de cooperare în scopul protejării mediului;
- popularizarea experiențelor pozitive privind educația pentru ecologie.

Protecția mediului natural

Prof. înv. primar Duinea Diana

Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Vâlcea

Ca urmare a creșterii economice generale, a progreselor obținute în toate domeniile vieții economice și sociale, omul a ajuns astăzi să dispună de mijloace tehnice atât de perfecționate, încât consumă cantități imense de resurse naturale regenerabile și neregenerabile, exploatând tot mai intens factorii de mediu și modificând natura într-un ritm rapid. Neimpunând însă asupra acțiunilor sale un control adecvat și conștient, omul lasă cale liberă dezlănțuirii unor dezechilibre economice, cu efecte negative asupra calității vieții sale cât și asupra evoluției biosferei.

Din aceste motive în rândurile oamenilor de știință, ale oamenilor politici, ale populației în ansamblu, s-a format treptat convingerea că, în condițiile civilizației contemporane, activitatea economică presupune nu numai preocuparea de a spori volumul și calitatea bunurilor materiale și a serviciilor prin asigurarea în mod curent a unei eficiențe economice ridicate, ci și o grijă crescândă de a proteja mediul înconjurător, care în ultima analiză, constituie condiția materială de bază a creșterii economice.

Devine tot mai evident faptul că, în condițiile unui mediu puternic degradat și poluat, un standard de viață materială fie el și foarte ridicat își pierde orice sens, nemaiținând seama de influența negativă a acestui mediu asupra evoluției în perspectivă a fenomenelor naturale și biologice și, prin aceasta, asupra creșterii economice înseși.

În asemenea împrejurări apare tot mai necesară elaborarea și adoptarea unei politici economice de largă perspectivă, în care să-și găsească locul o strategie ecologică concretizată în acțiuni speciale de protejare a mediului înconjurător, integrate în programe de dezvoltare economică, precum și în crearea unor mecanisme economico-sociale de înlăptuire a acestor programe, ca și în realizarea unui cadru legislativ și instituțional adecvat.

Devine astfel necesar studiul acestor fenomene în cadrul unei discipline care să înbine armonios elementele de bază ale economiei cu sfera protecției mediului, și căreia din punct de vedere didactic se numește economia mediului.

Economia mediului, așa cum a fost definită, este o disciplină de graniță între ecologie și științele economice, care studiază repartitia pe glob a resurselor naturale, precum și utilizarea lor în concordanță cu menținerea echilibrului ecologic în natură.

Economia mediului, are menirea de a îmbina dezvoltare economic-socială cu protejarea permanentă a mediului ambiant.

Economia mediului trebuie să militeze împotriva economismului excesiv, dar și a ecologismului îngust, conservator, care exclude necesitatea dezvoltării economice necesare societății contemporane.

Economia mediului stabilește prioritățile atât în domeniul economic cât și al protecției mediului, astfel încât interesele omului și integritatea naturii să coexiste armonios.

Este un lucru elementar, dar fundamental, acela că omul nu se află în afara legilor care guvernează viața pe planeta noastră, ci, din contra, că orice vietate pământeană s-a format, s-a dezvoltat și se va dezvolta în interacțiune cu mediul natural.

Întreaga mișcare a fenomenelor și proceselor din sfera raportului om-natură este indisolubil legată de înaintarea și complexitatea istorică a producției (în sens larg), deci a muncii. Constituind un proces în care omul efectuează, reglementează și controlează schimbul de materii dintre el și mediu, munca presupune atât expresie, contradicția dintre cele două părți.

1. Privit în mișcarea sa, raportul dintre oamenii care utilizează factorii naturali în interesul lor spre a-și satisface necesitățile și natură presupune:

a. o latură **cantitativă** care privește scara desfășurării nevoilor omului și a extragerii din natură a ceea ce îi trebuie, lucru care își află expresia în contradicția dintre nevoile de resurse, pe de o parte, și dimensiunile resurselor oferite de natură, pe de altă parte.

b. o latură **calitativă**, care își găsește expresia în contradicția dintre acțiunea de producție, repartitie, circulație și consum a oamenilor, ce conduce, totodată, la deșeuri, efluenți, reziduuri ș.a.m.d. pe care ei le aruncă în mediu, pe de o parte, și posibilitățile de asimilare pe care le are mediul natural, pe de alta.

Deși sunt indisolubil legate și chiar se întrepătrund, cele două laturi pun, în esență, probleme distincte. Prima o ridică pe aceea a suficienței și durabilității resurselor - preocupare majoră pentru toate țările -, iar a doua pe cea a afectării echilibrului prin poluare, poluarea nefiind, în fond, altceva decât resurse ajunse la loc nepotrivit. Drept urmare, între sistemul social al economiei și sistemul factorilor naturali (*implicit ecologici*) există o legătură foarte strânsă și o influență reciprocă puternică. Protejarea factorilor naturali se impune astfel ca o cerință fundamentală a continuității vieții economice și sociale. La acestea se adaugă problema factorului timp, a celui de intensitate și cea a optimului cantitativ-calitativ al relației dintre om și natură, în interacțiunea lor.

2. Toate acestea ridică, împreună, câteva întrebări de principiu: pentru cine curge timpul, pentru cine are importanță scara producției și a consumului, pentru cine trebuie apărați factorii de mediu și echilibru ecologic?

Răspunsul la aceste întrebări conduce la mai multe concepte:

a. Un concept este cel **geocentric** care face din protecția Terrei, a tuturor factorilor de mediu, un scop în sine, pământul urmând a fi apărat în general, condamându-se orice intervenție a omului și neavându-se în vedere altceva decât conservaționismul absolut. În această concepție, omul se pierde aproape complet din atenție, el fiind considerat doar unul din milioanele de elemente ce se cer conservate pentru ca „natura să rămână neatinsă în puritatea ei”. Acest conservaționism dus la absurd nu poate interesa însă decât puțini ecologi extremiști, dar nu găsește nici o rezonanță în mintea și sufletul locuitorilor Terrei.

b. Un alt concept este cel denumit **biocentric**, care cere ca omul să pună în centrul preocupărilor

sale ecologice celelalte forme de viață și specii deoarece, deși sunt creaturi sensibile, ele nu se pot prezerva singure, așa cum o poate face omul, nici măcar atunci când este vorba de prădători. Conceptul respectiv cere ca omul să nu intervină în nici un altfel în viața speciilor, decât prin protecție. Această modalitate de conservacionism nu ține, însă seama, de faptul că apărarea biosferei în condițiile în care omul nu-și poate asigura existența și dezvoltarea decât folosindu-se de natură, lucru ce i se interzice, nu mai poate interesa nici ea pe nimeni (*bunăoară, pe sutele de milioane de oameni care mor de foame, sau aflate sub pragul sărăciei negre*).

c. Un al treilea concept este acela **antropocentric**. În cadrul lui, totul este subsumat nevoilor crescânde ale omului, în fața căruia nimic nu contează. A privi însă omul ca o creatură care are dreptul să facă ce vrea și să încalce - în numele intereselor sale - legile naturii, se dovedește a fi o enormă eroare, căci orice idee împinsă la absurd - în cazul acesta absolutizarea necesităților imediate ale omului - se transformă în contrariul ei. Într-adevăr, făcând totul în folosul lor, fără limitele dictate de legile naturii, oamenii pot împinge lucrurile până acolo încât să distrugă înseși bazele naturale ale existenței lor. Și, în această privință, oamenii au demonstrat o creativitate imensă, demnă de o cauză mai bună. Să ne amintim că este vorba de războaiele cu tehnica cea mai sofisticată care distrug în masă și sistematic atât oamenii cât și factorii naturali, de soarta păturii de ozon a globului, de pădurile ecuatoriale, de poluarea gravă a apelor ș.a.m.d.

d. După cum se poate observa, deși cele trei concepte au fiecare meritele lor, ele conțin, totuși imense pericole. Care ar putea fi soluția?

Credem că ea nu poate fi dată de un concept suprasimplificat și unilateral, ca cele amintite, ci de unul complex, realist, care să îmbine rațional și armonios elementele pozitive ale celor discutate și să elimine totodată pericolele. Un asemenea concept l-am denumi al **reconcilierii omului cu natura și cu sine însuși**.

Fără a omite nevoile multiple dar afirmând rolul său esențial în respectarea naturii, conceptul acesta înseamnă respect față de legile naturii în viața economică, respect pentru viață în general și diversitatea ei, respect pentru echilibrul ecologic, pentru sănătatea Terrei și a sferelor ei, ca și pentru progresul societății umane. În această concepție, deci, protecția mediului natural reprezintă protecția omului și a dezvoltării sale, iar protecția omului - protecția tuturor factorilor de mediu. O asemenea politică economică trebuie să includă în actele decizionale la toate nivelurile - individual, micro, mezo, macro și mondo - criteriul ecologic, pe cel al durabilității și pe cel al sănătății dezvoltării. Pentru aceasta însă este nevoie ca problemele mediului să fie studiate în complexitatea lor, iar legile naturii cunoscute și respectate cu răspundere.

Bibliografie

1. N. N. Constantinescu „Dileme ale tranziției la economia de piață” Editura AGER - Economistul, București 1992.
2. F. Dumescu „Economia mediului” Arad 1995.
3. „Intellectus” 1997 Nr. 3 p.64-66 „Purificarea gazelor de eșapament”
4. „Columna” 1994 Nr. 9-12 „Planeta depozit de deșeuri”
5. „Tribuna economică” 1997 Nr. 51-52 p.25 „Raportul resurse - mediul înconjurător”

O cauză comună și unificatoare – protecția mediului înconjurător

Ed. Ghițulescu Elena

Grădinița cu Program Normal Sălătrucel Vâlcea

Natura își are legile ei care trebuie respectate cu sfințenie. A le încălca înseamnă a profana puritatea constituirii acestora încă de la începutul începuturilor. Dacă ne punem câteva întrebări, ca de exemplu: Câte mări și câte oceane mai sunt pure ca odinioară? sau Câtă vegetație mai încântă simțurile noastre?, nu putem da un răspuns, pentru că în ultimii ani au apărut semnale alarmante.

Relația dintre civilizația omenească și Pământ s-a transformat cu totul, din pricina unei combinații de factori, printre care explozia populației, revoluția tehnologică și disponibilitatea de a ignora consecințele acțiunilor noastre.

Adevărul ultim este că noi, oamenii, afectăm sistemul ecologic al planetei, drept rezultat componentele sale cele mai vulnerabile se distrug. În toate colțurile globului, pe uscat și în apă, în gheața care se topește și zăpada care cade din ce în ce mai rar, în timpul valurilor de arșiță și al secetelor, în mijlocul uraganelor și în lacrimile refugiaților, se oglindesc dovezi din ce în ce mai multe – că ciclurile naturale se schimbă în profunzime.

Realitățile zilelor noastre arată ca secolul XX este perioada celor mai mari descoperiri și transformări ale civilizației omenești, dar și cele mai complexe și uneori nebănuite efecte. Până nu demult resursele naturale regenerabile ale Terrei erau suficiente pentru nevoile omenirii. În prezent, ca urmare a exploziei demografice și a dezvoltării fără precedent a tuturor ramurilor de activitate, necesarul de materie primă și energie pentru producția de bunuri a crescut mult, iar exploatarea intensă a resurselor pământului relevă, tot mai evident, un dezechilibru ecologic.

Mediul trebuie adaptat și organizat pentru a răspunde nevoilor indivizilor, ceea ce presupune preluarea din natură a unor resurse și prelucrarea lor pentru a servi populația (pentru a satisface doleanțele acestora). Asigurarea unei calități corespunzătoare a mediului, protejarea lui - ca necesitate supraviețuirii și progresului - reprezintă o problema de interes major și certă actualitate pentru evoluția socială. În acest sens, se impune păstrarea calității mediului. Poluarea și diminuarea drastică a depozitelor de materii regenerabile în cantități și ritmuri ce depășesc posibilitățile de refacere a acestora pe cale naturală au produs dezechilibre serioase ecosistemului planetar.

Protecția mediului este o problema majoră a ultimului deceniu dezbătută la nivel mondial, fapt ce a dat naștere numeroaselor dispute între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare. Acest lucru a impus înființarea unor organizații internaționale ce au ca principale obiective adoptarea unor soluții de diminuare a poluării și creșterea nivelului calității mediului în ansamblu.

Problema poluării atmosferice este, incontestabil, cea mai gravă, formele de poluare a aerului sunt multiple, în egală măsură fiind afectată și structura planetei din punct de vedere geologic, hidrologic și biotic. S-a ajuns la smog, la problema reziduurilor, la eutrofizarea apelor, la ploile acide, la efectul de seră, la topirea ghețarilor și la perioada de secetă din dorința omului de a acumula cât mai multe bunuri materiale în dauna propriei sale existențe.

Din cauza noastră, calota de gheață de la Polul Nord se topește, la fel ca aproape toți ghețarii montani din lume. Tot din cauza noastră, masa de gheață din Groenlanda este afectată, la fel ca și cea aflată în vârful Insulelor Antarcticii de Vest, lucru care amenință să provoace o ridicare a nivelului apelor.

Tot din cauza încălzirii globale este pusă în primejdie și stabilitatea configurației curenților atmosferici sau acvatici. Încălzirea globală, precum și tăierea și arderea pădurilor și a altor habitate de maximă importanță, provoacă pierderea unor specii de animale, la un nivel care poate fi comparat cu fenomenul dispariției dinozaurilor, petrecut acum 65 milioane de ani.

Ceea ce-i facem naturii ne facem nouă înșine. Distrugerea mediului a ajuns acum la un grad prevăzut de puțini, rănile nu se mai vindecă singure. Pentru a pune capăt răului trebuie să acționăm cu hotărâre, să

nu ne lăsăm descurajați. Criza se va rezolva numai dacă noi, ca indivizi, ne asumăm răspunderea pentru ea. Învățând noi înșine, învățându-i și pe alții, făcând ce putem pentru a nu mai folosi atât de multe resurse și a nu le mai irosi, implicându-ne cât mai mult în viața publică și cerând o schimbare, așa, dar și în multe alte feluri, fiecare dintre noi poate să devină important.

Proiect de program LeAF „Miresmele Codrului”

Prof. Glonț Ramona

Grădinița cu Program Normal Fișcălia, Ionești

Scopul principal al educației privind mediul înconjurător este acela de a oferi fiecărui individ posibilitatea de a manifesta o atitudine personală, responsabilă față de mediul în care trăiește. De aceea, în educație trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei, urmărind să le formăm copiilor o atitudine personală pozitivă și responsabilă față de mediul în care trăiesc. Este important ca noi, cei ce avem misiunea de a-i educa pe cei mici, să avem o conștiință ecologică bine conturată, pentru ca acțiunile pe care le desfășurăm să fie eficiente și credibile în fața copiilor.

Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră poate să afecteze în mod distructiv natura.

Deci apropierea copiilor de natură, de frumusețile ei rămâne un scop major al zilelor noastre, în realizarea căruia un rol important îi revine în primul rând grădiniței. Copiii trebuie ajutați să-și formeze o imagine clară despre tot ce îi înconjoară, să dobândească priceperi și deprinderi prin acțiuni practice, să-și formeze un comportament adecvat în natură.

Excursiile, organizarea de observații, investigații, experimente și măsurători simple în natură ne pot oferi posibilitatea înțelegerii necondiționată a fenomenelor și a protejării naturii, atât de necesară înțelegerii de cauzalitate și efect din natură.

Grădinița la care lucrez se află în apropiere Oltului, la poalele unui deal. De nenumărate ori am mers cu copiii pe dealul din apropiere, unde aceștia au putut observa frumusețea arborilor și florilor, au putut admira măreția Oltului care de pe deal se vede ca un mare șarpe albastru, dar au putut vedea și efectele impactului omului asupra pădurii (materiale nereciclabile aruncate, copacii tăiați, etc). Am încercat să-i fac să înțeleagă rolul pe care îl are pădurea pentru natură și pentru noi, pericolele care amenință planeta.

Am încercat să le trezesc copiilor sentimente de dragoste și ocrotire față de plante, animale, natură, încât să ne putem bucura de ele și altă dată.

Educația ecologică la preșcolari

Grigorescu Monica

Ivan Natalia

În condițiile practicilor iresponsabile ce conduc inevitabil la dezastre ecologice în masă, a-l învăța pe copil, încă de mic, să fie responsabil cu respectarea și protejarea mediului, cu economisirea resurselor planetei reprezintă, în zilele noastre, nu o modă ci o urgență. Trebuie să luăm în serios posibila condamnare la moarte a copiilor noștri pe care o semnăm noi, părinții de azi, prin sfidarea naturii și să încercăm, atât cât se mai poate, să reparăm greșelile prezentului, începând cu a ne educa copiii în spiritul unei vieți în comuniune cu natura.

Pornind de la adevărul că sănătatea este bunul cel mai de preț al omului, de la faptul că preșcolarul nu are informații și atitudini față de problemele de sănătate și că toți cei din jurul lui ar trebui să îl ajute să înțeleagă modul de păstrare al acesteia, de ocrotire a naturii, de formare a unor comportamente ecologice, am desfășurat împreună cu copiii grupei mici, în cadrul căreia ne desfășurăm activitatea, și părinții lor o serie de activități cuprinse sub denumirea „Un mediu curat - o viață sănătoasă”, menite a pune bazele unei conduite ecologice.

Formele de abordare pentru educația ecologică au fost dintre cele mai diverse: observări, experimente, povestiri științifice, convorbiri, jocuri didactice, desene, plimbări și excursii, activități practice în natură. În completarea activităților de educație ecologică am ieșit cu copiii în natură ori de câte ori a permis timpul și de fiecare dată am fost alături de ei pentru a le arăta, îndruma și răspunde la întrebările puse în legătură cu mediul.

În contextul în care realitatea supremă a timpului nostru este vulnerabilitatea și urmele suferinței Pământului care plânge se văd la tot pasul, rolul unei educatoare trebuie să fie acela de a semăna o sămânță în sufletele copiilor, cu iubire și responsabilitate, pentru ca ea să rodească peste ani. Trebuie să se dăruiască, să multiplice binele, dragostea, credința, și, mai ales, grija pentru Planeta albastră, care de mii de ani este casa noastră.

Pădurea - loc de atracție pentru copilul preșcolar

Profesor Istrate Floarea

Profesor Stancana Doina

Grădinița cu Program Prelungit Traian Râmnicu Vâlcea

Pădurea a avut de-a lungul timpului și va continua să aibă un rol deosebit de important în viața planetei noastre. Concepția despre pădure a cunoscut în timp o evoluție strâns legată de modul de înțelegere și abordare a fenomenelor naturii. În concepțiile moderne pădurea este definită ca unitate funcțională a biosferei, alcătuită din organisme și mediul lor de viață, elemente care se află în relații permanente de interdependență și interacțiune formând un ecosistem.

PĂDUREA „UZINĂ BIOLOGICĂ” de producție vegetală, prin structura ei complexă și prin multitudinea proceselor ei de viață, exercită numeroase influențe pozitive asupra mediului înconjurător, îndeplinind și alte funcții:

- Hidrologică
- Antierozivă
- Climaterică
- Recreativă

- Estetică-peisagistică.

În prezent agresiunea omului asupra mediului natural este puternic resimțită și se consideră că este necesar chiar de la vârsta preșcolară să se desfășoare acțiuni de educație ecologică, cu o sferă mai largă, pentru a înțelege efectele negative asupra pădurii în special și asupra mediului în general.

Se consideră că în grădiniță, acum când copiii recepționează cu ușurință noul, când le place să cerceteze, să experimenteze, să se confunde cu situații inedite, să caute soluții rezolvabile, s-au introdus în activitățile extracurriculare și în parteneriate activități de educație ecologică, prin care copiii se educă în spiritul protejării mediului înconjurător. În prima fază se desfășoară acțiuni de documentare în grădiniță prin observări, jocuri didactice, citire de imagini din reviste, cărți ilustrate, pliante etc.

Încă de la început, cu prilejul diferitelor convorbiri desfășurate în cadrul activităților comune sau în cadrul activităților libere și extracurriculare, copiii se consideră prieteni ai naturii și povestesc cu însuflețire despre prietenii lor „necuvântători” pe care i-au avut de-a lungul anilor, despre plantele pe care mamele îi rugau să le îngrijească și care simțeau că sunt ocrotite cu dragoste, despre vizitele la grădina zoologică sau despre curiozitățile spuse de bunici, părinți sau auzite în cadrul emisiunilor educative.

Pe parcursul anului școlar 2011-2012 au fost organizate acțiuni de parteneriat, în cadrul programului de educație ecologică Ecogrădinița „Salvati planeta albastră”, cu alte două grădinițe din țară și fiecare a desfășurat activități cu caracter ecologic, pe parcursul anului discutând cu copiii despre efectele pozitive și negative ale omului asupra pădurii. Tot pe parcursul acestui an școlar s-au desfășurat acțiuni care au urmărit și formele de relief, vegetația și fauna existentă pe Dealul Capela din vecinătatea orașului. În continuare pentru a cunoaște copiii efectele negative ale focului asupra pădurii s-au organizat acțiuni educative demonstrative și comunicări științifice la care au participat și părinții copiilor. Copiii cunosc efectele negative ale focului asupra pădurilor și din emisiunile tv, unde află despre efectele negative ale focului nesupravegheat care cuprinde hectare întregi de pădure distrugând fauna și vegetația forestieră, sau distruge chiar gospodăria lăsând-i fără locuințe.

Prin activitățile de cunoașterea mediului copiii învață că „zăpada este plapumă calduroasă „pentru grâu, pământ și insecte ascunse în sol.

Pădurile prin rădăcinile ancorate ale arborilor asigură stabilitatea întregului strat de sol, împiedică eroziunea solului și alunecările de teren, iar copiii înțeleg și învață prin observări ocazionale, prin excursiile și drumețiile efectuate că formele de relief sunt susținute de rădăcinile puternice ale arborilor.

Cu ocazia drumeției pe Dealul Capela, efectuată în toamna anului 2012 copiii au observat frunzele umede, căzute pe jos în transformare prilej cu care s-a explicat că pădurea contribuie la formarea solului bogat în substanțe hrănitoare, iar copacii au fost aceia care datorită carbonizării în pământ de-a lungul mileniilor de ani s-au transformat în cărbuni și petrol.

În zilele calduroase cu ocazia drumețiilor desfășurate după ploaie, copiii au observat că frunzele arborilor rețin o mare cantitate de apă. Coroanele arborilor formează bariere, ecrane în calea vântului, viscozelor, pădurea reduce viteza vântului, reduce intensitatea fenomenelor torențiale și avalanșelor; aerul se freacă de trunchiurile copacilor; de crengi, de frunze, copiii cunosc influența pozitivă a pădurii în reglarea fenomenelor climatice. Prin povestirea „Ce mi-a povestit vântul?”, copiii cunosc faptul că pădurea filtrează aerul, reține praful, cenușa, fumul, gazele toxice, particulele radioactive din urma furtunilor și vânturilor puternice.

Copiii trebuie să știe că pădurea nu reprezintă numai umbră gratuită, mediu răcoros, apă limpede și rece, daruri pe care pădurea le oferă oricărui musafir pașnic, ci ea reprezintă mult mai mult pentru omenire. Pădurea nu constituie numai „un bloc de lemne”, ea este patrimoniul național recunoscut, contribuind la dezvoltarea macroeconomică a țării și la oxigenarea întregului spațiu geografic.

Bibliografie

1. Almanahul pădurii, Snagov, Ed. Snagov, 2006.
2. Neacșu, P. Ecologie și protecția mediului, II. Universitatea București, 1986
3. Posea, Grigore, Geografia mediului înconjurător, Ed. Didactică și pedagogică, București 1998

“Natura ne iubește, natura dăruiește!”

Profesor Kecedi Aurora

Profesor Socaciu Delia Neluța

Grădinița cu Program Prelungit “Căsuța Fermecată” Gherla

Motto: „Natura ne aseamănă. Educația ne deosebește” - Confucius

Argument: Natura este esența vieții noastre, de aceea este esențial să o protejăm și să o respectăm. Ea este cea care ne oferă resursele necesare viețuirii pe acest pământ. Pentru a avea un viitor prosper, trebuie să stabilim o comuniune cu natura, să fim proactivi în protejarea acesteia. Prin educație putem îndeplini această sarcină de protejare a mediului. Natura, înseamnă tot ce ne înconjoară: pământ, apă, păduri, parcuri, aer, etc. Toate acestea, au avut de suferit din cauza tehnologizării și industrializării. Tot mai mulți oameni uită să aibă grijă de spațiul verde, de spațiul public și de întreg mediul.

Atenția noastră, a educatoarelor, se concentrează acum pe copii, deoarece ei reprezintă viitorul, iar dacă ei învață să respecte mediul, să-l proteje și să-l iubească, atunci obiectivele noastre vor fi atinse.

Conștientizarea efectelor negative îi poate sensibiliza și îi face să acționeze și să dezaprobe comportamentele indezirabile. Copiii vor înțelege că prin ocrotirea pământului vom avea o hrană mai sănătoasă, prin curățarea apelor vom bea apă mai curată, prin protejarea aerului vom respira un aer curat, revigorant. Fiecare dintre noi este responsabil de ceea ce se întâmplă cu mediul și implicit cu viețile noastre. Așa cum ne iubim pe noi înșine și unii pe alții, facem parte din natură, deci trebuie s-o iubim, așa cum ne iubim viața.

Prin derularea acestui proiect, credem că putem apropia copiii de natură, prin interacțiuni directe cu aceasta, prin responsabilizarea lor (aruncarea deșeurilor în containere, plantare de flori, puieți, ect.). Acțiunile ecologice iau forma activităților cu caracter formativ. Copiii se dezvoltă din punct de vedere socio-emoțional, comportamental și atitudinal, cognitiv, dar și motric.

Scopul:

- Conștientizarea copiilor cu privire la problemele legate de poluarea mediului, a resurselor naturale și asupra consecințelor cauzate de poluare;
- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător prin explorarea și investigarea acestuia;
- Formarea unor atitudini pozitive, active, de toleranță, solidaritate, protecție și responsabilitate în relaționarea cu mediul înconjurător;
- Cunoașterea normelor de protecție a mediului, de ocrotire și protejare a naturii, având ca efecte îmbunătățirea vieții umane.

Obiective:

- Să realizeze lucrări originale din materiale dăruite de natură;
- Să manifeste interes în protejarea viețuitoarelor și a mediului în care trăiesc acestea;
- Să promoveze reguli și tehnici de ocrotire a naturii;
- Să transmită mesaje ecologice, prin confecționarea de materiale cu caracter propagandist;
- Să implice părinții în activități de reciclare și participarea acestora la activitățile copiilor;
- Să atragă atenția comunității cu privire la problemele de mediu și căutarea unor soluții de remediere a problemelor.

Resurse umane:

- Preșcolarii;
- Cadrele didactice din grădiniță;
- Părinții copiilor;
- Specialiști în domeniu;
- Asociații;
- Mass-media.

Resurse materiale:

- Cărți, reviste, softuri educaționale, CD-uri;
- Aparat foto, calculator, imprimantă;
- Unelte de grădinărit, ghivece;
- Puiți, răsaduri de flori;
- Hârtie A4, creioane, carioca, scotch, panouri;
- Materiale din natură, materiale reciclabile.

Perioada derulării: Noiembrie 2012- Mai 2013

Durata: an școlar 2012-2013

Mediatizare:

- Expoziții cu lucrările și produsele copiilor;
- Realizarea unui album cu fotografii din fiecare activitate;
- Invitarea părinților și a specialiștilor la activități;
- Mediatizare în presa locală;
- Prezentarea proiectului/ rezultatelor obținute, în cadrul comisiei metodice.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

NR. CRT.	LUNA	TITLUL	MODALITĂȚI DE REALIZARE
1.	NOIEMBRIE 2012	„Comorile sănătății”	Realizarea unor legume, fructe personalizate și desene sau aplicații.
2.	DECEMBRIE 2012	„Micii ecologiști îngrijesc viețuitoarele parcului „	Construirea unor căsuțe pentru păsările și confecționarea podoabelor pentru pomul de iarnă al viețuitoarelor. Prezentare PPT despre natură.
3.	IANUARIE 2013	„Codul micului ecologist”	Prezentare PPT și învățarea imnului ecologiștilor.
4.	FEBRUARIE 2013	„Protejați natura!”	Realizarea unor pliante și postere cu mesaje ecologiste.
5.	MARTIE 2013	„Reciclăm prin artă”	Activitate cu părinții - Confecționarea unor produse artisanale din materiale reciclabile.
6.	APRILIE 2013	„Un copil, un pom, o floare”	Plantare de flori și puiți.
7.	MAI 2013	„Drumeție în pădure”	Întâlnire cu un reprezentant al Ocolului Silvic, în pădure și organizarea unui picnic în natură.

Educația ecologică în contextul actual

Prof. înv. primar Limbășanu Georgeta

Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Râmnicu Vâlcea

Educația ecologică în prezent este privită ca un principiu de organizare a întregii activități de transformare a personalității și implică „un sistem complet, coerent și integrat, oferind mijloace proprii de a răspunde aspirațiilor de natură educativă, culturală și geografică ale fiecărui individ, potrivit disponibilităților sale; ea este destinată să permită fiecăruia să-și dezvolte personalitatea pe durata întregii vieți prin muncă și activitățile pe care le desfășoară cât și relaționarea cu natura”.

Educația ecologică a fost intuită cu mult timp în urmă, înainte de a se constitui într-un principiu fundamental de abordare și considerare a educației contemporane. Comenius apreciază că „pentru fiecare om, viața sa este o școală, de la leagăn până la mormânt”, considerând că „tot ceea ce facem, ce gândim, vorbim, auzim, dobândim și posedăm nu este altceva decât o anumită scară pe care ne urcăm din ce în ce mai mult, spre a ajunge cât mai sus, fără să putem atinge vreodată suprema treaptă”. Ecologia poate fi analizată :biologic-geografic, pe de o parte, individual, pe de alta parte.

Conceptul de educație ecologică ne atrage atenția, de asemenea, asupra faptului că influențele educaționale trebuie să vizeze integralitatea persoanei umane. Se spune, de aceea, că „educația ecologică”, desemnând, pe de o parte, integrarea tuturor instanțelor și formelor de educație la diferite nivele (educație preșcolară, educație școlară, educația adulților) și, pe de altă parte, integrarea într-un sistem unitar a tuturor formelor sociale de educație (formală, nonformală și informală), înseamnă deci un proces integrator al tuturor influențelor educaționale, într-un sistem coerent și convergent, exercitate asupra individului - în modalități variate și specifice - pe toată durata vieții sale. Acest tip de educație trebuie înțeleasă, mai degrabă, ca un principiu de organizare, ea având, în ultima instanță, un caracter paradigmatic pentru organizarea educației contemporane, reprezintă o direcție importantă de evoluție a activității de formare-dezvoltare a personalității, care urmărește valorificarea tuturor dimensiunilor și formelor educației proiectate și realizate pe tot parcursul existenței umane.

Ca semnificație strategică poate fi definită la nivel funcțional-structural-operațional, nivel care evidențiază:

- scopul său final-a menține și a îmbunătăți calitatea vieții
- caracterul său universal - reprezintă democratizarea educației și dinamic permite adaptarea materialelor și a mijloacelor de învățare la noile condiții impuse de dezvoltare
- sensul său managerial - este un principiu organizator pentru toate tipurile de educație.

La nivel funcțional, educația ecologică angajează trei categorii de funcții: funcția de adaptare, funcția de inovare, funcția de corectare.

La nivel structural se remarcă două componente principale, aflate în raporturi de interacțiune: componenta generală și componenta profesională.

La nivel operațional, se identifică resursele de dezvoltare pedagogică / educabilitate ale fiecărei personalități umane, valorificabile în termeni de oportunitate și de motivație individuală și socială.

În condițiile societății contemporane, ECOLOGIA devine „o temă de meditație și de acțiune” care angajează „reflecții teoretice” dar și „sugestii practice”, operabile la diferite niveluri de reprezentare socială; educație ecologică pentru toți, educația ecologică a părinților, educație pentru democrație, educație pentru perfecționare și recalificare profesională etc, care stimulează chiar proiectarea „unei didactici pentru adulți” .

Literatura de specialitate evidențiază următoarele posibilități de integrare a resurselor:

- a) integrare la nivelul relației cu familia, comunitatea locală, societatea în ansamblu, domeniul de activitate, mass-media, factorii de recreere (culturali, sportivi etc);
- b) integrare la nivelul relației între obiectele de învățământ;
- c) integrare la nivelul relației între diferite aspecte ale dezvoltării (fizică, intelectuală, morală

etc.) realizabile pe parcursul unui stadiu specific al vieții.

Cred că educația ecologică implica două dimensiuni fundamentale ce trebuie avute în vedere în definirea și înțelegerea sa:

Dimensiunea „spatială” prin care desemnăm extensia educației ecologice în toate sferele existenței și vieții socio-umane. Această perspectivă interpretativă a condus la înlăturarea mentalității păgubitoare că educația se realizează doar prin instituțiile școlare. Evoluțiile sociale contemporane au pus în evidență existența a numeroase alte surse de educație de tip extra- și nonșcolar, configurând alături de educația formală (de tip școlar) alte două mari spații educaționale:

- educația nonformală (realizată prin numeroase instituții sociale cu relevanță educatională, cum sunt instituțiile cultural-știintifice, mass-media, unitățile economice etc.) și
- educația informală (ce acoperă gama largă a numeroaselor influențe spontane, nesistematice, tranzitorii, ce se realizează în spațiul contactelor sociale de tot felul, în care este implicat individul în diferite momente ale existenței sale extrainstituționale).

Dimensiunea „temporală”, al cărei sens major este o extensie a educației ecologice pe toată durata vieții individuale. Noile achiziții din domeniul psihologiei vârștelor și învățării au dovedit, fără dubiu, capacitatea indivizilor de a învăța și de a fi educați la orice vârstă, desigur în forme și cu intensități modelate de particularitățile psihosociale la diferite vârște.

Obiectivele generale ale educației ecologice au fost definite de foarte mulți, în numeroase “fotografii “cu valoare programatică:

a) crearea structurilor și a metodelor favorabile formării-dezvoltării personalității umane pe tot parcursul existenței sale;

b) pregătirea personalității umane pentru autoinstruire și autoeducație.

Realizarea acestor obiective generale, solicită o noua politică a educației ecologice, capabilă să anticipeze „sistemul de învățământ de mâine care va fi mai mult decât juxtapunerea a două părți astăzi separate: instituția școlară, pe de o parte, educația adulților, pe de altă parte, constituind un singur proces continuu”. Acest proces, care angajează o amplă reformă socială, susține (re)proiectarea unui sistem educațional global.

Se poate afirma că educația ecologică este un adevărat proiect educativ, care are un caracter prospectiv și vehiculează un sistem de valori. Ea implică, în ultima instanță, un proiect de societate.

Fiecare dintre noi suntem supuși unui aflux informațional și unuia mediatic cu sau fără intenție pedagogică. Aceste influențe multiple, resimțite sau nu ca fiind de tip educativ, pot acționa concomitent, succesiv sau complementar, în forme variate, în mod spontan, incidental sau având un caracter organizat și sistematic.

În pedagogie, această realitate este reflectată cu ajutorul conceptului care definește formele generale

ale educației. Acesta se referă la principalele ipostaze prin care educația se poate obiectiva, „pornind de la varietatea situațiilor de învățare și de la gradul diferit de intenționalitate acțională”.

Se consideră astfel că „și formele generale ale educației ecologice” reprezintă modalitățile de realizare a activității de formare-dezvoltare a personalității prin intermediul unor acțiuni și (sau) influențe pedagogice desfășurate, în cadrul sistemului de educație/învățământ în condițiile exercitării funcțiilor generale ale educației (funcție de formare-dezvoltare a personalității, funcția economică, funcția civică, funcția culturală a educației).

Toate influențele și acțiunile educative într-o permanentă relaționare cu mediul înconjurător și care intervin în viața elevului, în mod organizat și structurat (în conformitate cu anumite norme generale și pedagogice, desfășurate într-un cadru instituționalizat) sau, dimpotrivă, în mod spontan (întâmplător, difuz, neoficial) sunt reunite sub denumirea de forme ale educației ecologice.

Relația educativă este complexă, determinată de numeroși factori. Se realizează între comportamente globale (educator-educat). Acțiunea educatorului este directiva, intenționată, conștientă, orientată de scopuri și obiective care anticipează transformări în comportamentul învățat al educatului.

Acesta nu asimilează automat, el fixează, filtrează, prelucrează activ, include cele învățate în propriile structuri.

Relația este asimetrică, se realizează între personalitatea formată a educatorului și personalitatea în formare a educatului. În acest context apar concordanțe și discordanțe în actul de comunicare educațională.

Funcțiile generale ale educației reprezintă proprietăți intrinseci, specifice activității de formare-dezvoltare permanentă a personalității umane, exprimate la nivelul consecințelor sociale angajate în mod obiectiv, la nivelul de sistem (societatea în ansamblul său) și de subsistem (cultural, comunitar, economic, politic, natural).

Piaget considera că „școala trebuie să fie concepută cu un centru de activități reale, practice, desfășurate în comun, în așa fel ca inteligența logică să se formeze în funcție de acțiunea și de schimbările sociale”.

Educația reprezintă, astfel, activitatea psihosocială cu funcție generală de formare-dezvoltare permanentă a personalității umane pentru integrarea socială optimă, angajată conform finalităților asumate, la nivel de sistem și de proces, proiectate, realizate și dezvoltate prin acțiuni specifice având ca structură de bază corelația subiect (educator) obiect (educat), într-un context deschis, (auto) perfectibil.

Bibliografie

1. Nicola Ioan – „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, 2003.
2. Cucos Constantin - „Pedagogie”, Editura Polirom, 2001.
3. Antonesei Liviu - „Paideia. Fundamentele culturale ale educației”, Editura Polirom, 1996.

4. Macavei Elena – „Pedagogie”, Editura Didactică și Pedagogică, 1997
5. Jinga Ion, Educația permanentă. București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1979.
6. Vaideanu George, Educația la frontiera dintre milenii. București, Editura Politică, 1988.
7. Dimitriu Emilian, Educația permanentă. București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1978.

Defrișarea –drumul lung și sigur înspre nimic

Tucan Nicolita

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 14 Râmnicu Vâlcea

Lungoci Elena

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea

Cele mai mari paduri ale lumii sunt în grav pericol. Jumătate din suprafața originală de pădure a fost distrusă și lucrurile sunt pe cale să se înrăutățească dacă rata actuală de deforestare nu este încetinită. În fiecare minut 26 de hectare de pădure sunt pierdute – și nu e greu de văzut că dacă continuăm vom avea o planetă lipsită de pădure. Acest lucru ar fi catastrofic nu numai din pricina faptului că multe specii de animale își au habitatul în pădure ci și deoarece pădurile joacă un rol important în reglarea climei planetei.

Odată Pământul era acoperit în majoritate de pădure dar odată cu creșterea populației umane acestea au trebuit să fie tăiate. Acest lucru este foarte adevărat în special în Marea Britanie unde agricultura a avut un rol foarte important și a redus pădurile la câteva pălcuri imprastiate. În schimb pădurea tropicală a avut de suferit mai ales secolul trecut, la începutul sec. 20 era 1,5 miliarde de hectare față de cele 700 de milioane rămase. Rata de deforestare în Africa este foarte îngrijătoare: 4 milioane de hectare pe an, iar 45% din pădurea originală a dispărut. Nevoia de lemn, defrișarea pentru a face loc terenurilor agricole, drumuri și cai ferate, incendii, mine, combustibili sunt toate cauze legate de deforestare

Oamenii au trăit în preajma pădurilor ecuatoriale de mii de ani, luând ce era necesar de la natură fără să intervină în echilibrul natural. În schimb, în ultimele două secole populația s-a înmulțit fiind din ce în ce mai multă nevoie pentru spațiu de construit și agricultură. Împreună cu comerțul de lemn care s-a intensificat în ultimii ani, au adus o degradare fără precedent asupra pădurii.

Cele mai importante cauze ale deforestării sunt mutarea culturilor și comerțul cu lemn. În trecut indigenii practicau agricultura în pădure doborând copaci pentru a face loc culturilor și pajistilor pentru animale și mutându-se când solul devenea infertil. Acest proces nu e un pericol pentru pădure dacă este făcută cu grijă și pădurii îi este dat suficient timp pentru a-și regenera spațiile defrișate. Probleme apar când solului nu-i este oferit destul timp de regenerare și agricultura intensivă duce la degradarea definitivă a acestuia. Aceasta este situația prezentă, din cauza creșterii populației – unele surse spun că mutarea culturilor este cauza a peste 70% din defrișările pădurii.

La fel ca și mutarea culturilor tăierea copacilor pentru folosirea lemnului în scopuri comerciale poate fi implementată cu deranjări minore asupra mediului. Atunci când numărul copacilor căzuți este mai mare decât al celor produși, tăierea lemnului devine o problemă serioasă. Înainte ca tăierea intensivă să ia locul celei vechi cu topoare și animale comerțul cu lemn avea o influență nesemnificativă asupra pădurii, însă apariția drujbelor, tractoarelor, drumurilor și cailor ferate au avut un impact mult mai mare. Zone înainte inaccesibile au devenit principalele ținte pentru companiile de tăiere, iar management-ul prost a dus la pierderi fără precedent.

Zona pădurilor ecuatoriale este o zonă fascinantă, plină de mister și promisiuni pentru mulți oameni care trăiesc în zona temperată. Așa că ar fi un dezastru dacă aceasta să dispară. Odată distrusă pădurea, solul, care se acumulează în peste 1000 de ani, ar dispărea într-o singură decadă ducând la inundații nemaintălnite din pricina faptului că nu mai există sol să acumuleze apă.

Defrișarea pădurii îi lasă pe oamenii care trăiesc în pădure fără adăpost și fără hrană, și duce la

disparitia unui stil de viata care a existat neschimbat pentru mii de ani. Insa efectul cel mai dezastruos pe care l-ar putea avea defrisarea este impactul asupra climei planetei. Cu totii am auzit de pericolele incalzirii globale si a efectului de sera, cauza principala a acestor fiind acumularea de dioxid de carbon in atmosfera.

Copacii si alte plante verzii absorb dioxidul de carbon si produc oxigen prin fotosinteza, in timp ce animalele consuma oxigenul si expira dioxid de carbon. Distrugerea padurii ecuatoriale ar produce un imens dezechilibru in cantitatea de dioxid de carbon produs si reciclat lucru care ar duce la acumularea acestuia in atmosfera si schimbarii majore de clima. In plus multi copaci taiati pentru a face loc agriculturii au fost arsi sau lasati sa putrezeasca eliberand astfel mult mai mult dioxid de carbon in atmosfera. Toata natura este un sistem vast care acum exista intr-un stadiu mai mult sau mai putin balansat. Jucandu-ne cu factori de o importanta majora cum e padurea ecuatoriala ar putea duce la disparitia lumii cum o stim noi.

O alta consecinta a defrisarii are legatura cu posibilitatile stiintifice care ar putea fi pierdute o data cu padurea. Este estimat ca doar o mica parte din plantele si animalele care traiesc in padurea ecuatoriala au fost identificate iar majoritatea cercetatorilor sunt de acord ca acestea ar putea reprezenta cheia descoperirii unor leacuri pentru unele dintre cele mai mortale boli cunoscute omului. De exemplu, Institutul American al Cancerului a catalogat peste 3000 de plante cu proprietati anti-cancer, 70% dintre care se gasesc in padurile tropicale. Cine stie ce secrete ascunde padurea ecuatoriala.

SOLUTII IMPOTRIVA DEFRISARII

Solutia evidenta ar fi oprirea defrisarii padurilor si astfel oprirea deteriorarii. Dar este acesta singurul raspuns? Comertul mondial cu lemn a ajuns o afacere de 5 miliarde dolari asa ca oprirea acesteia ar fi intampinata cu multa ostilitate. Dar poate ca nu e nevoie oprirea completa a taierii. Scheme pentru defrisarea padurilor cu un plan se desfasoara in toata lumea cu accent pentru pastrare. Acestea permit desfasurarea defrisarilor in asa urmarind un plan astfel incat efectele negative asupra mediului sa fie minimalizate.

Printre organizatiile care se implica in minimalizarea efectelor exploatarei forestiere se numara si Forest Stewardship Council (FSC). Aceasata este o organizatie non-profit care a fost infiintata in 1993 pentru a oferi o certificare a lemnului provenit din paduri exploatate bine. Cu o marca cunoscuta international, lansata in 1996, FSC permite cumparatorilor cu constiinta sa identifice lemnul provenit din surse bune. La o scara globala peste 8 milioane de hectare au fost insemnate ca acceptand standardele FSC.

Regiuni din padurea ecuatoriala care au fost catalogate ca fiind prea sensibile chiar si pentru defrisari rationale au fost marcate ca zone protejate si impreuna cu legislatii bine puse la punct acestea pot fi o aparare eficienta impotriva problemelor care afecteaza padurea tropicala.

Probabil inasa ca cel mai important pas este educarea si informarea acelor oameni a caror decizii influenteaza direct sau indirect soarta padurilor. Indigenii pot fi ajutati de organizatii de conservare pentru a face cel mai bine uz de resursele lor naturale. La celalalt capat al firului, consumatorii din tarile dezvoltate trebuie sa inteleaga impactul negativ pe care il are cumpararea produselor din padurile ecuatoriale. De aceea organizatiile de conservare incearca sa-i educe sa cumpere alternative asupra acestor produse si ii incurajeaza sa faca decizii informate asupra stilului lor de viata. Numai in acest fel putem opri si eventual intoarce degradarea padurilor ecuatoriale.

Educația ecologică în grădinița de copii

Prof. Marcela Călin

Grădinița cu Program Prelungit „Brotăcel”, Modelu, jud. Călărași

Protecția naturii devine una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică ce constau, în principal, în măsuri reparatorii și păstrarea sau întreținerea zonelor depolate.

Acțiunea de protejare a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scară socială de ocrotire a mediului este supus eșecului.

A ocroti mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a cărei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional. Copiii acestei generații, precum și cei ai generațiilor viitoare vor fi adevărați beneficiari ai grijii tuturor față de mediu, dacă obiectivele protecției mediului vor fi atinse pe plan mondial, la toate nivelurile. Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător. Astfel, la nivelul educației preșcolare putem prevedea activități de educație ecologică care, pe de o parte, formează deprinderi, dezvoltă capacități și cultivă interesul copiilor pentru conduite ecologice, iar pe de altă parte contribuie direct la constituirea unui mediu echilibrat, curat, benefic unei dezvoltări fizice și mentale sănătoase a copiilor.

Problemele legate de mediu trebuie studiate de la cele mai fragede vârste și acest lucru poate fi realizat cu o mare eficiență în grădiniță. Este foarte adevărat faptul că nu trebuie să uităm de educația celor 7 ani de acasă, prin care unui copil i se pot transmite cele mai elementare norme de comportament, care să constituie fundamentul acțiunilor unui cetățean preocupat de mediul în care trăiește. Dar pentru că nu toți părinții pot realiza acest lucru, fie din neștiință, fie din ignoranță sau poate numai din lipsă de timp, activitățile ce se desfășoară prin intermediul grădinițelor au o foarte mare importanță. Grădinițele, ca de altfel toate unitățile de învățământ reprezintă un veritabil mijloc de acțiune în formarea generațiilor viitoare, adresându-se unui segment larg al opiniei publice, iar pe de altă parte, școala are un rol hotărâtor în crearea unei societăți care să nu fie indiferentă față de mediul său, societate care ar putea deveni distructivă și autodistructivă.

De aceea, a cunoaște natura, a o respecta și a o iubi trebuie să devină comportamente interiorizate, manifestate prin act sau gând la orice vârstă.

În grădiniță, educația ecologică a preșcolarilor se poate realiza informând preșcolarii, formându-le comportamente și atitudini, implicând direct copiii în acțiuni de:

- ecologizare a mediului;
- colectare a deșeurilor și selectarea a materialelor refolosibile;
- campanii de conștientizare a cetățenilor despre pericolului cel reprezintă poluarea mediului înconjurător;
- confecționarea de jucării, costume, elemente de decor din materiale refolosibile;

Toate categoriile de activități care se desfășoară în grădiniță permit abordarea cu succes a tuturor problemelor mai sus menționate. Noi toți suntem responsabili în a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de protejare a mediului, fiind esențial ca omul să fie educat în spiritul respectului față de mediu. Cu cât începem mai devreme acest proces anevoios cu atât se vor obține efecte pe termen lung și viața pe planetă va dăinui.

Bibliografie

1. Educația ecologică și de protecția mediului, Ghid metodic pentru cadrele didactice, Învățământ preșcolar, coordonator, Maria Ivănescu, 2007.
2. Pârvu, C. „Îndrumător pentru cunoașterea mediului”, București, 1982

Dezvoltarea creativității și educarea copiilor în spiritul ecologic prin activitățile practice desfășurate în grădinița de copii

*Prof. Mărginean Liliana- Camelia
Grădinița Lumea Prichindeilor Câmpia Turzii Judetul Cluj*

Creativitatea nu înseamnă să găsești un lucru, ci să faci ceva din el după ce l-ai găsit.

James Russell Lowell

Grija omului față de natură, a preocupat și preocupă mulți oameni din toate colțurile lumii, indiferent de situația socială, de gradul de cultură și de preocuparea lor zilnică. Natura este neputincioasă în fața omului care, odată ajuns în mijlocul ei, acționează diferit, fără să-și dea seama că, așa cum o societate își are legile ei, și natura are legi și reguli clare ce trebuie respectate de toți oamenii, în toate împrejurările. Natura, nu poate să ia atitudine asupra celor răi, asupra celor care o distrug, dar încearcă să îi sensibilizeze și să-și impresioneze prin frumusețe, prin diversitate, prin parfumul florilor, prin aerul curat din unele zone, sperând că, odată și odată, toți oamenii vor înțelege necesitatea și păstrarea unui mediu curat și sănătos.

Ca și natura, învățământul preșcolar, rămâne neputincios în fața *celor mari*, dar caută ca prin toate activitățile cu conținut ecologic, să sensibilizeze, să atragă și să implice câți mai mulți factori responsabili, în acțiuni comune de protejare și ocrotire a naturii.

Activitățile practice reprezintă o împletire a activității intelectuale cu cea manuală, aducându-și un aport esențial la dezvoltarea creativității copilului prin curiozitatea specifică etapei prescolarității.

Un proces tipic și creativ care începe de la o idee și are drept rezultat un produs finit, lucrul cu materiale ca hârtia, textilele, carton, plastic, lemn, etc. are drept scop consolidarea încrederii preșcolariilor în propria lor capacitate creativă și dezvoltarea cunoașterii, în vederea pregătirii pentru abordarea sarcinilor cotidiene. Capacitatea de a analiza și a evalua modul de concepere/ proiectare și rolul unui articol este o necesitate recurentă în viața zilnică. Scopul activităților practice este de a determina conștientizarea valorilor estetice și de a dezvolta o înțelegere a modului în care alegerea materialului, prelucrarea și construcția influențează funcția și durabilitatea produsului. Un alt scop urmărit prin derularea opționalului, este de a oferi cunoștințe cu privire la problemele legate de securitate și mediu și de a determina conștientizarea importanței reciclării diverselor materiale.

Colectarea și valorificarea diverselor materiale reciclabile prin confecționarea costumelor ecologice, a jucăriilor pentru copii din aceste materiale reciclabile, a reprezentat una din preocupările noastre în ultimii 3 ani, alături de preșcolarii grupelor pe care le-am condus. Munca cu aceste materiale, paradele desfășurate, expozițiile cu produsele activității noastre, precum și implicarea părinților ori de câte ori a fost cazul, s-au dovedit a avea un real succes și un deosebit impact asupra tuturor celor implicați, care ne-au uimit prin creativitatea de care au dat dovadă în realizarea costumelor. Iată câteva din momentele petrecute de noi pe parcursul acestor ani:

În ultimul timp se acordă o mare importanță necesității educării ecologice a copilului în grădinița. Suntem chemați să facem transferul de dragoste și respect față de tot ceea ce ne înconjoară, de la noi, adulții, spre cei mici și foarte mici, atunci când începe drumul cunoașterii. Astfel, așa cum ne ocupăm de educația intelectuală, morală și estetică, este timpul să ne ocupăm și de educația ecologică și să-i învățăm pe copii de ce și cum trebuie protejată natura.

Pe parcursul anilor, observând cât de încântați au fost copiii în urma activităților ecologice desfășurate, dar mai ales a celor în care am confecționat diverse jucării sau obiecte din materiale reciclabile, am hotărât ca în anul școlar următor să desfășurăm la nivelul grupei mari, opționalul „*Ecologel și lumea deșeurilor*”. Personajul principal al acestui opțional este *ECOLOGEL*, care, după ce îi va ajuta pe copii să afle mai multe despre lumea deșeurilor, despre cum se colectează ele în mod corect, îi va învăța pe copii să le utilizeze pentru a crea jucării sau alte obiecte interesante în cadrul unor activități practice desfășurate cu copiii. Un alt scop urmărit prin derularea opționalului, este de a oferi cunoștințe cu privire la problemele legate de securitate și mediu și de a determina conștientizarea importanței reciclării diverselor materiale.

Cu alte cuvinte, opționalul propus spre a fi desfășurat, se vrea a fi *o invitație la reciclarea deșeurilor într-un mod cât mai plăcut, mai creativ și constructiv*. El suplimentează activitățile practice comune și se mulează perfect pe profilul preșcolarului dornic de mișcare, de manipulare a diferitelor materiale, de cunoaștere a resurselor existente. Totodată, prin solicitarea implicării copiilor în realizarea unor jucării din materiale reciclabile în diverse moduri, se va contribui la dezvoltarea creativității acestora.

Realizarea unor obiecte, jucării din materiale reciclabile, precum și utilizarea lor creează copilului *o stare de automulțumire, de bucurie, satisfacția lucrului creat de el însuși*. Pe fondul acestor stări afective se formează *interesul față de muncă, se trezește dorința copilului de a confecționa ceva util și plăcut și de a proteja mediul înconjurător în același timp*. Jucându-se creativ copilul învață să descopere lumea reală; în joc el acționează asupra unor elemente din mediul înconjurător și treptat începe să cunoască această lume. *Ca urmare a rezultatelor obținute, copilul dobândește încredere în forțele proprii*.

Altfel spus, ne vom derula programul sub deviza:

NE JUCĂM, REICLĂM, ÎNVĂȚĂM, NATURA O SALVĂM!

Bibliografie

1. Curriculum pentru învățământul preșcolar, MECT, 2008
2. Mihaela Păiși Lăzărescu, Liliana Ezechil, Laborator preșcolar, Ghid metodologic, București, 2002.
3. A. V. Lovinescu, C. Apostol, V. Gurău, A. Datcu, Desenul, modelajul, lucrul manual în grădinița de copii - îndrumări metodice, E.D.P., București, 1965;
4. Revista învățământului preșcolar nr. 2/2007.

Copilul preșcolar-un prieten bun al naturii

Educ. Lungu Mariana

Grădinița cu Program Prelungit "Brotăcel" Modelu, jud. Călărași

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale în mod util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Acesta este primul mesaj pe care trebuie să-l perceapă copilul din primele zile de grădiniță.

Prin activitățile desfășurate trebuie să-i învățăm pe copii să fie descoperitori, să privească, să asculte, să-și mobilizeze vibrațiile inimii descoperind și prețuind comorile ascunse ale lumii, iar cunoștințele și deprinderile formate să constituie piatra de temelie a educației ecologice, care să devină componenta importantă a educației permanente. Educarea copiilor din acest punct de vedere ar putea duce la modificări în mentalitatea părinților, cei mici încercând să schimbe, treptat, mentalitatea ecologică atât a acestora, cât și a altor membri ai comunității. Copiii trebuie învățați că ceea ce distrugem sau irosim azi, va afecta generațiile care vin după noi. Dacă ei cresc astăzi în spiritul ecologiei, poate mâine vom avea o Terra mai curată, mai verde, mai veselă.

Plimbările și drumețiile prin cartier, atent proiectate, au constituit un bun prilej pentru educarea dragostei față de mediul înconjurător, oferind copiilor contactul direct cu natura, oferind un tablou cadru vegetal și animal pentru ipostaza de ecosistem. Urmărind educația atitudinii ecologice față de mediul înconjurător, cu prilejul plimbărilor din jurul comunei și marcarea zonelor curate și mai puțin curate i-a determinat pe copii să adreseze întrebări de genul: "De ce sunt atâtea gunoaie?"; "Ce se poate face cu gunoaiele?"; "Cum se pot recicla sau refolosi gunoaiele?"; "Cum se transportă și se depozitează deșeurile?"; "Cum îi putem determina pe oameni să-și schimbe comportamentul față de mediu?". Pentru a crea o legătură mai strânsă între copii și elemente ale naturii, le-am sugerat să-și aleagă fiecare câte un copac pe care să-l ocrotească (să strângă gunoiul din jur, să înlăture uscăturile sau să pună firimituri pentru păsărele).

Chiar dacă în grădiniță nu se specifică în mod explicit desfășurarea de activități comune de educație ecologică, pot afirma că prin toate acțiunile pe care le desfășurăm - de cele mai multe ori, integrat, copiii își însușesc numeroase noțiuni și cunoștințe legate de problematica ecologiei. Curiozitatea lor favorizează îmbogățirea de cunoștințe despre mediul înconjurător, despre protecția lui, acumulare ce contribuie la dezvoltarea capacității de a gândi logic și de a interpreta corect anumite aspecte din jurul lor.

În concluzie, prin toate activitățile desfășurate, încercăm să formăm copiilor noștri ECO-ATITUDINEA responsabilă față de mediul înconjurător.

Bibliografie

1. Revistă de Educație Ecologică pentru dezvoltare durabilă – „Eco Viața”, Craiova, Editura ARVES, 2008;
2. APOSTOL D.- „Neștiuta natură”, București, Editura Ion Creangă, 1998;
3. BORA E.- „Apărarea mediului înconjurător”, Colecția „ABC”, București, 1976.

Grijă pentru zâmbetul pământului

Educatoare Mârza Adela

Grădinița cu Program Prelungit „Micul Prinț”, Cluj-Napoca

În anii 1980, la nivelul programelor și a recomandărilor UNESCO, „noile educații” s-au constituit ca răspunsuri la imperativele lumii contemporane de natură economică, politică, ecologică, sanitară etc.

Aceste „noi educații” reflectă problematica lumii contemporane (prin obiectivele propuse care dau și denumirea fiecărei structuri de conținut științific) realizată ca disciplină de studiu, concepută în plan disciplinar, dar mai ales interdisciplinar, pluridisciplinar și chiar transdisciplinar.

Dintre toate aceste „noi educații”(educația pentru democrație și drepturile omului, educația pentru pace și cooperare, educația pentru timpul liber, educația economică, educația nutrițională, educația interculturală etc.), educația ecologică (pentru protecția mediului înconjurător) este, probabil, cel mai bine structurată și dispune deja de tradiții în țări ca Germania sau Elveția.

Educația pentru mediu are ca scop schimbarea viziunii pe care oamenii o au asupra lumii și înțelegerea relațiilor care se formează în interiorul sistemelor ecologice, între om și natură. De asemenea, ea presupune formarea capacităților de rezolvare a problemelor declanșate odată cu aplicarea tehnologiilor la scară socială care au generat numeroase efecte negative la nivelul naturii și al existenței umane; acumularea deșeurilor menajere, industriale, nucleare și toxice, ploile acide etc. pun în pericol plantele, animalele și oamenii. Capacitatea de distrugere a luat amploare, astfel că revenirea la o anumită etică se impune cu necesitate.

Aspectele legate de mediu trebuie studiate de la cele mai fragede vârste, acest lucru putându-se realiza cu o mare eficiență în cadrul unităților de învățământ. Desigur, nu trebuie să uităm faptul că, cele mai elementare norme de comportament care să constituie fundamentul acțiunilor unui cetățean preocupat de mediul în care trăiește, pot fi transmise copilului în familie. Dar pentru că nu toți părinții pot face acest lucru (din neștiință, ignoranță sau lipsă de timp), activitățile ce se desfășoară în cadrul unităților școlare au o deosebită importanță. Astfel, primele forme organizate în cunoașterea de către copii a mediului înconjurător și, implicit, de ocrotire a acestuia, aparțin grădiniței.

Ținând cont de curiozitatea și interesul manifestate de copii față de natură, consider că educația ecologică, alături de celelalte laturi ale educației, îl pot forma pe copil să fie un bun protector al propriei vieți, al vieții celor din jurul lui, dar și a mediului înconjurător.

Salvați natura

Prof. înv. preșc. Băluță Mihaela

Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea

Iubirea față de natură nu se poate rezuma la o declarație, oricât de înflăcărată ar fi aceasta. Astăzi, mai mult ca oricând, omul simte nevoia să iasă în natură. Prizonier al orașului, el încearcă să descopere tainele naturii. Natura nu este și nici nu poate fi proprietatea cuiva. Ea este și trebuie să fie în egală măsură, a tuturor, atât a noastră a celor ce avem șansa să trăim acum, cât și a urmașilor noștri, a generațiilor următoare.

Ocrotirea naturii, păstrarea și protejarea mediului în care trăim trebuie să fie preocuparea majoră a tuturor, mai ales a dascălului care, prin specificul activității sale are datoria și posibilitatea de a forma viitori adulți în spiritul respectului pentru mediul ambiant.

Prin educația ecologică putem să cultivăm dragostea și interesul copiilor pentru lumea care ne înconjoară, putem să formăm atitudini de aprobare sau dezaprobare privind rezultatele pozitive sau negative ale acțiunii omului asupra mediului. Educația ecologică necesită cunoașterea interacțiunii om-mediul, conștientizarea micului cetățean de necesitatea implicării lui în protecția mediului, participarea lui directă la activități care conduc la rezolvarea problemelor de mediu, deoarece el este gestionarul direct și consumatorul de mâine al resurselor. Educația copilului în acest sens începe în familie, apoi în grădiniță și se continuă sistematic în școală.

Acivitățile practice din mediul apropiat duc la formarea unor deprinderi elementare de cercetare și protecție a mediului.

Educația ecologică sau educația relativă la mediu vizează formarea și cultivarea capacităților de rezolvare a problemelor declanșate odată cu aplicarea tehnologiilor industriale și postindustriale la scară socială, care au înregistrat numeroase efecte negative la nivelul naturii și al existenței umane.

Realitățile zilelor noastre arată că secolul XX este perioada celor mai mari descoperiri și transformări ale civilizației omenești, dar și cele mai complexe și uneori nebănuite efecte asupra vieții.

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes acestui proces nociv.

Convingerea că această problemă este doar a specialiștilor și a forurilor internaționale, este tot atât de eronată, pe cât este și de gravă. Ocrotirea planetei este o problemă mondială, și, tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate.

Copilul preșcolar este mereu dornic de cunoaștere, mereu curios spre a afla cât mai multe lucruri despre mediul înconjurător, mediu în care trăiește. Răspunsurile la întrebările diverse pe care ni le adresează copiii am încercat să le dăm prin proiectarea unui opțional “ Natura – prietena mea” și prin diversele activități extrașcolare desfășurate atât în județ cât și în afara lui.

Bibliografie

1. Revista învățământului preșcolar
2. Ion Simionescu - “Din ale naturii”

Gândirea deductivă în raport cu natura

Prof. Mihai Lavinia

Grădinița cu Program Prelungit Nord 1, Râmnicu Vâlcea

Toate întrebările pe care le pun copiii dovedesc interesul de cunoaștere al acestora manifestat în toate ocaziile cu multă insistență și prin întrebări variate. În practică, în desfășurarea activităților din grădiniță am aplicat variate procedee și modalități. Una dintre modalitățile la care am obținut rezultate deosebite a fost observarea plantelor puse la germinat. Acest procedeu este pentru copii un mijloc palpabil, concret.

Observând plantele în dezvoltarea lor, ei își însușesc anumite cunoștințe care apoi le stimulează curiozitatea și de aici dorința de cunoaștere, care la ei se transformă prin întrebări, ceea ce dovedește că vor să înțeleagă mecanismul, legătura dintre om – plante – apă – lumină, iar ceea ce n-au înțeles devine curiozitate.

Cunoașterea mediului ambiant se realizează și prin jocurile didactice, cu material din natură sau pe bază de ilustrații și jocurile didactice orale. Jucându-se, copilul cunoaște și descoperă lumea și viața. Prin jocuri cunoașterea lumii devine accesibilă și atractivă pentru copii.

Pentru ca jocul să se regăsească în procesul de asimilare a cunoștințelor despre lumea înconjurătoare am încheiat fiecare activitate printr-un joc de mișcare (creat de noi), „Globul pământesc”, prin care am urmărit înțelegerea de către copii a faptului că mediul înconjurător este spațiul vital al unei omeniri care împarte o locuință comună și că protejând propriul nostru mediu îl protejăm și pe cel al vecinului.

Jocul i-a făcut pe copii să înțeleagă că poluarea nu are granițe, ea este dăunătoare atât pentru oameni cât și pentru natură.

Pe lângă activitățile arătate mai sus prin care educatoarele pot realiza educația ecologică în grădiniță mai sunt o multitudine din care amintesc: activități practice desfășurate de preșcolari în spațiile verzi din perimetrul grădinițelor, activitatea muzicală adaptată la tematica inspirată din frumusețile naturii poate influența copilul în direcția dorită, filmele artistice și documentare, emisiunile radio-tv., dedicate ecologiei, revistele pentru copii – sunt un izvor important de informare și documentare privind natura, literatura pentru copii – inspirată din viața plantelor și animalelor, vizionarea de diafilme, etc.

Cu ajutorul copiilor putem salva pământul

*Profesor pentru învățământul preșcolar Mihăilescu Mihaela
Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea*

Din ce în ce mai frecvent se vorbește despre problemele cu care se confruntă planeta noastră din cauza influenței negative pe care a avut-o omul de-a lungul ultimelor secole și, în special, al ultimelor decenii. Poluarea, declinul biodiversității, consumul exagerat de resurse dăunează mediului înconjurător, amenințând astfel unica noastră sursă de hrană, apă, aer...

Există însă speranțe pentru un viitor mai bun, mai curat, în care oamenii să-și formeze un comportament prietenos cu mediul înconjurător. Sunt câteva lucruri simple, dar importante, pe care fiecare dintre noi le poate face la școală, în clasa unde învață, în familie pentru a ajuta planeta noastră să rămână vie.

Educația ecologică poate începe de la cele mai fragede vârste, chiar de la grădiniță. La această vârstă copiii sunt foarte influențabili și ușor de modelat, astfel că își pot însuși cu ușurință comportamente pozitive față de mediul înconjurător.

Sunt câteva lucruri esențiale pe care copiii trebuie să le știe de mici pentru a putea proteja mediul și pe care trebuie să le pună în practică împreună cu colegii de la grădiniță/școală sau cu familia.

Reciclarea este un proces prin care diverse materiale uzate (de exemplu: hârtie, plastic, sticlă, fier, textile etc.) sunt refolosite pentru fabricarea unor materiale noi. În urma reciclării, deșeurile devin o resursă și nu un gunoi și se reduce consumul de materii prime (de exemplu: cărbune, petrol, apă etc.) și de energie electrică. Toate acestea contribuie, în final, la diminuarea cantității de gaze poluante din atmosferă, cum ar fi dioxidul de carbon.

Economisirea energiei electrice este un alt lucru pe care copiii trebuie să îl cunoască și să îl pună în aplicare. Lumina electrică este generată de hidrocentrale, termocentrale și atomocentrale. Acestea pot avea un impact negativ asupra mediului înconjurător, termocentralele contribuind cel mai mult la emisiile de gaze poluante din atmosferă.

Economisirea apei. Cea mai prețioasă resursă de pe Pământ este apa, de aceea trebuie să avem grijă cum o consumăm. Așadar, ori de câte ori lăsați un robinet deschis sau există un alt defect care curge permanent, irosiți apă.

Aduceți natura în clasa/casa voastră! Așa cum probabil știți, plantele ne ajută, printre altele, și în lupta împotriva poluării. Prin procesul de fotosinteză, ele captează dioxidul de carbon, gaz ce determină încălzirea globală, și elimină oxigenul. Astfel, aduceți mai mult oxigen în școala/grădinița/casa voastră, amenajând un colț „verde” al clasei/casei. Cu siguranță, ghivecele cu plante, pe lângă faptul că vă vor ajuta să respirați un aer mai curat, vor aduce un plus de frumusețe.

Curtea școlii/grădiniței este un spațiu foarte important, ce poate fi utilizat și amenajat astfel încât să semene mai mult cu o grădină decât cu o curte. Pentru asta este necesară plantarea periodică de flori și pomi și îngrijirea lor, astfel încât să respirăm un aer mai curat și să ne facă plăcere să ne petrecem timpul liber acolo.

În concluzie, putem spune că avem speranțe pentru un mediu mai curat în viitor dacă ne preocupăm din ce în ce mai mult de educația ecologică a copiilor, încă din grădiniță. Ei pot fi cei mai buni prieteni ai naturii.

Educația ecologică - de la teorie la practică

Mitu Constantina Cristina

Sperchez Mihaela

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 4 București, sector 4

Se știe că la vârstele mici, copilul este foarte receptiv la tot ce i se transmite și este într-o continuă căutare de modele care ar corespunde personalității lui, nivelului de dezvoltare și înțelegere al acestuia. Copilul trebuie să înțeleagă că totul în natură este folositor, iar omul, fără a provoca daune, trebuie să se integreze armonios slujindu-se și, implicit, ocrotind natura.

Hârtia este cel mai frecvent deșeu întâlnit în mai toate sferele de activitate și constituie o importantă sursă de fibre de celuloză, celuloza fiind substanța naturală care stă la baza producerii hârtiei. Hârtia fiind fabricată din celuloză se biodegradează (descompune) mult mai ușor decât plasticul.

Sub forme diferite, hârtia ocupă aproximativ 41% din totalul gunoiului menajer pe care îl producem.

Educația ecologică constituie unul din obiectivele care se regăsește la toate disciplinele de învățământ.

Interdisciplinaritatea ne oferă posibilitatea de a prezenta copiilor obiecte și fenomene într-o relație de intercondiționare și a-i face să înțeleagă pericolul dezechilibrului natural determinat de influența omului. Pentru a ne convinge și a convinge că este posibilă și necesară educația ecologică, la grădiniță am derulat o multitudine de activități pe această temă.

Grădinița din care fac parte derulează activități de colectare a hârtiei, a sticlelor de plastic – programul național „Școli pentru un viitor verde”, programul „Micul ecologist” – preșcolarii au participat la plantarea unor pomi pentru repopularea și refacerea unor habitate în zonă:

- Dealul Verde, localitatea Vidra, județul Ilfov, 28.04.2012;
- Balta Neagră, localitatea Snagov, județul Ilfov, 4-6.04.2013.

Pe lângă aceste activități din programe locale sau naționale, unitatea noastră a mai desfășurat activități de adoptare a unui pom din spațiul verde al grădiniței sub denumirea de „Micii ecologiști”, excursie didactică - „Pădurea – sursă de oxigen”, activități practice de confecționare de jucării, obiecte sau podoabe din hârtie.

Copiii sunt încântați când primesc role de hârtie mai ciudată sau orice fel de tip de hârtie pentru pictat, desenat sau alte activități. Sunt de asemenea, încântați să primească ziare sau reviste pentru a confecționa diferite obiecte sau jucării.

Ideea de a confecționa diferite obiecte utile sau jucării care să nu pună în pericol sănătatea copiilor, consider că este binevenită în condițiile actuale, când baza materială a grădiniței este mult diminuată iar veniturile celor mai mulți părinți sunt sub posibilitățile decente de trai. Programul „Să știi mai multe, să fii mai bun” din acest an a avut ca temă „Sănătatea pământului, sănătatea noastră” și a avut ca scop:

- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegerea mediului, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia;
- Formarea și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului, în vederea educării unei atitudini pozitive față de acesta;
- Cultivarea dorinței de a se implica activ, în colaborare pentru rezolvarea unor probleme de mediu.

Preșcolarii sunt participanți activi atât în acțiunile de colectare cât și în cele de confecționare, dar sunt și principalii beneficiari.

Aspecte de educație ecologică

Prof. Inv. Primar Mureanu Georgiana
Școala gimnaziala D-tru Bădescu - Olănești

Mediul înconjurător constituie un mecanism viu, cu o complexitate deosebită, de a cărui integritate și bună funcționare depinde întreaga activitate umană.

Omul s-a aflat în mijlocul naturii de la începutul existenței sale, folosindu-i toate darurile. Nu rareori, însă, ea îi opune și manifestări oarbe, brutale, în fața cărora rămâne înmărmurit și neputincios.

Dezvoltarea fără precedent a tehnicii, în toate domeniile activității umane, are aspectele sale pozitive, dar și efecte negative, prin prejudicii aduse naturii sub diverse forme, ca: poluarea mediului, dezechilibrele ecologice și deteriorarea ecosistemelor naturale. Prin progresul științei și tehnicii, care înregistrează rezultate spectaculoase, omul trebuie să înțeleagă perfect relația sa cu natura, că el este o parte a naturii, depinde de aceasta, dar nu este superior ei. Așa cum spunea B. Commoner: *Noi le furăm generațiilor viitoare elementele vitale: aerul și solul ... astfel că societatea contemporană trebuie să acorde o atenție prioritară naturii, să rezolve realist criza ecologică.*

Cu timpul, oamenii au început să facă cercetări științifice și să-i descifreze multe din tainele ascunse, înțelegând că manifestările ei se petrec sub acțiunea legilor ce o guvernează, pentru că în natură nimic nu se desfășoară haotic și întâmplător, ci numai sub impulsul implacabil al legilor obiective.

Mentținerea echilibrului ecologic este esențială pentru desfășurarea normală a vieții.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura. Natura are nevoie de prieteni. Nu mila de viețuitoare, ci respectul este necesar unei adevărate prietenii cu natura.

Educația ecologică a lumii contemporane trebuie să fie un proces activ, continuu, de la o vârstă fragedă, prin acțiuni concrete, practice, la scară globală sau locală, în toate mediile și să antreneze cât mai mult întreaga societate.

Ca orice formă de educație și cea ecologică are la bază principii obiective de realizare. În primul rând, se relevă necesitatea formării la om a unei conștiințe, gândiri sau conduite ecologice. O dată cu dezvoltarea societății, omul a creat o serie de factori artificiali – factori sociali, care au devenit prioritari, permanent și cu efect negativ de acutizare a crizei ecologice. Eradicarea acestora se poate face doar la nivel global, tot prin acțiuni cu caracter social, lichidarea sărăciei, a discriminării rasiale, a războaielor.

Necesitatea informării corecte a populației în privința acțiunilor de exploatare rațională a resurselor naturale, de evitare a degradării mediului ambiant, de conservare a ecosistemelor, de cunoaștere perfectă a legilor și fenomenelor care guvernează în natură. Pentru reușita educației ecologice, trebuie urmate anumite direcții și principii.

Astfel, manifestările internaționale (conferințe, congrese) au stabilit responsabilitățile ce revin guvernelor și organizațiilor naționale în privința protecției și conservării mediului înconjurător.

Educația tinerilor în domeniul protecției mediului trebuie să se facă în școli, la toate disciplinele și prin activități extrașcolare organizate de școală, fundații sau alte instituții. Educația ecologică prinde un contur interdisciplinar și polivalent.

Școlii îi revine importanta sarcină ecologică, aceea că, încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura. În programa activităților instructiv – educative sunt recomandate o serie de obiective, a căror transpunere în activități specifice conduce copiii către înțelegerea unor legături cauzale între evenimente, le dezvoltă spiritul de observație, contribuie la formarea de priceperi și deprinderi active, precum și la dezvoltarea conștiinței civice.

Am căutat să selectez și să desfășor activitățile cele mai accesibile – prin formă și conținut – care să-i conducă pe elevi spre educarea dragostei lor față de natură, a dorinței de a contribui la păstrarea frumosului, la educarea capacității de a ocroti și respecta natura.

Am început inițierea copiilor cu propriul lor mediu înconjurător, cu ambianța, cu „lumea lor în mic” – locuința, sala de clasă, curtea de joacă, strada, orașul și, folosindu-ne de imaginație, am parcurs

întreg globul terestru, cu porțiunile lui de ape și de uscat.

În cunoașterea mediului înconjurător trebuie să predomine caracterul atractiv, accesibil și ecologic.

Copiii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr din spațiul viului: plantele se nasc, trăiesc și mor, lăsând semințe pentru următoarea generație de plante.

Nu bogăția cunoștințelor de biologie interesează în primul rând învățământul primar, ci cunoașterea și menținerea sa în forul interior al copiilor a două stări: dorința de a cunoaște universul lumii vii și puterea de a ocroti formele de viață. Curiozitatea copilului este suscitată nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci și de legăturile interne, de cauzalitatea care există între obiecte și fenomenele percepute: „de ce cad frunzele?”, „de ce tună?”, „de ce crește grâul?”

Noi, cadrele didactice, avem obligația de a răspunde la întrebările cauzale puse de copii și să le explicăm fenomenele respective în raport cu posibilitățile lor de înțelegere. Astfel, copiii își îmbogățesc, treptat, orizontul de cunoștințe, ceea ce îi ajută să înțeleagă că plantele au nevoie de anumite condiții de dezvoltare (apă, lumină, căldură, pământ bun), că ele trebuie îngrijite de om, că fiecare fenomen este rezultatul unei cauze sau că între fenomene există o legătură și că ele depind unele de altele.

Plimbările și drumețiile din jurul orașului, atent proiectate, au constituie un bun prilej pentru educarea dragostei față de mediul înconjurător, oferind copiilor contactul direct cu natura. Ei au observat grădinile de zarzavat, fermele de păsări, au admirat lanurile de grâu și de porumb. De asemenea, au găsit insecte, pe care le-au adunat într-un insectar, au aflat cum se pot deosebi cele folositoare de cele dăunătoare, au cules plante medicinale ca. Mușețelul, sunătoarea, coada șoricelului etc.

În vederea formării comportamentului civic, etic și a deprinderilor copiilor de păstrare și iubire a naturii, i-am antrenat în activități menite să contribuie la îngrijirea unor arbori și a spațiului verde din curtea grădiniței. Cu ocazia plimbărilor în pădure și poiana de la marginea orașului le-am atras atenția copiilor asupra unor aspecte de distrugere a mediului: copaci tăiați, cu tulpina scrijelită, resturi menajere, iarbă arsă, sticle sparte, deșeuri de hârtie și ambalaje de plastic aruncate la întâmplare. Pentru a întări comportamentele pozitive, întotdeauna când am mers la iarbă verde, am strâns toate resturile gustării pe care am luat-o și am controlat dacă totul este curat, așa cum am găsit înainte de popasul nostru.

Atunci când ne-am întors din excursii, am planificat, în partea a treia a programului zilnic, activități care să răspundă întrebărilor și să clarifice aspecte încă neînțelese de copii („Din lumea celor care nu cuvântă”, „Știați că...?”, povestiri și versuri, epigrame însoțite și de ilustrații).

De asemenea, în cadrul altor activități le-am precizat că și în România sunt protejate plante și animale, există rezervații și parcuri naturale în care sunt ocrotite animalele sălbatice pe cale de dispariție: zimbrul, fazanul, cocoșul de munte, cerbul lopătar, capra neagră, râsul etc. Le-am explicat că cea mai mare rezervație din țara noastră este Delta Dunării, unde sunt protejate diferite specii de păsări, pești, plante rare. Alte rezervații sunt în Munții Retezat, în Piatra Craiului etc.

Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai când elevii de azi, viitorii cetățeni de mâine, vor fi convinși de necesitatea ocrotirii naturii, vor deveni factori activi prin acțiuni de apărare împotriva calamităților naturale, de re tehnologizare a echipamentelor industriale, de înființare de noi stații de epurare a apelor uzate pentru reducerea efectului poluării mediului. Ei vor găsi soluții prin care să lege prezentul de viitorul planetei.

Bibliografie

1. „Călăuză în lumea plantelor și animalelor” – Constantin Pârvu, Stoica Godeanu, Laurențiu Stere, Editura Ceres, București, 1985
2. Revista „Învățământul preșcolar” nr.1/2007
3. Revista „Învățământul preșcolar” nr.3 - 4/2000
4. Revista „Învățământul preșcolar” nr.1 - 2/1999

Aspecte de educație ecologică

Prof. Inv. Primar Mureanu Georgiana
Școala gimnazială D-tru Bădescu - Olănești

Mediul înconjurător constituie un mecanism viu, cu o complexitate deosebită, de a cărui integritate și bună funcționare depinde întreaga activitate umană.

Omul s-a aflat în mijlocul naturii de la începutul existenței sale, folosindu-i toate darurile. Nu rareori, însă, ea îi opune și manifestări oarbe, brutale, în fața cărora rămâne înmărmurit și neputincios.

Dezvoltarea fără precedent a tehnicii, în toate domeniile activității umane, are aspectele sale pozitive, dar și efecte negative, prin prejudicii aduse naturii sub diverse forme, ca: poluarea mediului, dezechilibrele ecologice și deteriorarea ecosistemelor naturale. Prin progresul științei și tehnicii, care înregistrează rezultate spectaculoase, omul trebuie să înțeleagă perfect relația sa cu natura, că el este o parte a naturii, depinde de aceasta, dar nu este superior ei. Așa cum spunea B. Commoner: *Noi le furăm generațiilor viitoare elementele vitale: aerul și solul ... astfel că societatea contemporană trebuie să acorde o atenție prioritară naturii, să rezolve realist criza ecologică.*

Cu timpul, oamenii au început să facă cercetări științifice și să-i descifreze multe din tainele ascunse, înțelegând că manifestările ei se petrec sub acțiunea legilor ce o guvernează, pentru că în natură nimic nu se desfășoară haotic și întâmplător, ci numai sub impulsul implacabil al legilor obiective.

Mentținerea echilibrului ecologic este esențială pentru desfășurarea normală a vieții.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura. Natura are nevoie de prieteni. Nu mila de viețuitoare, ci respectul este necesar unei adevărate prietenii cu natura.

Educația ecologică a lumii contemporane trebuie să fie un proces activ, continuu, de la o vârstă fragedă, prin acțiuni concrete, practice, la scară globală sau locală, în toate mediile și să antreneze cât mai mult întreaga societate. Ca orice formă de educație și cea ecologică are la bază principii obiective de realizare. În primul rând, se relevă necesitatea formării la om a unei conștiințe, gândiri sau conduite ecologice. O dată cu dezvoltarea societății, omul a creat o serie de factori artificiali – factori sociali, care au devenit prioritari, permanent și cu efect negativ de acutizare a crizei ecologice. Eradicarea acestora se poate face doar la nivel global, tot prin acțiuni cu caracter social, lichidarea sărăciei, a discriminării rasiale, a războaielor. Necesitatea informării corecte a populației în privința acțiunilor de exploatare rațională a resurselor naturale, de evitare a degradării mediului ambiant, de conservare a ecosistemelor, de cunoaștere perfectă a legilor și fenomenelor care guvernează în natură. Pentru reușita educației ecologice, trebuie urmate anumite direcții și principii. Astfel, manifestările internaționale (conferințe, congrese) au stabilit responsabilitățile ce revin guvernelor și organizațiilor naționale în privința protecției și conservării mediului înconjurător. Educația tinerilor în domeniul protecției mediului trebuie să se facă în școli, la toate disciplinele și prin activități extrașcolare organizate de școală, fundații sau alte instituții. Educația ecologică prinde un contur interdisciplinar și polivalent.

Școlii îi revine importanta sarcină ecologică, aceea că, încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura. În programa activităților instructiv – educative sunt recomandate o serie de obiective, a căror transpunere în activități specifice conduce copiii către înțelegerea unor legături cauzale între evenimente, le dezvoltă spiritul de observație, contribuie la formarea de priceperi și deprinderi active, precum și la dezvoltarea conștiinței civice.

Am căutat să selectez și să desfășor activitățile cele mai accesibile – prin formă și conținut – care să-i conducă pe elevi spre educarea dragostei lor față de natură, a dorinței de a contribui la păstrarea frumosului, la educarea capacității de a ocroti și respecta natura.

Am început inițierea copiilor cu propriul lor mediu înconjurător, cu ambianța, cu „lumea lor în mic” – locuința, sala de clasă, curtea de joacă, strada, orașul și, folosindu-ne de imaginație, am parcurs întreg globul terestru, cu porțiunile lui de ape și de uscat.

În cunoașterea mediului înconjurător trebuie să predomină caracterul atractiv, accesibil și ecologic.

Copiii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr din spațiul viului: plantele se nasc, trăiesc și mor, lăsând semințe pentru următoarea generație de plante.

Nu bogăția cunoștințelor de biologie interesează în primul rând învățământul primar, ci cunoașterea și menținerea sa în forul interior al copiilor a două stări: dorința de a cunoaște universul lumii vii și puterea de a ocroti formele de viață. Curiozitatea copilului este suscitată nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci și de legăturile interne, de cauzalitatea care există între obiecte și fenomenele percepute: „de ce cad frunzele?”, „de ce tună?”, „de ce crește grâul?”

Noi, cadrele didactice, avem obligația de a răspunde la întrebările cauzale puse de copii și să le explicăm fenomenele respective în raport cu posibilitățile lor de înțelegere. Astfel, copiii își îmbogățesc, treptat, orizontul de cunoștințe, ceea ce îi ajută să înțeleagă că plantele au nevoie de anumite condiții de dezvoltare (apă, lumină, căldură, pământ bun), că ele trebuie îngrijite de om, că fiecare fenomen este rezultatul unei cauze sau că între fenomene există o legătură și că ele depind unele de altele.

Plimbările și drumețiile din jurul orașului, atent proiectate, au constituie un bun prilej pentru educarea dragostei față de mediul înconjurător, oferind copiilor contactul direct cu natura. Ei au observat grădinile de zarzavat, fermele de păsări, au admirat lanurile de grâu și de porumb. De asemenea, au găsit insecte, pe care le-au adunat într-un insectar, au aflat cum se pot deosebi cele folositoare de cele dăunătoare, au cules plante medicinale ca. Mușețelul, sunătoarea, coada șoricelului etc.

În vederea formării comportamentului civic, etic și a deprinderilor copiilor de păstrare și iubire a naturii, i-am antrenat în activități menite să contribuie la îngrijirea unor arbori și a spațiului verde din curtea grădiniței. Cu ocazia plimbărilor în pădure și poiana de la marginea orașului le-am atras atenția copiilor asupra unor aspecte de distrugere a mediului: copaci tăiați, cu tulpina scrijelită, resturi menajere, iarbă arsă, sticle sparte, deșeuri de hârtie și ambalaje de plastic aruncate la întâmplare. Pentru a întări comportamentele pozitive, întotdeauna când am mers la iarbă verde, am strâns toate resturile gustării pe care am luat-o și am controlat dacă totul este curat, așa cum am găsit înainte de popasul nostru.

Atunci când ne-am întors din excursii, am planificat, în partea a treia a programului zilnic, activități care să răspundă întrebărilor și să clarifice aspecte încă neînțelese de copii („Din lumea celor care nu cuvântă”, „Știați că...?”, povestiri și versuri, epigrame însoțite și de ilustrații).

De asemenea, în cadrul altor activități le-am precizat că și în România sunt protejate plante și animale, există rezervații și parcuri naturale în care sunt ocrotite animalele sălbatice pe cale de dispariție: zimbrul, fazanul, cocoșul de munte, cerbul lopătar, capra neagră, râsul etc. Le-am explicat că cea mai mare rezervație din țara noastră este Delta Dunării, unde sunt protejate diferite specii de păsări, pești, plante rare. Alte rezervații sunt în Munții Retezat, în Piatra Craiului etc.

Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai când elevii de azi, viitorii cetățeni de mâine, vor fi convinși de necesitatea ocrotirii naturii, vor deveni factori activi prin acțiuni de apărare împotriva calamităților naturale, de re tehnologizare a echipamentelor industriale, de înființare de noi stații de epurare a apelor uzate pentru reducerea efectului poluării mediului. Ei vor găsi soluții prin care să lege prezentul de viitorul planetei.

Bibliografie

1. „Călăuză în lumea plantelor și animalelor” – Constantin Pârvu, Stoica Godeanu, Laurențiu Stere, Editura Ceres, București, 1985
2. Revista „Învățământul preșcolar” nr.1/2007
3. Revista „Învățământul preșcolar” nr.3 - 4/2000
4. Revista „Învățământul preșcolar” nr.1 - 2/1999

Padurea prietena copiilor

Marilena Murtaza

Daniela Borcoși

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 3 Râmnicu Vâlcea

Copiii știu că pădurea este „prietena” omului datorită marelui său rol de a reîmprospăta permanent aerul orașelor moderne.

„Excursia și vizita cu caracter didactic reprezintă forme auxiliare de organizare a procesului de predare a cunoștințelor despre natură și om”.

Orice prilej oferit de activitățile de observare a plantelor și animalelor, prin intermediul excursiilor trebuie folosit pentru a forma o gândire intuitivă și deductivă a copiilor în raport cu natura, pentru a le dezvolta dragostea și respectul față de acestea, dorința de a o ocroti.

Cu prilejul oricăror ieșiri în natură copiii grupei cunosc îndemnul:

Nu distrugeți natura!

Reciclați și conservați plante și animale numai în scopuri științifice!

Ocrotiți viețuitoarele și mediul înconjurător pentru a păstra echilibrul atât de necesar al omului!

Pentru ca jocul să se regăsească în procesul de asimilare a cunoștințelor despre lumea înconjurătoare am încheiat fiecare activitate printr-un joc de mișcare (creat de noi), „ Globul pământesc”, prin care am urmărit înțelegerea de către copii a faptului că mediul înconjurător este spațiul vital al unei omeniri care împarte o locuință comună și că protejând propriul nostru mediu îl protejăm și pe cel al vecinului.

Jocul i-a făcut pe copii să înțeleagă că poluarea nu are granițe, ea este dăunătoare atât pentru oameni cât și pentru natură.

Salvati Planeta albastra!

Negoescu Ioana

Gradinita Barbatesti jud. Valcea.

Pamantul este mic ca o furnica pe langa un munte, in Univers. Numai ca aici incap toti oamenii din lume , milioane si milioane si toti cati sunt pe pamant. Aceasta planeta este pandita din toate partile de primejdii (si din afara dar si dinauntru). Mai ales omul provoaca efecte negative. Poluand, aerul nu mai este respirabil, in apa, in sol sunt substante toxice. Observam, apoi ca se usuca padurile fie datorita substantelor toxice, fie secetei. Neavand paduri suficiente, avem aer poluat, deci mai mult bioxid de carbon, mai putina viata.

Facand experiente la gradinita ca: un pahar de plastic cu fundul gaurit si o hartie de filtru sau o sugativa peste (au observat ca punand apa de la spalatul vaselor se murdareste, apa curata, nu), copiii au aflat ca acelasi lucru se intampla aruncand gunoarie in locuri neamenajate (se murdareste apa pe care o consumam). I-am pus apoi sa aduca apa din rau, din balti si din fantana (de la robinet). Au observant la trecerea apei prin filtru ca exista apa poluata (nepotabila), dar si apa potabila (curata).

Au aflat ca 5 iunie este declarata Ziua mondiala a mediului inconjurator. Cativa si-au rugat parintii sa mearga pe jos in acea zi, pentru a nu mai polua planeta mama-Pamantul . Ce este mai frumos decat cand te roaga propriul copil: “Salveaza planeta, tata, mama, te rog!”

Salvați Planeta Albastră

Prof. Bîrzescu Cătălin
Colegiul Tehnic Energetic Râmnicu Vâlcea

Fii alături de ei !

Energia este indispensabila vietii pe Pamant. Ea exista pretutindeni si reprezinta cauza producerii unor numeroase fenomene: miscare, lumina, sunet, caldura etc. Exista mai multe forme de energie, Energia electrică este utilizată zilnic și în majoritatea activităților.

Prin utilizarea energiei solare, hidro sau eoliene, Europa ar putea crea surse de alimentare cu energie 100% regenerabila pana in 2050, daca aceasta idee e sustinuta de o piata unica de energie europeana, corelata cu o piata similara in Africa de Nord, arata un nou studiu PricewaterhouseCoopers

**CONSUMUL IRESPONSABIL DE ENERGIE VA DUCE LA
EPUIZAREA SURSELOR DE ENERGIE PRIMARĂ : PETROL,
GAZE NATURALE, CĂRBUNI ȘI VA SPORI EMISIILE DE DIOXID
DE CARBON CARE VOR CONTINUA SĂ POLUEZE PLANETA ȘI
SĂ DISTRUGĂ STRATUL PROTECTOR DE OZON.**

**BECURILE CU FILAMENT SUNT MARI
CONSUMATOARE DE ENERGIE !**

**BECURILE FĂRĂ FILAMENTE AU
UN CONSUM REDUS DE ENERGIE !**

Energia regenerabila: ce si de ce?

Energia regenerabila foloseste resurse naturale precum soarele, vantul, ploaia, valurile, biomasa si caldura geotermala. Acestea sunt surse de energie care nu risca sa fie epuizate in viitorul apropiat si nu emit gaze cu efect de sera.

ȘTIAI CĂ...
APARATURA ELECTRICĂ AFLATĂ ÎN STAND-BAY ESTE MARE CONSUMATOARE DE ENERGIE ?

Consumă responsabil energia electrică!

Pentru a trăi în condiții mai bune, omul a utilizat permanent resurse naturale: animale, plante, arbori, minereuri, cărbuni, sare, petrol, gaze naturale, apă. Din utilizările acestor resurse naturale (primare) au rezultat și produse neutilizabile, cum sunt: gaze, prafuri, produse lichide sau solide ce au fost permanent evacuate în natură. Unele dintre acestea produse au putut să se integreze în ciclurile naturale ale unor elemente, altele însă se tot acumulează, producând perturbații ecologice. Un alt fenomen a fost epuizarea unor resurse naturale, dispariția unor specii de plante și animale. Activitățile antropice au provocat și schimbări topografice și de climă, ce au avut puternice repercursiuni asupra mediului, unele pozitive (împăduriri, îndiguiri), altele însă negative (defrișări, asanări, eroziunea solului).

Salvați Planeta Albastră

Prof. Bîrzescu Venera

Colegiul Tehnic Energetic Râmnicu Vâlcea

Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care cauzează instabilitate, dezordine și duc la disconfortul sau chiar afectarea sănătății organismelor vii din acel mediu. Poluarea este principalul factor ce duce la distrugerea planetei noastre!

Principalele forme de poluare sunt:

- Poluarea aerului
- Poluarea apei
- Poluarea solului
- Poluarea fonică
- Poluarea termală

Poluarea aerului - se referă la introducerea substanțelor chimice și particulelor în atmosferă. Substanțele chimice sunt produse în urma proceselor industriale și a consumului de carburant de către automobile.

Poluarea apei - se referă la deversarea în apele curgătoare sau bălți, de substanțe contaminante, cel mai adesea rezultate în urma unor procese industriale.

Poluarea solului

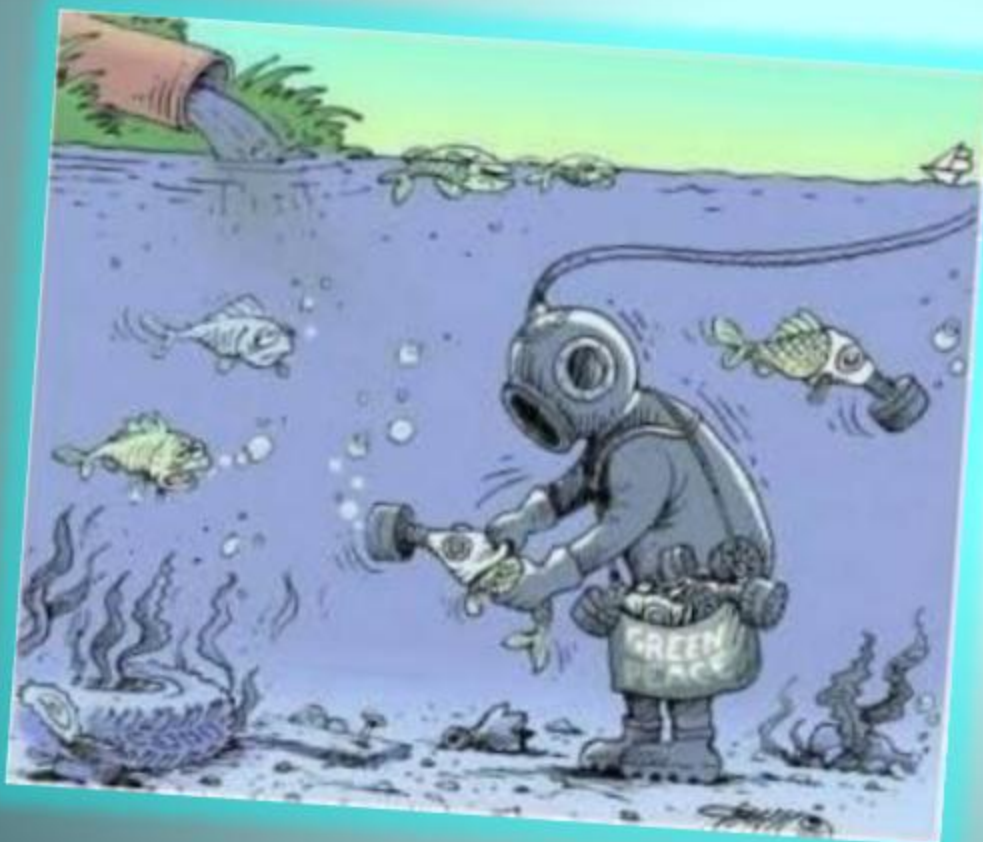
- Principalele substanțe care poluează solul sunt hidrocarburile, metalele grele, erbicide, pesticide.

Poluarea fonică - apare îndeosebi în zonele urbane aglomerate sau în apropierea aeroporturilor, șoselelor și zonelor industriale.

Poluarea termală - este schimbarea temperaturii apelor ca urmare a influenței umane precum folosirea apelor pentru răcirea instalațiilor industriale.

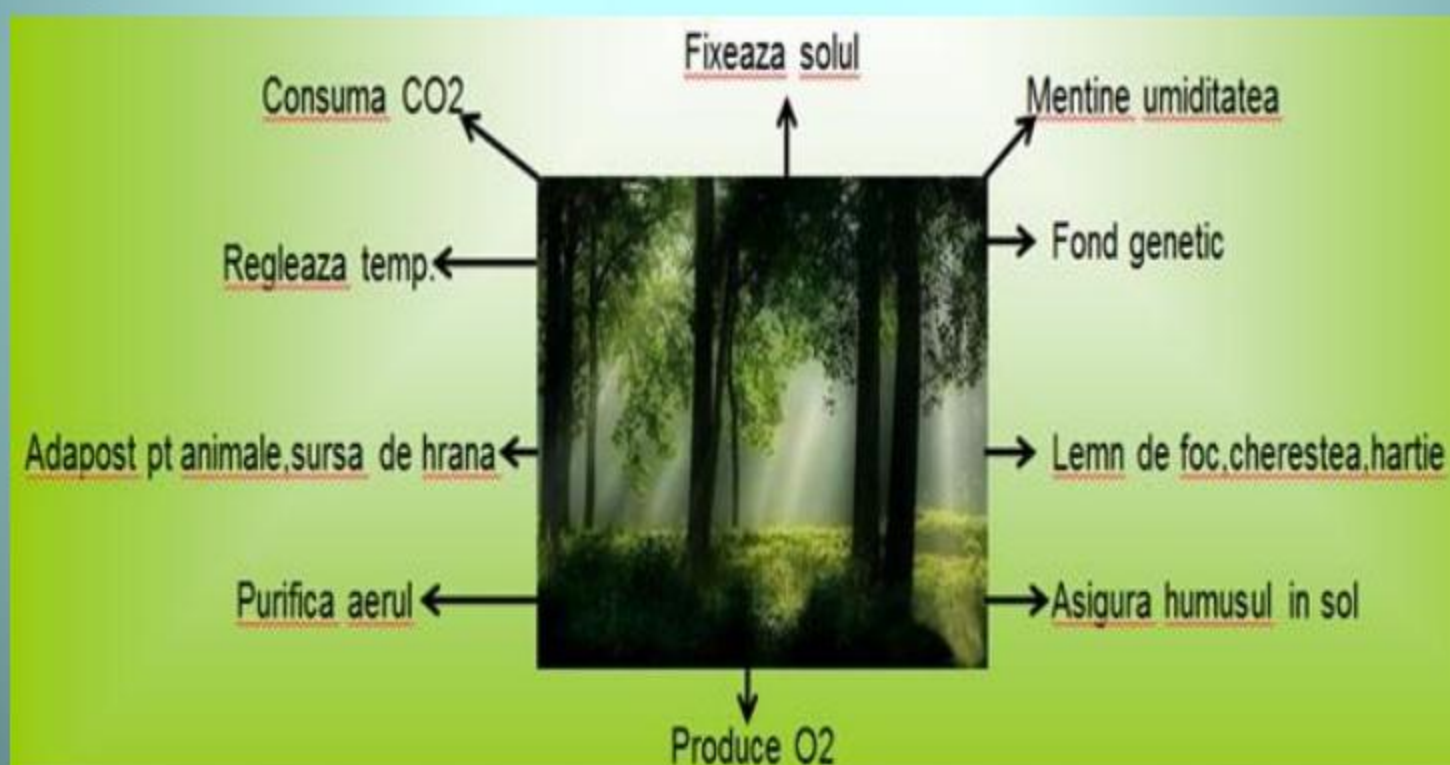
Defrișările

Defrișările reprezintă și ele o problemă pentru stabilitatea ecosistemului.

Pădurea are un rol important în viața noastră.

- Pădurea furnizează cea mai mare cantitate de oxigen; astfel aproximativ 2/3 din oxigenul consumat de oameni, animale, microorganismele, industrie, agricultură, este preluat din atmosferă, prin aprovizionarea acestuia de către arbori și arbuști .

Consecintele defrișărilor:

- s-au intensificat procesele de eroziune a solurilor;
- sunt tot mai frecvente secetele;
- s-au intensificat alunecările de teren, ce produc grave pierderi materiale economiei naționale;
- a degenerat starea masivelor forestiere;
- a sărăcit flora și fauna, s-a creat pericolul dispariției unor specii de animale și plante.

Dacă tai un copac,

Plantează doi!!

Defrișarea pădurilor reprezintă factorul principal al **încălzirii globale!**

CONCLUZIE :

Dacă vrem să trăim într-un mediu curat și sănătos, să protejăm natura!!

Poluarea

*Elev Bratu Cosmin-Daniel, Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Găgești, Com. Bolotești, Jud. Vrancea*

Profesor coordonator Rosioru Geanina

POLUAREA

- Poluarea este fenomenul prin care aerul se încarcă cu substanțe străine dăunătoare vieții. Acestea își modifică compoziția sa naturală, atunci când este pătruns de elemente străine ce au efect dăunător asupra plantelor și animalelor.

POLUANȚI

- Sursele principale emitente de poluanți sunt:
 - sursele fixe industriale, concentrate, de obicei, pe mari platforme industriale, dar și intercalate cu zone de locuit intens populate (dezvoltate, preponderent pe verticală);
 - circulația auto, în special de-a lungul marilor artere incluzând și traficul greu;
 - centralele electrotermice; surse difuze de combustie

POLUAREA CHIMICA

- Natura salbatica a fost transformata si utilizata in scopul crearii unor conditii de viata mai bune pentru om. Ca fiinta cugetatoare, omul trebuie sa isi dea seama ca distrugerea naturii nu este in interesul sau.

POLUAREA AERULUI

POLUAREA APEI

- Industria produce deseori si reziduuri, care sunt aruncate la intamplare in apele curgatoare. Cauza **poluarii** este uneori *neglijenta si indiferenta* atitudinii nechibzuite a oamenilor, lipsa de grija pentru cei din jur si pentru generatiile viitoare.

POLUAREA APEI

POLUAREA SOLULUI

- Metodele neraționale de administrare a solului au degradat serios calitatea lui, au cauzat poluarea lui și au accelerat eroziunea. Tratarea solului cu îngrășăminte chimice, [pesticide](#) și [fungicide](#) omoară organisme utile cum ar fi unele [bacterii](#), fungi și alte microorganisme.

POLUAREA AGRICOLA

- Se realizează prin pesticide, îngrășăminte chimice și dejectii zootehnice. Pesticidele sunt folosite în scopul de a distruge activitatea insectelor dăunătoare, a rozătoarelor, ciupercilor. Ele au adus servicii imense, distrugând insecte care transmit microbi sau care consumau până la 50% din recolte. Cu toate acestea, folosirea lor masivă a dus la otrăvirea unor ape. Unele din aceste substanțe se degradează lent, acumulându-se în unele plante sau animale consumate de om. Apa fiind principalul vehicul al pesticidelor, ele distrug sau amenință echilibrul biologic al unităților acvatice.
- Și unele îngrășăminte chimice pot fi dăunătoare: de exemplu, azotatul în surplus se poate uni cu materiile organice în fermentație, dând azotat care distruge fauna acvatică.

POLUAREA URBANA

- Poluarea urbana se manifesta prin evacuarea apelor menajere, fie prin canale, in rauri sau ocean, fie infiltrare in panza freatica.
Canalele colecteaza continutul instalatiilor sanitare, al bucatariilor, incarcate cu reziduri organice, cu bacterii patogene, cu detergenti etc.

POLUAREA RADIOACTIVA

- A debutat cu cu pulberil provenite de la exploziile atomice si s-a marit apoi prin creerea diferitelor laboratoare si uzine atomice, care evacueaza ape radioactive. Poluarea apelor oceanice este,, aglomerata” in estuare, in locurile de varsare a marilor fluvii, zonele de litoral cu mari densitati urbane si industriale, in marile inchise, cu alte cuvinte tocmai acolo unde traiesc multi oameni.

POLUAREA TERMICA

- Apele din rauri care se folosesc in unele uzini mari pentru racirea instalatiilor tehnologice ies incalzite din aceste uzine si se racesc dupa cativa km departare, ducand la **disparitia** unor specii de pesti.

POLUARE FONICA

- **Poluarea fonica din Capitala**
- **26 Martie 2008**
- Din cauza zgomotelor, bucurestenii au devenit cei mai obositi locuitori ai tarii. Ei sunt stresati de un nivel al sunetelor de aproape doua ori mai ridicat decat limita de 50 de decibeli impusa de Uniunea Europeana.

POLUARE FONICA

- Sursele principale de poluare fonica pe timpul zilei sunt traficul intens si zonele industriale prost amplasate. Nici noaptea lucrurile nu stau mult mai bine din cauza santierelor pe care se lucreaza fara pauza, a sirenelor de pe utilitate si a lucrarilor de reabilitare a strazilor. Traficul aerian si cel feroviar complica, de asemenea, viata locuitorilor din zona de nord a orasului.

O LUME CURATĂ

PEISAJE FRUMOASE

- Daca OMUL distruge ultimele ramasite ale naturii, pierde dreptul de a vorbi despre sine in termenii civilizatiei, dar este la fel de sigur ca, distrugand ultimele ramasite ale naturii, el isi primejduieste insasi existenta pe pamant.

Următoarea listă arată cât timp este necesar pentru ca diferite deșeuri să se descompună

- Uleiul vegetal - de la 3 la 4 săptămâni
- Hârtie - de la 3 săptămâni la 2 luni
- Fibre naturale - de la 1 la 5 luni
- bumbac, pânză de in
- Frânghie - de la 3 la 14 luni
- Șosete de lână - 1 an
- Celofan - de la 1 la 2 ani
- Lemn - de la 2 la 3 ani
- Piele - de la 3 la 5 ani
- Lemn vopsit - de la 12 la 15 ani
- Cutie de conservă - de la 10 la 100 ani
- Plastic, vinil - 500 ani sau mai mult
- Sticlă, ceramică, porțelan - timp nedeterminat

Bibliografie

- 1.Mohan Gheorghe, Ardelean Aurelian, Enciclopedie de biologie, Ed ALL, București, 2007
- 2.Ciobotaru Virginia, Socolescu Ana Maria, Poluarea și protecția mediului, Ed Economică, 2009
- 3.Moldoveanu George , Moldoveanu Ana Maria, Vaduca Aurel, Varduca. A. , Poluarea. Prevenire și control. Ed.Matrixrom 2007
- 4.Coldea Speranța, Analiza fenomenelor de transport implicate în poluare a fluidelor de mediu, Ed matrixrom 2007
5. Gavrilescu Elena, Surse de poluare și agenți poluanți ai mediului, Ed Sitech

Cele mai inedite instrumente muzicale

Prof. Balint Mihaela Elena

Prof. Popescu Laura

Prof. Văcaru Cristina

Prof. Potoarcă Ana

Prof. Vasilescu Mihalea

Grădinița Happy Kids Râmnicu Vâlcea

PARTENERI:

CENTER FOR SCIENCE EDUCATION AND TRAINING
FAMILIILE COPIILOR

GRUPELE IMPLICATE:

GRUPA MARE **THE MIGHTY MAGICIANS**
GRUPA MARE **THE GOOD GOBLINS**

COORDONATORI DE PROIECT PE GRUPĂ:

PROF. POPESCU LAURA
PROF. VĂCARU CRISTINA

NUMĂRUL COPIILOR IMPLICAȚI ÎN PROIECT: **27**

VÂRSTA COPIILOR: **5-6 ANI**

TEMA PROIECTULUI A FOST ALEGEREA COPIILOR.

Prin acest proiect am (re)descoperit că:

- suntem practic înconjurați de sunete;
- putem “cânta” cu ajutorul celor mai obișnuite obiecte aflate în jurul nostru;
- putem confecționa diferite instrumente muzicale combinând cele mai diverse materiale refolosibile;
- jocul și experimentul ne ajută să descifrăm misterele sunetelor;
- muzica exercită asupra noastră efecte deosebite

Materialele utilizate la confecționarea instrumentelor muzicale sunt în proporție de 95% materiale refolosibile. Iată câteva:

- capace metalice de sticle
- suport de linguri din lemn
- ouă de plastic Kinder
- seringi de plastic
- baloane
- piulițe
- cutii de lapte pentru cafea
- pahare din argint
- pahare din sticlă
- paie de suc

- Toate materialele au fost colectate în perioada martie- aprilie de către personalul grădiniței cu ajutorul copiilor și al familiilor acestora.
- Materialele au fost adunate în cutii special pregătite în acest scop.
- Adezivii și celelalte substanțe (vopseluri, acuarele, coloranți alimentari, detergenți, apă) au fost utilizate în timpul activităților în cantități rezonabile.

În această perioadă copiii:

- au realizat activități despre natura materialelor și proprietățile lor
- au învățat despre reducere, reciclare și refolosire
- au identificat împreună cu educatoarele și cu membrii familiei posibilități de reducere a consumului de apă, a curentului electric și a unor materiale utilizate în cantități mari în grădiniță.

O mică parte din materialele colectate:

Activități de învățare & investigare realizate în luna aprilie:

- Ce sunt sunetele?
- Cum se produc și cum se transmit sunetele?
- Propagarea sunetelor prin aer, apă și diferite obiecte
- Auzul . Cum ajung sunetele la urechea noastră?
- Zgomote sau muzică?
- Ce sunt instrumentele muzicale?
- Tipuri de instrumente muzicale(cu corzi, de percuție, de suflat)
- De ce “cântă” acest instrument?

Activitățile de învățare & investigare realizate în luna mai

Pornind de la cele învățate am proiectat propriile noastre instrumente și, folosind materialele aflate la dispoziție, le-am confecționat.

Abia așteptam să putem cânta cu ele...

Fie că a fost vorba de o tobă, un shaker sau un rainstick,

noi am petrecut primele două săptămâni din luna mai într-un mod plăcut, amuzant și instructiv.

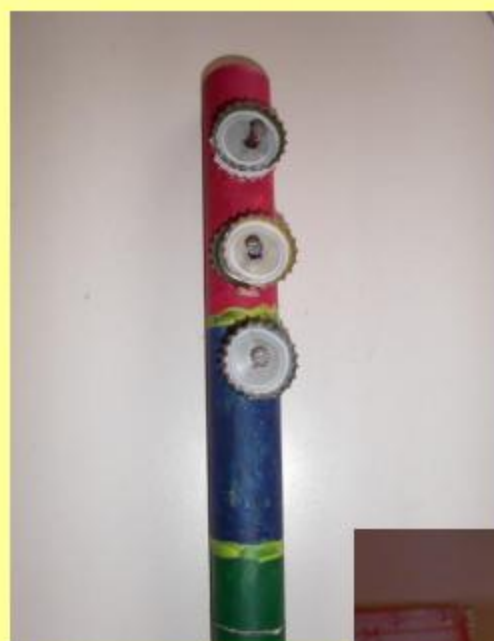
- Am îmbunătățit funcționalitatea instrumentelor realizate
- Am utilizat instrumentele realizate în contexte cât mai variate
- Am rezolvat o parte dintre problemele survenite în timpul confecționării și a utilizării instrumentelor realizate
- Am amenajat spațiul de prezentare a instrumentelor muzicale într-un mod sugestiv, incitant și ecologic...

Am lucrat cu mult entuziasm

Câteva dintre instrumentele realizate

Știați că se poate cânta

- cu o lingură legată cu un fir textil,
- cu un set de pahare de sticlă umplute cu apă în cantități diferite,
- cu un pahar de argint prins cu un fir textil,
- cu un balon și o piuliță metalică,
- sau cu o seringă din plastic?

Noi am reușit și ne-am amuzat foarte tare...

**Ding-dong,
clopotele sună!**

Un balon care “țipă”!

O seringă "fluier!"

Cu mai multe seringi se poate
confectiona un nai

și un castron de inox
în GOONNG!

Un suport de linguri se
transformă în toacă...

Instrumentele muzicale au fost expuse și prezentate la Simpozionul național ***Let's Play Science-Să ne jucăm de-a știința***, ediția a-III-a, organizat de grădinița noastră, pe data de 18 mai 2013.

Juriul a apreciat ***Instrumentele muzicale*** .

Conservarea mediului si poluarea

Chetroiu Alexandru clasa a X-a A
Colegiul Tehnic „Edmond Nicolau” Focsani
Prof. coordonator: Rosioru Sorin-Marian

Protectia si conservarea mediului

- Calitatea mediului este afectata, în general, de doua grupe de factori esentiali: factori cu caracter obiectiv, rezultati prin manifestarea unor fenomene naturale nefavorabile si factori subiectivi,cauzati de activitati umane. Printre multiplele activitati prin care omul poate contribui la distrugerea mediului se includ si activitatile turistice, desfasurate nerational si necontrolat, în teritoriu.
- Spre deosebire însa de rezultatele nocive pentru mediu, pe care le genereaza uneleîndeletniciri (ca, de exemplu, cele industriale), ale caror efecte pot fi, în cel mai fericit caz,limitate, turismul își poate aduce o contributie proprie, semnificativa, nu numai la stopareadegradarii cadrului natural, cauzata de activitatile desfasurate, dar si în directia protejarii si conservarii mediului, prin adoptarea unor reglementari specifice si eficiente.

Protectia si conservarea mediului

- Spre deosebire însa de rezultatele nocive pentru mediu, pe care le genereaza uneleîndeletniciri (ca, de exemplu, cele industriale), ale caror efecte pot fi, în cel mai fericit caz,limitate, turismul își poate aduce o contributie proprie, semnificativa, nu numai la stopareadegradarii cadrului natural, cauzata de activitatile desfasurate, dar si în directia protejarii si conservarii mediului, prin adoptarea unor reglementari specifice si eficiente.

Mediul

- Relieful, rețeaua hidrografică, peisajul, resursele naturale de factura balneară, monumentele naturii etc, la care se adaugă și resursele antropice ca monumente de arhitectură și artă, siturile arheologice și istorice s.a. reprezintă componente ale mediului ambiant și se constituie în resurse de ofertă și atracție turistică, favorizante pentru desfășurarea unor multiple forme de turism: de lădru metie, odihnă și recreere, ia turismul de sănătate sau cel cultural etc. Cu cât aceste resurse sunt mai variate și complexe, dar mai ales nealterate și neafectate de activități distructive, cu atât atracția lor devine mai puternică și generează activități diversificate, răspunzând, astfel, unor foarte variate motivații turistice.

Mediul

- Cu cât aceste resurse sunt mai variate și complexe, dar mai ales nealterate și neafectate de activități distructive, cu atât atracția lor devine mai puternică și generează activități diversificate, răspunzând, astfel, unor foarte variate motivații turistice.

Conservarea mediului

- Trăim într-o epocă în care sunt necesare reforme radicale în domeniul educației privind mediul inconjurator. Aspiratiile fundamentale ale oamenilor sunt aceleași, indiferent de gradul dezvoltării țării în care trăiesc, iar cheia ridicării standardului de viață, a îmbunătățirii nivelului de trai, o constituie dezvoltarea tehnologică.

Conservarea mediului

- Activitatea și comportamentul oamenilor sunt hotărâtoare, atât pentru natură cât și pentru diferitele probleme ale mediului inconjurator. Pentru ca oamenii să participe în mod activ și inteligent la procesul de administrare, dezvoltare și protecție a mediului inconjurator, trebuie educați încă de pe băncile școlii.

Poluarea

- Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interferează cu sănătatea umană, calitatea vieții sau funcția naturală a ecosistemelor (organismele vii și mediul în care trăiesc). Chiar dacă uneori poluarea mediului înconjurător este un rezultat al cauzelor naturale cum ar fi erupțiile vulcanice, cea mai mare parte a substanțelor poluante provine din activitățile umane.

Poluarea

- Sunt două categorii de materiale poluante (poluanți):
- Poluanții biodegradabili sunt substanțe, cum ar fi apa menajeră, care se descompun rapid în proces natural. Acești poluanți devin o problemă când se acumulează mai rapid decât pot să se descompună. Poluanții nondegradabili sunt materiale care nu se descompun sau se descompun foarte lent în mediul natural. Odată ce apare contaminarea, este dificil sau chiar imposibil să se îndepărteze acești poluanți din mediu.
- Compușii nondegradabili cum ar fi diclor-difenil-triclorețan (DDT), dioxine, difenili policlorurați (PCB) și materiale radioactive pot să ajungă la nivele periculoase de acumulare și pot să urce în lanțul trofic prin intermediul animalelor. De exemplu, moleculele compușilor toxici pot să se depună pe suprafața plantelor acvatice fără să distrugă acele plante. Un pește mic care se hrănește cu aceste plante acumulează o cantitate mare din aceste toxine. Un pește mai mare sau alte animale carnivore care se hrănesc cu pești mici pot să acumuleze o cantitate mai mare de toxine. Acest proces se numește „bioacumulare”.

Poluarea

- Pentru a conserva factorii de mediu (apă, aer, sol), a preveni și combate fenomenele nedorite care produc poluarea este necesar să se respecte prevederile Legii protecției mediului:
- - amplasarea obiectivelor industriale, a stațiilor de epurare și depozitelor de deșuri menajere la periferia localităților sau în zonele din afara lor;
- - menținerea, întreținerea spațiilor verzi, a parcurilor, arborilor și arbuștilor de protecție stradală;
- - întreținerea și înfrumusețarea clădirilor, a curților și împrejurimilor acestora, a spațiilor verzi din curți și dintre clădiri;
- - întreținerea curată a luciilor de apă (a lacurilor, ștrandurilor) din parcuri, zone de agrement și de interes turistic;
- - protecția peisajului și menținerea curățeniei stradale.

Copacul

Prof. învă. preșcolar MITU LAURA

Grădinița cu Program Prelungit. Nicolae Bălcescu Râmnicu Vâlcea

**A fost odată ca niciodată... A fost odată, undeva în această lume largă, în mijlocul unei păduri dese, un COPAC.
Și acesta era un copac ca toți copacii, cu rădăcină adânc înfiptă în pământ, cu tulpină puternică, cu ramuri ce păreau că mângâie cerul...**

**Ceea ce îl făcea însă deosebit pe acest copac, era faptul că el știa foarte multe povești și celor ce poposeau la umbra lui le povestea tot ceea ce vedea sau auzea în pădure.
Cel mai mult îi plăcea să povestească despre oamenii veseli cu rucsac în spate, care anotimp de anotimp, însuflețeau pădurea cu cântecele lor, cu dorința lor de aventură.**

În general, poveștile lui erau vesele, dar de o vreme încoace, poveștile deveniseră din ce în ce mai triste. Glasul lui era mai stins și ori de câte ori amintea de oameni făcea o pauză lungă și ofta...

Fără să se plângă vreodată, copacul nostru se simțea din ce în ce mai rău, era din ce în ce mai tăcut și părea că nu mai iubește viața... De fapt, copacul nostru era BOLNAV, bolnav de nepăsarea oamenilor, bolnav de neputința lui de a face ceva...

Ce se întâmplase??

În această lume largă și chiar în această pădure deasă (și nu numai), oamenii aceia veseli cu rucsac în spate și cu spirit de aventură, descoperiseră și dorința de a distruge și fiecare trecere a lor prin pădurea aceea deasă lăsa o cicatrice...

**Și toate acestea până într-o zi, când dintre acei oameni cu rucsac în spate, s-a desprins o fetiță ce a privit spre ramurile copacului ce păreau că mângâie cerul ...
Ridicându-se pe vârfuri, ea a atins cu blândețe frunzele crude și a șoptit: «Te simți bine?»**

**CONCLUZIE (pentru toate generațiile):
«CINE NU PREȚUIEȘTE FRUMUSEȚEA ȘI BOGĂȚIA NATURII,
NU-ȘI PREȚUIEȘTE VIAȚA»**

Ecologie

Elevă: Eremia Teodora

Elevă: Ivanoiu Mihaela

Elev: Vladu Daniel

Prof. coordonator: Petcu Mariana

Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Vâlcea

- **Ecologia** (din cuvintele grecești: ecos - casă și logos - știință, adică "știința studierii habitatului") este o știință biologică de sinteză ce studiază interacțiunea dintre organisme, plante și mediul în care ele trăiesc (abiotici și biotici).

ECOLOGIA CA ȘTIINȚA

- **DEFINIȚIA ECOLOGIEI CA ȘTIINȚĂ**
- **Ecologia** studiază organizarea, corelațiile și interrelațiile dintre sistemele biologice supraindividuale aflate în interacțiune cu mediul de viață ; studiază producția și productivitatea, stabilitatea, dinamica și evoluția generală a ecosistemelor ; are o sferă largă de cuprindere și se situează la granița dintre științele naturii și cele sociale ;
- **s-a format ca știință din necesitatea cunoașterii legităților ce dirijează fenomenele de organizare, funcționare și existență a lumii vii în strânsă interacțiune cu mediul abiotic ; integrează datele și metodele de cercetare ale altor științe în propriul său domeniu de cercetare.**

IMPORTANȚA ECOLOGIEI UMANE

- **Importanța ecologiei: studiază interdependența omului cu mediul său de viață , urmărește realizarea unui echilibru permanent pe baze biologice raționale. Pentru aceasta : trebuie găsite căi de optimizare a interrelațiilor organism-mediu cu respectarea legilor ecologice; trebuie descoperiți factorii de mediu potențial perturbatori ai schimburilor de informație, energie și substanță în cadrul ecosistemului uman.**

Ecologia este în mare parte o știință descriptivă și experimentală.

- Primul savant care a reliefat principiul interacțiunii în lumea vie a fost Charles Darwin. Darwin a observat că diferitele specii se influențează reciproc prin activitățile lor și că de aceste interacțiuni reciproce depinde succesul unei specii în lupta pentru existență, adică numărul său de supraviețuitori, de urmași.

Charles Darwin

Ce putem face pentru a proteja mediul inconjurator?

- putem inlocui becurile normale cu unele economice. In ultime vreme au aparut mai multe firme, cu preturi mult mai acceptabile.
- in locul balsamului de rufe putem folosi o lingura de otet in compartimentul pt. balsam de rufe. Otetul in amestec cu apa (proportii egale) se poate folosi si pt. curatarea si dezinfectarea diverselor suprafete. E sanatos pt. plamanii nostri si protejeaza si mediul.
- Protejam mediul si daca folosim produse biodegradabile de curatare a casei si produse ecologice de intretinere personala. De asemenea, sunt bune si pt. sanatatea noastra.
- nu lasati luminile aprinse si nici televizorul sau alte aparate electronice. Scoateti-le din priza atunci cand nu le folositi. Veti economisi multa energie.

Salvați Planeta Albastră

Elevă: Huțu Elena Ingrid

Elevă: Tițan Talida Mihaela

Elevă: Ancuța Georgiana Larisa

Elevă: Ioniță Iulia Maria

Prof. coordonator: Mariana Petcu

Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Vâlcea

Omul și natura...

La început, **Pământul** a fost o planetă formată doar din două culori: **albastru**, adică oceanele, mările și **verde**, adică porțiunile de uscat, ce găzduiau numai păduri de diferite specii de plante și copaci. În perioada aceea oamenii înțelegeau **importanța naturii în viața lor** și o protejau; știau că și ei fac parte din ea și "răbind-o", se răneau pe ei defapt.

Cu timpul, oamenii s-au înmulțit **din ce în ce mai mult**, au avansat, făcând **din ce în ce mai multe** descoperiri... și au vrut să-și facă viața **din ce în ce mai ușoară**.

Nevoia lor de "comfortabil" a făcut tehnologia să avanseze uimitor de repede și cu orice preț. Azi, oamenii au uitat de unde au plecat și se prefac că nu văd atunci când "rănesc" natura pentru confortul lor, dar ar trebui să fie conștienți că **fără ea, ei sunt pierduți...**

În zilele noastre tot mai mulți oameni își îndreaptă atenția asupra problemelor de mediu și trai, deoarece Pământul este un depozit foarte bogat de resurse naturale care fac posibilă existența vieții.

Trebuie să fim foarte atenți la cerințele naturale ale Terrei dacă dorim ca viața pe această planetă să continue.

Conservarea mediului incunjurator reprezintă un ansamblu de măsuri ce trebuie luate pentru prevenirea și înlăturarea poluării, a diminuării efectelor ei asupra mediului prin folosirea celor mai potrivite tehnologii nepoluante, prin acțiuni care să limiteze efectele distrugătoare ale unor fenomene naturale.

Poluarea aerului

Contaminarea umană a atmosferei Pământului poate lua multe forme și a existat de când oamenii au început să utilizeze focul pentru agricultură, încălzire și gătitul alimentelor. În timpul Revoluției Industriale (sec.XVIII și XIX), poluarea aerului a devenit o problemă majoră.

Principalii factori care contribuie la poluarea aerului sunt: industria, agricultura, transporturile și mai ales omul.

Una din cele mai mari probleme cauzate de poluarea aerului este încălzirea globală, o creștere a temperaturii Pământului cauzată de acumularea unor gaze atmosferice cum ar fi dioxidul de carbon.

Poluarea atmosferei afectează calitatea vieții oamenilor și a mediului, fiind consecința tuturor acțiunilor desfășurate de om. Calitatea vieții pe Pământ este dependentă de calitatea aerului.

Rapiditatea creșterii economice a condus la creșterea poluării aerului: înmulțirea mijloacelor de transport, substanțele nocive degajate de fabrici. Sunt foarte multe mijloace care poluează natura și foarte puțini oameni care încearcă să prevină dispariția speciilor și a vieții umane.

Cererea de apă potabilă este în creștere continuă cât timp populația globului crește. Apa menajeră, apa industrială și produsele chimice folosite în agricultură, sunt principala cauză a poluării apelor.

Poluarea apelor

În țările în curs de dezvoltare, mai mult de 95% din apa menajeră este aruncată în râuri și golfuri, creând un risc major pentru sănătatea umană.

O problema specială o reprezintă poluarea radioactivă a apelor care poate să apară în urma unor caderi de materiale radioactive din atmosfera sau, mai ales, ca urmare a incorectei degajări a rezidurilor radioactive de la industriile care folosesc energie atomică sau de la cercetările nucleare.

Poluarea solului

Solul este un amestec de materie din plante, minerale și animale care se formează pe parcursul unui circuit îndelungat. Solul are un rol benefic pentru creșterea majorității plantelor și esențial pentru toată producția agricolă.

Metodele iraționale de administrare a solului au degradat serios calitatea lui, au cauzat poluarea lui și au accelerat eroziunea.

Tratarea solului cu îngrășăminte chimice, pesticide și fungicide omorâă organisme utile cum ar fi unele bacterii, fungi și alte microorganisme.

În perioada 2008 - 2012, aproximativ 300 de instalații din România au dreptul să emită un total de 379,7 milioane tone de emisii de gaze cu efect de seră, respectiv 75,9 milioane tone anual. România are un disponibil minim pentru comercializarea AAU-urilor (Assigned Amount Units - Unitati ale Cantiității Atribuite) de 60 milioane tone CO2 echivalent, anual, în perioada 2008-2012, pentru care ar putea încasa până la 2 miliarde euro (1 miliard de euro după alte estimări).

În anul 2010, Statul român acorda în mod gratuit aceste certificate pentru 219 companii poluatoare de pe teritoriul țării, în majoritatea lor cu capital de stat. Scopul este de a ajuta acești poluatori să investească în ecologizare. Aceste companii au posibilitatea să vândă certificatele direct altor poluatori, români sau străini, cu capacitate mai mare de producție, să se alăture la bursele specializate sau să le vândă unor intermediari.

Poluarea în România

Cum am putea contribui la combaterea poluării ?

Am putea stopa criza energetică folosind energia într-un mod rațional. Câteva din lucrurile pe care le-ar putea face pentru a salva energie sunt :

Folosirea mai rară a automobilelor: mersul, ciclismul, sau transporturile publice.

Evitarea cumpărării bunurilor care sunt împachetate excesiv. Este necesară energie pentru a confecționa ambalajele, dar și de a le recicla.

Evitarea pierderilor: redu ceea ce folosești, refolosește lucrurile în loc să cumperi altele noi, repară obiectele stricate în loc să le arunci, și recyclează cât mai mult posibil.

Folosește aparatură electrică casnică care nu consumă multă energie: când cumperi noi aparate electrocasnice întrebă care modele consumă mai puțină energie. Folosește becuri cu un consum scăzut de energie și baterii reîncărcabile.

Economisește apa: este necesară o mare cantitate de energie pentru a purifica apa. Un robinet stricat poate consuma aproximativ 30 de litri de apă pe zi.

Natura, prietena mea

Prof. Aprodu Maria

Grădinița cu Program Prelungit Nicolae Bălcescu Râmnicu Vâlcea

**CÂT AM AȘTEPTAT
ACEASTĂ ZI!**

PPPPFFFF....

ABIA AM MERS UN PIC....

ȘI GATA...AM OBOSIT!

**DAR N-AM VENIT DEGEABA,
SĂ FACEM PUȚINĂ CURĂȚENIE
ÎN NATURĂ!**

**AM MUNCIT
DAR CEROAVENEEESTE
HAHAHA!**

IAR ACUM,
SĂ VIZITĂM...

GRĂDINA...
OO...URAAA!

O FI CAL....
O FI PONEI...

DAR TARE FRUMOS
MAI ESTE!

**IAR ACUM...
LA JOACĂĂĂĂĂĂĂ!**

GATA DRUMETIA..

**HAIDEȚI COPIL...
NE AȘTEAPTĂ PĂRINȚII...
ACASĂ!**

RĂMÂI CU BINE
NATURĂ,
PRIETENA MEA !

PROMITEM
SĂ MAI VENIM
ȘI ALTĂ DATĂ!

- TOT CE AM FĂCUT AZI NE-A BUCURAT. NE-A ȘI ÎNVĂȚAT FOARTE MULTE MEDIUL ÎNCONJURĂTOR:
- SĂ NU ARUNCĂM HÂRTII, AMBALAJE DE LA DULCIURI, COJI DE LA FRUCTE PE JOS, CHIAR CÂND SUNTEM ÎN DRUMEȚIE ȘI CREDEM CĂ NU NE VEDE NIMENI;
- CÂND MÂNCĂM INTR-UN LOC SĂ NU PLECĂM CU RESTURI PE CARE SĂ LE ARUNCĂM PE DRUM;
- DACĂ MERGEM LA ZOO, SĂ NU DĂM DE MÂNCARE ANIMALELOR ȘI NICI SĂ NU LĂSĂM MIZERIE ÎN URMA NOASTRĂ;
- DACĂ NE JUCĂM ÎN PARC, SĂ NU DISTRUGEM APARATELE DE JOACĂ ȘI NICI IARBA;
- DACĂ NU AVEM GRIJĂ DE NATURĂ DE MICI, CÂND VOM CREȘTE, VOM FI NIȘTE OAMENI BOLNAVI, TRIȘTI ȘI NU VOM MAI PUTEA SĂ NE BUCURĂM DE AER CURAT.

Salvați Planeta Albastră

*Educatoare Nicolae Mariana
Grădina cu Program Normal Nr 1 Lehliu Jud. Călărași*

POMII INSEAMNA VIATA

FLORILE FRUMOS INFLORESC, IAR EU VIATA O TRAIESC

GRADINA NOASTRA-I CA O FLOARE IMBRACATA IN SARBATOARE

ANIMALELE NOI LE IUBIM SI FRUMOS LE INGRIJIM

SANTEM HARNICI GOSPODARI!

UN COPIL, UN POMISOR!

CURATENIE LA NOI IN GRADINITA

SEMINTE NOI AM SEMANAT SI IATA CE A
REZULTAT!

SI LA SES SI LA CAMPIE ESTE MARE BUCURIE,
FLORILE NOI LE ADUNAM

JUCANDU-NE NOI INVATAM!

IMPREUNA NOI NE JUCAM !

SI APOI NE RELAXAM!

Conservarea mediului

Elev: Patrascan Razvan, Cls a X-a A

Profesor coordonator: Rosioru Sorin Marian

Colegiul Tehnic "Edmond Nicolau" Focsani

Realitățile zilelor noastre arată că secolul XX este perioada celor mai mari descoperiri și transformări ale civilizației omenesti, dar și cele mai complexe și uneori nebănuite efecte asupra vieții.

Până nu demult resursele naturale regenerabile ale Terrei erau suficiente pentru nevoile omenirii. În prezent, ca urmare a exploziei demografice și a dezvoltării fără precedent a tuturor ramurilor de activitate, necesarul de materie primă și energie pentru producția de bunuri a crescut mult, iar exploatarea intensă a resurselor pământului relevă, tot mai evident, un dezechilibru ecologic.

Perfecționarea și modernizarea proceselor tehnologice, utilizând cele mai noi cuceriri științifice, au redus mult consumurile specifice de materii prime, dar nu și pe cele energetice. Ca urmare a industrializării și creșterii producției de bunuri au sporit mult materialele ce afectează mediul ambiant.

Tot mai des, o parte din materiile prime intermediare sau finale, produse deosebit de complexe, se regăsesc în aer, apă și în sol.

Ploile acide sunt tot mai dese, ca urmare a prezenței dioxidului de sulf din aer, datorită dezvoltării proceselor termice și a utilizării unor combustibili inferiori; sunt evacuate în atmosferă importante cantități de oxizi de azot, de carbon, negru de fum, săruri și oxizi ai metalelor, antrenate de gazele de ardere, produse cu efecte dăunătoare asupra vegetației, în general, și direct sau indirect asupra omului.

La acest sfârșit de secol și început de mileniu, lumea se află în efervescentă. Schimbările care au avut loc și vor avea loc, creează, într-o viziune optimistă, speranțe și pentru remedierea fie și treptată a mediului înconjurător. În tumultul generalizat al schimbărilor, trebuie să tragem încă un semnal de alarmă legat de mediul înconjurător și de supraviețuirea omului și a existenței vieții pe Terra.

"Mediul natural", adică aerul, oceanele, mările, lacurile, apele curgătoare, solul și subsolul și formele de viață pe care aceste ecosisteme le creează și le susțin este imaginea cea mai comună pe care omul obișnuit și-o face atunci când vorbește despre mediul înconjurător.

O pădure, o baltă sau un lac, de exemplu, formează fiecare în parte un "ecosistem" care se intercondiționează reciproc și se readaptează continuu în căutarea unui anumit echilibru.

Totalitatea factorilor naturali, determină condițiile de viață pentru regnurile vegetale, animale și pentru exponentul său rațional – omul, reprezentând mediul natural. În mediul natural distingem componente fizice naturale – elemente abiotice: aer, apă, substrat geologic, relief, sol

Componentele biotice reprezintă viața, organismele ce le dezvoltă pe fundalul sportului ecologic. Ele apar sub forma vegetației și animalelor depinzând atât de factori tereștri, cât și cosmici (radiația solară de exemplu) ceea ce ne ajută să înțelegem implicațiile care pot urma unor modificări fie terestre, fie cosmice, sau ambele în acelaș timp.

Mediul înconjurător apare ca o realitate pluridimensională care include nu numai mediul natural, dar și activitatea și creațiile omului, acesta ocupând o dublă poziție: de "component" al mediului și de "consumator", de beneficiar al mediului.

Conceptul actual de "mediu înconjurător" are un caracter dinamic, care caută să cunoască, să analizeze și să urmărească funcționarea sistemelor protejate în toată complexitatea lor.

Prin "resurse naturale" se înțelege: totalitatea elementelor naturale ale mediului înconjurător ce pot fi folosite în activitatea umană:

- resurse neregenerabile – minerale și combustibili fosili;
- resurse regenerabile – apă, aer, sol, floră, faună sălbatică;
- resurse permanente – energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor.

În întreaga activitate a mediului înconjurător se urmărește nu numai

folosirea rațională a tuturor acestor resurse, ci și corelarea activității de sistematizare a teritoriului și localităților cu măsuri de protejare a factorilor naturali, adoptarea de tehnologii de producție cât mai puțin poluante și echiparea instalațiilor tehnologice și a mijloacelor de transport generatoare de poluanți cu dispozitive și instalații care să prevină efectele dăunătoare asupra mediului înconjurător, recuperarea și valorificarea optimă a substanțelor reziduale utilizabile.

Astfel noțiunea de “mediu înconjurător” cuprinde de fapt, toate activitățile umane în relația om-natură, în cadrul planetei Terra.

Când se vorbește de progres sau de sărăcie, se vorbește de fapt, în termenii cei mai globali, de mediul înconjurător care caracterizează planeta noastră la un moment dat, căci între toate acestea și poluarea, degradarea apei și a aerului, amenințarea păturii de ozon, deșertificarea, deșeurile toxice și radioactive și multe altele, există o strânsă interdependență.

În toate civilizațiile care s-au dezvoltat până în secolul al XVII-lea, de natură predominant agricolă, “pământul era baza economiei, vieții, culturii, structurii familiei și politicii”, viața era organizată în jurul satului, economia era descentralizată, astfel că fiecare comunitate producea aproape tot ce îi era necesar. Energia cheltuită corespundea în esență lucrului forței musculare, umană sau animală, rezervelor de energie solară înmagazinată în păduri, utilizării forței hidraulice a râurilor sau mareelor, forței eoliene.

Natura reușea până la urmă să refacă pădurile tăiate, vântul care unfla velele, râurile care puneau în mișcare roțile, deci sursele de energie utilizate de civilizațiile agricole erau regenerabile.

Odată cu sporirea populației globului, ce a decurs paralel cu

perfecționarea organizării sociale și, în special odată cu dezvoltarea industriei, a transporturilor mecanizate din ultimele două secole, încercarea omului de a domina în lupta aspră cu natura, de a-i smulge lacom bogățiile ascunse, începe să aibă tot mai mult succes. Peste un miliard și jumătate din populația actuală a Terrei aparține civilizației industriale.

Industrialismul a fost mai mult decât coșuri de fabrică și linii de asamblare. A fost un sistem social multilateral și bogat care a influențat fiecare aspect al vieții omenești. Creșterea economică, enorm accelerată, se bazează în majoritate nu pe surse regenerabile de energie, ci pe energia cheltuită prin folosirea combustibililor fosili, neregenerabili: cărbuni, țiței, gaze naturale.

Alvin Toffler observă cu sarcasm: *“Pentru prima dată o civilizație consumă din capitalul naturii, în loc să trăiască din dobânzile pe care le dădea acest capital!”*.

Problema rezidurilor activităților umane a luat proporții îngrijorătoare, prin acumularea lor provocând alterarea calității factorilor de mediu. Aceste alterări sunt cauza unor dezechilibre în faună și floră și în sănătatea și bunul mers al colectivității umane din zonele supraaglomerate.

Prin accelerarea ritmurilor de dezvoltare, bazată pe consumarea resurselor

neregenerabile de energie, s-a ajuns, în unele țări industrializate, la un grad de bunăstare ridicat, constatându-se practic că apare, cu iminență, amenințarea consecințelor acțiunii umane asupra mediului, poluarea lui la nivel global.

Deteriorarea mediului ambiant este cauzată de: existența prea multor automobile, avioane cu reacție și nave de mare tonaj, a prea multor fabrici care funcționează după tehnologii vechi, poluante, mari consumatoare de materii prime, apă și energie, fenomene care sunt determinante, în ultima instanță, de necesități crescânde ale unei populații aflate în stare de explozie demografică și îndeosebi de existența marilor aglomerări urbane.

Mediul înconjurător reprezintă un element esențial al existenței umane și reprezintă rezultatul interferențelor unor elemente naturale – sol, aer, apă, climă, biosferă – cu elemente create prin activitatea umană. Toate acestea interacționează și influențează condițiile existențiale și posibilitățile de dezvoltare viitoare a societății.

Orice activitate umană și implicit existența individului este de neconceput în afara mediului. De aceea, calitatea în ansamblu a acestuia, precum și a fiecărei componente a sa în parte, își pun amprenta asupra nivelului existenței și evoluției indivizilor.

Ansamblul de relații și raporturi de schimburi ce se stabilesc între om și natură, precum și interdependența lor influențează echilibrul ecologic, determină condițiile de viață și implicit condițiile de muncă pentru om, precum și perspectivele dezvoltării societății în ansamblu. Aceste raporturi vizează atât conținutul activității cât și crearea condițiilor de existență umană.

În concluzie, se poate afirma că mediul trebuie adaptat și organizat pentru a răspunde nevoilor indivizilor, ceea ce presupune preluarea din natură a unor resurse și prelucrarea lor pentru a deservi populația (pentru a satisface doleanțele acestora). Această dependență cunoaște un mare grad de reciprocitate, datorită faptului că nevoile umane se adaptează într-o măsură mai mare sau mai mică mediului.

Asigurarea unei calități corespunzătoare a mediului, protejarea lui – ca necesitate supraviețuirii și progresului – reprezintă o problemă de interes major și certă actualitate pentru evoluția socială. În acest sens, se impune păstrarea calității mediului, diminuarea efectelor negative ale activității umane cu implicații asupra acestuia.

Poluarea și diminuarea drastică a depozitelor de materii

regenerabile în cantități și ritmuri ce depășesc posibilitățile de refacere a acestora pe cale naturală au produs dezechilibre serioase ecosistemului planetar.

Protecția mediului este o problemă majoră a ultimului deceniu dezbătută la nivel mondial, fapt ce a dat naștere numeroaselor dispute între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare. Acest lucru a impus înființarea unor organizații internaționale ce au ca principale obiective adoptarea unor soluții de diminuare a poluării și creșterea nivelului calității mediului în ansamblu.

Cercetările amănunțite legate de calitatea mediului, de diminuarea surselor de poluare s-au concretizat prin intermediul unui ansamblu de acțiuni și măsuri care prevăd:

cunoașterea temeinică a mediului, a interacțiunii dintre sistemul economic și sistemele naturale; consecințele acestor interacțiuni; resursele naturale trebuie utilizate rațional și cu maxim de economicitate

prevenirea și combaterea degradării mediului provocată de om, dar și datorate unor cauze naturale

armonizarea intereselor imediate și de perspectivă ale societății în ansamblu sau a agenților economici privind utilizarea factorilor de mediu

Pentru protejarea mediului, în primul rând trebuie identificate zonele afectate, evaluat gradul de deteriorare și stabilite cauzele care au produs dezechilibrele respective.

În ceea ce privesc modalitățile de protejare trebuie soluționate trei categorii de probleme:

- crearea unui sistem legislativ și instituțional adecvat și eficient care să garanteze respectarea legilor în vigoare.
- evaluarea costurilor acțiunilor de protejare a mediului și identificarea surselor de suportare a acestora.
- elaborarea unor programe pe termen lung corelate pe plan național și internațional referitor la protejarea mediului.

În ceea ce privește evaluarea costurilor și stabilirea modului în care aceste sunt suportate se poate susține că protejarea mediului este costisitoare și nu pot fi întotdeauna identificați factorii poluării. Datorită acestei situații costurile de protejare a mediului se împart între societățile comerciale potențiale poluatoare

și stat. Fondurile alocate protejării mediului diferă de la o țară la alta în funcție de nivelul de dezvoltare al fiecăreia.

Pentru elaborarea unor programe pentru protejarea mediului, trebuie identificați toți factorii de mediu și zonele în care pot apărea probleme de poluare a acestora. Un astfel de program presupune identificarea zonelor, evaluarea costurilor necesare și stabilirea responsabilităților pentru derularea proiectelor.

Presiunea activității omului asupra mediului natural crește foarte rapid. De asemenea, se accelerează dezvoltarea industrială, schimburile, circulația mărfurilor, spațiul ocupat, parcurs și utilizat pentru activitățile umane este din ce în ce mai vast. Această evoluție își pune amprenta în mod nefavorabil asupra mediului și a componentelor sale.

Un alt factor care dăunează mediului este modernizarea transporturilor, accesibilitatea lejeră în spațiile verzi. Comportamentul individului poluează mediul într-o măsură mai mare sau mai mică, fie sub forma activității cotidiene, fie a consumurilor turistice.

Prin dezvoltarea activității umane sunt afectate toate componentele mediului în proporții diferite. Dintre aceste elemente cele mai importante sunt: peisajele,

solul, apa, flora, fauna, monumentele, parcurile și rezervațiile, precum și biosfera.

În consecință, conservarea funcțiilor igienico-sanitare, recreativă și estetică ale elementelor componente ale mediului natural constituie garanția unei dezvoltări continue a societății umane.

POLUAREA

Cele mai des întâlnite forme de poluare sunt: poluarea apei, poluarea solului, poluarea aerului (atmosferică). Aceste elemente de bază a vieții omenești se pare că sunt și cele mai afectate de acțiunile ireponsabile ale ființei omenești. Solul, ca și aerul și apa este un factor de mediu cu influență deosebită asupra sănătății. De calitatea solului depinde formarea și protecția surselor de apă, atât a celei de suprafață cât mai ales a celei subterane.

Apa este un factor de mediu indispensabil vieții. Ea îndeplinește în organism multiple funcții, fără apă toate reacțiile biologice devenind imposibile. Lipsa de apă sau consumul de apă poluată are multiple consecințe negative asupra omului și sănătății sale.

Poluarea reprezintă modificarea componentelor naturale prin prezența unor componente străine, numite poluanți, ca urmare a activității omului, și care provoacă prin natura lor, prin

concentratia in care se gasesc si prin timpul cat actioneaza, efecte nocive asupra sanatatii, creeaza disconfort sau impiedica folosirea unor componente ale mediului esentiale vietii.
(Conferinta Mondiala a O.N.U., Stockholm, 1972)

Din cuprinsul definitiei se poate constata clar ca cea mai mare responsabilitate pentru poluarea mediului o poarta omul, poluarea fiind consecinta activitatii mai ales social - economice a acestuia.

Privita istoric, poluarea mediului a aparut odata cu omul, dar s-a dezvoltat si s-a diversificat pe masura evolutiei societatii umane, ajungand astazi una dintre importantele preocupari ale specialistilor din diferite domenii ale stiintei si tehnicii, ale statelor si guvernelor, ale intregii populatii a pamantului. Aceasta, pentru ca primejdia reprezentata de poluare a crescut si creste neincetat, impunand masuri urgente pe plan national si international, in spiritul ideilor pentru combaterea poluarii.

Poluarea, printre alte clasificari, este clasificata in poluare naturala si poluare artificiala. Sursele naturale principale ale poluarii sunt eruptiile vulcanice, furtunile de praf, incendiile naturale ale padurilor si altele cum ar fi gheizerele sau descompunerea unor substante organice.

Eruptiile vulcanice care genereaza produse gazezi, lichizi si solizi exercitand influente negative asupra puritatii atmosferice. Cenusile vulcanice, impreuna cu vaporii de apa, praful vulcanic si alte numeroase gaze, sunt suflate in atmosfera, unde formeaza nori grosi, care pot pluti pana la mari distante de locul de emitere. Timpul de ramanere in atmosfera a acestor suspensii poate ajunge chiar la 1-2 ani.

Furtunile de praf sunt si ele un important factor in poluarea aerului. Terenurile afanate din regiunile de stepa, in perioadele lipsite de precipitatii, pierd partea aeriana a vegetatiei si raman expuse actiunii de eroziune a vantului. Vanturile continue, de durata, ridica de pe sol o parte din particulele , care sunt retinute in atmosfera perioade lungi de timp. Depunerea acestor particule ca urmare a procesului de sedimentare sau a efectului de spalare exercitat de ploi, se poate produce la mari distante fata de locul de unde au fost ridicate.

Incendiile naturale sunt o importanta sursa de fum si cenusa, care se produc atunci cand umiditatea climatului scade natural sub pragul critic. Fenomenul este deosebit de raspandit, mai ales in zona tropicala, desi, in general, gradul de umiditate al padurilor din aceasta zona nu este de natura sa favorizeze izbucnirea incendiului.

Din punct de vedere al felului surselor de poluare, produse de om (artificiale) se disting:

- poluare industrială -20 - 25%

poluare casnică -50 - 60 %

poluare datorată mijloacelor de transport -20- 25 %

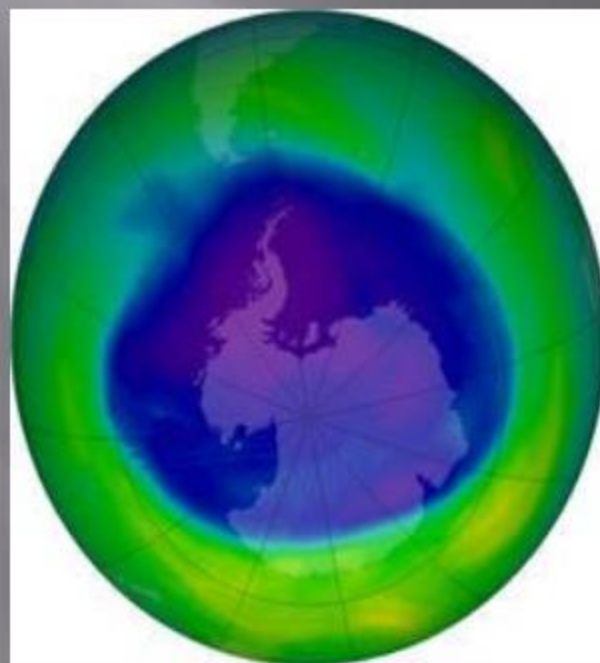
Industria este, la momentul actual, principalul poluant la scara mondiala

Procesele de productie industrială și producția de energie a industriei, sunt principalele surse ale poluării atmosferice dar la acestea putem adăuga orice arderi din care rezulta substanțe poluante. Gazele industriale, gazele rezultate din arderi, fie că e vorba de încălzirea locuințelor sau de gazele de esapament eliminate de autovehicule, poluează atmosfera cu numeroase substanțe daunătoare sănătății, aceste substanțe provoacă, printre altele, boli respiratorii și alergii, precum și ploii acide ce distrug pădurile.

Praf, cenusa și fumul au o proporție destul de mare în totalitatea poluanților care există în atmosferă. Sursele artificiale generatoare de praf, cenusa și fum cuprind, în general, toate activitățile omenești bazate pe arderea combustibililor lichizi, solizi sau gazoși. O importantă sursă industrială, în special de praf, o reprezintă industria materialelor de construcție, care are la bază prelucrarea unor roci naturale (silicați, argile, calcar, magnezit, ghips etc.) Monoxidul de carbon (CO) este un gaz foarte

periculos, ce are o pondere din ce în ce mai mare printre poluanții devastatori.

O mare gaură în ozon se dezvoltă deasupra Antarticii, timp de câteva luni, în fiecare an.

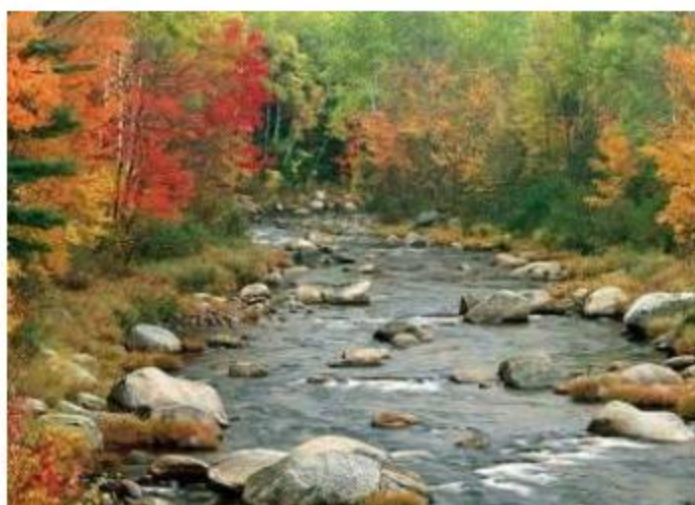
Pădurea –aurul verde

Mediul înconjurător și protejarea lui

Pădurea – aurul verde

Frumusețile naturii

Ocrotirea naturii de către copii

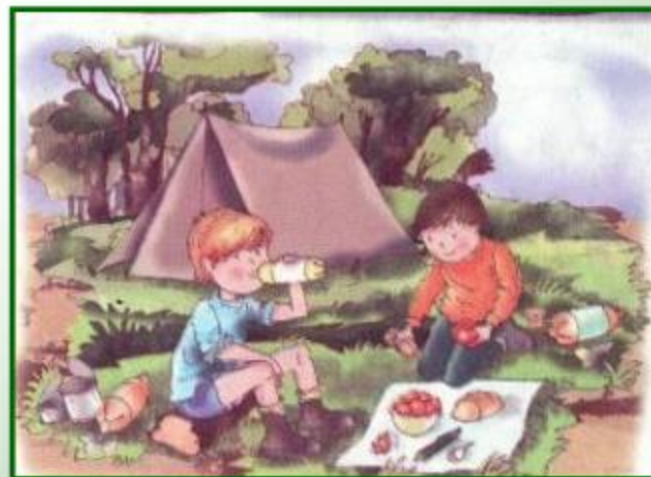
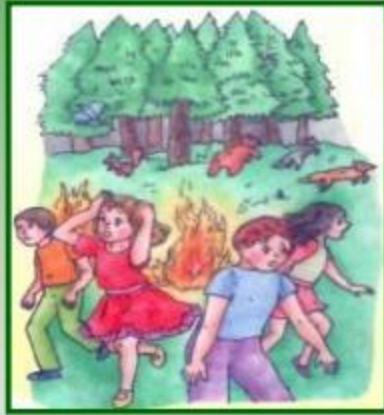

Cuprins

Cuprins

Acțiuni ale copiilor care dăunează mediului înconjurător

Cuprins

Nu uita!

- **Și tu poți preveni dispariția unor plante din zona în care trăiești.**
- **Nu rupe crengile copacilor și nu le jupui scoarța de pe tulpini.**
- **Plantează, împreună cu părinții tăi un copac și flori în curtea casei tale.**
- **Învață cum se îngrijesc legumele din grădină.**
- **Dacă stai la oraș, poți să aduci natura mai aproape de tine; fă-ți o minigrădină pe balcon și urmărește dezvoltarea plantelor din ea.**
- **Dacă aerul, apa și solul sunt poluate, plantele se îmbolnăvesc și mor.**
- **Dacă vei folosi hârtia în mod rațional, vei contribui la salvarea pădurilor.**

Împreună putem să facem planeta mai curată!
Împreună putem schimba lumea!

Cuprins

Bibliografie

- www.fotografie.ro
- www.blur.ro

Cuprins

Conservarea si poluarea mediului

Eleva: Penghis Anca-Daniela, Clasa VII-a

Profesor coordonator: Rosioru Geanina

Scoala Gimnazială Găgești, comuna Bolotești, jud. Vrancea

- Conservarea mediului inconjurator
- Poluarea
- Legile protectiei mediului
- Tipuri de poluare
- Cauzele poluarii
- Poluarea aerului
- Efectele poluarii aerului
- Prevenirea poluarii aerului
- Poluarea apei
- Poluarea chimica a apei
- Poluarea apei determinata de factori fizici
- Efectele poluarii apei
- Poluarea solului
- Turismul-un factor nociv pentru mediu
- Omul – prieten sau dusman al mediului inconjurator?
- Activitati umane cu urmari in mediul inconjurator
- Transporturile
- Efectele activitatii omului asupra mediului
- Prevenirea poluarii

Conservarea mediului inconjurator

- **Conservarea mediului inconjurator** reprezintă un ansamblu de măsuri ce trebuie luate pentru prevenirea și înlăturarea poluării, a diminuării efectelor ei asupra mediului prin folosirea de tehnologii nepoluante, prin acțiuni care să limiteze efectele distrugătoare ale unor fenomene naturale.

Poluarea

- **Poluarea** este procesul prin care aerul, apa și solul devin nocive (vătămătoare pentru sănătate) din cauza materialelor reziduale, a deșeurilor industriale, a gazelor de eșapament. Orice material sau substanța introdusă artificial în biosferă, sau care există în condiții naturale și provoacă modificări negative ale calității mediului, este un poluant. Pentru a conserva factorii de mediu (apă, aer, sol), a preveni și combate fenomenele nedorite care produc poluarea este necesar să se respecte prevederile legii protecției mediului.

Legile protecției mediului

- ▶ - amplasarea obiectivelor industriale, a stațiilor de epurare și depozitelor de deșeurii menajere la periferia localităților sau în zonele din afara lor;
- ▶ - menținerea, întreținerea spațiilor verzi, a parcurilor, arborilor și arbuștilor de protecție stradală;
- ▶ - întreținerea și înfrumusețarea clădirilor, a curților și împrejurimilor acestora, a spațiilor verzi din curți și dintre clădiri;
- ▶ - întreținerea curată a luciilor de apă (a lacurilor, ștrandurilor) din parcuri, zone de agrement și de interes turistic;
- ▶ - protecția peisajului și menținerea curățeniei stradale.

Tipuri de poluare

- **A. După proveniență:**
- 1) poluare naturală: biologică, fizico-chimică, antropică;
- 2) poluare industrială: agricolă, din transporturi, menajeră;
- **B. După natura poluanților:**
- 1) poluare fizică: termică, fonică (sonoră), radioactivă, electromagnetică;
- 2) poluare chimică: cu carbon și derivații acestuia, cu compușii sulfurului, fluorului sau ai azotului, compuși cu metale grele, materiale plastice, pesticide, materii organice fermentabile;
- 3) poluare biologică: prin contaminarea mediilor inhalate, prin modificări ale biocenozelor și invazii de specii animale și vegetale (de exemplu insecte nedorite, buruieni);
- 4) poluare estetică: degradarea peisajelor datorită urbanizării, industriei, sistematizării eronat concepute;
- **C. După starea fizică a poluantului:**
- 1) poluare cu lichide;
- 2) poluare cu substanțe solide;
- 3) poluare cu gaze și pulberi

Cauzele poluării

- utilizarea haotică a rezervelor naturale;
- acumulări în mediu de substanțe neutilizabile;
- apariția de substanțe noi, la care ritmul de consum și de reciclare de către organisme este mult inferior ritmului de apariție;
- creșterea demografică vertiginoasă, în special în ultimele două secole;
- dezvoltarea intensă a industriei, transporturilor și a agriculturii;
- apariția centrelor urbane suprapopulate.

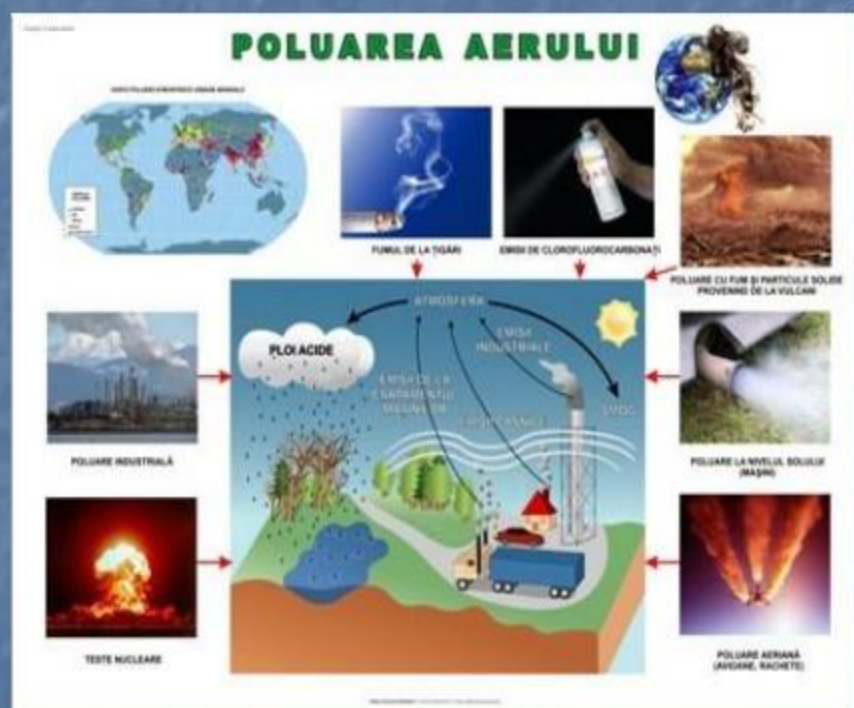
Poluarea aerului

- Zi de zi ajung în aer cantități enorme de gaze de esapament. Mai demult acest fenomen se întâlnea doar în zonele puternic industrializate și în orașe. Metodele de fertilizare a solului folosite în zilele noastre în agricultura au contribuit la creșterea cantității gazelor poluante, precum și la producerea unor substanțe poluante cum ar fi ierbicidele, insecticidele.
- Gazele deja existente în atmosferă trebuie să rețină căldura produsă de razele solare reflectate de pe suprafața pământului. Fără aceasta, pământul ar fi atât de rece, încât ar îngheța oceanele și ar muri toate vietuitorile. Una din cele mai mari probleme cauzate de poluarea aerului este încălzirea globală, o creștere a temperaturii Pământului cauzată de acumularea unor gaze atmosferice cum ar fi dioxidul de carbon. Odată cu folosirea intensivă a combustibililor fosili în secolul XX, concentrația de dioxid de carbon din atmosferă a crescut dramatic.

Efectele poluarii aerului

- Poluarea aerului poate să afecteze regiunea superioară a atmosferei numită stratosferă. Producția excesivă a compusilor care conțin clor cum ar fi clorofluorocarbonații (compusi folosiți până acum în frigider, aparate de aer condiționat și în fabricarea produselor pe bază de polistiren) a epuizat stratul de ozon stratosferic, creând o gaură deasupra Antarcticii care durează mai multe săptămâni în fiecare an. Ca rezultat, expunerea la razele dăunătoare ale Soarelui a afectat viața acvatică și terestră și amenință sănătatea oamenilor din zonele nordice și sudice ale planetei.

Prevenirea poluarii aerului

- Dotarea marilor întreprinderi industriale, a exploatarilor miniere subterane cu dispozitive, care epurează și neutralizează substanțele poluante;
- Amplasarea noilor obiective industriale în afara zonelor de locuit; Amplasarea în locuri speciale a rampelor de gunoieri și transportul acestuia cu autovehicule închise;
- Plantarea de arbori și arbusti, extinderea parcurilor;
- Supraînălțarea cosurilor, la unitățile care generează mari cantități de fum și gaze;
- folosirea turbinelor cu gaz, a unui combustibil combinat (benzină și gaz nepoluant) și extinderea automobilului electric în cazul autovehiculelor.

Poluarea apei

Poluarea se produce atunci când, în urma introducerii unor substanțe determinate – solide, lichide, gazoase, radioactive – apele suferă modificări fizice, chimice sau biologice, suficiente pentru a le face improprie sau periculoase pentru sănătatea publică, pentru viața acvatică, pentru pescuitul industrial, pentru industrie și turism. Poluarea apei datorită agenților biologici duce la o contaminare puternică, bacteriologică a apei, care are drept urmare răspândirea unor afecțiuni cum sunt sau hepatitele virale, febra tifoidă. La această categorie de poluare, pe lângă apele uzate urbane pot participa în mare măsură industriile alimentare.

Poluarea chimica a apei

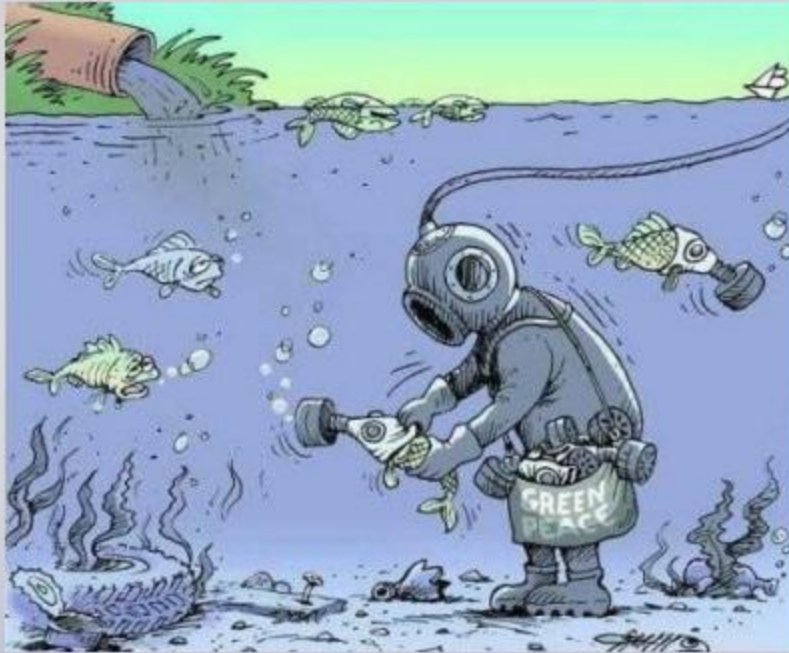
- Poluarea chimica rezulta din aruncarea in ape a diversilor compusi ca : nitrati, fosfati si alte substante folosite in agricultura, a unor reziduuri si deseuri provenite din industrie sau din activitati care contin plumb, cupru, zinc, crom, nichel sau mercur. De altfel, poluarea apelor cu nitrati si fosfati a devenit tot mai ingrijoratoare in ultimul timp, mai ales in tarile cu agricultura dezvoltata si industrializate. Excesul de ingrasaminte cu azot in sol sau din alte surse poate face ca o parte din nitrati si nitriti sa treaca in apa in cantitati mari.

Poluarea apei determinata de factori fizici

- Poluarea apei datorita agentilor fizici apare ca urmare a evacuarii in apa a materialelor solide, minerale, insolubile, cum este de pilda deversarea in cursurile de apa a reziduurilor de la exploatarea carierelor sau minelor. In aceasta categorie intra si poluarea termica a apei. Poluarea termica este cauzata de deversarile apelor de racire care provin din industrie si de la unele centrale termice si nucleare . Insa, ridicarea temperaturii apei ,ca urmare a acestor deversari, poate duce la modificari intolerabile pentru cea mai mare parte a speciilor animale si vegetale din zonele respective.

Efectele poluarii apei

- Ansamblul consecintelor ecologice ce rezulta din poluarea biosferei cu mercur constituie un semnal de alarma pentru a se pune capat comportamentului iresponsabil al civilizatiei industriale cu privire la calitatea apei. Degradarea vietii acvatice este plina de consecinte, deoarece ea tinde sa reduca resursele alimentare obtinute din mari tocmai intr-un moment in care se are in vedere utilizarea mai larga a acestora. Poluarea perturba, totodata, activitatile economice din zonele litorale.

Poluarea solului

- Poluarea solului este acumularea de compusi chimici toxici, săruri, patogeni (organisme care provoacă boli), sau materiale radioactive, metale grele care pot afecta viata plantelor si animalelor. Metodele irrationale de administrare a solului au degradat serios calitatea lui, si au accelerat eroziunea. Tratarea solului cu îngrășăminte chimice si pesticide omoară organisme utile cum ar fi unele bacterii si alte microorganisme. Acest proces omoară fără discriminare chiar si organismele benefice si lasă solul steril si dependent de îngrășăminte pentru a suporta cresterea. Locurile de depozitare a deseurilor trebuie administrate cu grija pentru ca pamantul sa nu adaposteasca boli.

Turismul-un factor nociv pentru mediu

- Mediul inconjurator este afectat in general de 2 grupe de factori:
- -factori obiectivi: fenomene naturale
- -factori subiectivi: activitati umane
- Printre multiplele activitati prin care omul poate contribui la distrugerea mediului se includ si activitatile turistice, desfasurate necontrolat. Turismul are o contributie semnificativa, nu numai la stoparea degradarii cadrului natural, cauzata de activitatile desfasurate, dar si în protejarea si conservarea mediului, prin adoptarea unor reglementari specifice si eficiente. Relatia turism-mediul are o importanta deosebita, conservarea mediului reprezentând conditia principala de desfasurare si dezvoltare a turismului. Orice interventie distructiva sau de modificare a proprietatilor primare ale acestuia aduce prejudicii potentialului turistic, dar si a echilibrului ecologic, putându-se distruge sanatatea sau chiar existenta generatiilor viitoare.

Omul – prieten sau dusman al mediului inconjurator?

- Omul face parte din natura. Toate elementele din natura, vii sau nevii, sunt într-o stransa legatura si din acest motiv se creaza un echilibru natural. Omul a utilizat unele materiale naturale si a creat altele fara sa-si dea seama ca poate deteriora mediul. In istoria sa, omul a parcurs mai multe perioade privind relatiile sale cu natura.
- **Perioada de culegator-vanator:**
- Omul n-a creat dezechilibre in natura in aceasta perioada. Aparitia focului a determinat insa primele incendii care au distrus zonele de vegetatie.
- **Perioada agrara:**
- Omul a modificat doar partial echilibrul natural. Suprafete de paduri au fost taiate pentru a fi redade agriculturii. Paralel cu agricultura s-a dezvoltat si cresterea vitelor.
- **Perioada industrială:**
- Descoperirea de noi masini, aplicarea de noi tehnologii au favorizat dezvoltarea ramurilor industriale. Astfel se cultiva noi specii de plante si animale, acestea devenind materii prime pentru diferite ramuri ale industriei. Au inceput sa se foloseasca exagerat combustibilii naturali. Datorita activitatii umane intense cantitatea de deseuri a crescut. A aparut un factor distrugator pentru natura – poluarea.

Activitati umane cu urmari in mediul inconjurator

- -defrisari
- -dezvoltarea tehnicii (coloane de masini,cosuri de fabrici)
- -cresterea demografica
- -exploatarea padurilor ca: sursa de combustibil,de materie prima pentru industrie,ca material pentru constructie,pentru a obtine teren agricol

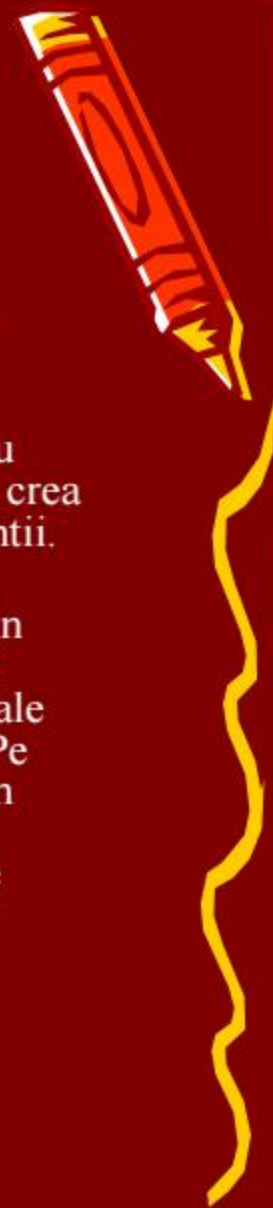
Transporturile

- Reprezinta o alta sursa puternica de poluare prin:
- -degajarea in atmosfera a gazelor de esapament
- -aruncarea in mare a reziduurilor petroliere din cauza unor accidente: feneomenul de maree neagra,fenomen care afecteaza negativ calitatea apei si produce mari degajari in peisajul marin

Efectele activitatii omului asupra mediului

- Supraexploatarea faunei si a florei a dus la reducerea unor specii pana la disparitia lor. Vanatoarea masiva a unor specii de animale a condus la distrugerea sau chiar la disparitia acestora.
- Smogu-ul oraselor – gazele de esapament emanate de masini impreuna cu fumul si gazele industriale aduc in atmosfera agenti poluanti. Acestia pot crea o ceata sufocanta mai ales cand nu exista vanturi care sa imprastie poluantii. Agentii poluanti pot afecta respiratia.
- Ploile acide- gazele se amesteca cu umezeala din aer si precipitatiile devin acide. Ploaia acida distruge plantele si animalele. Deregrarea echilibrului natural al atmosferei dauneaza grav pamantului. Din cauza incalzirii globale va creste nivelul marilor, regiunile situat mai jos fiind inghitite de ape. Pe masura ce numarul populatiei creste, tot mai mult carbune, ulei, gaz si lemn sunt arse pentru a produce energia necesara pentru incalzire, gatit, transport, constructii si pentru realizarea bunurilor necesare oamenilor. Gazele eliberate in procesul de ardere al acestor carburanti se numesc gaze de sera, deoarece lasa lumina sa patrunda, dar retin caldura eliberata de suprafata pamantului. Rezultatul este incalzirea planetei.

Prevenirea poluarii

- - extinderea și protejarea spațiilor verzi;
- - construirea de stații de epurare a apei;
- - modernizarea gropilor de gunoi;
- - colectarea reziduurilor menajere în recipiente speciale, pe sortimente (sticlă, metal, hârtie, material plastic) și reciclarea acestora;
- - controlul poluării industriale și a substanțelor chimice utilizate în procesele industriale prin dotarea echipamentelor industriale cu filtre sau instalații de neutralizare;
- - producerea energiei prin procedee nepoluante;
- - ridicarea nivelului de securitate nucleară;
- - utilizarea carburanților nepoluanti de către autovehicule;
- - nedepozitarea pe maluri sau în albiile râurilor a deșeurilor;
- - execuția lucrărilor de îndiguire și construire a barajelor;
- - combaterea eroziunii solului;
- - protejarea pădurilor și utilizarea lemnului numai în limita aprobată prin lege, etc.

Poluarea și efectele acesteia

Profesor Oancea Marinela-Georgeta

Liceul Tehnologic „Constantin Dobrescu,, Curtea de Argeș

Poluarea înseamnă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interacționează cu sănătatea umană, calitatea vieții sau funcția naturală a ecosistemelor (organismele vii și mediul în care trăiesc). Cea mai mare parte a substanțelor poluante provine din activitățile umane.

Există două categorii de materiale poluante (poluanți):

- Poluanți biodegradabili (apa menajeră)
- Poluanți nondegradabili (substanțe chimice) și materiale radioactive. Toate acestea devin o problemă reală pentru sănătatea tuturor speciilor.

Contaminarea planetei a început practic de când este omenirea dar în zilele noastre a atins cote de neimaginat. La nivelul marilor orașe (un amestec de monoxid de carbon), smogul este o mare problemă. Numărul mare al autovehiculelor dar și al avioanelor fac să avem un aer foarte greu de respirat.

Atmosfera se umple de poluanți iar oxizii de sulf și de azot sunt transformați în acizi care se combină cu ploaia. Aceasta ploaie acidă cade peste lacuri și păduri unde poate duce la moartea peștilor sau plantelor și poate să afecteze întregi ecosisteme.

În cele din urmă, lacurile și pădurile contaminate pot ajunge să fie lipsite de viață.

O problemă majoră este încălzirea globală. Temperatura pământului crește, cauzată de acumularea unor gaze atmosferice cum ar fi dioxidul de carbon.

Suntem conștienți că populația globului este într-o continuă creștere. De asemenea și cererea de apă potabilă.

Apa menajeră, apa industrială și produsele chimice folosite în agricultură, cum ar fi îngrășămintele și pesticidele sunt principala cauză a poluării apelor. Eroziunea contribuie și ea la poluare.

Metodele iraționale de administrare a solului au degradat serios calitatea lui, au cauzat poluarea lui și au accelerat eroziunea.

Irigația necorespunzătoare în zonele în care solul nu este drenat bine poate avea ca rezultat depozite de sare care inhibă creșterea plantelor și pot duce la lipsa recoltei.

România a adoptat o serie de măsuri având ca scop integrarea în politica de protecție a mediului înconjurător pe care o are Uniunea Europeană. S-au luat o mulțime de măsuri pentru controlarea poluării, s-au semnat multe tratate, se fac calcule, studii, scenarii pentru că devine evident impactul acesteia asupra tuturor componentelor mediului.

Aceste măsuri au ca obiectiv asigurarea unei protecții reale, neîntrerupte a mediului dintre care cele mai importante sunt:

- construirea de stații de epurare a apei ;
- modernizarea gropilor de gunoi;
- ridicarea nivelului de securitate nucleară;
- controlul poluării industriale și a substanțelor chimice utilizate în procesele industriale.

Să încercăm cu toții să reducem efectele poluării la nivelul planetei începând cu acțiuni simple, de zi cu zi!

Prin responsabilitate putem ajuta planeta să își revină la normal!

Nepăsarea noastră și neglijența vor diminua calitatea vieții pe Terra, dacă nu vom deveni conștienți de însemnătatea unei planete sănătoase.

Educarea spiritului de ocrotire a naturii la scolari

Prof. Olescu Ileana

Școala Gimnazială Armasesti, Valcea

Prof. Stanca Cristina

Școala Gimnazială Modoia, Valcea

Se pare ca pentru fiecare om de pe aceasta planeta cuvântul „acasă” are un înțeles diferit și poate că reprezintă un loc sau un spațiu diferit însă un adevăr fundamental adesea ignorat este faptul că noi toți cei aproximativ 6 miliarde de oameni trăim pe o singura planetă, într-o singură „casă”. Din păcate, în ultimii ani, simultan cu dezvoltarea sindromului tehnologic, am început să adoptăm o oarecare atitudine de neglijență față de aceasta casă a noastră a tuturor și suntem pe cale să devenim un pericol major în tulburarea echilibrului ecologic al propriului nostru cămin uitând că viața noastră, calitatea aerului, apei și a hranei vitale depind de felul în care noi avem grijă și respectăm dreptul la viață al Terrei.

Din nefericire, cu toate că planeta se găsește la ora actuală într-o situație critică, oamenii cunosc prea puțin problemele cu care ea se confruntă și asta datorită lipsei de informare, a neglijenței sau a eforturilor susținute de către marile companii și corporații industriale mondiale care au tot interesul să facă acest lucru ele fiind un factor major de poluare și perturbare a balanței ecologice.

Planeta noastră a ajuns în această situație datorită tendinței ființei umane de cucerire, de exploatare nelimitată a resurselor naturale, de nerespectare a celor mai elementare legi ale firii și de încredere că știința și tehnologia modernă vor găsi o cale de a rezolva toate aceste probleme. Ei bine, nimic nu va reuși să rezolve aceste probleme decât atunci când noi, fiecare individ în parte, vom acționa și vom începe să protestăm împotriva tuturor nedreptăților făcute planetei în numele banului sau a altor interese. Fiind cu toții cetățeni ai acestui pământ trebuie să găsim în noi curajul să cerem dreptul la o viață curată.

Dar de ceea ce noi avem nevoie astăzi cel mai mult este iubirea către tot ceea ce reprezintă viața.

Această iubire este legația a o sută de mii de generații de oameni trăind mana în mana cu natura. Nu putem să ne lăsăm manipulați de ideea „magică” a confortului tehnologic pentru că noi nu suntem mașini. Vom prefera întotdeauna un peisaj natural unei imagini reprezentând un combinat chimic. Nu avem nevoie de alta dovadă ca să ne convingem că suntem umani, că aparținem acestei planete și că avem dreptul și obligația să o păstrăm așa cum ne-a fost lăsată de generațiile de dinaintea noastră.

Considerații ecologice asupra speciei *Romanichthys Valsanicola*

Profesor biologie Panaitescu Alin

Liceul Tehnologic „Constantin Dobrescu” Curtea de Argeș

Romanichthys valsanicola (aspretele) este o specie foarte veche, un relict preglaciar, un martor al sfârșitului Paleogenului, cu o vechime estimată la 30-40 milioane de ani, când, după majoritatea paleontologilor dispăreau ultimii dinozauri.

Este surprinzător cum acest pește a reușit să supraviețuiască numai în bazinul râului Argeș, deși în perioada glaciațiunilor calota glaciară continentală a acoperit cu intermitențe întreaga Europă, inclusiv nordul României și întregul lanț carpatic. Râul Vâlsan, care izvorăște din Munții Făgărașului este ultimul refugiu al speciei.

Fiind un pește foarte rar valoarea sa științifică și muzeologica este excepțională, astăzi fiind cotate drept cea mai importantă fosilă vie a Europei.

Amenințările prezente și potențiale la adresa habitatelor speciei *Romanichthys valsanicola*

1. Activitățile legate de barajul de pe Vâlsan reprezintă un potențial pericol care privește în principal tocmai aspretele, având o influență hotărâtoare asupra supraviețuirii acestuia.
2. Lucrările de regularizare a cursului râului, reprezintă prin impactul major asupra sectoarelor afectate.
3. Prelevare de pietre din albie este dificil de monitorizat și stopat, tocmai datorită faptului că se realizează difuz de către localnici.
4. Pescuitul, chiar dacă este realizat doar de localnici, poate afecta în perspectivă ihtiocenoza, și implicit și aspretele.
5. Poluarea poate reprezenta un pericol în cazul apariției unor obiective importante în vecinătatea Vâlsanului.
6. Realizarea de noi construcții în vecinătatea râului poate avea efecte negative, cel puțin în zona populată de asprete.
7. Activitățile antropice realizate asupra fondului forestier constituie un pericol general asupra biodiversității la nivel global
8. Turismul, deși afectează doar anumite sectoare ale ariei protejate, le afectează amplu și direct.
9. Rețeaua de drumuri și în special drumurile modernizate pun o mare presiune asupra biodiversității din aria naturală protejată

Acțiuni de îmbunătățire a stării de conservare a speciei *Romanichthys valsanicola*

1. Stabilirea cu exactitate a sectorului ocupat în prezent de *Romanichthys valsanicola* în Vâlsan. Estimarea mărimii populației speciei în sectorul în care este prezentă. Stabilirea zonelor potențial favorabile pentru specie și refacerea ecologică a acestora în scopul recolonizării acestora de către *Romanichthys valsanicola*.
Păstrarea nealterată și monitorizarea permanentă a sectoarelor ocupate de asprete. Creșterea lungimii de râu ocupată de *Romanichthys valsanicola* o dată cu refacerea sectoarelor potențiale și creșterea efectivelor o dată cu recolonizarea de noi suprafețe.
Monitorizarea debitului de ape provenite de la baraj și menținerea acestora la un nivel optim. Monitorizarea activităților de la baraj în scopul prevenirii decolmatării acestuia și implicit a deversărilor de suspensii în apă. Stoparea prelevării de pietre din râu.
2. Sprijinirea cercetării științifice în aria naturală protejată Râul Vâlsan.
3. Inițierea unor măsuri de refacere ecologică în principal a râului Vâlsan dar și a unor zone umede importante pentru reproducerea amfibienilor.
4. Reglementarea turismului în aria naturală protejată Râul Vâlsan.
5. Informarea și educarea populației locale asupra situației ariei protejate, importanța acesteia și utilitatea pentru comunități.
6. Identificarea unor activități de voluntariat ecologic realizate în colaborare cu unele dintre școlile din regiune și în special în colaborare cu profesorii de biologie.

Ce-ar fi dacă ...

*Inst. Pătru Elena Cristiana
Grădinița*

În activitatea didactică ,mai ales cea plastică, există o permanentă descoperire a sufletului copilului. Urmărim legătura dintre acesta și impulsul creator dat de natură
Datorăm naturii respect și admirație ,nu o reproducem ca atare ,ci mai degrabă trebuie să acționăm conform legilor naturii.
Le-am propus copiilor să-și imagineze cum ar fi lumea dacă nu ar exista oceane, apă,iar pădurile ar fi tăiate toate în același timp.

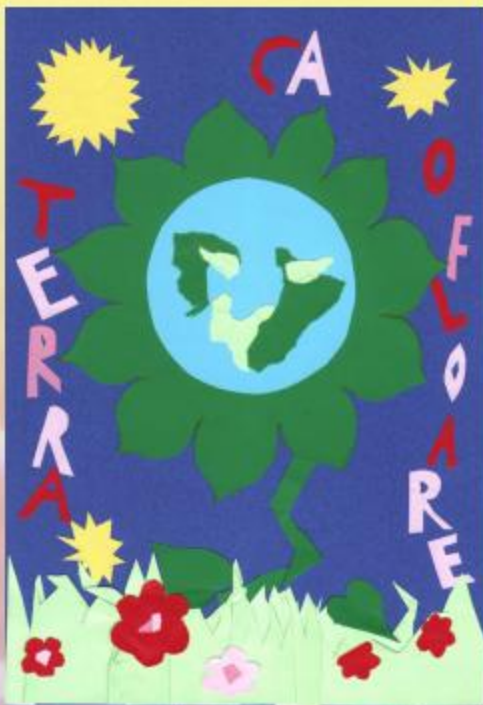
Ce-ar fi dacă orașele ar fi la capătul lumii ,izolate ,închise,murdare , iar natura curată, pură ,ar fi închisă doar într-un creuzet,ar fi observată ca într-o bioramă într-un muzeu.

Natura e casa noastră ,a tuturor oamenilor,a păsărilor, a peștilor, noi trebuie să avem grijă de ea, pentru că e singura pe care o avem.

Acțiunile noastre o pot distruge, iar fenomenul e ireversibil.Nici un gest de-al nostru nu ar fi prea mult în salvarea ei,să folosim timpul în acest scop!

Poluarea apelor

Prof. învă. preșc. Peche Alina Marieta

Grădinița cu Program Prelungit Nr.14 Râmnicu Vâlcea

Prof. învă. preșc. Popescu Elena

Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată” Râmnicu Vâlcea

Un efect al poluării apelor, deosebit de grav, este eutrofizarea lacurilor, numită și ‘moartea lacurilor’, ca urmare a creșterii fertilității acestora prin aport de elemente nutritive, mai ales fosfați și nitrați, care favorizează proliferarea fitoplanctonului și a plantelor acvatice. Puțin câte puțin, lacul se colmatează, se îngustează și dispare.

Probleme grave ridică, de asemenea, poluarea apelor cu metale grele, mai ales cu mercur, care atinge o mare acumulare pe lanțul trofic. Ansamblul consecințelor ecologice ce rezultă din poluarea biosferei cu mercur constituie un semnal de alarmă pentru a se pune capăt comportamentului iresponsabil al civilizației industriale cu privire la calitatea apei.

De fapt, nocivitatea poluării apei se răsfrânge direct sau indirect asupra omului și de aceea este necesar să se cunoască mai bine aceste pericole, inclusiv efectele pe care le pot avea asupra omului chiar cantitățile mici de substanțe chimice din sursele de apă. Deși se poate afirma că există tehnologii pentru a menține calitatea bacteriologică bună a apei și pentru a îndepărta multe din substanțele chimice periculoase din apa potabilă, din păcate, acestea nu se aplică pe o scară largă, potrivit cerințelor.

Amploarea și diversitatea distrugerilor cauzate de poluare e ușor de măsurat. În primul rând, este în joc sănătatea omului. După aceea, sunt amenințate un șir de activități economice. În sfârșit, degradarea vieții acvatice este plină de consecințe, deoarece ea tinde să reducă resursele alimentare obținute din mări tocmai într-un moment în care se are în vedere utilizarea mai largă a acestora.

Faptul că poluarea poate prejudicia turismul este lesne de înțeles : rari sunt aceia care nu au întâlnit încă o plajă murdară. Și faptul că ea poate să fie fatală culturilor de stridii se înțelege de la sine. Tot astfel, este ușor de înțeles că sănătatea noastră poate fi grav afectată : se știe că anumite uleiuri deversate în mare conțin produse cancerigene.

Opinia publică trebuie să se convingă de gravitatea situației actuale. Masa substanțelor poluante pe care le deversăm în ape crește cu fiecare zi, ceea ce înseamnă că, dacă nu luăm măsuri pentru a preveni pericolul, poluarea de azi nu va reprezenta nimic în comparație cu poluarea de mâine.

Poluarea perturbă, totodată, activitățile economice din zonele litorale. Se înțelege de la sine că petrolul este dușmanul crescătorilor de stridii și al pescarilor, deoarece el poate face ca peștii și testaceele să devină necomestibile.

Aerul înseamnă viață!

Popa Ion Cristian

Liceul Tehnologic „Constantin Dobrescu”

Poluarea, în general, este definită ca „orice introducere de către om în mediu, direct sau indirect, a unor substanțe sau energie, cu efecte vătămătoare, de natură să pună în pericol sănătatea omului, să prejudicieze resursele biologice, ecosistemele.

Noțiunea de mediu, inclusă în 1972 în dicționarul limbii franceze Larousse, definește un „ansamblu de elemente naturale și artificiale care condiționează viața omului”.

În România, conform prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 195/22.12.2005, cu modificările și completările aduse de Rectificarea cu același număr și Legea nr. 265/29.06.2006 privind protecția mediului, acesta este definit astfel: „Ansamblu de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul și subsolul, aspecte caracteristice ale peisajului, toate straturile atmosferei, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune, cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv valorile materiale și spirituale, calitatea vieții și condițiile care pot influența bunăstarea și sănătatea omului”.

Poluantul, altfel definit decât în anexa la Legea 137/1995 cu numeroasele amendamente ulterioare, este un factor care aflat în mediu în cantități care depășesc limita admisă pentru una sau mai multe specii de viețuitoare împiedică înmulțirea sau dezvoltarea normală a acestora

Aerul este esențial pentru viață. Calitatea aerului a preocupat și preocupă continuu, începând cu fiecare cetățean, cu factorii de decizie din guvernul fiecărei țări de pe glob și până la forurile internaționale alese pentru a supraveghea conservarea sistemului de mediu al planetei noastre; aceasta pentru că o atmosferă curată asigură un mediu sănătos pentru dezvoltarea organismelor vii, de la oameni la plante.

Poluanții sunt transportați cel mai rapid în mediul înconjurător prin aerul atmosferic, efectele nocive ale acestora se reflectă direct, cât și indirect de către ființele umane și de alte componente ale mediului, fapt pentru care prevenirea poluării atmosferei a devenit o problemă de interes general, cu largi conotații la nivel global.

Printre sursele de poluare enumerate sunt cele cauzate de traficul intens, activitățile industriale, depozitarea și distribuția combustibililor fosili, solvenții și alte produse, incinerarea deșeurilor, epurarea apelor uzate, etc.

Din păcate, există o strânsă legătură între tehnologizarea și implicit modernizarea vieții, și scăderea calității mediului înconjurător. Unele dintre activitățile umane care cunosc o intensificare din ce în ce mai mare și o extindere a arealului geografic pe care se manifestă, precum și condițiile naturale de loc și de climă se constituie în cauze ale poluării aerului.

Emisiile de oxizi de carbon, oxizi de azot, dioxid de sulf, și pulberi care provin de la centralele termice, precum și de la mijloacele de transport au o contribuție însemnată la degradarea calității aerului.

Aproximativ 90% din poluarea cu oxid de carbon și 60% din cea cu oxizi de azot, precum și emisiile de plumb (de trei ori mai importante decât cele generate de activitatea industrială) se datorează traficului rutier intens din marile orașe.

Acumularea gazelor provenite din trafic, cu efect toxic pentru organismele vii, este favorizată de faptul că bulevardele înguste determină apariția „efectului de canion”.

Calitatea aerului a preocupat și preocupă, începând cu fiecare cetățean, cu factorii de decizie din guvernul fiecărei țări de pe glob și până la forurile internaționale alese pentru a supraveghea conservarea sistemului de mediu al planetei noastre.

Și asta pentru că o atmosferă curată asigură un mediu sănătos. O calitate proastă a aerului amenință sănătatea a tot ce este viu, de la oameni la plante. Există multe tipuri de poluare, și fiecare are un efect diferit asupra sănătății umane. Cele mai comune două tipuri ale poluării aerului sunt ozonul și particulele

Ozonul este un gaz cu efect de seră semnificativ, cu banda de absorbție în domeniul lungimilor de undă din infraroșu.

Creșterea concentrației de ozon are urmări nefaste asupra sănătății umane (stări de disconfort, iritarea mucoasei ochilor și a aparatului respirator, afectarea funcției respiratorii, cefalee), asupra stării fiziologice normale a vegetației, asupra fiabilității materialelor

Este de remarcat faptul că ozonul are, asupra vegetației, efect sinergic cu oxizii de azot și cu dioxidul de sulf, astfel încât, chiar la nivele reduse ale acestor trei poluanți, apar situații de stres chimic.

Cu toate că mediul înconjurător are capacitatea sa de autoreglare, în condițiile depășirii anumitor limite, mediul se degradează, evoluând spre autodistrugere!

Formarea comportamentului ecologic la preșcolari prin activitățile de educație ecologică

Educ. Popescu Gabriela

Educ. Alexandrescu Gabriela

Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu Vâlcea

În perioada actuală, în multe țări ale lumii, educația pentru protecția mediului, a devenit o nouă dimensiune a curriculumului, cu scopul de a iniția și promova o atitudine responsabilă față de mediu, de a-i face pe copii să conștientizeze pericolele unei degradări accentuate a mediului.

Protecția mediului înconjurător a devenit un obiectiv major al lumii contemporane. De aceea omenirea caută soluții pentru prevenirea poluării mediului de viață și crearea unui mediu echilibrat și propice vieții.

Încă de la vârstă mică, copiii trebuie să învețe și să respecte legile naturii, ei fiind ajutați să descifreze și să-și însușească ABC-ul ecologiei, să înțeleagă necesitatea protecției mediului, a ocrotirii naturii. Copiii trebuie învățați cum să contribuie la refacerea naturii, menținând curățenia și îngrijind frumusețile ei oriunde s-ar afla, să înțeleagă că ocrotind natura se ocrotesc pe ei înșiși.

Considerăm că este de salutat faptul că încă de la grădiniță copiii sunt familiarizați cu noțiunile de ecologie, sunt încurajați să ia parte la experimente în aer liber cum ar fi : grădinărit, excursii în natură sau acțiuni de recuperare a zonelor deteriorate. Este bine să extindem aceste experiențe care pot fi organizate mai aproape sau mai departe de grădiniță și pot avea atât caracter educațional, cât și recreativ.

La copiii de vârstă preșcolară, educația ecologică se poate realiza mai mult la nivelul formării deprinderilor și al trăirilor afective. Copiii mici tind să dezvolte un atașament emoțional față de ce le este familial și față de care se simt bine. Unele atitudini pozitive față de mediu ce pot fi formate și repetate la această vârstă, includ acțiuni precum oprirea apei în timpul spălării dinților, oprirea luminii atunci când nu ne este necesară folosirea ei și cunoașterea faptului că hârtia trebuie reciclată.

Cunoscând natura și descifrându-i tainele sub îndrumarea educatoarei copiii vor înțelege importanța acesteia și necesitatea de a o păstra sănătoasă pentru ei și pentru generațiile viitoare.

În acest sens printr-o serie de activități desfășurate la grupă, am adus în atenția copiilor probleme legate de efectele impactului omului asupra naturii, pentru ca aceștia să înțeleagă pericolele ce amenință planeta. Am avut în vedere realizarea unor obiective majore :

- dezvoltarea interesului și curiozității față de orizontul înconjurător;
- trezirea curiozității și interesului pentru natură prin activități ecologice;
- dezvoltarea unui comportament adecvat în natură, evaluând corespunzător urmările posibile ale faptei lor;
- înțelegerea conexiunilor din natură și a faptului că distrugerea acestora ar avea urmări negative pentru om;

- formarea unei atitudini adecvate față de relațiile omului cu natura;
- formarea capacității de a simți și înțelege factorii poluanți și efectele lor în natură;
- dezvoltarea unor abilități de predicție (ce s-ar întâmpla dacă...?);
- dezvoltarea capacității de investigare a mediului înconjurător în vederea formării conștiinței ecologice a copiilor, a capacității de transfer, de valorificare și aplicare a experienței asimilate.

Pentru a conștientiza mai bine necesitatea protecției mediului, a ocrotirii vieții în cele mai variate forme ale sale, am organizat o serie de acțiuni cu copiii:

- Observări spontane, observări pe termen lung;
- Plimbări, excursii, vizite în colaborare cu centru pentru protecția mediului;
- Lecturarea unor texte inspirate de fauna și flora noastră;
- Expuneri de diapozitive;
- Vizionarea unor emisiuni TV pe teme de educație ecologică;
- Formarea de cercuri ecologice: „Eco-piticii”, „Să iubim pământul și natura”, „Ocrotim viața”.

Formarea comportamentului ecologic la preșcolari în cadrul activităților pe care le-am desfășurat l-am realizat folosind diferite mijloace prevăzute de programă:

- Lectură după imagini, convorbiri, lectura educatoarei;
- Jocuri didactice, povestiri, scenete;
- Proiect de diafilme;
- Parada costumelor ecologice.

În cadrul lecturii după imagini „Cum ocrotim natura?”, am citit imaginea sub aspectele de bază pozitive și negative concluzionând că fără grija față de natură, prin îndemnuri :

- Ocrotiți natura!
- Salvați pădurea!
- Nu lăsați resturi menajere!
- Nu aprindeți focul în pădure!

Copiii devin sensibili la frumusețile naturii, grijulii cu ea și simt că trebuie să o aibă permanent alături. Pentru evaluare am folosit o fișă în care preșcolarii trebuie să coloreze aspecte ecologice pozitive (plantare de puieți, udarea arborilor, adunatul gunoaielor) și să taie cu o linie aspectele ecologice negative (ruperea copacilor, aruncarea gunoaielor pe jos în parcuri și păduri). În completarea evaluării activității, copiii au spus ce activități ecologice au desfășurat în vacanță alături de părinți și care au fost aspectele pozitive și negative ale acestora.

Prin aceasta am urmărit conștientizarea acțiunilor întreprinse atât de ei cât și de părinți și modul prin care acestea pot ajuta sau dăuna naturii (udarea plantelor, stropirea pomilor împotriva dăunătorilor, sau dimpotrivă ruperea crengilor copacilor pentru foc, aprinderea focului în pădure, lăsarea și împrăștierea resturilor menajere la plecarea din parc, pădure).

În concluzie putem spune că educația ecologică vizează diferite laturi ale dezvoltării personalității individului. Ea are ca scop formarea premiselor de înțelegere a efectelor unui comportament necorespunzător asupra mediului și, deci, a atitudinii de protejare a mediului.

Scopul final al educației ecologice la preșcolari este de a le forma bazele unei gândiri și atitudini centrate pe promovare a unui mediu natural propice vieții, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate față de natură. Prin participare tuturor factorilor educativi : școală, familie, comunitate, mass-media, la realizarea acestor intenții, copilul înțelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzător asupra mediului.

Educația ecologică bine realizată în grădiniță și apoi în școală răspunde la una din prevederile fundamentale ale Drepturilor Omului și anume : „Dreptul la sănătate, dreptul la viață!”.

Bibliografie

1. Nicoleta Adriana Geamănu, Maria Dima, „Educația ecologică la vârsta preșcolară”, Supliment al Revistei Învățământ Preșcolar, 2008;
2. C. Pârvu, „Ecologie generală”, Editura Tehnică, București, 2001;

S.O.S Natura

Popescu Liliana

Grădinița cu Program Normal Dienci, Olt

Negrescu Emilia

Grădinița cu Program Normal Leleasca, Olt

Problema raportului dintre om și mediul ambiant nu este nouă. Ea a apărut o dată cu cele dintâi colectivități omenești, căci omul cu inteligența și spiritul creator care îl definesc, nu s-a mulțumit cu natura așa cum era ea, ci a pornit cu curaj și tenacitate la opera de transformare a ei potrivit nevoilor sale.

Multiplicându-se neîncetat, specia umană a adăugat peisajului natural priveliști noi, prefăcând mlaștini și pământuri întelenite în vai roditoare, ținuturi aride în oaze de verdeață, a creat noi soiuri de plante de cultură și a domesticit animale sălbatice. Până aici, echilibrul natural nu a avut de suferit decât, poate, pe arii foarte restrânse, care nu puteau afecta ansamblul.

Cotitura a intervenit o dată cu revoluția industrială și, mai cu seamă, cu noua revoluție tehnico-științifică, grație căreia avioane și rachete brăzdează, astăzi, văzduhul și străpung norii, nave tot mai mari și mai puternice despica luciul marilor și al oceanelor, cascade de hidrocentrale transformă puterea apelor în salbe de lumină, în energie ce alimentează parcul de mașini în creștere vertiginoasă. Într-un cuvânt, știința și tehnica modernă, sporind nemăsurat puterea omului, au ridicat, în medie, nivelul de viață de pretutindeni.

Dar reversul civilizației industriale este contemporan, al progresului material a fost și este înrăutățirea mediului natural. Sub impactul dezvoltării economice au fost poluate, mai mult sau mai puțin grav, solul, apa și aerul, au dispărut sau sunt pe cale de dispariție multe specii de plante și animale, iar omul este confruntat la rândul lui cu diverse maladii cauzate de poluare, fenomen ce cuprinde astăzi toate țările și continentele. Efectele ei sunt resimțite până și pe întinderile, până ieri imaculate, ale Antarcticii.

S-a calculat că în timp de un deceniu, devierile civilizației au provocat mediului natural pagube mai mari decât într-un mileniu.

La începutul erei neolitice, numai aproximativ zece milioane de oameni acționau asupra naturii, cu unelte primitive care practic nu lăseau urme cât de cât sesizabile. La mijlocul secolului trecut, deci nu la mult timp după declanșarea revoluției industriale, numărul locuitorilor globului ajunge la un miliard, dar deteriorarea mediului nu cunoaște încă manifestări preocupante, cu excepția anumitor perimetre din unele țări occidentale – începând cu Anglia – care au urcat primele în „trenul industrializării”, grație în primul rând mașinii cu abur.

Poluarea ca problema globală este apanajul secolului nostru, mai precis al ultimelor trei decenii, timp în care populația lumii a crescut de la 5 la 6 miliarde de locuitori. Sunt mulți sau puțini?

Exercita oare numărul lor cu adevărat o „presiune demografică” asupra mediului înconjurător? Iată întrebări ce-i frământă deja pe demografi, economiști, medici și alți specialiști, ca și pe oamenii politici.

Problema care i-a preocupat pe specialiști de-a lungul timpului a fost, de fapt, aceea dacă se poate asigura hrana suficientă populației și doar în ultimele decenii și-au îndreptat atenția asupra unui aspect care s-a dovedit a fi la fel de important: degradarea mediului ambiant prin poluare, eroziune și alte fenomene, datorate acțiunii, voite sau nu, a omului, proces ce afectează nu numai posibilitățile de procurare a hranei, ci și alte aspecte ale existenței umane, începând cu sănătatea.

Nu încapă îndoiala că solul este capitalul cel mai prețios de care omul dispune pentru satisfacerea nevoilor și ambițiilor sale. La urma urmelor, cel puțin până la inventarea fotosintezei artificiale, cu toții depindem de stratul subțire și roditor de la suprafața Pământului, de unde se extrag totalitatea resurselor necesare vieții.

Or, unul din marile paradoxuri este acela că omul tinde să-și periclitizeze izvorul vieții și al forței din neștiință, lăcomie, neglijență sau din alte cauze. Așa se face că, în timp ce tehnicile moderne îi îngăduie să introducă în circuitul productiv milioane de hectare de teren, ce până ieri erau socotite inerte pe vecie,

in paralel alte milioane de hectare dintre cele aflate in producție devin improprii cultivării, datorita tot acțiunii omului. De când omul a început sa lupte împotriva naturii, suprafața deserturilor a crescut cu un miliard de hectare si procesul avansează într-un ritm accelerat. Se cuvine să adăugam că, in fiecare an, zeci de milioane de hectare de soluri productive sunt „devorate” de drumuri, de uzine si de orașe, tot atâtea secvențe ale duelului inegal dintre frunza verde si asfalt.

De când primul topor primitiv a doborât întâiul arbore, pădurile au pierdut jumătate din întinderea lor, in timp ce omenirea in acest răstimp s-a multiplicat de sute sau chiar mii de ori. Distrugerea pădurilor, cărora li se datorează in cel mai înalt grad stabilitatea si calitatea a trei elemente fundamentale ale vieții oamenilor – solul, aerul si apa – s-a soldat de-a lungul timpului cu efecte dezastruoase. Pădurilor le revine un rol însemnat in fixarea stratului, relativ subțire, de sol fertil, mediul germinativ al masei vegetale.

Despăduririle masive au înmormântat sub dune de nisip înfloritoare civilizații nu numai in nordul Africii, ci si in Asia, iar in unele părți ale Europei au împins dezgolirea munților si dealurilor pana la limite vecine cu calamitatea.

Reîmpădurirea e încă un cuvânt prea nou si efectele ei prea mici pentru a răscumpăra greșeala multimilenara care a determinat dispariția a jumătate din arborii planetei. Desigur, in aceasta privința calculele sunt foarte precare. Recurgem totuși la unele, care, indiferent cat de mare e aproximația, ne spun cate ceva. La sfârșitul Imperiului roman, Peninsula Iberica era acoperita cu păduri viguroase de la Biscayan pana la strâmtoarea Gibraltar si ar fi avut o populație aproape dubla fata de cea de azi, când au rămas doar vreo cinci la suta din fostele păduri.

In afara de protejarea solului, pădurea exercita cea mai puternica acțiune purificatoare asupra aerului, absorbind bioxidul de carbon si restituindu-l sub forma atât de necesarului oxigen. Din cele 14-16 miliarde de tone de bioxid de carbon lansate anual in atmosfera prin arderea combustibililor, plus cele provenite din respirația oamenilor si animalelor, doua treimi sunt absorbite de păduri, acei „plămâni verzi” ai Pământului, cărora le datoram atât de mult.

Nu mai puțin important este rolul pădurii ca factor de regularizare a cursurilor râurilor. De asemenea, pădurea este menita sa asigure cerințele de agrement si turism, tot mai accentuate in condițiile vieții moderne, ambianta biofizica indispensabila localităților balneoclimaterice, conservarea multor specii de plante si animale foarte utile etc.

Intr-un cuvânt, fără păduri suficiente, dezvoltarea si, la urma urmelor, viata însăși nu sunt posibile. Astăzi, când pădurile ocupa cam o treime din suprafața uscatului (circa 4 miliarde de hectare), pe plan mondial își face loc părerea ca aceasta reprezintă un minimum necesar, sub care omenirea nu-si poate permite sa coboare. In condițiile când rămân de răscumpărat fata de pădure greșeli multe si vechi, când un singur automobil, parcurgând 1000 de kilometri, consuma o cantitate de oxigen suficienta unui om pe timp de un an, iar râurile dezlănțuite fac tot mai mari ravagii, spălând nemilos ce a mai rămas din fertilitatea solului, exploatarea neraționala a resurselor forestiere a devenit un lux prea scump.

Paleta surselor de degradare a solului este vasta, insa partea cea mai vizibila si aflata la îndemâna înțelegerii oricui privește acumularea unei enorme cantități de rezidui de tot felul. Imaginea haldelor de deșeuri din jurul uzinelor si impresionanta producție de gunoi din centrele urbane sunt numai doua din aspectele acestui fenomen nociv. Gunoi a existat dintotdeauna, dar noțiunea aceasta, ca si atâtea altele, si-a modificat serios conținutul.

Pentru gospodăriile țărănești tradiționale si deci pentru localitățile rurale, gunoiul însemna aproape exclusiv resturi vegetale nefolosite de animale, care putrezeau in câteva luni, pentru ca iarna sau primăvara sa fie împrăștiate pe câmp pentru fertilizare. Exista practic o reciclare naturala completa ce se consuma aproape la fel si in perimetrul orașelor, ale căror periferii nu se deosebeau cine știe cât de felul de viata de la sate.

Să trăim în armonie cu natura!

Prof. Porumbelu Gabriela

Colegiul Tehnic „G-ral David Praporgescu” Turnu Măgurele– Jud. Teleorman

Motto:

„*Frumosul este manifestarea legilor tainice ale naturii; în lipsa lui, acestea ne-ar rămâne de-a pururi obscure*”

W. J GOETHE

Școala, ca factor central de educație are obligația de a organiza o susținută mișcare de ocrotire a mediului, scopul, fiind ca elevii să fie convinși de necesitatea ocrotirii naturii. Astfel, ei, vor deveni factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura.

Acum mai mult ca niciodată avem marea responsabilitate de a ajuta natura să revină la ceea ce a fost odată. Să lăsăm la o parte atitudinea egoistă de a ne folosi de ceea ce a creat Dumnezeu atât de perfect pentru om, și să începem chiar din următorul minut să culegem acele gunoaie aruncate pe jos.

Mediul ambiant devine un organism cu plămâni tot mai afectați din cauza atitudinii noastre de a neglija cele mai elementare și simple elemente ale bunului simț poluând mediul înconjurător. Aș dori să spun că natura are nevoie de mine și de tine. Nu contează cine ești, astăzi ea, natura te cheamă la o colaborare de pe urma căreia vom beneficia doar noi oamenii, și anume, să păstrăm natura curată, iar rezultatele nu vor întârzia să apară.

Să trăim în armonie cu natura - e oare așa de greu de realizat? Sticla, hârtia, plasticul se pot recicla cu succes, s-a inventat mașina de spălat fără detergenți, călătoriile cu bicicleta sunt mai sănătoase decât cele cu automobilul iar folosirea transportului în comun reduce poluarea în oraș. Protejarea mediului înconjurător depinde doar de noi! totul depinde doar de noi! Prin transformarea reziduurilor în resurse utilizabile, reciclarea oferă o modalitate de administrare a reziduurilor solide reducând poluarea, conservă energia, creează locuri de muncă și dezvoltă industrii manufacturiere mai competitive. La fel ca și deversarea reziduurilor în zone special amenajate sau arderea lor în incineratoare, reciclarea costă și ea bani.

Mediul de pe Pământ care ni se pare atât de firesc - este unic în întregul sistem solar. Numai pe Terra sunt reunite toate condițiile favorabile vieții. Mediul înconjurător este constituit din totalitatea factorilor naturali – apa, aer, sol - și a celor create prin activitatea umana și care, în strânsă interacțiune, influențează întreaga viață pe planetă.

Natura înseamnă viață, iar noi trebuie să realizăm că viața noastră se schimbă în rău. În fiecare secundă, trebuie să intervenim cu orice știm că am putea ajuta la diminuarea poluării, un pahar de plastic aruncat pe pământ, în natură, poate face mult rău, deci ar fi atât de simplu ca fiecare din noi să se implice, să ajute pământul de povara grea care îl apasă prin neglijența și indiferența oamenilor.

In concluzie, școala are menirea de a organiza și desfășura o vie și susținută activitate privind educația ecologică și protecția mediului, iar elevii sub îndrumarea cadrelor didactice pot și trebuie să formeze apărătorii naturii.

Conștientizarea elevilor despre îndatoririle pe care le au față de natură și societate, în contextul dezvoltării durabile, dezvoltarea abilităților unor categorii cheie de elevi, de a proiecta și desfășura în echipă, activități ecologice, de educație pentru mediu, în școală și în comunitate, colaborare cu instituțiile implicate în activități de protejare a mediului, sunt elemente care au stat la baza inițierii și desfășurării unor proiecte educaționale pe aceasta temă. Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când va reuși ca elevii – cetățenii de mâine - să fie convinși de necesitatea ocrotirii naturii și să devină factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu NATURA.

Împreună să salvăm natura

*Profesor Învățământ Preșcolar Preda Dana Mihaela
Profesor Învățământ Preșcolar Chițibia Cristina Claudia
Grădinița „Înșir’te Mărgărite”, București, Sector 4*

OMUL care a creat de-a lungul mileniilor civilizația, în dorința de a descoperi și a realiza cât mai multe lucruri menite să-i înlesnească supraviețuirea, a primejduit propria lui existență și a întregii naturi, exploatând-o fără înțelepciune. Noroc că în ultimul ceas, OMUL s-a trezit din nebunia deficitare a gospodăririi a planetei, și-a dat seama de efectele dezastruoase ale nesăbuirii sale și a încercat să oprească înaintarea dezastrului. Toți oamenii s-au solidarizat după anul 1972, în apărarea mediului ambiant și au pus astfel temelie unei științe noi pentru apărarea lui, numită ECOLOGIE, reușind cât de cât, să pună stavilă distrugerii și dispariției acesteia.

Menirea noastră, ca oameni, este să nu încetăm nici o clipă să continuăm și chiar să sporim lupta pentru salvarea planetei. Menirea noastră ca și cadre didactice este să educăm și să formăm următoarea generație în spiritul protejării mediului. Astfel și copiii acestei generații să fie beneficiarii unui mediu echilibrat, curat, benefic unei dezvoltări fizice și mentale sănătoase, dar și viitori mentori pentru generațiile viitoare, pe care au menirea să le educe în același spirit ecologic.

Problemele legate de mediu trebuie studiate deci, de la cele mai fragede vârste și acest lucru poate fi realizat cu o mare eficiență în cadrul unităților de învățământ. Educația ecologică a preșcolarilor este foarte importantă pentru dezvoltarea sentimentelor de afecțiune față de tot ce-l înconjoară, corectarea atitudinilor comportamentale sau chiar suplinirea părinților în formarea comportamentului copiilor, transmiterea unor noi cunoștințe și explicarea / corectarea informațiilor pe care le au din familie, formarea unor viitoare personalități. Educația ecologică constituie o formă de educație ce folosește abordări interdisciplinare centrate pe mediu și problemele acestuia. Educația ecologică a preșcolarilor se realizează mai ales la nivel afectiv, îndeosebi prin accentuarea aspectelor ce țin de legăturile emoționale, deoarece copilul preșcolar este mai sensibil și se află abia la începutul acumulărilor sale teoretice referitoare la aspectele legate de elementele structurale și funcționale ale mediului.

Puterea exemplului este foarte importantă la această vârstă. Deoarece copiii imită ceea ce văd, adulții din jurul lor trebuie să-și controleze comportamentul în permanență. Pentru a învăța să protejeze mediul, copiii trebuie să învețe despre modul în care este structurat mediul, cum funcționează acesta, care sunt problemele cu care se confruntă mediul și abia apoi să poată identifica soluțiile ce pot fi folosite pentru remedierea acestora. Problemele mediului nu vor putea fi rezolvate decât de persoanele care vor fi capabile să facă judecățile de valoare, astfel încât să se depășească limitele înguste ale intereselor umane.

Aceste persoane trebuie să dea dovadă de înțelepciune, bunătate, generozitate și trebuie să-și dorească să traiască într-o lume în care pustiurile sunt învinse, vijeliile potolite, în care aerul este curat, apele limpezi, pădurile și viețuitoarele cruțate, iar florile, mereu proaspete, să ne învăluie cu aromele și culorile lor.

Micii ecologiști

Prof. Prună Mariana

Grădinița Nr. 4, sector 4, București

“Dacă nu vom gospodări cu înțelepciune rezervele planetei și nu vom ocroti natura , vom rămâne în cele din urmă singuri, pe o planetă pustie”

Ștefan Milcu

Suntem atât de obișnuiți cu planeta Pământ încât ni se pare firesc să ne declarăm stăpânii ei. Oamenii au investigat natura înconjurătoare doar prin prisma foloaselor și avantajelor pe care i le oferă aceasta. Încântat de bogăția oferită de natură, omul a neglijat efectele secundare, și anume creșterea nemăsurată a deșeurilor care au condus la poluarea propriului său mediu de viață.

Au început a se lua măsuri de remediere, dar ele sunt foarte departe de îndepărtarea pericolului, cu atât mai mult cu cât omenirea în accentuată creștere numerică, consumă tot mai multe materii prime. Toate acestea exercită o adevărată presiune asupra mediului, presiune ce va crește treptat în viitor. Omenirea se îndreaptă vertiginos spre un moment în care resursele de hrană , apă, energie, nu vor fi suficiente pentru populația globului. Soluția ar fi ca omul să nu mai ignore legile naturii, ci din contră să le cunoască bine astfel încât să se dezvolte în armonie cu mediul, ca parte integrantă din acesta. S-a ajuns astfel la **necesitatea** apariției conceptului de *dezvoltare durabilă*, care determină o reevaluare a legăturilor dintre om și natură și pledează pentru solidaritatea între generații ca singura opțiune viabilă pentru dezvoltarea pe termen lung.

Deși conceptual de *dezvoltare durabilă* a luat naștere de o bună perioadă de timp, multă vreme a reprezentat o **utopie**. Dacă la nivel înalt se derulau “formal” proiecte și programe legate de această problemă, la nivel practic-aplicativ lucrurile se desfășurau într-un ritm lent, cu pași mărunți. S-au realizat progrese în ce privește controlul poluării, se fac schimburi de informații, studii globale asupra poluării și a efectelor ei pe perioade lungi de timp, se alocă fonduri mari pentru protecția mediului.

Pentru ca acest concept să devină **realitate**, sarcina revine revine cadrelor didactice ca primii formatori ai generației de mâine. Ne dorim ca începând de la fragedă vârstă să formăm deprinderi și atitudini legate de probleme ecologice și de protecția mediului. Credem cu tărie că având alături pe părinții copiilor și educându-i în acest spirit, implicându-i în proiecte educative ecologice, societatea de mâine se poate schimba începând cu ei, iar aceasta este cheia unei *dezvoltări durabile*.

Cu pași timizi, fără prea multe cunoștințe despre importanța păstrării unui mediu înconjurător curat, însă având parte de tot sprijinul, îndrumarea cadrelor didactice, copiii au participat la proiecte ecologice, acțiuni de voluntariat, campanii de colectare și sortare a deșeurilor. Au învățat și s-au bucurat să dea viață unei flori, unui arbore în cadrul unor proiecte precum “Salvați natura”, “Școala arborilor”.

Înarmați cu saci menajeri, mănuși și șorturi, copiii au curățat aleile și spațiile verzi dintr-un parc din apropierea grădiniței, stângând deșeurile și sortându-le. Au învățat conform proverbului “Ce ție nu-ți place, altuia nu face” , că dacă astăzi au igienizat după alții, de mâine ei vor păstra parcurile curate.

Foarte apreciate sunt acțiunile organizate în cadrul “Calendarului ecologiștilor :”Ziua Internațională a Păsărilor”, “Ziua Pământului”, “Ziua Internațională a Mediului”

De asemenea, copiii au participat la campanii pentru colectarea de maculatură și PET-uri.

Cu sprijinul părinților ,pentru a sărbători ziua de 1 Iunie, preșcolarii și-au confecționat jucării, costume, accesorii din diferite materiale, pe care nu le mai foloseau, aflând astfel că orice lucru poate fi folosit. Materialele utilizate au fost diverse, de la resturi textile, hârtie, carton, la plastice și aluminiu. Părinții au fost impresionați de parada costumelor organizată la sfârșitul activității.

În urma tuturor acestor activități pe teme ecologice, copiii au dobândit un mod de gândire civică, de responsabilizare și manifestare ecologică în spiritual protejării și menținerii unui mediu sănătos și curat.

Ecologie și creativitate

Prof. înv. primar Răducioiu Emilia

Colegiul Național de Informatică Matei Basarab Râmnicu Valcea

Pentru ca pașii noștri să mai poată atinge covorul fraged al ierbii, pentru ca florile să mai smălțuiască pajiștile cu mătășurile lor multicolore, pentru ca brazii, asemenea unor făclii, să ardă cu flacără verde, pentru ca pruncii noștri să știe gustul apelor pure de izvor și să admire, în voie, păsările înălțându-se grandioase spre cerul senin, avem datoria sfântă să ocrotim acest pământ, casa noastră, a tuturor!

Noi, dascălii, punem un mare accent pe **educația ecologică** a celor mici pentru ca aceștia să înțeleagă că viața omului trebuie și poate să se desfășoare într-un mediu curat, lipsit de poluare, alături de celelalte viețuitoare de pe Terra, iar lor, ca și tuturor celorlalți oameni, le revine sarcina de a proteja și îmbunătăți mediul înconjurător pentru a putea preda generațiilor viitoare o planetă sănătoasă.

Scopul esențial al educației privind protecția mediului înconjurător este de a oferi fiecărui elev posibilitatea de a-și manifesta o atitudine personală responsabilă față de natură, caracterizată prin dragoste, considerație, respect și ocrotire.

Pentru a valorifica cele mai de preț însușiri ale copilăriei – imaginația, fantezia, inventivitatea, ingeniozitatea, dorința de aventură și cunoaștere, dar și pentru a crea o adevărată emulație pe linia educației ecologice, le-am propus elevilor mei să devină ecologiști prin **creativitate**.

Poluarea ca efect al urbanizării excesive

Radulescu Maria Didona

Școala cu clasele I-VIII Băiculești, județul Argeș

Urbanizarea motivată de complexitatea problemelor socio-economice, a determinat concentrări de mari colectivități umane în raport cu așezările tradiționale rurale. Se cunoaște astăzi că, în majoritatea țărilor puternic dezvoltate, populația urbană este predominantă.

În comparație cu aglomerările urbane, în așezările rurale tradiționale, câte au mai rămas, se mai păstrează doar câteva din relațiile fundamentale om-natură într-un cadru relativ ecologic, în care se reușește într-o anumită măsură o integrare în mediu a produselor rezultate din activitățile omului.

Față de așezările rurale tradiționale, urbanizarea excesivă, concepută și realizată fără un program ecologic corepunzător, generează factori opuși relațiilor de tip ecologic din natură, înscriind această acțiune în categoria celor ce poluează mediul. Dintre activitățile sau acțiunile pe care omul le realizează în cadrul așezărilor urbane și care afectează profund mediul înconjurător menționăm următoarele:

- Ridicarea clădirilor pe verticală, pe zone compacte, prin construcții de mari dimensiuni, din materiale cu proprietăți termice diferite de cele ale componentelor vegetale dintr-un ecosistem natural, sau față de așezările rurale, modificând substanțial și în mod neecologic microclimatul;
- Acoperirea în procente deosebit de mari, chiar și de 100% a solului cu materiale izolate și de cele mai multe ori impermeabile, respectiv ciment sau bitum. În acest mod se elimină vegetația de pe sol și se modifică astfel în mod esențial raporturile din cadrul proceselor de ionizare a aerului și se generează astfel o serie de factori potențiali de perturbare a unor funcții de natură biofizică din cadrul manifestărilor biologice ale omului;
- Numărul impresionant de mijloace de transport de toate categoriile, ce circulă pe rețelele rutiere urbane sau interurbane, au urmări impresionant de negative și de complexe asupra mediului, atât datorită gazelor de ardere rezultate în urma arderii combustibililor în motoare

acestora, precum și a zgomotului excesiv de ridicat. În același timp aceștia constituie factori de influențare deosebit de semnificativi, atât asupra existenței somatice, cât și în ceea ce privește creșterea activităților sedentare precum și a gradului ridicat de poluare.

- Lipsa unei acțiuni sistematice de educare, pentru totalitatea colectivităților urbanizate, contribuie în mod negativ la acumulări de materiale, deșeuri, reziduuri, etc., cu efecte nedorite de ordin estetic, dar și cu profunde implicații sanitare.
- Poluarea sonoră a devenit proporțională cu gradul de urbanizare. Mijloacele de transport urban: autobuzele, tramvaiele, trenurile, autocamioanele, etc., produc foarte mult zgomot și vibrații, pe care clădirile din beton și sticlă nu au proprietatea de a le amortiza. Toate acestea au efecte dăunătoare asupra organismului omenesc, dar în același timp și asupra mediului. S-a constatat că zgomotele excesive produc efecte fiziologice mai complexe cum ar fi: nevroze, tulburări funcționale, creșterea presiunii sanguine, schimbarea nivelului glucozei în sânge, etc.

Copiii iubesc și ocotesc natura

Prof. Radulescu Nina

Grădinița cu Program Prelungit Nord 1, Râmnicu Vâlcea

Copiii trebuie să știe că tot ce este în jurul nostru fără să fi fost făcut de mâna omului formează mediul natural (norii cu ploaie, flori, pasarele), iar noi avem datoria de a-l păstra sănătos. Dacă pământul este sănătos și noi vom fi sănătoși. Gunoiul este un dușman al sănătății pentru că degradează, îmbolnăvește mediul în care trăiesc oamenii și celelalte ființe de pe pământ.

Cunoscând și observând din ce se compune gunoiul (ambalaje, hârtii, plastic, sticle, îmbrăcăminte veche), copiii învață să diferențieze actele corecte de cele dăunătoare asupra solului, să nu le repete sau să nu inițieze unele asemenea. În timpul plimbarilor, vizitelor și excursiilor, copiii pot fi îndemnați să observe ordinea, curățenia, aspectul estetic al parcurilor, al grădinilor și al curților unor gospodării, bucurându-și sufletul și ochii și îmbogățindu-și în acest fel educația estetică.

Pot să participe la activități desfășurate de adulți înțelegând că o parte din gunoi se poate transforma în îngrășământ pentru pământ prin descompunere naturală sau prin ardere, dar nu și cel alcătuit din obiecte de plastic, care elimină gaze dăunătoare oamenilor și animalelor. Prin intermediul povestilor create la început de către educatoare, apoi de către copii: "O faptă bună, O familie fericită, O familie nefericită" copiii desprind ideea că în loc să păstrăm lucruri și jucării care nouă nu ne mai folosesc și sunt în bună stare, putem să le dăruim celor care au nevoie de ele.

Copiii de asemenea trebuie să învețe să evalueze obiectele (jucăriile). În momentul în care aduc o jucărie la grădiniță, aceasta este analizată din punct de vedere al calității, al rezistenței și al prețului, subliniind ideea că atunci când ne cumpărăm un lucru, trebuie să ne asigurăm că este de calitate, durează mult, nu devine gunoi prea repede, se repara ușor și contribuie la economisirea banilor și la reducerea gunoiului. Cu ajutorul unor activități practice, gospodărești copiii învață că lucrurile pot fi refolosite - borcanele, pungile de plastic spălate vor contribui la economisirea banilor și la reducerea gunoiului.

Bibliografie

1. Revista Învățământul Prescolar nr 3-4/2001;
2. Revista Pro Ecologia Mileniului III.

Cunoașterea mediului înconjurător, mijloc de dezvoltare a proceselor psihice de cunoaștere

Prof. Raduta Alina

Grădinița cu Program Normal Lizuca, Râmnicu Vâlcea

Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor externi din natură și societate care acționează asupra omului și condiționează existența lui.

Copilul încă de la naștere intra în relații din ce în ce mai complexe cu mediul în care trăiește, dezvoltându-se sub influența lui directă.

Pe deoparte, mediul înconjurător constituie un cadru necesar evoluției ulterioare a copilului prin condițiile materiale și culturale pe care le oferă, pe de altă parte, constituie principala sursă de impresii care vor sta la baza procesului de cunoaștere a realității.

Mediul social este el însuși un factor educativ, hotărâtor care influențează permanent în mod activ asupra personalității copilului. Familiarizarea preșcolariilor cu aspecte ale lumii înconjurătoare reprezintă o sarcină de bază a procesului instructiv-educativ din grădiniță. Valoarea deosebită pe care o reprezintă procesul de însușire a cunoștințelor, rezidă în faptul că acest proces contribuie în primul rând la dezvoltarea intelectuală a copiilor.

În contact cu obiectele și fenomenele naturii și ale societății se dezvoltă și se perfecționează sensibilitatea tuturor organelor de simț și astfel conținutul senzațiilor și percepțiilor se îmbogățește. Prin cunoașterea în mod organizat a obiectelor și fenomenelor din realitatea înconjurătoare, copiii le percep prin cât mai multe simțuri, le diferențiază însușirile caracteristice și își formează treptat reprezentările respective. În procesul de cunoaștere a mediului înconjurător se dezvoltă la copii spiritul de observație care contribuie la îmbunătățirea continuă a calității percepției. Astfel se educă la copii deprinderea de a vedea anumite aspecte, de a sesiza diferite însușiri caracteristice ale obiectelor și fenomenelor. De exemplu, în activitatea de observare "rosia și ardeul", copiii sunt puși în situația de a percepe culoarea, forma, mărimea, părțile componente. În aceste activități, treptat, copiii se obișnuiesc să observe cu mai multă ușurință ceea ce este caracteristic obiectelor și fenomenelor. Activitățile de observare reprezintă cea mai importantă sursă de impresii pe care copiii le acumulează și le valorifică în întreaga lor viață. Aceste impresii și cunoștințe vor constitui punctul de plecare al întregului proces organizat de cunoaștere de mai târziu.

Prin activitățile de observare, copiii își formează reprezentări și noțiuni simple, corecte, cu un conținut științific accesibil vârstei preșcolare.

Prin intermediul acestor activități, preșcolarii cunosc diferite plante, animale, fenomene ale naturii etc.. În cadrul acestor activități copiii depun un efort intelectual susținut, deoarece observarea obiectelor și fenomenelor îi pune în situația de a analiza, de a sintetiza, de a compara și astfel li se dezvoltă gândirea.

Tot aceste activități influențează în mod direct asupra trecerii copilului de la o gândire concretă la gândirea abstractă care se manifestă în înțelegerea și însușirea unor noțiuni elementare, cum ar fi: fruct, floare, animal, animal domestic, animal sălbatic, etc.. Sub îndrumarea educatoarei începe să se dezvolte la copii capacitatea de a cerceta și de a dezvălui relațiile cauzale dintre obiecte. Curiozitatea spontană a copiilor manifestată în timpul excursiilor și vizitelor, prin întrebările de ce?, cum?, din ce cauză?, se transformă într-o activitate intelectuală intensă, cu un caracter din ce în ce mai conștient. În procesul de cunoaștere a mediului înconjurător, în strânsă legătură cu gândirea se dezvoltă și vorbirea copiilor. Astfel, în timp ce observă obiectele lumii reale, copiii își însușesc cuvintele corespunzătoare și se obișnuiesc să exprime clar și precis cele percepute de ei. Contactul cu obiectele lumii reale și cu relațiile dintre acestea constituie forma cea mai importantă a îmbogățirii și a activizării vocabularului, a formării unei exprimări corecte și coerente.

Exemplu: în activitatea de observare "Bujorul și trandafirul" pe lângă faptul că preșcolarii și-au însușit cunoștințe despre cele două plante privind structura, culoarea, mirosul, modul de viață, etc.

și-au îmbogățit vocabularul cu cuvintele: tufă, buchet, petale, catifelat, mățos, s-au exprimat corect în propoziții și fraze.

Cunoașterea mediului înconjurător presupune o activitate intelectuală intensă, un efort pe care copiii trebuie să-l depună în timpul însușirii și înțelegerii cunoștințelor noi. În cadrul acestui proces se formează copiilor deprinderi elementare de muncă intelectuală, bază temeinică pentru integrarea copilului în activitatea școlară. Concomitent cu însușirea de noțiuni și cu formarea deprinderilor elementare de muncă intelectuală, copiii încep să manifeste interese de cunoaștere tot mai largi, care vor stimula activitatea intelectuală și vor ajunge să patrundă mai adânc în relațiile dintre fenomene. Observarea sistematică a dezvoltării și schimbării în timp a plantelor, a creșterii animalelor îi ajută pe copii să înțeleagă încă din grădiniță mișcarea și evoluția care caracterizează fenomenele naturii și ale societății.

Cunoașterea condițiilor dezvoltării plantelor și animalelor contribuie la înțelegerea interdependenței care există între fenomenele realității înconjurătoare. Explicațiile accesibile ale cauzelor diferitelor fenomene înlătură posibilitatea de a interpreta lumea în mod eronat.

Realitatea înconjurătoare cu care se familiarizează copiii se reflectă atât în conștiința copiilor cât și în activitatea lor. Sub influența mediului înconjurător, apar și se dezvoltă la copii sentimente morale ca: dragostea față de natura patriei, față de orașul natal, dragostea și respectul față de părinți și față de cei alături de care trăiesc și cei cu care comunică în grădiniță, sentimente de prietenie față de colegii din grupă.

Cunoscând și înțelegând ce se-ntîmplă în jurul lor, cunoscând viața socială, copiii încep să se integreze mai bine în societatea în care trăiesc, se adaptează cu mai multă ușurință la cerințele și obligațiile sociale, dobândesc treptat o atitudine civilizată față de cei din jur. Reprezentările copiilor despre viața oamenilor din jurul lor, dau conținut întregii lor activități, constituind o premiză importantă pentru însușirea unei comportări civilizate. În procesul familiarizării copiilor cu mediul înconjurător se îmbogățesc sentimentele estetice ale copiilor. Frumusețea munților, a câmpiilor, a unor obiecte de artă, monumente istorice, natura transformată prin mâna omului, toate acestea crează ocazii prielnice pentru îmbogățirea conținutului percepțiilor estetice și prin acestea pentru adâncirea și lărgirea sferei sentimentelor estetice.

În concluzie arăt că bogăția de impresii pe care o oferă copiilor mediul înconjurător, constituie o bază importantă atât pentru îmbogățirea cunoștințelor preșcolarelor, pentru dezvoltarea proceselor lor psihice, pentru educația estetică și morală a lor.

Strategii și forme de realizare a educatiei inclusive

Răduțoiu Gheorghia

Grădinița cu Program Prelungit Traian, Râmnicu Vâlcea

Principiul fundamental al educatiei inclusive –invatamant pentru toti ,impreuna cu toti-constituie un deziderat , dar si o realitate , care castiga adepti si se materializeaza in experiente si bune paractici de integrare/incluziune.

Integrarea/incluziunea poate fi sustinuta de:

- existenta unui cadru legislativ flexibil si realist;
- interesul si disponibilitatea cadrelor didactice din scoala publica si din scoala speciala;
- implicarea intregii societati civile;
- nivelul de relatii care se formeaza si se dezvolta la nivelul clasei integratoare, bazat pe empatie, toleranta si respect fata de copilul cu CES.

Modalitatile de integrare /incluziune a copiilor cu CES sunt:

- integrare in scoala publica,care devine „o scoala pentru toti”,inclusiv pentru copiii cu CES;
- deschiderea scolii speciale catre scoala publica si comunitate si dezvoltarea unor programe speciale educationale de socializare;

- scoala speciala devine scoala integratoare pentru copiii cu dizabilitati severe si asociate.

Copilul cu nevoi speciale integrat in scoala obisnuita, de masa, are nevoie nu numai de adaptare curriculara , sprijin psihopedagogic, acceptare si sustinere din partea cadrului didactic integrator, dar si de un mediu social propice dezvoltarii, de un rol bine definit , recunoscut in grupul in care isi va petrece majoritatea timpului, anume clasa de elevi.

Cadrul didactic de sprijin, impreuna cu colegul integrator, trebuie sa recunoasca faptul ca integrarea copilului cu nevoi speciale este dependenta de modul in care clasa , ca intreg, il accepta printre membrii ei, iar acest lucru poate sa devina hotarator in cazul unui copil cu deficiente .Intr-un colectiv de elevi, copilul cu CES va trebui sa depaseasca , cel putin, doua bariere : propria sa timiditate ,inhibitie sociala coroborata cu un complex de inferioritate manifestat cu izolarea, respingerea de catre ceilalti, datorate- de cele mai multe ori-ignorantei si prejudecatilor(cu care este mai mult sau mai putin obisnuit!).

Astfel ,cadrul didactic de sprijin si cel integrator vor trebui, in mod constient, sa realizeze:

- incurajarea relatiilor naturale de sprijin ;
- promovarea interactiunilor de aceeasi varsta prin strategii de tipul „invatarea prin cooperare si parteneriat intre elevi in invatare;
- dezvoltarea prieteniei prin cunoastere reciproca.

Introducerea unui copil cu deficiente nu trebuie sa se faca intamplator; prezentarea acestuia trebuie pregatita in prealabil. In cazul in care elevul este introdus de la inceputul formarii colectivului--caz cu care m-am confruntat la clasa--incurajarea relatiilor pare mult mai natural de realizat; elevul respectiv este deja membru al clasei si ramane in sarcina invatatorului sa determine la ceilalti elevi un comportament dezirabil sub aspectul tolerantei si al intelegerii.Integrarea este oarecum facilitata cel putin prin dezvoltarea in mai mica masura a complexului de inferioritate.

Astfel, eu am incercat sa desfasor activitati neutre de informare privind nevoile copiilor cu cerinte educative speciale: le-am prezentat diapozitive , pliante , ilustratii cu privire la copii pe care i-am numit „mai putin norocosi ca noi” ; am organizat concursuri de desene (in cadrul orelor de educatie plastica , dar si cu ocazia sarbatorilor de iarna , de Paste , a zilei de 1Iunie, etc) in care am tinut sa subliniez faptul ca si colegul lor,G.C., a izbutit sa realizeze compozitii plastice cu nimic deosebite in sens negativ de ale celorlalti copii,aceasta facandu-se fara sa insist asupra nevoilor speciale ale acestui copil,fara a-l „separa” astfel de colectiv,ci numai prin evidentiere normala,in cadrul evaluarii intregului colectiv.

Aceste activitati au ajutat la o integrare lenta, dar puternica, pregatindu-i pe ceilalti elevi sa cunoasca si sa inteleaga nevoile semenilor lor, sa-i determine sa-i ajute si sa constientizeze, in acelasi timp, ca este , in definitiv, un copil ca toti ceilalti.

De asemenea,l-am asezat pe elev alaturi de alti copii din clasa, incurajand astfel integrarea lui in microgrupuri, sporindu-i increderea in sine si dedmonstrandu-le celorlalti ca este si el un copil ca oricare.

Participarea lui la sarcinile grupei/echipei in cadrul orelor de curs sau in cadrul activitatilor extrascolare a creat o atmosfera de normalitate, de firesc, sudand si normalizand relatiile din cadrul colectivului .Prin prezentarea unor sarcini comune ,elevii constientizeaza ca au nevoie unii de altii pentru a rezolva problema respectiva, mai ales atunci cand fiecare membru are o sarcina specifica.

Jocul de rol reprezinta o modalitate privilegiata pentru dezvoltarea comunicarii si invatarea comportamentului social.

O alta tehnica de colaborare si comunicare pe care am folosit-o a fost predarea-invatarea reciproca : un elev mai bun era „invatatorul” copilului cu CES, ajutandu-l sa isi rezolve sarcinile si invatand impreuna.Se observa ca procesul de integrare a copiilor cu cerinte educative speciale necesita mult tact si multa responsabilitate din partea tuturor factorilor implicati.

Contributia parintilor la efortul formativ al scolii se poate gasi pe o scala ce porneste de la prezenta in toate tipurile de activitati: curriculare,consultative,suportive,ajungand pana la plasarea ca public amorf la reprezentatiile scolare ocazionale.Din fericire,in cazul parintilor de etnie roma,adultii sunt considerati „persoane-resursa” in organizarea si desfasurarea actiunilor educative,argumentele pentru aceasta atitudine fiind urmatoarele:

- experienta acumulata pe parcursul propriei scolaritati,nu indepartate in timp,dar fiind faptul ca romii se casatoresc si au copii de la varste inca fragede;

- nevoia de a actualiza și valorifica această experiență;
- perspectiva asupra rolului învățării în construirea identității persoanei ca reprezentant al etniei sale;
- relațiile pe care le pot dezvolta în folosul școlii (sponsorizare, promovare, alt tip de asistență, etc).

Nevoia de a forma o echipă între cadre didactice, părinți, elevi, autoritățile din comunitate în vederea conjugării influențelor educative este justificată pe de o parte de tendința de autoinvestire cu responsabilitate a părinților preocupați de viitorul copiilor dat de către școală, iar pe de altă parte de cumulara în școală a atributelor socializatoare proprii unor instituții inactive la nivel local (cluburi, ateliere de creație, agenții de turism, agenți economici cu potențial financiar mai mic sau mai mare, etc).

În mod concret, implicarea comunității poate fi reliefastă în activități de tipul:

- activarea comitetului de părinți și implicarea în elaborarea, implementarea și monitorizarea planului de dezvoltare a școlii;
- identificarea părinților resursă/voluntari;
- organizarea cabinetelor de consiliere pentru părinți;
- implicarea părinților în activități administrative (amenajarea spațiului de studiu, etc);
- cooptarea părinților în procesul didactic;
- crearea unor proceduri de comunicare specială a părinților cu cadrele didactice din școală: cutia postală a clasei/școlii, lectorate, activități artistice, etc;
- inițierea unor programe de educație pentru părinți, identificarea așteptărilor părinților față de școală și a nevoilor de formare a acestora;
- stimularea părinților în asistarea copiilor la efectuarea temelor, a altor sarcini școlare.

Trebuie să ținem seama că unele familii se confruntă cu probleme sociale grave, precum sărăcia acută, lipsa încrederii în utilitatea studiilor, nivelul scăzut de educație al romilor, lipsa exemplelor de succes în comunitate. Este necesară explorarea direcțiilor importante pe care școală se poate înscrie în încercarea de a ameliora cazurile dificile, subliniindu-se și importanța atitudinii cadrelor didactice față de părinți și pregătirea specială de care acestea au nevoie.

De asemenea, crearea unui mediu școlar tolerant, propice dezvoltării relațiilor de cooperare, poate conduce la fixarea cunostințelor teoretice despre valorile morale ce urmează a fi implementate în structura psihică a elevilor. Un colectiv trebuie să fie un amestec de ... diferit, iar acest amalgam să permită o întrepătrundere de cultură și civilizație.

Concomitent, trebuie ca și cadrul didactic al clasei să fie un bun manager, care să realizeze atât ceea ce și propune, dar să castige și atenția elevilor, în special plăcerea lor de a învăța. Cadrul didactic este cel care trebuie să reunească toate resursele materiale și umane, resurse logistice de ordin pedagogic și psihologic și pe care să le configureze într-o manieră proprie la nivelul clasei pe care o conduce.

Cadrele didactice trebuie să dețină acele idei, principii, tehnici, metode, procedee instructionale care să vizeze crearea unei culturi și a unui climat al clasei propice implicării intrinseci a elevilor în activitățile desfășurate la clasă.

Ele sunt cele care au menirea de a realiza schimbări profunde în cultură, climatul și educația elevilor care aparțin populației dezavantajate, în direcția fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice. Învățătorul este în acest context un agent al schimbării semanticii interacțiunilor din clasă, în direcția oferirii elevilor din aceste categorii defavorizate de șanse egale la educație.

Cadrul didactic este, de asemenea, acela care trebuie să introducă noi strategii educaționale care să încurajeze colaborarea, toleranța, sporirea încrederii în forțele proprii și îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor, ca un corolar al efortului de integrare optimă.

Clasele să nu mai fie organizate pe criterii etnice sau de altă natură, să fie o școală pentru toți, în care fiecare să-și poată afirma identitatea, fără teama vreunor represalii de orice natură și de orice nivel. Ar fi bine ca elevii să poată opta pentru cursuri optionale în limba maternă sau care –i învătă despre etnia lor, despre obiceiurile lor, etc. Așa cum elevii pot urma cursurile orelor de religie diferită, în funcție de apartenență, așa să poată frecventa și genul de cursuri mai sus amintite. Copiii ar fi astfel încurajați să-și afirme identitatea.

Educatorul, ca reprezentant al instituției școlare, trebuie să propună oferte educaționale care să

aduce în spațiul școlii multietnice respect, toleranță, precum și „vizibilitatea” culturilor minoritare. Școala are sarcina de a căuta soluții pentru gestionarea concretă a diferențelor culturale de la nivelul clasei/școlii și pentru valorificarea lor pedagogică, pentru depășirea potențialelor obstacole în calea comunicării interculturale.

Este de dorit ca asemenea componente interculturale să fie integrate funcțional în practica zilnică a școlii și comunității, astfel încât elevii dezavantajați și familiile lor să se regasească firesc în „fotografia școlii”, să fie percepuți fără prejudecăți sau discriminare, să aibă șanse egale de dezvoltare. Acest lucru poate fi realizat prin urmărirea îndeplinirii următoarelor obiective:

- ameliorarea mediului de învățare din școală, astfel încât să se stimuleze dezvoltarea și participarea adecvată la viața școlară a fiecărui elev, indiferent de apartenența sa culturală, etnică, religioasă, etc;
- ameliorarea ofertei curriculare în sensul dezvoltării de spații de comunicare și cunoaștere interculturală;
- îmbunătățirea practicilor didactice, astfel încât cadrele didactice să fie capabile:
 - să recepteze și să valorifice real, în practica zilnică, diversitatea culturală, prin raportări echilibrate, fără prejudecăți și etichetări;
 - să gestioneze diferențele culturale dintre medii, dintre cultura școlii și cea, uneori diferită, a comunităților locale;
 - să profite pedagogic de toate „pretextele” pentru dezvoltarea interculturalității;
 - să promoveze dialoguri interculturale în interiorul clasei, prin valorificarea specificității fiecărui elev;

Orice școală trebuie să devină „o zonă liberă de prejudecăți”.

Întrucât competențele, valorile și atitudinile de care au nevoie elevii pentru reușita socială și personală nu pot fi formate în întregime prin intermediul disciplinelor clasice. Temele integrate (interdisciplinare) contribuie la o mai puternică apropiere a procesului educațional de viața cotidiană a elevilor și de nevoile comunităților.

Parcul natural Putna Vrancea - element cheie în protecția carnivorelor mari din județul Vrancea

Prof. Roșioru Geanina

Școala Gimnazială Găgești, com. Bolotești, jud. Vrancea

Prof. Roșioru Sorin Marian

Colegiul Tehnic „Edmond Nicolau” Focșani, jud. Vrancea

În scopul realizării unui sistem eficient de protecție a carnivorelor mari în Vrancea, a fost proiectată o rețea locală de protecție alcătuită din:

1. Zone centrale de securitate pentru carnivorele mari (areale cu un grad mare de împădurire, fără impact antropic semnificativ):

- Zona de securitate Dragomira: în nordul Munților Vrancei, păduri de conifere și de amestec
- Zona de securitate Condratu: bazinul superior al Putnei cu afluenții de dreapta, până la confluența cu Valea Mărului
- Zona de securitate Vrancea-Sud: cea mai complexă și cea mai întinsă. Se suprapune unor areale din fondurile de vânătoare Pietrosu, Căldari, Tulburea și Nereju

Aceste zone de securitate vor avea un statut care să permită administrarea precauțională, fiind interzise proiectele de infrastructură și defrișările de natură să inducă discontinuități cu rol de bariere pentru carnivorele mari.

2. Zone de protecție cu rol de reducere a barierelor antropice (PARCUL NATURAL PUTNA VRANCEA): teritoriul cel mai antropizat din vestul județului Vrancea și a fost integrat în categoria ariilor protejate gestionate astfel încât să asigure conservarea resurselor biotice și abiotice (parc natural). Parcul Natural Putna Vrancea va avea rolul de a reduce efectele negative induse de barierele antropice cele mai importante: coridorul Putna-Valea Mărului (localitățile Coza, Tulnici, Lepșa și Greșu, drumul național 2 D), coridorul Coasa (drumul național 2 L).

3. Zone insulare de protecție cu rol de coridoare ecologice (de desemnate rezervații naturale)

În cadrul rețelei, rolul de coridor ecologic tip „stepping stone” îl vor avea acele arii protejate care se suprapun zonelor cu favorabilitate mai redusă pentru existența carnivorelor mari.

Ariile protejate cu un caracter complex sunt: Rezervația Naturală Muntele Goru, Rezervația Naturală Căldările Zăbalei, Rezervația Naturală Lacul Negru, Rezervația Naturală Pădurea Verdele, Rezervația Naturală Pădurea Lepșa Zboina, R.N. Cascada Mișina, R.N. Tișița, R.N. Muntioru Ursoaia, Zona de conservare specială Muntele Ciuta, Zona de Conservare specială Condratu, Zona de conservare specială Băhneanu și Zona de conservare specială Lăcăuți-Izvoarele Putnei. Aceste rezervații naturale/zone de conservare specială au fost declarate și confirmate prin legea nr.5/2000 și HG2151/2004.

Declarate arii protejate încă din anul 1973, habitatele naturale cuprinse astăzi în lista ariilor protejate din județul Vrancea dețin o biodiversitate ridicată.

Studiile realizate pe teritoriul acestor arii protejate indică faptul că prezența numeroaselor specii de floră și faună de interes comunitar nu este întâmplătoare, aceasta datorându-se în primul rând mozaicului de biotopuri întâlnite în zona de curbură a Carpaților.

Aflată sub presiunea unor diverse tipuri de utilizatori, cum ar fi numărul ridicat de turiști care sosesc în zonă pe timpul verii la casele de vacanță, turiștii de week-end, proprietarii care ridică noi clădiri, este necesar să se minimizeze impactul acestora asupra mediului natural și cultural.

Turismul ecologic este acea formă a turismului care promovează călătoriile spre destinații unde flora, fauna și patrimoniul cultural reprezintă principalele atracții. Un ecoturism practicat în mod responsabil include programe care să minimizeze efectele adverse asupra mediului natural.

În vederea îmbunătățirii calității vieții fără a periclita resursele patrimoniului natural este necesară dobândirea de cunoștințe, deprinderi, motivații, prin educația pentru mediu.

Bibliografie

1. PRICOPE, FERDINAND., PRICOPE, LAURA, - „Poluarea mediului și conservarea naturii” Editura Alma Mater, Bacău, 2004
2. SÂRBU, I., ȘTEFAN, N., OPREA, AD.,-„Rezervația naturală Lăcăuți-Izvoarele Putnei”, (Județul Vrancea), Buletinul Grădinii Botanice, Iași, Ed. Univ. „Al. I. Cuza”, Tomul 8, 1999; SÂRBU, I., ȘTEFAN, N., OPREA, AD.,-„Rezervația naturală Vârful Goru”, (Județul Vrancea), Buletinul Grădinii Botanice, Iași, Ed. Univ. „Al. I. Cuza”, Tomul 8, 1999;
3. ȘTEFAN, N., SÂRBU, I., COROI, M., OPREA, A., TĂNASE, C., CIURĂSCU, ȘT.,-„Rezervația naturală Cheile Tișiței”(Județul Vrancea), Buletinul Grădinii Botanice, Ed. Univ. „Al. I. Cuza” Iași, Tomul 6, fasc.1, 1997;
4. Agenția Protecției Mediului Vrancea;
5. Direcția Silvică Focșani ;

Protejarea mediului înconjurător

Înv. Rotea Anca Maria

Școala Gimnazială „N. Bălcescu,, Drăgășani - Vâlcea

Mediul înconjurător reprezintă un element esențial al existenței umane și reprezintă rezultatul interferențelor unor elemente naturale – sol, aer, apă, climă, biosferă – cu elemente create prin activitatea umană. Toate acestea interacționează și influențează condițiile existențiale și posibilitățile de dezvoltare viitoare a societății.

Orice activitate umană și implicit existența individului este de neconceput în afara mediului. De aceea, calitatea în ansamblu a acestuia, precum și a fiecărei componente a sa în parte, își pun amprenta asupra nivelului existenței și evoluției indivizilor.

Asigurarea unei calități corespunzătoare a mediului, protejarea lui – ca necesitate supraviețuirii și progresului – reprezintă o problema de interes major și certă actualitate pentru evoluția socială. În acest sens, se impune păstrarea calității mediului, diminuarea efectelor negative ale activității umane cu implicații asupra acestuia.

Poluarea și diminuarea drastică a depozitelor de materii regenerabile în cantități și ritmuri ce depășesc posibilitățile de refacere a acestora pe cale naturală au produs dezechilibre serioase ecosistemului planetar.

Protecția mediului este o problemă majoră a ultimului deceniu dezbătută la nivel mondial, fapt ce a dat naștere numeroaselor dispute între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare. Acest lucru a impus înființarea unor organizații internaționale ce au ca principale obiective adoptarea unor soluții de diminuare a poluării și creșterea nivelului calității mediului în ansamblu.

Cercetările amănunțite legate de calitatea mediului, de diminuarea surselor de poluare s-au concretizat prin intermediul unui ansamblu de acțiuni și măsuri care prevăd:

- cunoașterea temeinică a mediului, a interacțiunii dintre sistemul economic și sistemele naturale; consecințele acestor interacțiuni; resursele naturale trebuie utilizate rațional și cu maxim de economicitate
- prevenirea și combaterea degradării mediului provocată de om, dar și datorate unor cauze naturale
- armonizarea intereselor imediate și de perspectivă ale societății în ansamblu sau a agenților economici privind utilizarea factorilor de mediu

Pentru protejarea mediului, în primul rând trebuie identificate zonele afectate, evaluat gradul de deteriorare și stabilite cauzele care au produs dezechilibrele respective.

În ceea ce privesc modalitățile de protejare trebuie soluționate trei categorii de probleme:

- crearea unui sistem legislativ și instituțional adecvat și eficient care să garanteze respectarea legilor în vigoare.
- evaluarea costurilor acțiunilor de protejare a mediului și identificarea surselor de suportare a acestora.
- elaborarea unor programe pe termen lung corelate pe plan național și internațional referitor la protejarea mediului.

Presiunea activității omului asupra mediului natural crește foarte rapid. De asemenea, se accelerează dezvoltarea industrială, schimburile, circulația mărfurilor, spațiul ocupat, parcurs și utilizat pentru activitățile umane este din ce în ce mai vast. Această evoluție își pune amprenta în mod nefavorabil asupra mediului și a componentelor sale.

Un alt factor care dăunează mediului este modernizarea transporturilor, accesibilitatea lejeră în spațiile verzi. Comportamentul individului poluează mediul într-o măsură mai mare sau mai mică, fie sub forma activității cotidiene, fie a consumurilor turistice.

Prin dezvoltarea activității umane sunt afectate toate componentele mediului în proporții diferite.

Dintre aceste elemente cele mai importante sunt: peisajele, solul, apa, flora, fauna, monumentele, parcurile și rezervațiile, precum și biosfera.

În consecință, conservarea funcțiilor igienico-sanitare, recreativă și estetică ale elementelor componente ale mediului natural constituie garanția unei dezvoltări continue a societății umane.

Educație pentru mediul înconjurător

Prof. Înv. Primar Puețu Giorgiana-Elena

Liceul „Constantin Brâncoveanu” Horezu

Institutor Săftoiu Ionela-Marina

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1 „Căsuța Piticilor” Horezu

În momentul de față, societatea umană se dezvoltă nu doar în timp, ci și în spațiu. Atât valorile etice, estetice, economice, morale, cât și stilul de formare a relațiilor fiecărui individ cu mediul natural sunt mărturii ale culturii și nivelului de dezvoltare al oricărei societăți. Înțelegerea corectă și aprecierea independenței dintre om și factorii mediului natural se fac printr-un proces de formare și dezvoltare a deprinderilor și a atitudinilor necesare, cunoscut în mediul preșcolar și școlar sub denumirea de educație ecologică.

Pentru a avea un comportament eco-responsabil trebuie să ne schimbăm mentalitățile și obiceiurile, la nivel de individ și de grup.

Mediul înconjurător, așa cum ni se prezintă el astăzi, este, în mare parte, o creație a omului, dar el poate influența la rândul său evoluția societății umane. După cum cunoaștem, pentru copii și elevi, mediul înconjurător presupune mișcare, culori, ceea ce diversitatea și măreția formelor vieții oferă generos la tot pasul.

Primele forme organizate în cunoașterea mediului înconjurător de către copii aparțin grădiniței prin: recunoașterea plantelor și animalelor din mediul înconjurător; înțelegerea deosebirii dintre plante, animale și om; componentele unei plante; componentele importante ale unui animal; succesiunea anotimpurilor și modul în care se manifestă plantele și animalele în parcurgerea lor; perceperea și denumirea principalelor asociații vegetale și a formelor coloniale la animale: țarc, pajiște, pădure, luncă, grădină de legume, stup de albine, turmă de oi, stol de păsări, mușuroi de furnici.

Învățământul preșcolar și primar operează cu multe elemente specifice, însă în cunoașterea mediului înconjurător trebuie să predomină caracterul atractiv, accesibil și ecologic.

Copiii și elevii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr al spațiului viu; plantele se nasc, trăiesc și mor, lăsând semințe pentru următoarea generație de plante.

Sub „bagheta” formativă a educatoarei și a învățătoarei toți copiii și elevii trebuie să înțeleagă că orice ființă are dreptul să trăiască. De aceea, florile din grădină sau plantele de cultură sau din flora spontană sunt prezentate ca ființe vii și pe care în această idee, nu este bine să le dezmembrăm cu copiii chiar în scopul didactic al cunoașterii.

Scopul principal al educației privind mediul înconjurător este acela de a oferi fiecărui individ posibilitatea de a manifesta o atitudine personală, responsabilă față de mediul în care trăiește. Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de înțelegere a relației dintre om și mediul de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor.

Dragostea pentru natură trebuie să fie o componentă esențială a comportamentului uman. Copiii trebuie să cunoască și să ocrotească natura, să iubească plantele și animalele, să aibă un comportament adecvat raportat la un mediu înconjurător, să ia atitudine față de cei care distug natura.

Salvați pământul – natura ne iubește!

Săliste Mihaela

Dragomirescu Emilia

Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu Vâlcea

„Nu cred că există ceva mai important decât conservarea naturii, cu excepția supraviețuirii omului și aceste două noțiuni sunt atât de strâns legate, încât este greu să le despartă.” spunea Charles Lindberg.

Natura ne dăruiește cu bucurie și simplitate, din plin, necondiționat, toate bunurile sale. Dar, de cele mai multe ori, omul n-a știut sau a uitat să protejeze aceste daruri pentru el și pentru generațiile următoare. În condițiile epocii contemporane, caracterizate prin creștere demografică, industrializare și prin acțiunea deseori necontrolată a omului asupra mediului, se pune tot mai acut problema protecției mediului înconjurător

Mediul înconjurător constituie un mecanism viu de o complexitate deosebită, de a cărui integritate și buna funcționare depinde întreaga activitate umană.

Omul s-a aflat în mijlocul naturii de la începutul existenței sale și s-a folosit de tot ceea ce acesta i-a oferit. Între om și natură s-a stabilit o strânsă legătură.

Mediul înconjurător de astăzi este un rezultat al creației omului, dar el poate influența foarte mult evoluția societății umane.

Degradarea continuă a mediului se datorează intervenției omului în natură, iar pericolul este foarte mare. Protecția naturii devine una dintre cele mai importante preocupări ale societății contemporane.

Natura trebuie respectată și nu dominată. Fiecare componentă a naturii are rolul său precis, iar omul trebuie să se integreze armonios acestui ecosistem. Relațiile care se stabilesc între om și natură stârnesc interesul și curiozitatea multor oameni de știință. Ei vor să cunoască cât mai bine fenomenele care se petrec alături de ei, să descopere noi surse de materii prime care să nu producă dezechilibre în natură.

Epoca noastră se caracterizează prin străduința popoarelor de a conserva, ocroti, ameliora și menține media de viață pe planeta noastră.

Contradicția fundamentală a lumii moderne rămâne raportul între consecințele crescânde ale societății și capacitatea ecologică limitată a planetei de a le satisface.

Omul s-a aflat în mijlocul naturii de la începutul existenței sale, folosindu-i toate darurile. Nu rareori, însă, ea îi opune și manifestări oarbe, brutale, în fața cărora rămâne înmărmurit și neputincios

Menținerea echilibrului ecologic este esențială pentru desfășurarea normală a vieții.

Natura are nevoie de prieteni. Nu mila de viețuitoare, ci respectul este necesar unei adevărate prietenii cu natura.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura.

Copiii reprezintă o treime din populația planetei noastre și au nevoie să înțeleagă evoluția vieții, cu părțile ei pozitive sau negative, pentru că au dreptul la determinarea propriului viitor.

Copilul iubește natura. El va înțelege foarte repede ce este mediul înconjurător, cum îl putem ocroti, de ce trebuie să-l ocrotim, ce este poluarea, efectele ei asupra sănătății și care sunt măsurile de prevenire.

Rolul activ al copiilor, de la cele mai fragede vârste și luarea unor decizii în domeniul protecției mediului este esențial din punct de vedere al succesului pe termen lung în educație.

Educația ecologică este la fel de importantă pentru copii ca și educația intelectuală, morală, estetică, etc. În cadrul educației ecologice, copiii învață de ce și cum trebuie protejată natura. Îngrijirea mediului implică din partea omului desfășurarea unor acțiuni practice care să contribuie la evoluția plantelor și animalelor, apărarea lor de acțiunile dăunătoare, care pun în pericol viața plantelor și animalelor și chiar viața omului. Protejarea mediului înconjurător se însuflă de la cele mai fragede vârste. Mediul în care copiii își desfășoară activitatea îi influențează permanent și le oferă posibilitatea de a veni mereu în

contact cu ceva nou pentru ei, le stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere.

Noi, ca educatori ai generației de mâine, avem obligația profesională, dar și morală, de a învăța copilul că Terra este leagănul plantelor și al animalelor, este “casa noastră”, a oamenilor, „nava spațială” a întregii umanități.

Așadar, suntem chemați să facem transferul de dragoste și respect pentru tot ce ne înconjoară de la noi adulții spre cei mici și foarte mici acum când începe drumul cunoașterii.

Copiii de azi sunt martorii oculari ai transformărilor în toate domeniile de activitate iar aspectele noi le trezesc curiozitatea ce se manifestă prin adresarea de multiple întrebări.

Curiozitatea copilului de a cunoaște tot ce-l înconjoară, de a afla cât mai multe despre natura, dar și cauza fenomenelor ce se petrec sub ochii lor este manifestată prin întrebări ca: de ce?, cum?, când?, din ce cauza? etc.

Curiozitatea copilului este suscitată nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci și de legăturile interne, de cauzalitatea care există între obiecte și fenomenele percepute: „de ce cad frunzele?”, „de ce tună?”, „de ce crește grâul?”

Cunoașterea mediului înconjurător trebuie să predomină caracterul atractiv, accesibil și ecologic. Copiii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr din spațiul viu: plantele se nasc, trăiesc și mor, lăsând semințe pentru următoarea generație de plante.

Educația ecologică folosește abordări interdisciplinare centrate pe mediu și problemele acestuia. La copii, ea se realizează la nivelul afectiv. Copilul este mai sensibil și se află la începuturile acumulărilor de cunoștințe despre mediu. Ei sunt dornici să participe la activitățile de îngrijire a plantelor, a animalelor. Copiii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, poate afecta în mod distructiv natura. De aceea, ei trebuie să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura

Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediu de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor.

Îngrijirea și protejarea mediului se însuflă copiilor de la cele mai fragede vârste.

Copiii le putem explica pe înțelesul lor că pentru a trăi într-un mediu sănătos, fiecare trebuie să ne îngrijim de curățenia spațiilor din jurul nostru, să contribuim la sănătatea noastră și a celor din jur.

Prin participarea la diverse activități, copiii înțeleg rolul pe care ei îl au în mediu, ce acțiuni sunt capabili să efectueze și care sunt urmările unor atitudini necorespunzătoare față de mediul înconjurător.

În cadrul unor activități copiii au putut constata unele comportamente negative ale oamenilor față de natură (gunoaie aruncate la întâmplare, nu în locurile special amenajate, iarba călcată, crengi rupte din copaci, hârtii și ambalaje din plastic aruncate pe lângă blocurile de locuințe)..

Toate acestea contribuie la poluare. În discuțiile purtate cu copiii putem analiza cauzele poluării atmosferei și efectele nocive pe care le are asupra oamenilor și naturii. Ei își pot da seama că între om și natură există o strânsă legătură și că omul prin activitatea sa omorâă puțin câte puțin natura. Poluarea nu are granițe și este dăunătoare atât pentru oameni, cât și pentru natură.

A întreține prost planeta înseamnă a o distruge.

În concluzie, consider că este o datorie cetățenească, o datorie de conștiință și etică, să contribuim la ocrotirea naturii, pentru că ea aparține nu numai generațiilor actuale ale Terrei, ci, cu deosebire, generațiilor viitoare, în care ne proiectăm idealurile cu toate speranțele noastre de continuitate, de nemurire.

Bibliografie

1. Revista Educație Ecologică nr.2/ 1997
2. Revista Învățământului preșcolar 1/ 2007

Să protejăm natura

Educatoare Sandu Narcisa

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea

Problema raportului dintre om și mediul ambiant nu este nouă. Ea a apărut o dată cu cele dintâi colectivități omenești, căci omul cu inteligența și spiritul creator care îl definesc, nu s-a mulțumit cu natura așa cum era ea, ci a pornit cu curaj și tenacitate la opera de transformare a ei potrivit nevoilor sale.

Multiplicându-se neîncetat, specia umană a adăugat peisajului natural priveliști noi, prefăcând mlaștini și pământuri întelenite în vai roditoare, ținuturi aride în oaze de verdeață, a creat noi soiuri de plante de cultură și a domesticit animale sălbatice. Până aici, echilibrul natural nu a avut de suferit decât, poate, pe arii foarte restrânse, care nu puteau afecta ansamblul. Cotitura a intervenit o dată cu revoluția industrială și, mai cu seamă, cu noua revoluție tehnico-științifică, grație căreia avioane și rachete brăzdează, astăzi, văzduhul și străpung norii, nave tot mai mari și mai puternice despica luciul marilor și al oceanelor, cascade de hidrocentrale transformă puterea apelor în salbe de lumină, în energie ce alimentează parcul de mașini în creștere vertiginoasă. Într-un cuvânt, știința și tehnica modernă, sporind nemăsurat puterea omului, au ridicat, în medie, nivelul de viață de pretutindeni.

Dar reversul civilizației industriale este contemporan, al progresului material a fost și este înrăutățirea mediului natural. Sub impactul dezvoltării economice au fost poluate, mai mult sau mai puțin grav, solul, apa și aerul, au dispărut sau sunt pe cale de dispariție multe specii de plante și animale, iar omul este confruntat la rândul lui cu diverse maladii cauzate de poluare, fenomen ce cuprinde astăzi toate țările și continentele. Efectele ei sunt resimțite până și pe întinderile, până ieri imaculate, ale Antarcticii. S-a calculat că în timp de un deceniu, devierile civilizației au provocat mediului natural pagube mai mari decât într-un mileniu.

La începutul erei neolitice, numai aproximativ zece milioane de oameni acționau asupra naturii, cu unelte primitive care practic nu lăseau urme cât de cât sesizabile. La mijlocul secolului trecut, deci nu la mult timp după declanșarea revoluției industriale, numărul locuitorilor globului ajunge la un miliard, dar deteriorarea mediului nu cunoaște încă manifestări preocupante, cu excepția anumitor perimetre din unele țări occidentale – începând cu Anglia – care au urcat primele în „trenul industrializării”, grație în primul rând mașinii cu abur. Poluarea ca problemă globală este apanajul secolului nostru, mai precis al ultimelor trei decenii, timp în care populația lumii a crescut de la 5 la 6 miliarde de locuitori. Sunt mulți sau puțini?

Exercita oare numărul lor cu adevărat o „presiune demografică” asupra mediului înconjurător? Iată întrebări ce-i frământă deja pe demografi, economiști, medici și alți specialiști, ca și pe oamenii politici. Problema care i-a preocupat pe specialiști de-a lungul timpului a fost, de fapt, aceea dacă se poate asigura hrana suficientă populației și doar în ultimele decenii și-au îndreptat atenția asupra unui aspect care s-a dovedit a fi la fel de important: degradarea mediului ambiant prin poluare, eroziune și alte fenomene, datorate acțiunii, voite sau nu, a omului, proces ce afectează nu numai posibilitățile de procurare a hranei, ci și alte aspecte ale existenței umane, începând cu sănătatea.

Nu încapă îndoiala că solul este capitalul cel mai prețios de care omul dispune pentru satisfacerea nevoilor și ambițiilor sale. La urma urmelor, cel puțin până la inventarea fotosintezei artificiale, cu toții depindem de stratul subțire și roditor de la suprafața Pământului, de unde se extrag totalitatea resurselor necesare vieții. Or, unul din marile paradoxuri este acela că omul tinde să-și pericliteze izvorul vieții și al forței din neștiință, lăcomie, neglijență sau din alte cauze. Așa se face că, în timp ce tehnicile moderne îi îngăduie să introducă în circuitul productiv milioane de hectare de teren, ce până ieri erau socotite inerte pe vecie, în paralel alte milioane de hectare dintre cele aflate în producție devin improprie cultivării, datorită tot acțiunii omului.

De când omul a început să lupte împotriva naturii, suprafața deserturilor a crescut cu un miliard de hectare și procesul avansează într-un ritm accelerat. Se cuvine să adăugăm că, în fiecare an, zeci de milioane de hectare de soluri productive sunt „devorate” de drumuri, de uzine și de orașe, tot atâtea

secvențe ale duelului inegal dintre frunza verde și asfalt.

De când primul topor primitiv a doborât întâiul arbore, pădurile au pierdut jumătate din întinderea lor, în timp ce omenirea în acest răstimp s-a multiplicat de sute sau chiar mii de ori. Distrugerea pădurilor, cărora li se datorează în cel mai înalt grad stabilitatea și calitatea a trei elemente fundamentale ale vieții oamenilor – solul, aerul și apa – s-a soldat de-a lungul timpului cu efecte dezastruoase. Pădurilor le revine un rol însemnat în fixarea stratului, relativ subțire, de sol fertil, mediul germinativ al masei vegetale.

Despăduririle masive au înmormântat sub dune de nisip înfloritoare civilizații nu numai în nordul Africii, ci și în Asia, iar în unele părți ale Europei au împins dezgolirea munților și dealurilor până la limite vecine cu calamitatea.

Reîmpădurirea e încă un cuvânt prea nou și efectele ei prea mici pentru a răscumpăra greșeala multimilenară care a determinat dispariția a jumătate din arborii planetei. Desigur, în această privință calculele sunt foarte precare. Recurgem totuși la unele, care, indiferent cât de mare e aproximația, ne spun câte ceva. La sfârșitul Imperiului roman, Peninsula Iberică era acoperită cu păduri viguroase de la Biscayan până la strâmtoarea Gibraltar și ar fi avut o populație aproape dubla față de cea de azi, când au rămas doar vreo cincisuta din fostele păduri.

În afara de protejarea solului, pădurea exercită cea mai puternică acțiune purificatoare asupra aerului, absorbind bioxidul de carbon și restituindu-l sub formă atât de necesarului oxigen. Din cele 14-16 miliarde de tone de bioxid de carbon lansate anual în atmosferă prin arderea combustibililor, plus cele provenite din respirația oamenilor și animalelor, două treimi sunt absorbite de păduri, acei „plămâni verzi” ai Pământului, cărora le datorăm atât de mult.

Nu mai puțin important este rolul pădurii ca factor de regularizare a cursurilor râurilor. De asemenea, pădurea este menită să asigure cerințele de agrement și turism, tot mai accentuate în condițiile vieții moderne, ambianța biofizică indispensabilă localităților balneoclimaterice, conservarea multor specii de plante și animale foarte utile etc. Într-un cuvânt, fără păduri suficiente, dezvoltarea și, la urma urmelor, viața însăși nu sunt posibile.

Astăzi, când pădurile ocupă cam o treime din suprafața uscatului (circa 4 miliarde de hectare), pe plan mondial își face loc părerea că aceasta reprezintă un minimum necesar, sub care omenirea nu și poate permite să coboare. În condițiile când rămân de răscumpărat față de pădure greșeli multe și vechi, când un singur automobil, parcurgând 1000 de kilometri, consumă o cantitate de oxigen suficientă unui om pe timp de un an, iar râurile dezlănțuite fac tot mai mari ravagii, spălând nemilos ce a mai rămas din fertilitatea solului, exploatarea nerațională a resurselor forestiere a devenit un lux prea scump.

Paleta surselor de degradare a solului este vastă, însă partea cea mai vizibilă și aflată la îndemână înțelegerii oricui privește acumularea unei enorme cantități de rezidui de tot felul. Imaginea haldelor de deșeurii din jurul uzinelor și impresionanta producție de gunoi din centrele urbane sunt numai două din aspectele acestui fenomen nociv.

Gunoi a existat dintotdeauna, dar noțiunea aceasta, ca și atâtea altele, și-a modificat serios conținutul. Pentru gospodăriile țărănești tradiționale și deci pentru localitățile rurale, gunoiul însemna aproape exclusiv resturi vegetale nefolosite de animale, care putrezeau în câteva luni, pentru că iarna sau primăvara să fie împrăștiate pe câmp pentru fertilizare. Există practic o reciclare naturală completă ce se consumă aproape la fel și în perimetrul orașelor, ale căror periferii nu se deosebeau cine știe cât de felul de viață de la sate.

Copiii iubesc și ocrotesc natura

Săraru I. Cristiana

Grădinița cu Program Normal Șirineasa

Miroiu Maria

Grădinița cu Program Normal Nr. 1 Băbeni

“Învățați-ți pe copiii voștri, ceea ce i-am învățat noi pe ai noștri: că pământul este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului, va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului, ci omul aparține pământului.

Omul este fierul care țese drama vieții și ceea ce – i face pământului își face lui însuși.”

Sieux Seattle

În prezent omenirea trece printr-o perioadă de ample transformări. Ne aflăm în plin proces de transformare și dezvoltare la toate nivelurile: economic, social-politic și cultural.

Secolul al XX-lea, nici nu știm cum să-l numim: al vitezei, al celor două războaie mondiale, al computerului și calculatoarelor sau al zborului cosmic.

Totuși, în ultimul sfert de veac, se pare că omul cu puterile sale nemărginite a dus TERRA la marginea prăpastiei, smulgând tot ce s-a putut și dându-i înapoi prea puțin.

Mediul înconjurător, așa cum ni se prezintă astăzi, în mare parte fiind creația omului, poate influența evoluția societății umane.

Degradarea continuă a mediului, care se petrece sub ochii noștri, este un element major al unei crize de civilizație și se datorează intervenției omului în natură.

Aerul, apa, pământul- toate au fost infestate, viața însăși fiind pusă sub semnul întrebării.

Tot ceea ce înseamnă uzină, fabrică, contribuie la poluarea, la impurificarea mediului prin gaze emanate, ape industriale deversate, inclusiv poluarea sonoră.

Bioxidul de carbon și alte substanțe nocive se răspândesc în atmosferă, păduri sunt defrișate anual în activitatea nesăbuită a omului. În ultimul timp se vorbește de “efectul de sera” al pământului, care este într-adevăr o amenințare serioasă

Să ne gândim ce implicații ar avea încălzirea atmosferei, topirea ghețarilor, creșterea nivelului oceanului planetar, acoperirea unor regiuni mai joase ale globului.

Un gând devine constant pentru orice ființă rațională ce trăiește pe acest pământ:

“Pregătirea în sprijinul ocrotirii naturii, începând de la vârsta copilăriei.”

Educația ecologică trebuie începută de la vârstele cele mai mici, pentru a reuși formarea unei conștiințe ecologice și a unui comportament adecvat.

Elevii trebuie să știe că natura este un organism viu, ale cărei componente sunt într-o strânsă intercondiționare și că fără acești factori naturali, viața nu este posibilă, deci trebuie protejați.

Se știe că noțiunile și cunoștințele căpătate în primii ani de viață sunt mai puternic consolidate și aplicate în practică decât cele primite în anii următori.

Dacă ecologia ar face parte sistematic din educarea copiilor, ar fi un mare pas pentru salvarea Terrei.

O educație ecologică ar aduce înțelegerea că omul poate folosi plantele fără a dăuna naturii prin cunoașterea în întregime a acestora și folosirea legilor naturii.

Eugen Pora spunea: “A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, iar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de amenințată azi, înseamnă să contribui la fericirea omenirii.

Orice prilej oferit de activitatea de observare a plantelor și animalelor, observări spontane, plimbări, excursii, lecturarea unor texte privind fauna și flora terestră, vizionarea și dezbaterile unor emisiuni TV, trebuie folosite pentru a forma o gândire intuitivă și deductivă a copiilor în raport cu natura, pentru a dezvolta dragostea și respectul față de dorința de a ocroti.

Pentru realizarea educației ecologice există câteva obiective centrale:

- cultivarea dragostei pentru Terra cu tot ce are (apă, animale, plante);
- conștientizarea necesității de a economisi apa, energia electrică, lemnul
- educarea copilului în sensul păstrării sănătății mediului în care trăiește;
- antrenarea în activități menite să contribuie la îngrijirea unor arbori, a fiecărui metru de spațiu verde pe care îl au la dispoziție ;
- vizitarea unor rezervații naturale, a unor amenajări speciale destinate creșterii unor plante și animale care sunt ocrotite prin lege ;

Activitățile pentru realizarea acestor obiective sunt diverse (observari, jocuri distractive, povestiri, drumeții, plimbări, diapozitive, excursii, vizite, discuții libere și convorbirile organizate) și se pot realiza în funcție de nivelul de vârstă, individual, pe grupe mai mici sau cu întreaga grupă în funcție de tematica aleasă.

Toate acestea sunt prețioase mijloace de a-i educa pe copii pentru cunoașterea mediului înconjurător, prezentându-le relația dintre plante, animale și om.

Totodata trebuie să le dezvăluim și unele aspecte negative, pentru a-i pregăti mai bine în dorința de a ocroti natura :

- pericolul dispariției unor specii de animale și plante; efectul negativ al vânării unor animale și păsări aflate pe cale de dispariție;
- pericolul în care se află insectele în urma poluării apei și aerului în condițiile în care ele constituie hrana acestor viețuitoare ;
- acțiunile nefaste ale omului (defrișarea pădurilor, distrugerea vegetației, degradarea arborilor) și urmările lor;
- responsabilitatea celor aflați în excursii de a nu transforma traseele turistice în imense lăzi de gunoi;
- pericolul infestării apelor cu reziduri chimice.

În educarea deprinderilor de atitudine ecologică față de mediul înconjurător și natură, educatoarele se vor preocupa de următoarele aspecte:

- păstrarea curățeniei în curtea grădiniței, în păduri cu diverse prilejuri;
- menținerea integrității arborilor și florilor ;
- cunoașterea unor exemplare unice de arbori ornamentali sau cu valoare istorică;
- întreținerea spațiilor verzi ;
- plantarea de pomi, flori și îngrijirea lor ;
- să participe practic la protejarea mediului;

În grădinițele de copii, în cadrul procesului educativ un loc bine meritat îl ocupă cunoștințele despre om și mediul înconjurător . Natura oferă aspecte din abundență, iar mijloacele de realizare sunt diverse și multiple.

De exemplu observările ce se pot face în legătură cu germinația semințelor, creșterea plantelor, înmugurirea, apariția frunzelor, a florilor. Treptat copiii învață să cunoască modificările care apar la plante pe parcursul vieții lor, se inițiază în privința măsurilor ce trebuie luate pentru întreținerea și ocrotirea lor.

Observarea unui animal viu în activitate reprezintă o importantă sursă de achiziție de cunoștințe pentru copil.

Convorbirile libere :”De ce trebuie curățati pomii?” “Ce s-ar întâmpla dacă n-am avea apă, aer ori lumină ?” “Cum să îngrijim natura ?” “Cum sunt pedepsiți cei care o distrug ? întrebările pe care copiii le pun, răspunsurile date arată dorința copiilor de a cunoaște obiectele și fenomenele ce se produc în natură, iar explicarea lor corectă este o pârgă în perceperea legăturii între fenomene și interdependența lor.

Dintre textele literare folosite în activități enumerăm: “Pasărea de aur”, “Liniștea apelor curate “ “Vioara de argint”

Jocurile de rol :”De-a grădinarii”, “Florăresele “- organizate în aer liber și la groapa de nisip le-am dat posibilitatea să amenajeze ronduri de flori, straturi cu legume și zarzavaturi, pe care le-au săpat, le-au stropit, le-au îngrijit cum au știut ei mai bine manifestând o atitudine critică față de cei care au încercat să le distrugă grădina.

Observând desenele copiilor au verificat încă o dată puterea de reprezentare grafică a cunoștințelor. Prin desenele "Grădina bunicilor" – copiii au redat multe spații verzi, flori, pomi, lacuri, munți.

Cele mai frumoase, cele mai reușite activități după însușirea anumitor cunoștințe ecologice sunt povestirile create de copii. Aceste povestiri constituie un real suport de verificare a cunoștințelor, a modului în care copiii percep și interpretează realitatea înconjurătoare. Conținutul lor este în concordanță cu gradul de dezvoltare a imaginației și volumul de cunoștințe acumulat. Cu ocazia plimbărilor prin pădurea din apropierea grădiniței am realizat colecții de :

- frunze alcătuite după diferite criterii:
 - după forma frunzei –de forma ovala (prun); frunze de forma lunguiață (leandru, salcie); frunze în forma de inimă (tei); frunze în formă de săgeată (săgeata apei); frunze în formă de ac (brad , pin, molid); frunze compuse în formă de pană (salcâm);
 - după aspectul marginii frunzei– cu marginea crestată, zimțată (tei, măceș, trandafir); frunze cu marginea necrestată (liliac); frunze cu marginea lobată(stejar);
- flori: - după anotimpul care apar ;
 - după culoarea petalelor;
 - flori ale unor plante salbatice și cultivate ;
 - flori ale unor plante ierboase, arbuști și arbori;
- frunze uscate și semințe;
- pietre frumoase colorate ;

Colectarea de deșuri reciclabile care pot constitui surse pentru atragerea de fonduri în vederea susținerii unor proiecte educative .

Am organizat colțul viu al clasei, care cuprinde plante decorative și de grădină, activități de ecologizare a unor zone din localitate.

În concluzie, putem spune că nu există activități anume pentru o educație ecologică, ci prin toate activitățile și acțiunile ce le desfășurăm în grădinițe, copiii își pot însuși numeroase noțiuni și cunoștințele despre problematica ecologiei.

Curiozitatea lor duce la acumularea de cunoștințe despre mediul înconjurător, despre protecția lui, contribuind la dezvoltarea capacității de a gândi logic și a interpreta corect anumite aspecte din jurul lor.

Să luăm ca motto al activității noastre, afirmațiile lui Piaget :”Copilul trebuie lăsat să descopere el însuși adevărul , acționând în mod practic, deoarece scopul școlii este de a forma creatori , inventatori și nu de a forma indivizi care să repete ceea ce au învățat generațiile precedente”

Bibliografie

1. Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani)
2. Revista învățământului preșcolar 3-4 din 1991.București
3. Apostol D.,”Neștiuta natură”, București, Editura Ion Creangă, 1998
4. Bara E.,”Apărarea mediului înconjurător”, Colecția”ABC”, București 1976

Modalități de educare ecologică a micilor școlari

Prof. învă. primar Șerban Diana-Cristina

Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Râmnicu Vâlcea

Problemele ridicate de mediul înconjurător constituie, la scară planetară, una din preocupările cele mai stringente ale contemporaneității. De aceea, formarea conștiinței și comportamentelor ecologice sunt deosebit de importante pentru orice demers educativ școlar și extrașcolar.

Educația în domeniul ocrotirii mediului și acțiunile ecologice încep încă din grădiniță, urmărindu-se prin reprezentări grafice, prin desene și lucrări tehnologice, formarea noțiunilor de mediu social, natural și familial. Treptat, copilul își lărgeste orizontul cunoașterii și întrebările lui devin din ce în ce mai logice și chiar problematice,

ceea ce ne duce cu gândul la imensa capacitate de gândire a celor mici, la cunoscuta și proverbială lor curiozitate.

În școală, noi, educatorii avem o și mai mare posibilitate de aprofundare a cunoștințelor despre sol, apă, aer, viețuitoare, lanț trofic etc., rolul acestor elemente în viața locuitorilor TERREI.

Oricât ne-am strădui, prin mijloace moderne, să ne formăm un mediu ambient cât mai plăcut cu aer condiționat-rece sau cald, lumina cât mai difuză și muzica electronică în surdină, oricât i-am invidia pe cei ce trăiesc în orașe ultra sofisticate, cu blocuri la care te uiți ca după avioane, cu siguranță nu pot fi mai fericiți ca noi.

Ia închipuți-vă, de exemplu, că vă plimbați liniștiți într-o pădure de brazi după o ușoară ploaie de vară, când rășina curge ca mierea pe trunchiurile bătrâne răspândind mireasmă de tămâie; sau, mai simplu, imaginați-vă că mergeți desculți prin iarba verde și mătăsoasă ce se întinde cât vezi cu ochii, că stați întinși pe un braț de iarbă abia cosită și priviți cerul limpede și albastru... albastru... Soarele și păsările întregesc tabloul. Oare e nevoie de mai mult să fii fericit?

Iată, așa se poate începe o lecție despre mediul înconjurător stârnind o mare curiozitate, dragoste și interes față de natură, dar nu numai atât, căci n-ar fi îndeajuns.

Copiii au nevoie să "simtă" ceea ce le spui, trebuie scoși în natură cât mai mult, duși în excursii și drumeții, la diverse acțiuni ecologice, pentru a-i ademini să iubească mai mult natura decât calculatorul și internetul.

În întreaga muncă de educație ecologică cu școlarii mici trebuie să ajungem la convingerea că mediul natural nu poate fi apărat numai într-o singură zi- 5 iunie, numai de ecologi, biologi, silvicultori, etc., nu numai prin protejarea animalelor și plantelor declarate monumente ale naturii, ci în toate cele 365/366 de zile ale anului, în fiecare clipă a fiecărei zile, de toți locuitorii planetei. Trebuie să apărăm *Planeta Albastră*, leagăn al civilizației și vieții, ea fiind casa noastră și a tuturor viețuitoarelor de pe Pământ.

Bibliografie

1. Mazilu M., Ecologie și protecția mediului înconjurător, Timișoara, Editura Mirton, 2004
2. Drucker P.F., 1999, Realitățile lumii de mâine, București, Editura Teora, 1999
3. <http://www.agrinenews.ro/index.php/ecologie/76>

Proiect – Natura, Comoara Noastră

Prof. învă. preșcolar Soporan Cornelia

Prof. învă. preșcolar Arghiuș Ioana

„Copiii noștri constituie viitorul societății noastre, deci educația lor este primordială pentru a asigura perenitatea mediului nostru natural de viață.”

În contextul național de educație ecologică propus de MEC, considerăm ca dimensiune fundamentală educația ecologică la nivelul vârstei preșcolare, știind faptul că la această vârstă se pun bazele primelor cunoștințe, deprinderi în ceea ce privește cunoașterea omului, a mediului înconjurător și a relației dintre aceștia.

Programele de factură ecologică inițiate de diverse organisme în care sunt antrenate unități școlare și preșcolare (AQUA-EIL inițiat de Fundația PAEM Alba- Romania, S.O.S. Zlatna- inițiat de Agenția SUA pentru Dezvoltare Internațională USAID) și activitățile de cunoaștere a mediului desfășurate în grădinițe, ne întărește convingerea că putem să trezim interesul copiilor pentru tot ce-i înconjoară și să le formăm o atitudine pozitivă față de mediu.

În acest scop ne-am propus pentru acest an școlar să implicăm copii preșcolari cu vârste cuprinse între 3-6/7 ani, înscriși în grădinițele noastre, elevi ai claselor I-IV din Școala cu cls.I-VIII „Ax. Sever” Aiud, părinții acestora și cadrele didactice (educatoare, învățători) din unitățile de învățământ selectate, în diferite forme de activități în scopul:

- dobândirii unor cunoștințe despre om- mediu;
- cultivarea unor atitudini de cercetare, explorare și investigare a mediului;
- antrenarea copiilor în activități prin care să contribuie la păstrarea sănătății mediului în care trăiesc, îngrijirea unor arbori, spații verzi, igienizarea unor spații din mediul înconjurător;
- sensibilizarea comunității pentru păstrarea curată a mediului;
- însusirea unor norme de comportare specifică asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, a societății și a mediului;
- explorarea unor posibilități de depoluare a mediului, de reciclare a unor materiale refolosibile, de economisire a materiilor.

Pentru atingerea scopului propus fiecare educatoare își concepe și desfășoară propriul program de activități, program adaptat la nivelul și posibilitățile intelectuale ale grupei pe care o conduce.

Ziua de luni a primei săptămâni din luna va fi considerată ZIUA ECOLOGIEI iar activitățile vor fi cuprinse în planificarea calendaristică a grupelor, ca activități pe arii de stimulare.

Formele de realizare vor fi diversificate în funcție de tema abordată, la nivelul de vârstă al copiilor, de anotimp sau alte condiții.

Indiferent de forma de realizare a activitatilor se va accentua ideea de folosire a contextului ludic, ca forma dominantă de organizare a activității.

Gândirea deductivă în raport cu natura

Prof. Șorlei Daniela Ioana

Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea

Rolul educatorului este de a forma nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci să le determine unele reprezentări și noțiuni concrete asupra realității.

Printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, trebuie acționat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului inconjurator.

Îndeplinirea acestui deziderat este realizabilă atât prin simpla instruire la orele de curs, dar mai ales prin extinderea activității și în afara procesului de învățământ, prin apropierea copilului tot mai mult de natură.

Scopul final al educației ecologice este de a forma o mentalitate sănătoasă vis-a-vis de calitatea mediului în care trăim, iar realizarea acestuia este îndeplinită cu succes dacă acest tip de educație este inițiat încă din primii ani de viață. Cel mai evident efect al educației ecologice poate fi regăsit în acțiuni de protecție a mediului, cultivându-se astfel dragostea și respectul copilului pentru lumea înconjurătoare, formându-se atitudini de dezaprobare față de cei care încalcă normele de protecție a mediului. În ideea trezirii interesului pentru mecanismul, relația dintre plante, om și condițiile mediului, am cerut copiilor să aducă de acasă câte un ghiveci. Am procurat pământ și în altă ședință am pus boabele la încolțit.

Am atras copiilor atenția încă de la început, că pentru a observa bine plantele, ghivecele trebuie puse într-un loc de unde ei le pot observa zilnic cu ușurință, având grijă să umezească pământul odată pe săptămână.

Am pus la încolțit boabe de fasole, de grâu și de porumb și le-am demonstrat că pentru a încolți

semințele au nevoie de umezeală și de căldură. Am așezat semințele într-un loc călduros (la temperatura clasei).

Grădiniței îi revine importanta sarcină ecologică, aceea ca, încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura. În programa activităților instructiv-educative sunt recomandate o serie de obiective a căror transpunere în activități specifice conduce copiii către înțelegerea unor legături cauzale între evenimente, le dezvoltă spiritul de observație, contribuie la formarea de priceperi și deprinderi active, precum și la dezvoltarea conștiinței civice.

Orice prilej oferit de activitățile de observare a plantelor și animalelor, prin intermediul excursiilor trebuie folosit pentru a forma o gândire intuitivă și deductivă a copiilor în raport cu natura, pentru a le dezvolta dragostea și respectul față de acestea, dorința de a o ocroti.

- Cu prilejul oricăror ieșiri în natură copiii grupei cunosc îndemnul:
- Nu distrugeți natura!
- Reciclați și conservați plante și animale numai în scopuri științifice!
- Ocrotiți mediul înconjurător pentru a păstra echilibrul atât de necesar al omului!

Pentru a familiariza preșcolarii cu noțiunea de „ECO”, am desfășurat periodic activități tematice implicându-ne în proiecte educaționale de tipul : „Școli pentru un viitor verde”, „Curățenia - mama sănătății ”, **concursul național „Ecoinventatorii”**, în cadrul cărora am susținut activități cu caracter interactiv, practic gospodărești în care am cooptat și familiile (părinți, bunici, frați). De asemenea ne-am implicat în acțiuni de colectare de deșeuri refolosibile precum hârtie, carton, pet-uri. Entuziasmul și motivația s-au concretizat în crearea de jucării, costumații și diverse obiecte.

Pădurea-izvor de sănătate

Stan Oana -Elena

Oteșanu Ioana

Grădinița cu Program Prelungit Nr.14 Râmnicu Vâlcea

Motto:

"Medicul trateaza însă natura vindecă"

Hippocrate

În 1948 ,când s-a înființat Organizația Mondială a sănătății ca agenție specializată a Organizației Națiunilor Unite,s-a raportat că 80% din populația globului recurge la metode naturale ca prim ajutor sau tratament în caz de îmbolnăviri și situația nu s-a schimbat prea mult nici astăzi.

Plantele medicinale sunt monumente și minuni ale naturii. Reîtoarcerea oamenilor spre tratamente naturiste nu e nicidecum un moft , un răsfăț sau tradiționalism cu orice preț, ci o necesitate și un incontestabil temei; care temei nu poate fi altul decât sănătatea ,în pace și în armonie cu natura.

Desigur beneficiile vor fi neprețuite ,iar prezenta lucrare încearcă să deschidă o poartă spre miracolele de lângă noi cu precădere spre cele prezente in pădurile din Maramureș.

Un simbol al pădurilor Maramureșene este castanul, de aceea voi începe cu prezentarea efectelor benefice ale acestuia continuând apoi cu alți arbori și arbuști din această zonă.

Castanul comestibil (Castanea sativa)

Castanul este un arbore întâlnit in stare spontană în Maramureș și Tismana fiind considerat un simbol al longevității putând trăi până la 1000 de ani și chiar mai mult. Fructele au o mare valoare nutritivă. Se recomandă în astenie, anemie, convalescență, persoanelor predispuse la hemoroizi sau cu afecțiuni renale. Nu se recomandă obezilor și diabeticiiilor.

Afinul (Vaccinium myrtillus)

Subarbust din zona montană și subalpină, este apreciat pentru fructele albastru-vineții ce se coc la sfârșitul verii. Pentru uz medicinal se culeg frunzele și fructele, din frunze se face infuzie, iar din fructe se prepară decoct sau se macerează. Afinele sunt bogate în vitamina A, C, B, PP, săruri minerale (Fe, Ca, P, Mg, Na, Cu, Zn, S, Cl,etc.) precum și în taninuri și substanțe proteice

Cătina albă (Hippophae rhamnoides)

Cătina este un arbust spinos cunoscându-se două varietăți-cătina albă și cătina roșie.

Fructele sunt folosite pentru tratament în avitaminoze,reumatism,urticarie și deranjamente stomacale în tratamentul afecțiunilor ORL și pneumologice,au efect tonic cardiac; uleiul de catină are efect hepatoprotector și hepatoregenator,efect antiseptic,cicatrizant și epitelizant. Naturiștii îl consideră un tonifiant general,se pare că are efect mai excitant decât cafeaua putând-o înlocui.

Curpenul de pădure (Clematis vitalba)

Pentru uz medicinal se folosesc frunzele și florile.Sucul din frunze se folosește în bolile reumatice și în sciatică,în dureri intercostale,junghiuri sau chiar în dureri din zona capului.Ceva mai puternică ,infuzia de curpen se folosește în tratamentul paraliziiilor,dar și în reglarea sistemului respirator.

Farmacia naturii este puțin nocivă,și în cele mai multe cazuri,foarte eficientă. Din păcate se apelează la ea ca un ultim refugiu, după ce toate celelalte mijloace terapeutice au fost epuizate,ori ar fi de dorit ca ordinea de preferințe să fie inversată. Celula vegetală este un complex și un minunat laborator care,într-o zi, prin ceea ce ne poate dărui, acel ceva pe care azi îl numim miracol,poate deveni un fapt obișnuit,un fapt comun. Dar acest lucru se va putea realiza doar printr-o conduită ecologică care să vizeze protejarea și îngrijirea precum și plantarea plantelor medicinale distruse în diferite împrejurări.

Pământul albastru

Înv. Stanciu Elvira

Școala Gimnazială „N. Bălcescu,, Drăgășani Jud. Vâlcea

Poate că pentru fiecare om de pe planeta Pământ cuvântul „acasă” are un înțeles diferit și poate că reprezintă un loc sau un spațiu diferit însă un adevăr fundamental adesea ignorat este faptul că noi toți cei aproximativ 6 miliarde de oameni trăim pe o singură planetă, într-o singură „casă”. Din păcate, în ultimii ani, simultan cu dezvoltarea sindromului tehnologic, am început să adoptăm o oarecare atitudine de neglijență față de aceasta casă a noastră a tuturor și suntem pe cale să devenim un pericol major în tulburarea echilibrului ecologic al propriului nostru cămin uitând că viața noastră, calitatea aerului, apei și a hranei vitale depind de felul în care noi avem grijă și respectăm dreptul la viață al Terrei.

Din nefericire, cu toate că planeta se găsește la ora actuală într-o situație critică, oamenii cunosc prea puțin problemele cu care ea se confruntă și asta datorită lipsei de informare, a neglijenței sau a eforturilor susținute de către marile companii și corporații industriale mondiale care au tot interesul să facă acest lucru ele fiind un factor major de poluare și perturbare a balanței ecologice.

România, în criza de tranziție în care se găsește, se înscrie în categoria țărilor în care educarea publicului în ceea ce privește adevărata stare a Pământului lipsește cu desăvârșire. Perioada critică de aproximativ 40 de ani în care ne-a îngropat comunismul face și mai dificilă trezirea noastră la realitate.

De aceea consider că a cunoaște realitatea, fără să ne pese cât de dramatică este ea, este un pas esențial înainte spre salvarea a ceea ce încă mai avem și a ceea ce este Pământul.

Care este adevărul? Aici ar fi multe lucruri de spus. Planeta noastră a ajuns în această situație datorită tendinței ființei umane de cucerire, de exploatare nelimitată a resurselor naturale, de nerespectare a celor mai elementare legi ale firii și de încredere că știința și tehnologia modernă vor găsi o cale de a rezolva toate aceste probleme. Ei bine, nimic nu va reuși să rezolve aceste probleme decât atunci când noi, fiecare individ în parte, vom acționa și vom începe să protestăm împotriva tuturor nedreptăților făcute planetei în numele banului sau a altor interese.

Fiind cu toții cetățeni ai acestui pământ trebuie să găsim în noi curajul să cerem dreptul la o viață curată. Poate că am fost obișnuiți de către comunism că nu avem nevoie de drepturi însă acum a venit timpul să ne deșteptăm și să cerem dreptul la a respira un aer pur, la a putea să ne plimbăm printr-o pădure sau parc fără să întâlnim hârtii și plastic aruncate pretutindeni, la a putea să spunem NU despăduririlor masive și construcțiilor de noi combinate industriale, chimice sau nucleare.

Cercetătorii britanici au înregistrat o scădere a stratului de ozon încă din anul 1985. De atunci ei au continuat să observe acest proces și au ajuns la rezultate tulburătoare. În 1990 cantitatea concentrației minime de ozon a fost găsită cu 50% mai mică decât cea cu zece ani în urmă. În Septembrie 1999 pătura de ozon în subțiere aflată deasupra Antarcticii depășea o întindere echivalentă cu cea a continentului nord american. Care este pericolul acestei deteriorări a stratului de ozon? Ozonul stratosferic absoarbe razele ultraviolete solare care sunt dăunătoare organismului uman. Fără protecția păturii de ozon, numărul îmbolnăvirilor de cancer de piele cauzate de către radiațiile ultraviolete ar deveni cu mult mai mare.

Principala cauză a acestei deteriorări s-a descoperit a fi întrebuințarea masivă a unui grup de chimicale, cel mai cunoscut fiind elementul de răcire Freon folosit în industria producătoare de frigidere și a sistemelor de aer condiționat. Dar acesta nu este decât unul din motivele de îngrijorare în ceea ce privește echilibrul ecologic și viața noastră pe pământ. Un alt pericol în desfășurare este încălzirea climei globului datorate creșterii dramatice a nivelului de dioxid de carbon în aer. Două din cauzele acestei creșteri sunt arderea și consumul de cărbune, țiței și gaze naturale și procesul de despădurire masivă.

Ca urmare a descoperirilor făcute, cercetătorii din domeniul științelor mediului înconjurător își exprimă din ce în ce mai mult îngrijorarea privind schimbarea radicală a climei pe întreaga planetă.

Acumularea dioxidului de carbon în aer permite radiațiilor solare să penetreze înspre pământ însă nu permite căldurii dinspre planetă să treacă în spațiu. Cu cât mai dens este stratul de dioxid de carbon, cu

atât mai mult căldura emisă de pământ este îndreptată înapoi înspre pământ acest lucru ducând treptat la o încălzire globală a climei Terrei. Cercetătorii Organizației Mondiale a Meteorologilor estimează că în cazul în care procesul de acumulare a dioxidului de carbon în aer continuă în ritmul actual, temperatura planetei pînă la mijlocul secolului XXI va crește cu 1,5-4,5 grade. Aceasta încălzire ar putea produce schimbări majore în ceea ce privește ciclul ploilor pe întregul pământ și ar putea cauza topirea calotei polare (proces similar cu cel petrecut cu 120.000 de ani în urma). Pe de altă parte scurgerile chimicale reziduale de fosfor sau mercur în ape din ultimii ani au adus cu ele schimbări totale în fauna și flora mediului înconjurător. Plante care de obicei nu creșteau în Delta Dunării, din cauza alterării apei, au găsit un mediu prielnic de creștere și au invadat spațiul ocupat de alte specii de plante consumând tot mai mult din oxigenul disponibil în apă și cauzând dispariția unor numeroase specii autohtone.

Dar ce este de făcut pentru a schimba aceasta situație? După cum bine știm, România se află la început de drum pe calea reciclării materialelor din plastic sau metal. Într-o excursie făcută anul trecut am avut parte de o priveliște dureroasă și mi-am dat seama că avem nevoie să ne trezim rapid la realitate.

Am înțeles că trebuie mai întâi să ne reeducăm și să începem cu cel mai simplu pas. Nu trebuie neapărat să curățim străzile în urma celor fără bun simț care aruncă hârtii și cutii de bere sau suc peste tot ci să căutam să prevenim ca aruncarea gunoiului în stradă să se mai producă. Cel mai simplu este să evităm să cumpărăm orice produs care este ambalat în plastic și să refolosim tot ceea ce se poate refolosi.

După ce am reușit să ne însușim această lecție, vom putea să ne apucăm de proiecte mai mari. Ca și cetățeni ai țării noastre avem cu toții dreptul la vot și acest drept ar trebui să-l exersăm în concordanță cu ceea ce dorim să se realizeze. Cetățenii trebuie să ceară cu insistență și cu perseverență dreptul la o viață armonioasă. Poate că imaginea Pământului prezentată aici pare puțin cam descurajantă însă perseverând și dorind cu adevărat să schimbăm ceva, nu avem nimic de pierdut. Dar de ceea ce noi avem nevoie astăzi cel mai mult este iubirea către tot ceea ce reprezintă viața. Această iubire este legată a o sută de mii de generații de oameni trăind mână în mână cu natura. Mai mult de 99% din istoria omenirii ființa umană a trăit în cete și triburi, într-un contact intim cu mediul înconjurător. Nu putem să ne permitem acum să uităm că avem datoria de a purta această legăție mai departe.

Nu putem să ne lăsăm manipulați de ideea „magică” a confortului tehnologic pentru că noi nu suntem mașini. Vom prefera întotdeauna un peisaj natural unei imagini reprezentînd un combinat chimic.

Nu avem nevoie de alta dovadă ca să ne convingem că suntem umani, că aparținem acestei planete și că avem dreptul și obligația să o păstrăm așa cum ne-a fost lăsată de generațiile de dinaintea noastră.

Să ocrotim natura!

Prof. Stanciu Maria

Prof. Nicut Nadia

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea

Calitatea aerului, apei și a hranei depind de felul în care noi avem grijă și respectăm dreptul la viață al Terrei. Cu toate că planeta se găsește la ora actuală într-o situație critică, oamenii cunosc prea puțin problemele cu care ea se confruntă și asta datorită lipsei de informare.

Consider că a cunoaște realitatea, fără să ne pese cît de dramatică este ea, este un pas esențial înainte spre salvarea a ceea ce încă mai avem și a ceea ce este Pământul.

Planeta noastră a ajuns în această situație datorită tendinței ființei umane de cucerire, de exploatare nelimitată a resurselor naturale, de nerespectare a celor mai elementare legi ale firii și de încredere că știința și tehnologia modernă vor găsi o cale de a rezolva toate aceste probleme. Ei bine, nimic nu va reuși să rezolve aceste probleme decît atunci cînd noi, fiecare individ în parte, vom acționa și vom începe să protestăm împotriva tuturor nedreptăților făcute planetei în numele banului sau a altor interese.

Fiind cu toții cetățeni ai acestui pământ trebuie să găsim în noi curajul să cerem dreptul la o viață curată. Este timpul să ne deșteptăm și să cerem dreptul la a respira un aer pur, la a putea să ne plimbăm printr-o pădure sau parc fără să întâlnim hârtii și plastic aruncate pretutindeni, la a putea să spunem NU despăduririlor masive și construcțiilor de noi combinate industriale, chimice sau nucleare.

Cercetătorii britanici au înregistrat o scădere a stratului de ozon încă din anul 1985. De atunci ei au continuat să observe acest proces și au ajuns la rezultate tulburătoare. În 1990 cantitatea concentrației minime de ozon a fost găsită cu 50% mai mică decât cea cu zece ani în urmă. În Septembrie 1999 pătura de ozon în subțiere aflată deasupra Antarcticii depășea o întindere echivalentă cu cea a subcontinentului nord american. Care este pericolul acestei deteriorări a stratului de ozon? Ozonul stratosferic absoarbe razele ultraviolete solare care sunt dăunătoare organismului uman. Fără protecția păturii de ozon, numărul îmbolnăvirilor de cancer de piele cauzate de către radiațiile ultraviolete ar deveni cu mult mai mare.

Dar acesta nu este decat unul din motivele de îngrijorare în ceea ce privește echilibrul ecologic și viața noastră pe pământ. Un alt pericol în desfășurare este încălzirea climei globului datorate creșterii dramatice a nivelului de dioxid de carbon în aer. Două din cauzele acestei creșteri sunt arderea și consumul de carbune, țiței și gaze naturale și procesul de despădurire masivă. Ca urmare a descoperirilor făcute, cercetătorii din domeniul științelor mediului înconjurător își exprimă din ce în ce mai mult îngrijorarea privind schimbarea radicală a climei pe întreaga planetă. Acumularea dioxidului de carbon în aer permite radiațiilor solare să penetreze înspre pământ însă nu permite caldurii dinspre planetă să treacă în spațiu. Cu cât mai dens este stratul de dioxid de carbon, cu atât mai mult caldura emisă de pământ este îndreptată înapoi înspre pământ acest lucru ducând treptat la o încălzire globală a climei Terrei. Cercetătorii Organizației Mondiale a Meteorologilor estimează că în cazul în care procesul de acumulare a dioxidului de carbon în aer continuă în ritmul actual, temperatura planetei până la mijlocul secolului XXI va crește cu 1,5-4,5 grade. Aceasta încălzire ar putea produce schimbări majore în ceea ce privește ciclul ploilor pe întregul pământ și ar putea cauza topirea calotei polare (proces similar cu cel petrecut cu 120.000 de ani în urmă).

Pe de altă parte scurgerile chimicale reziduale de fosfor sau mercur în ape din ultimii ani au adus cu ele schimbări totale în fauna și flora mediului înconjurător. Plante care de obicei nu creșteau în Delta Dunării, din cauza alterării apei în nutrienți, au găsit un mediu prielnic de creștere și au invadat spațiul ocupat de alte specii de plante consumând tot mai mult din oxigenul disponibil în apă și cauzând dispariția unor numeroase specii autohtone.

Dar ce este de făcut pentru a schimba aceasta situație? Am înțeles că trebuie mai întâi să ne reeducăm și să începem cu cel mai simplu pas. Nu trebuie neapărat să curățim străzile în urma celor fără bun simț care aruncă hârtii și cutii de bere sau suc peste tot ci să căutam să prevenim ca aruncarea gunoiului în stradă să se mai producă. Cel mai simplu este să evităm să cumpărăm orice produs care este ambalat în plastic și să refolosim tot ceea ce se poate refolosi. După ce am reușit să ne însușim această lecție, vom putea să ne apucăm de proiecte mai mari. Ca și cetățeni ai țării noastre avem cu toții dreptul la vot și acest drept ar trebui să-l exersăm în concordanță cu ceea ce dorim să se realizeze. Cetățenii trebuie să ceară cu insistență și cu perseverență dreptul la o viață armonioasă. Poate că imaginea Pământului prezentată aici pare puțin cam descurajantă însă perseverând și dorind cu adevărat să schimbăm ceva, nu avem nimic de pierdut.

Bibliografie

1. Ion Simionescu, Să iubim și să ocrotim natura, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1993, pagina 83;
2. M.E.C., Revista învățământului preșcolar 1-2/2006, pagina 121;
3. Pro Ecologia Mileniului III, paginile 85

Numai gândind ecologic, putem salva planeta

Prof. inv. primar Carmen Elena Stănculescu

Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab” Râmnicu Vâlcea

“Un mediu curat - o viață sănătoasă”, ar trebui să fie o deviză pentru întreaga populație a globului.

Starea mediului înconjurător depinde numai și numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natura. Însă, se pare că oamenii tratează cu neglijență acest aspect important al vieții lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare și distrugere a mediului și implicit la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor din jur.

Primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional, în spiritul ideilor pentru combaterea poluării.

Poluarea mediului privită îndeosebi prin prisma efectelor nocive asupra sănătății a îmbrăcat de-a lungul timpului mai multe aspecte concretizate în diferite tipuri de poluare și anume:

Poluarea biologică, cea mai veche și mai bine cunoscută dintre formele de poluare, este produsă prin eliminarea și răspândirea în mediul înconjurător a germenilor microbieni producători de boli.

Pericolul principal reprezentat de poluarea biologică constă în declanșarea de epidemii, care fac numeroase victime. Totuși, putem afirma că, datorită măsurilor luate în prezent, poluarea biologică - bacteriologică, virusologică și parazitologică, are o frecvență foarte redusă.

Poluarea chimică constă în eliminarea și răspândirea în mediul înconjurător a diverselor substanțe chimice. Pericolul principal al poluării chimice îl reprezintă potențialul toxic ridicat al acestor substanțe.

Poluarea fizică este cea mai recentă și cuprinde, în primul rând, poluarea radioactivă ca urmare a extinderii folosirii izotopilor radioactivi în știință, industrie, agricultură, zootehnie, medicină etc. Poluării radioactive i se adaugă poluarea sonoră, tot ca o componentă a poluării fizice. Zgomotul, ca și vibrațiile și ultrasunetele sunt frecvent prezente în mediul de muncă și de viață al omului modern, iar intensitățile poluării sonore sunt în continuă creștere. Supraaglomerarea și traficul, doi mari poluanți fonici, au consecințe serioase asupra echilibrului psihomatic al individului. În sfârșit nu putem trece cu vederea poluarea termică, poate cea mai recentă formă de poluare fizică cu influențe puternice asupra mediului înconjurător, în special asupra apei și aerului, și, indirect, asupra sănătății populației. Cele mai des întâlnite forme de poluare sunt: poluarea apei, poluarea solului, poluarea aerului (atmosferică). Aceste elemente de bază ale vieții omenești se pare că sunt și cele mai afectate de acțiunile iresponsabile ale ființei omenești.

Salvați planeta albastră

Prof. înv. primar. Stoian Adela

Școala Gimnazială "I. Gh. Duca" Râmnicu Vâlcea

Cu toate că planeta se găsește la ora actuală într-o situație critică, oamenii cunosc prea puțin problemele cu care ea se confruntă și asta datorită lipsei de informare, a neglijenței sau a eforturilor susținute de către marile companii și corporații industriale mondiale care au tot interesul să facă acest lucru ele fiind un factor major de poluare și perturbare a balanței ecologice.

Recentele secete, recoltele care nu corespund așteptărilor și aerul poluat care sufocă orașele, unul după altul, toate au aceleași caracteristici amenințătoare. Ele sunt simptome ale unei planete bolnave, ale unei planete care nu mai poate să facă față la toate cerințele pe care omul le aruncă grămadă asupra ei.

Pe pământ, nimic nu este mai important pentru supraviețuirea noastră decât aerul pe care îl respirăm, alimentele pe care le mâncăm și apa pe care o bem. Fără cruțare, aceste elemente vitale care întrețin viața sunt fie contaminate, fie distruse încetul cu încetul — și aceasta chiar de către om.

Această amenințare nu poate fi tratată cu superficialitate. Populația lumii crește în mod constant, iar cererile legate de resursele limitate se multiplică. Viitorul nostru este amenințat într-o mare măsură de degradarea mediului înconjurător al planetei. S-au luat suficiente măsuri pentru a evita o tragedie?

Este greu să ajuți un alcoolic care este convins că nu are probleme cu băutura. În mod asemănător, primul pas în îmbunătățirea sănătății planetei constă în recunoașterea proporțiilor pe care le-a luat boala.

Trei legi simple ale ecologiei sunt deosebit de utile în explicarea motivului pentru care pământul este atât de vulnerabil la abuzuri:

Fiecare element se leagă de celelalte. Așa cum un dinte stricat ne poate afecta întregul organism, la fel și deteriorarea unei anumite resurse naturale poate declanșa un întreg lanț de probleme ecologice.

De exemplu, pădurile au fost defrișate fie pentru lemn de foc, fie pentru producția de cherestea. Odată rămas fără copaci, solul de pe versanții muntoși a fost spălat în scurt timp atunci când au sosit ploile musonice. Fără stratul superior, noii copaci cu greu au mai putut să prindă rădăcini și mulți munți au ajuns golași. În prezent, din cauza despăduririlor, pierdem anual milioane de tone din stratul superior al solului.

În alte părți, despăduririle au dus la apariția deșerturilor și la schimbări în clima zonei respective.

Pădurile nu sunt singura resursă naturală pe care omul o exploatează. Întrucât ecologiștii nu cunosc încă decât relativ puțin în legătură cu elementele vastului nostru ecosistem care sunt în strânsă legătură unele cu altele, s-ar putea ca o problemă să nu fie remarcată decât atunci când s-au produs deja pagube serioase. Acest lucru este valabil în cazul evacuării deșeurilor, legea a doua a ecologiei fiind foarte bine ilustrată de aceasta.

Totul trebuie să meargă undeva. Imaginați-vă cum ar arăta o locuință obișnuită dacă gunoaiele nu ar fi evacuate. Planeta noastră este și ea exact un astfel de sistem închis — toate deșeurile noastre trebuie să ajungă undeva pe locuința noastră pământescă.

Este adevărat, unele produse — clasificate drept „biodegradabile“ — se pot descompune în timp și pot fi absorbite prin procese naturale, însă în cazul altora acest lucru nu este valabil. Plajele de pe întregul glob sunt pline de cutii de plastic aruncate peste tot și care vor zăcea acolo decenii întregi. Mai puțin vizibile sunt deșeurile toxice ale industriei, care, de obicei, sunt îngropate undeva. Deși nu se văd, nu înseamnă că ele vor fi neapărat și uitate. Acestea se pot infiltra și în rezervele de apă subterană și le pot cauza mari probleme de sănătate atât oamenilor, cât și animalelor.

Dintre gunoaie, cele mai amenințătoare sunt deșeurile radioactive, un produs secundar al centralelor nucleare. Mii de tone de deșeurii nucleare sunt depozitate temporar în anumite locuri, chiar dacă unele au fost deja aruncate în mări sau oceane.

Lasă natura în voia ei. Cu alte cuvinte, omul trebuie să colaboreze cu sistemele naturale, nu să încerce să le ocolească, folosind ceva ce el crede că este mai bun. Un caz elocvent în acest sens este cel al anumitor pesticide. Când au fost folosite la început, ele i-au ajutat pe fermieri să dețină controlul asupra

buruienilor și, practic, să elimine dăunătorii care produceau pagube. Se părea că se vor obține în mod sigur recolte record. Însă lucrurile au început să meargă rău. Buruienile și insectele s-au dovedit a fi rezistente la pesticid după pesticid și a devenit clar faptul că pesticidele otrăveau prădătorii naturali ai insectelor, fauna și chiar pe om.

Aceste trei legi ale ecologiei prezentate mai sus ne ajută să explicăm de ce lucrurile merg rău.

Chiar dacă acum omul înțelege ceva din ceea ce nu merge bine, nu este ușor să îndrepte lucrurile. Prima problemă este că, pentru a pune în practică proiecte ample ar fi necesară o sumă foarte mare de bani. Ar mai fi necesar să se facă sacrificii reale — de exemplu, să se producă mai puține deșeuri și să se recicleze mai multe, să se economisească apă și energie, să se folosească transportul în comun în locul celui particular și, ceea ce este cel mai greu dintre toate, să se gândească la nivel de planetă, nu să se limiteze la interesele proprii.

Dar, în ciuda acestui eșec de a trece la acțiune, nu ar putea oare noua tehnologie — în cazul în care i se acordă timp — să găsească un tratament nedureros pentru bolile planetei noastre? Iar dacă tehnologia nu are o soluție rapidă la criza mediului, ce alte alternative mai rămân?

Deși s-au înregistrat unele progrese lăudabile, acestea au fost, în mare parte, de suprafață, acordându-li-se atenție mai mult simptomelor decât cauzelor. Dacă o casă are putregai de lemn uscat, dărâmarea ei nu va fi împiedicată prin vopsirea lemnăriei. Doar o refacere de proporții a structurii o poate salva. În mod asemănător, trebuie să se întreprindă o restructurare a modului în care omul folosește această planetă. Numai controlul asupra pagubelor nu va fi suficient.

Îngrijirea pământului pretinde valori, economii și societăți diferite de cele mai multe din prezent. Care sunt unele dintre aceste valori care trebuie să fie schimbate pentru a salva planeta?

Egoismul. Primul pas necesar pentru ocrotirea mediului este punerea intereselor planetei înaintea intereselor celor care exploatează. Cu toate acestea, puțini sunt aceia care sunt dispuși să renunțe la un mod de viață îmbelșugat, chiar dacă acest lucru ar putea însemna pentru generațiile viitoare distrugerea planetei.

Și factorii de decizie, și publicul în general sunt preocupați de propriile avantaje. Politicienii se opun aplicării strategiilor legate de mediu care i-ar putea costa voturile, iar industriașii refuză orice sugestie care le-ar putea amenința profiturile și dezvoltarea economică.

Lăcomia. Când se ajunge să se aleagă între profituri și conservarea mediului, de obicei banii au un cuvânt mai greu de spus. Puternicele companii industriale se folosesc de influență pentru a reduce pe cale legislativă controlul asupra poluării sau pentru a evita complet reglementările guvernamentale.

Ignoranța. Ceea ce știm este atât de puțin în comparație cu ceea ce nu știm. Cât bioxid de carbon mai putem arunca spre cer fără să afecteze clima întregului glob? Nimeni nu știe. Este o nesăbuintă să supunem natura la astfel de experimente de proporții atunci când nu știm care va fi rezultatul și când eventualele consecințe sunt prea înspăimântătoare ca să ne gândim la ele.

Conceptiile lipsite de perspectivă. Spre deosebire de alte catastrofe, problemele ecologice se strecoară până la noi în mod subtil. Acest lucru împiedică încercările de a demara o acțiune comună înainte să se înregistreze pagube ireparabile.

Planeta poate fi salvată numai dacă politicienii și oamenii de afaceri înfruntă realitatea și se gândesc la soluții viabile de lungă durată, nu la foloase pe termen scurt.

Ce putem face pentru a proteja mediul înconjurător?

Pământul nu are resurse inepuizabile și nu este corect ca tocmai noi, cei care avem conștiință, să-i facem atât rău. Conservarea Pământului pornește de la fiecare dintre noi, ca mai apoi să se schimbe și industriile. Noi trebuie să luăm atitudine, apoi îi vom determina și pe ceilalți să păstreze și să respecte Mama Natură, care ne susține viața din toate punctele de vedere. Există câteva lucruri pe care le putem face pentru a proteja și noi mediul înconjurător:

- putem înlocui becurile normale cu unele economice;
- în timp ce ne spălăm pe dinți, putem închide robinetul (economisim astfel 6 l de apă de fiecare dată când ne spălăm pe dinți);
- în loc să facem baie la cadă, putem face un duș;
- trebuie să avem grijă să reparăm bateriile care picură, se adună o pierdere mare de apă în

decursul unui an de zile;

- în timp ce săpunim vasele, putem închide apa;
- în locul balsamului de rufe putem folosi o lingură de oțet;
- utilizarea produselor biodegradabile de curățare a casei și a produselor ecologice de întreținere personală;
- evitarea uitării luminilor aprinse și a televizorului sau a altor aparate electronice, scoaterea acestora din priză atunci când nu le folosim;
- limitarea cumpărăturilor la cât se consumă;
- evitarea abuzului de consum în orice privință (hârtie folosită, mâncare, produse de curățenie, de igienă);
- interzicerea aruncării gunoaielor în locuri din natură (mare, munte, pădure...);
- folosirea pentru cumpărături a sacoșei din textil.

Să ne amintim că un mic gest, atunci când este făcut de milioane de oameni, are un enorm impact asupra mediului înconjurător.

„La mijloc de codru des”- proiect LeAF

Prof. Teșuică Laura Georgiana

Protecția mediului înconjurător constituie o problemă de nivel internațional și ar trebui conștientizată nu numai de către agențiile de monitorizare a calității mediului ci și de noi, oamenii inzebrați cu inteligență și conștiință, care ne-am adaptat mediului ambiant și am intervenit asupra naturii transformând-o în interesul nostru.

Organismele internaționale trag tot mai des semnale de alarmă, atenționând asupra pericolelor la care se expune omenirea prin deteriorarea mediului ambiant. Așadar, educația pentru protejarea mediului se impune tot mai pregnant, dintr-o necesitate vitală a omenirii, aceea de a-și apăra existența.

Având în vedere faptul că mulți copii acasă stau singuri sau însoțiți de bunici mai în vârstă, am considerat că este bine să îi deprindem aici, acum, cu participarea la ecologizarea mediului.

În scopul trezirii și menținerii interesului pentru protejarea și îngrijirea mediului înconjurător, am căutat să îmbinăm observațiile cu activitățile practice, deoarece, începând cu anul acesta școlar avem o altă locație, cu săli de clasă spațioase și luminoase, cu părculeț și loc de joacă frumos pe care îl vom amenaja.

Prin derularea proiectului „La mijloc de codru des” am urmărit familiarizarea preșcolarilor cu noțiuni despre pădure (tipuri de copaci din diferitele zone ale lumii, cum ia naștere un copac și cum se derulează viața lui, curiozități din viața copacilor), conștientizarea de către aceștia a rolului pădurii în viața noastră și în păstrarea echilibrului natural, sensibilizarea copiilor în vederea protejării mediului, realizării de acțiuni de colectare a deșeurilor ce poluează pădurea din preajma grădiniței care, adesea reprezintă un loc de depozitare a deșeurilor casnice, implicarea copiilor în amenajarea parcului de joacă și a spațiului verde din curtea grădiniței.

SCOPUL PROIECTULUI: Sensibilizarea copiilor și adulților pentru a deveni participanți activi în ocrotirea mediului, aplicând normele, regulile de protecție a naturii, formarea unor deprinderi de ocrotire a mediului înconjurător în general și al pădurii în special, formarea sentimentelor de respect față de pădure.

ACTIVITĂȚI

- Activități de informare realizate în cadrul activităților din grădiniță (lecturi după imagini, convorbiri, prezentări Power Point, observări, etc);
- Activități practice (desene, colaje, picturi, machete);
- Amenajarea colțului „TAINILE PĂDURII”;

- Amenajarea spațiului verde al grădiniței și al spațiului de joacă (plantarea răsadurilor de flori, copaci, arbori ornamentali, gazon);
- Activități extracurriculare („ MICUL CREATOR DE MODĂ!” , excursii, drumeții, plimbări în pădure).

Natura – prezent și viitor

Prof. Togan Crina
Grădinița nr.4, Sector 4 București

„Dacă secolul următor nu va fi ecologist, nu va mai fi deloc”

Convenția de la Aarhus, 1998

De la apariția omului și până în prezent s-au produs multe modificări în peisajul geografic al Globului, unele prin cauze naturale (schimbări climatice ,erupții vulcanice, cutremure),altele prin intervenția omului. Mediul natural care stăpânea întreg Pământul, a fost treptat înlocuit cu o natură transformată de om, îmblânzită de acesta, reprezentată de așezări omenești în care domnește betonul, terenuri agricole, exploatare miniere, uzine .Omul a intervenit masiv în natură, ca un prădător , punând practic stăpânire pe evoluția normală și firească a acesteia.

Suntem atât de obișnuiți cu natura Terrei , încât întreaga ei alcătuire ni se pare firească și considerăm că ni se cuvine. Stiința ne-a făcut capabili să stăpânim minunile lumii în care trăim, dar nu ne-a învățat și cum să le prețuim.

Deja nu este vorba numai de conservarea mediului natural, ci este pusă sub semnul întrebării însăși supraviețuirea speciei umane. Omul trebuie să înțeleagă că dacă anumite dereglări de mediu se pot remedia, dispariția unei specii este ireversibilă. Aici intervine *dezvoltarea durabilă* care ne întreabă dacă avem dreptul să lăsăm urmașilor un Pământ sărăcit, epuizat, sau dacă vrem să acționăm cât nu este prea târziu.

Răspunsul este NU : nu avem dreptul de stăpâni ai Pământului și DA: *dezvoltarea durabilă* este o **necesitate** a zilelor noastre.

Privind în prezent, în jurul nostru, la nivel practic-aplicativ consider că *dezvoltarea durabilă* este o **utopie**. Consumăm din ce în ce mai mult pentru a ne demonstra că ducem un trai îmbelșugat . Nu avem timp, răbdare să admirăm natura din jur, iar să o protejăm nici atât.

Privind în viitor consider că *dezvoltarea durabilă* poate deveni **realitate** prin generațiile viitoare, care acum pășesc acum pragul grădiniței, și cu ajutorul cadrelor didactice care îi îndrumă în acest sens.

Natura trebuie respectată și nu dominată.

Ea formează un întreg, în care fiecare componentă are un rol precis, iar omul trebuie să se integreze armonios în acest întreg. Pare dificil ca un copil să înțeleagă unitatea dintre toate componentele mediului și faptul că păstrarea acestei unități condiționează menținerea vieții pe Pământ. Este momentul să ne ocupăm și de educația ecologică, așa cum ne ocupăm de educația intelectuală, morală, estetică, deoarece la vârsta preșcolară se pun bazele cetățeanului de mâine al planetei.

Până atunci, la nivelul educației preșcolare se pot desfășura activități de educație ecologică în spiritul *dezvoltării durabile*, care pe de o parte oferă copiilor cunoștințe, le formează deprinderile, cultivă interesul pentru conduite, atitudini ecologice, iar pe de altă parte contribuie direct la asigurarea unui mediu echilibrat, curat, prin responsabilizarea copiilor și implicarea lor în acțiuni de protejare a mediului.

Educația ecologică asigură înțelegerea interdependenței vieții pe Pământ, valorificarea materialelor reutilizabile, grija față de mediu, ceea ce duce la responsabilizarea privind *dezvoltarea durabilă*.

Protecția mediului este responsabilitatea fiecăruia și mai ales a cadrelor didactice care formăm oamenii de mâine.

Salvați Planeta Albastră

Elevă: Ancuta Maria-Denisa

Elevă: Raget Ana-Maria

Profesor coordonator: Petcu Mariana

Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Râmnicu Vâlcea

Elevi: Ancuta Maria-Denisa

Raget Ana-Maria

Profesor coordonator: Petcu Mariana

Scoala de provenienta: C.n.i "MATEI
BASARAB"

CE ESTE POLUAREA?

un fenomen prin care aerul si solul(mediul) se incarca cu substante straine,

daunatoare plantelor, animalelor, deci vietii noastre a tuturor.

- are un impact negativ asupra sanatatii organismului, cu simptome minore gen tuse, lacrimarea ochilor ajungand la probleme de respiratie si chiar
- moarte. Mai mult, emisiile de chimicale din aer pot provoca ploi acide care distrug
- vegetatia, fauna si pot otravi sursele de apa potabila

"Noi la scoala si acasa
Deseuri vom selecta ;
In familie si-n clasa
Natura vom proteja"

**Ca o mama în brate ne poarta,
De suntem vinovati - nu ne cearta.
Planeta, Planeta albastra
Tu ne esti, tu ramâi doar a noastra!
Ce frumos, ce drag, ce sfânt
Pentru noi i-acest... Pamânt!**

**Sunt unicat în Univers
si nu-mi cunosc a mea sorginte,
m-am rotunjit în tainic mers,
la început am fost fierbinte.**

**Din falii sunt alcatuit,
la ambii poli am munti de gheata;
în zborul meu desavârsit,
ma spal cu soarele pe fata.**

**Am râuri ce-si aduna ape
din nesecatele izvoare,
la care vin sa se adape,
statornic, razele de soare.**

**Si am câmpii nemarginite
si cer cu nori catifelati,
chiar pesteri am, cu stalagmite
si munti, în minereu bogati.**

**Oceane duc la suprafata
si mari eu launa bogata,
în care valuri se rasfata
sub o furtuna-nversunata.**

Azi multi îmi spun „planeta-albastra”,
latinii m-au numit „Pamânt”;
spre cosmos mi-am zidit fereastra,
cu-al Soarelui consimtământ.
Ma-mbie zori, dar si-asfintitul,
sunt piesa cosmica, divina,
eu cochetez cu Infinitul
si-mi duc în zbor a mea gradina.

Am axa mea si ma rotesc
în douazeci si patru ore,
pe un itinerar ceresc,
învesmântat în aurore.

Eu duc în zbor sublimul dar
—a omului desavârsire —
caci azi destinul mi-planetar
mi-e controlat de omenire.

Sunt singura dintre „surori”
pe care-a încolțit viata
si Soarele, saltând pe zari,
se-apelea si-mi saruta fata.

De ce trebuie sa protejam planeta?

- Natura este locul unde se intoarce omul sa-si ia energia de care are nevoie, dar daca aceasta nu are ce sa-i ofere, omul se va ofili si, impreuna cu natura vor avea de suferit.

Daca noi nu protejam apa, aerul, plantele nu vom mai putea sa respiram aerul curat, nu vom mai putea sa simtim parfumul florilor sau sa admiram coloritul viu pe care natura ni-l ofera in fiecare zi..

- In primul rand ar trebui sa nu mai fie taiati copacii. Acest lucru se va realiza doar daca toti oamenii vor fi constienti de importanta aerului pe care il respiram.

Planeta are nevoie de noi

- Aruncatul gunoaielor la voia intamplarii este un alt rau pe care oamenii il fac naturii. La primul val de ploaie acestea iau drumul avalanselor si umplu albiile raurilor facand imposibila supravietuirea micilor vietuitoare care traiesc in adancuri.

Planeta Pământ (numită și Terra sau „Planeta albastră”) este a treia planetă după distanța față de Soare și a cincea ca mărime în sistemul solar.

Terra s-a format, împreună cu celelalte corpuri din Sistemul Solar, printr-un proces îndelungat, de miliarde de ani, prin aglomerarea de materie (gaze, praf cosmic).

Cum putem ajuta

lata ce am putea face:

- sa plantam un pom;
- sa plantam o floare;
- sa adunam hartiile ;
- sa pastram curat satul, scoala si locul de joaca;

Cum putem opri poluarea?

- prin reducerea consumului de energie electrica.
- prin depozitarea deseurilor in locuri special amenajate.
- prin pastrarea curateniei in orice loc ne-am afla.
- prin reducerea despadurilor si plantand mai multi copaci.
- prin a evita risipa de apa.
- prin a evita risipa de hartie:la scoala, locul de munca, acasa, etc.
- prin a renunta la masina in favoarea mersului pe jos ori de cate ori este posibil.
- prin a mostra pe cei care nu respecta natura, dand un exemplu pozitiv in fiecare zi.

Iubim Locul unde ne-am nascut!!

Ma-ntrebam si eu, ce este
O planeta! E poveste!
Am sa iti explic si tie.
Din Mica Enciclopedie
Am citit si am aflat
Ca pamantul nu e lat.
E rotund, o bila mare,
Se incalzeste de la soare.
Peste tot traiesc copii
Veseli si spun poezii

Una am invatat si eu
Si nu este deloc greu:
„Dragi copii, si mici si mari
Haideti sa fim gospodari!
Sa-ngrijim si pom si floare
S-orotim pasari, izvoare,
Munti si mare si padure
Tot ce e frumos in lume.
Sa iubim planeta noastra,Minunata
floare albastra!”

Poluarea mediului înconjurător

Elev: Diaconu Marian Constantin

Elev: Lisandru Robert Marian

Clasa: a VII-a

Profesor: Ionescu Daniela

Liceul Teoretic Gradistea

Ce este poluarea?

Poluarea reprezintă distrugerea mediului înconjurător datorată infectării cu materii reziduale, cu deșeuri industriale, cu gaze de eșapament etc.

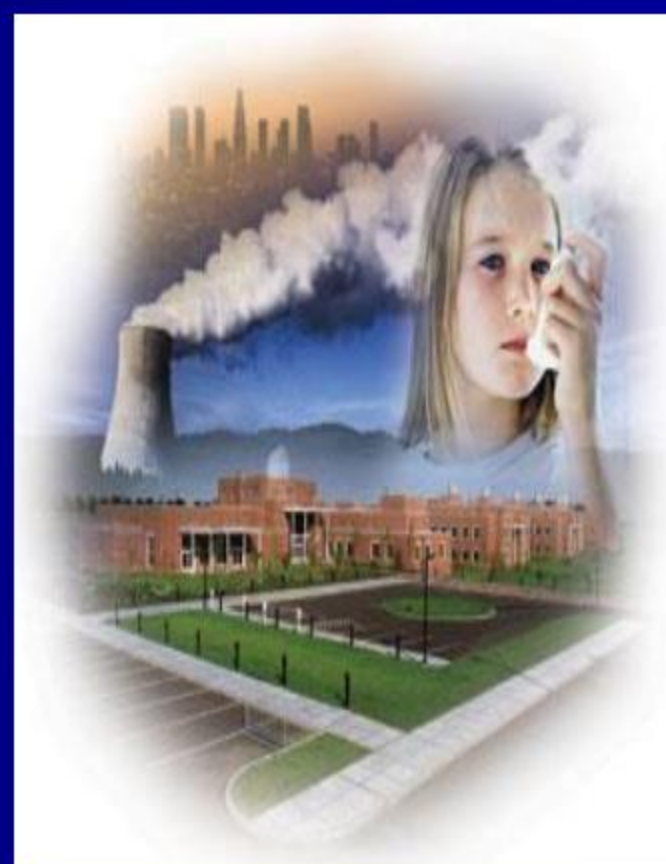
Omul este principalul vinovat în poluarea mediului înconjurător!

Poluarea atmosferică

Poluarea atmosferică reprezintă introducerea de substanțe dăunătoare nu numai pentru calitatea mediului, ci și pentru sănătatea omului; acest fenomen poate chiar să producă pagube materiale și poate duce chiar la decesul oamenilor.

Efecte ale poluării atmosferice

Ecologiiștii acorda o atenție deosebită protecției aerului atmosferic deoarece poluarea atmosferei cauzează consecințe negative pe scara globală, cum ar fi:

- distrugerea stratului de ozon;
- ridicarea temperaturii planetei;
- înrautățirea sănătății omului;

Cum putem împiedica poluarea atmosferică ?

Pentru micșorarea nivelului poluării atmosferei de către întreprinderile industriale se utilizează diferite metode, cum ar fi:

- se efectuează ermetizarea instalațiilor tehnologice;*
- se construiesc diferite instalații de purificare;*
- la mijloacele de transport pentru micșorarea emisiilor toxice se instalează catalizatori,*
- se utilizează aditivi contra fumului la motoarele diesel.*

Poluarea apei

Apa este...

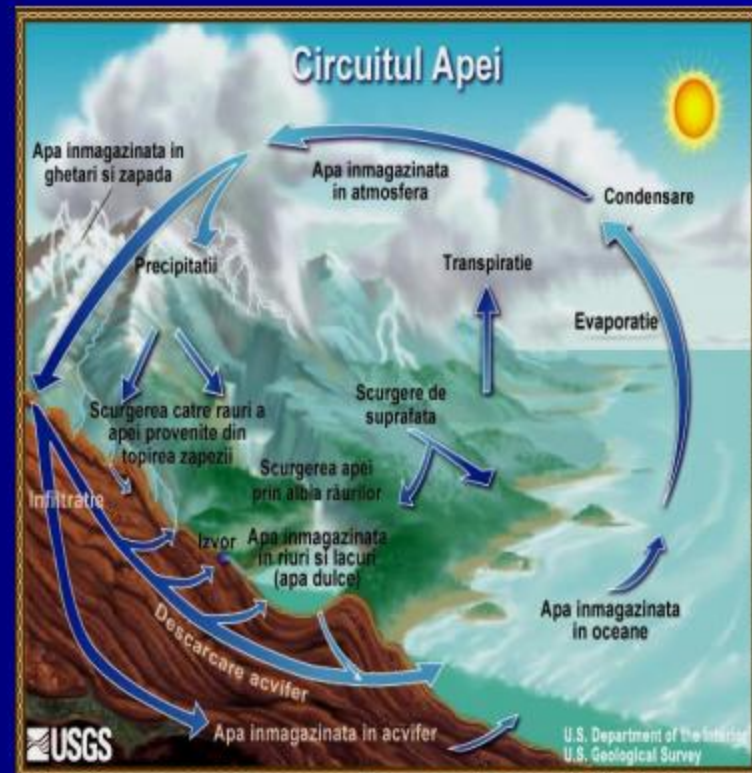

Apa este un element esențial în viața fiecărui om. Este o necesitate pentru bunăstarea omenirii. Cu toate acestea acest bun nu este întotdeauna folosit în mod rațional, iar foarte des suntem martorii unei folosiri improprie sau inadecvate a apei de către oameni.

Circuitul apei în natura

- Căldura soarelui determină evaporarea apei la suprafață .
- Vaporii rezultați se ridică în atmosferă. Dacă în atmosferă saturată cu vapori de apă apare o scădere a temperaturii , parte din vaporii condensați iau forma de nori, ceață, ploaie , zăpadă sau grindină.
- În anotimpurile calde, dar cu nopți răcoroase se depune roua, iar dacă temperatura solului este sub zero grade C, se depune bruma.
- Apele la nivelul solului sau cele ce rezultă din topirea zăpezilor, în parte umplu din nou lacurile, râurile, fluviilor, mărilor și oceanele.
- Altă parte străbate straturile de pământ, la diferite adâncimi, formând apele freactice
- Apa subterană poate reapărea la suprafață, fie prin izvoare, fie extrasă prin fântâni, puțuri sau sonde.

Poluarea apei

Poluarea apei reprezintă contaminarea apei râurilor , lacurilor , mărilor și oceanelor cu materiale straine cum ar fi :

- substanțe chimice;
- deșeuri industriale și neindustriale;
- microorganisme;

Aceste substanțe sunt dizolvate sau depuse pe fundul apei perturbând funcționarea ecosistemului acvatic.

Poluarea apelor
afectează
calitatea vieții
la scara planetară
și poate produce
chiar și decese ca
fiind folosită în
gospodărie.

Cauzele poluării apelor

*Cauzele poluării apelor sunt
nenumarate. Cu toate acestea, câteva
se evidențiază a fi cele mai
periculoase:*

*-prima cauză de poluare cu efecte
devastatoare sunt scurgerile de petrol;
-a doua cauză este materialele toxice
(mercur ,dioxine) și deșeurile
radioactive*

Scurgere de petrol

Urmările poluării apelor

Rezultatele poluării cu hidrocarburi constau în perturbarea ciclului de recifuri de corali, colmatarea branhiilor peștilor și la întreruperea procesului de fotosinteză a plantelor marine.

Poluarea cu petrol afectează în mod indirect și zonele în care nu se produc scurgerile.

Toxinele deversate în apele oceanelor, împreună cu gunoiul, diminuează conținutul de oxigen din apă, lucru ce duce la imposibilitatea de supraviețuire a mai multor forme de viață, inclusiv a **speciilor marine** de mari dimensiuni precum balene, delfini și rechini.

Un delfin ar trebui să arate așa

Nu așa

Opriți poluarea apelor !!!

Poluarea solului

Poluarea solului are loc prin folosirea îngrășămintelor chimice, a pesticidelor și a ierbicidelor care provoacă deteriorarea calității solului .

Daunătoare pentru sol este și depozitarea gunoiului în locuri care nu sunt special amenajate.

Sol degradat

Factori care poluează solul

Factori care poluează solul în cea mai mare proporție sunt:

- petrolu;
- metalele grele;
- ierbicidele , ingrașămintele chimice;

Poluarea cu petrol

Poluarea solului cu mercur

Folosirea pesticidelor, substanțe care otrăvesc solul

Cum putem împiedica poluarea solului

Ca să împiedicăm poluarea solului trebuie să:

- nu arunca ambalaje ,sticle sau hârti decat în locuri special amenajate;
- păstrăm mediul inconjurător curat;
- să folosim în activitățile agricole, pe cât posibil , îngrășăminte natural;

Locuri special amenajate pentru a arunca deșeuri

Oameni care ajută la adunarea deșeurilor

**Aceste imagini trebuie păstrate
“Protejați mediul înconjurător !!!”**

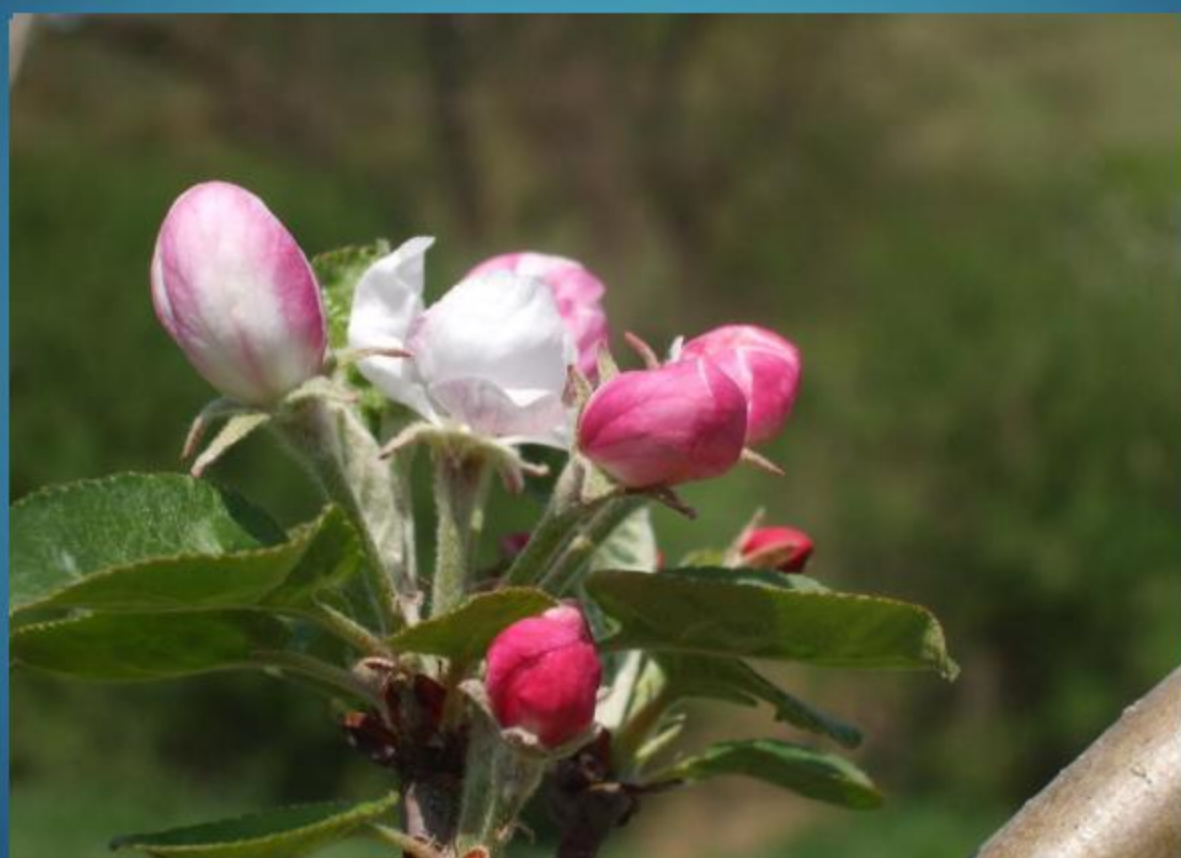
Pledoarie pentru planeta albastră

Prof. Camelia Teodora Rus
Colegiul Tehnic „Raluca Ripan” Cluj-Napoca

Pledoarie pentru planeta albastră

Ne-am născut „pe-o sprânceană de lumină/
lâng-o lacrimă de rai” (Radu Gyr) și Terra
trebuie să rămână „sprânceană de lumină”
pentru generațiile viitoare! Imaginile următoare
sunt o pledoarie pentru păstrarea frumuseții
planetei albastre!

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

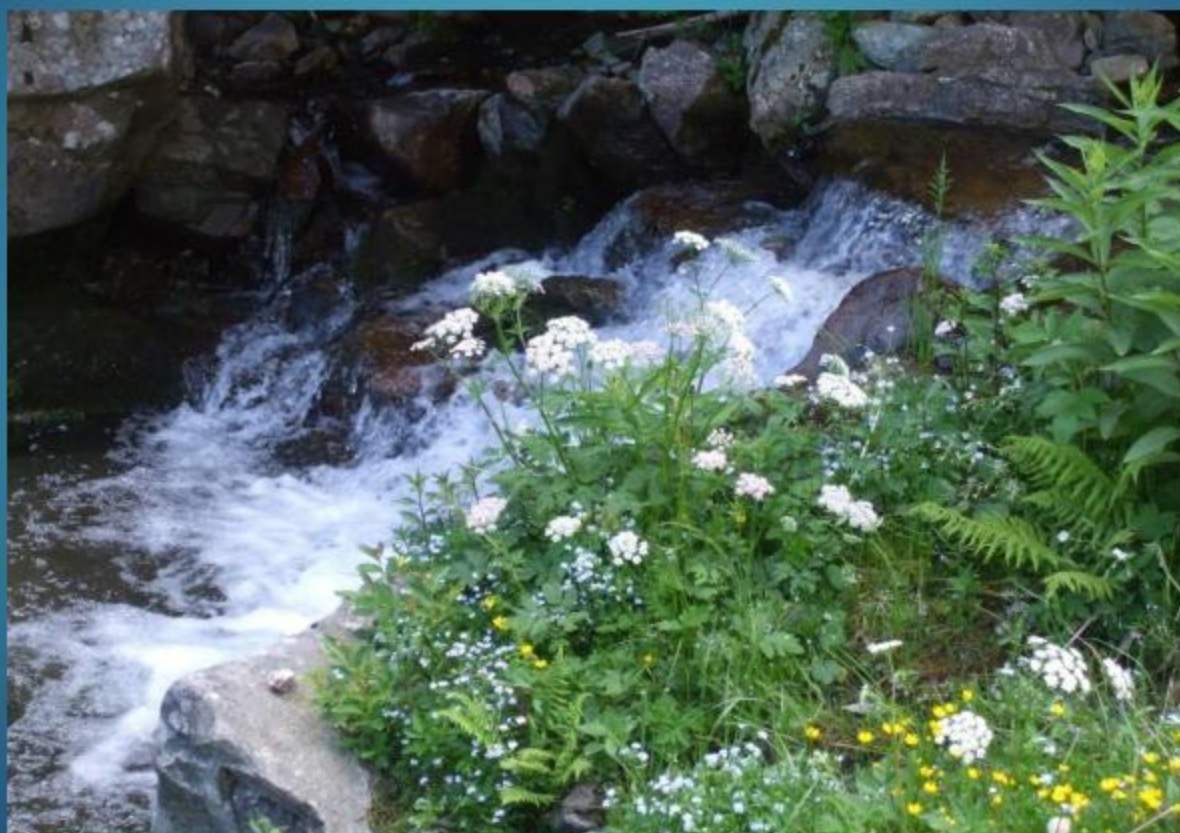
Pledoarie pentru planeta albastră

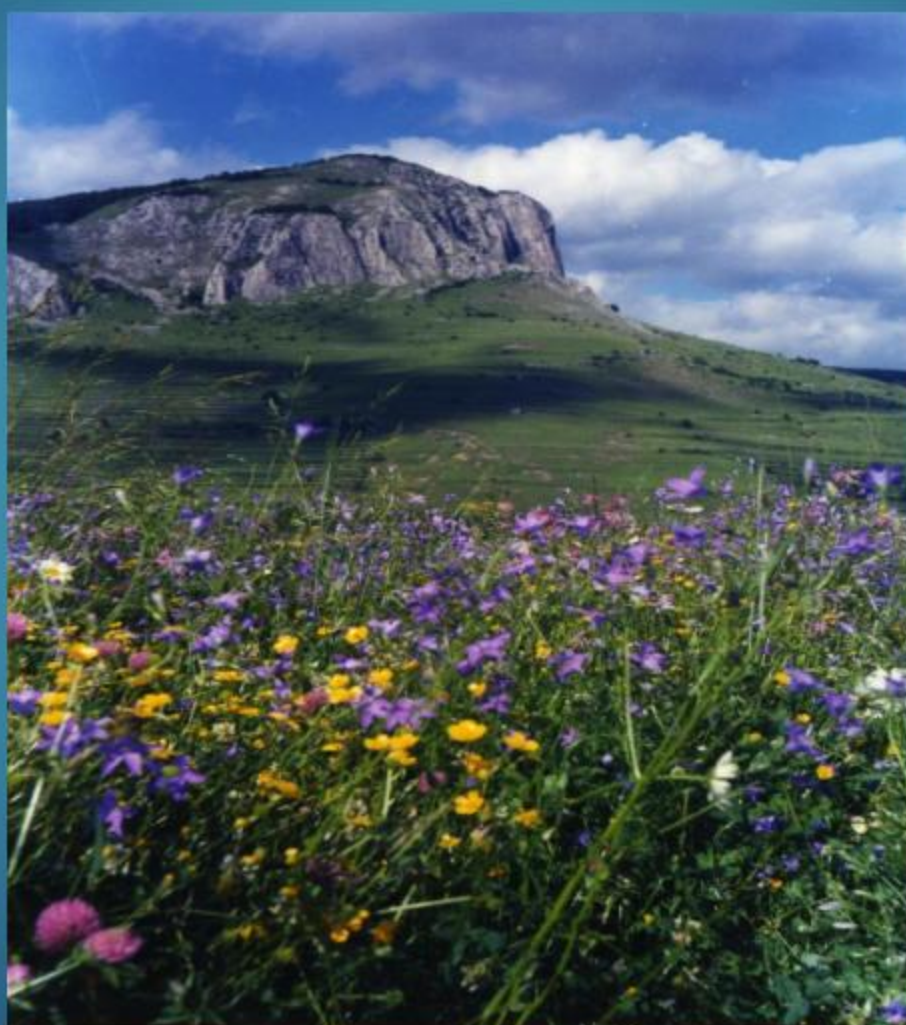
Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Pledoarie pentru planeta albastră

Protecția mediului

Elevă: Feloiu Anca Maria

Elevă: Petria Ioana Aurelia

Elevă: Țarfulea Bianca-Ionica

Realizatori:

- Feloiu Anca Maria

- Petria Ioana Aurelia

- Țarfulea Bianca-Ionica

Considerații generale

- *Problemele de protecție a mediului sunt deosebit de complexe și vizează toate sectoarele de activitate: economice, sociale și politice. Rezolvarea acestor probleme reclamă participarea tuturor celor implicați în poluarea factorilor de mediu: agenți economici, departamente, ministere, dar și a acelor care sunt interesați în ocrotirea mediului: în primul rând populația și reprezentanții ei aleși în diverse organisme, organizații neguvernamentale, întreaga structură statală*

- *Fără ocrotirea mediului, nu se poate asigura dezvoltarea durabilă.*

Dezvoltarea durabilă include protecția mediului, iar protecția mediului condiționează dezvoltarea durabilă. Cerințele și exigențele existente la nivelul Uniunii Europene impun o nouă abordare a problemelor globale de mediu, din punct de vedere al efectelor și presiunii asupra mediului și a tuturor consecințelor dezvoltării socio-economice.

-
- *Situată în zona Europei de interferență a ecosistemelor complexe carpato-danubian și danubiano-pontic, România are o zestre naturală și peisagistică de o frumusețe, varietate și echilibru de invidiat. Sunt o multitudine de colțuri ale naturii în această țară, ocrotite de oameni, care le-au înfrumusețat cu locuințe, biserici, ansambluri arhitectonice, lacuri de acumulare și alte construcții ce oglindesc geniul lor creator.*

- *Problemele de protecție a mediului sunt deosebit de complexe și vizează toate sectoarele de activitate: economice, sociale și politice.*
- *Rezolvarea acestor probleme reclamă participarea tuturor celor implicați în poluarea factorilor de mediu: agenți economici, departamente, ministere, dar și a acelor care sunt interesați în ocrotirea mediului: în primul rând populația și reprezentanții ei aleși în diverse organisme, organizații neguvernamentale, întreaga structură statală.*

- *Sursele principale emitente de poluanți sunt:*
- *-sursele fixe industriale, concentrate, de obicei, pe mari platforme industriale, dar și intercalate cu zone de locuit intens populate (dezvoltate, preponderent pe verticală);*
- *-circulația auto, în special de-a lungul marilor artere incluzând și traficul greu;*
- *-șantiere de construcție și betoniere;*
- *-centralele electrotermice;*
- *-surse difuze de combustie;*

-
- *Principalele obiective ale politicii de mediu din România sunt create pentru a garanta un mediu curat, și urmăresc să asigure o viață sănătoasă populației, să ducă la eliminarea sărăciei și a degradării mediului, să regenereze economia pe baza principiilor de dezvoltare durabilă și să armonizeze legislația națională privind protecția mediului cu cea a Uniunii Europene.*

NOTA FINALA

- *În condițiile dezvoltării civilizației, cu toate avantajele și dezavantajele ei, protecția și îmbunătățirea condițiilor de mediu au devenit pentru întreaga umanitate un obiectiv primordial, o sarcină dificilă a cărei realizare presupune nu numai eforturi material -financiare și organizatorice naționale și internaționale, ci și fundamentarea unor concepții științifice pentru această activitate, formarea și dezvoltarea unei cunoștințe ecologice.*

Poluarea mediului inconjurator

Prof. Toma Aliona

Prof. Apostol Adriana

Gradinita "Floare albastră" - Bucuresti

Poluarea reprezintă modificarea componentelor naturale prin prezența unor componente străine, numite poluanți, ca urmare a activității omului, și care provoacă prin natura lor, prin concentrația în care se găsesc și prin timpul cât acționează, efecte nocive asupra sănătății, creează disconfort sau împiedică folosirea unor componente ale mediului esențiale vieții. (Conferința Mondială a O.N.U., Stockholm, 1972)

Din cuprinsul definiției se poate constata clar că cea mai mare responsabilitate pentru poluarea mediului o poartă omul, poluarea fiind consecința activității mai ales social – economice a acestuia.

Privită istoric, poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsura evoluției societății umane, ajungând astăzi una dintre importante preocupări ale specialiștilor din diferite domenii ale științei și tehnicii, ale statelor și guvernelor, ale întregii populații pământului. Aceasta, pentru că primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional, în spiritul ideilor pentru combaterea poluării.

Poluarea, printre alte clasificări, este clasificată în poluare naturală și poluare artificială.

Sursele naturale principale ale poluării sunt erupțiile vulcanice, furtunile de praf, incendiile naturale ale pădurilor și altele cum ar fi gheizerele sau descompunerea unor substanțe organice.

Activitățile „casnice” sunt, fie că vrem, fie că nu, o sursă de poluare. Astăzi, în multe țări în curs de dezvoltare, așa cum este și țara noastră, lemnul de foc este la fel de vital ca și elementele, iar ca preț, în unele locuri, are un ritm de creștere mai mare decât alimentele. Cauza creșterii zi de zi a prețului este restrângerea suprafețelor de pădure. Multe țări care fuseseră cândva exportatoare de material lemnos, au devenit importatoare, în măsura în care nu s-au preocupat de regenerarea fondului forestier.

Substanțele poluante din atmosferă sunt substanțe gazoase, lichide sau solide, care îi modifică compoziția.

Pe măsură ce numărul populației crește, tot mai mult carbune, ulei, gaz (carburanți fosili) și lemn sunt arse pentru a produce energia necesară pentru încălzire, gătit, transport, construcții și pentru realizarea bunurilor necesare oamenilor și obiectelor de lux pe care și le doresc. Unele noxe eliberate în procesul de ardere a acestor carburanți se numesc gaze de seră, deoarece se comporta întocmai ca sticla unei seră: lasă lumina să patrundă, dar reține căldura eliberată de pe suprafața Pământului. Ca rezultat, ele conduc la încălzirea planetei. Echilibrul natural al gazelor atmosferice care s-au menținut timp de milioane de ani, este amenințat acum de activitatea omului. Aceste pericole ar fi, ploile acide, subțierea stratului de ozon, poluarea aerului, efectul de seră și încălzirea globală.

Activitățile umane produc o mare poluare, zilnic. Gazele de esapament emansate de 700 de milioane de mașini în întreaga lume, împreună cu fumul și gazele industriale, aduc în atmosfera diferiți agenți poluanți.

Apele reziduale provenind din locuințe, din industrie și agricultură ajung încă în proporție mare în apele lacurilor și ale râurilor. Aceste ape poluate conțin substanțe care favorizează dezvoltarea bacteriilor. Aceste bacterii consumă cantități imense de oxigen dizolvat în apă și în felul acesta pun în pericol viața animalelor și plantelor. Apele reziduale conțin de asemenea produse industriale toxice, cum sunt plumbul și mercurul.

De asemenea îngrășămintele, folosite mult în agricultură, ajung în apele râurilor, purtate de apă ploii.

Aceste îngrășăminte conțin nitrați și poluează apele subterane.

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiu al Terrei, prielnic vieții. Acum, bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură încât se întrevede epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale

existenței umane, ca apa sau aerul, dau semne de otrăvire. Se deduce astfel posibilitatea ca viitorul omenirii să fie pus sub semnul întrebării, dacă bineînțeles nu se iau măsuri energice de protecție a planetei. Omul a înțeles că face și el parte din natură, că Terra și resursele ei sunt limitate, că această planetă funcționează ca un sistem și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om. Omenirea nu poate renunța însă la ritmurile înalte ale dezvoltării economice. Călea pentru realizarea acestor ritmuri, cu menținerea unei bune calități a mediului, este exploatarea acestuia în așa fel încât să se poată regenera și conserva în permanență.

Primele inițiative de ocrotire a mediului au apărut acum aproximativ 200 de ani, din necesitatea salvării unor specii pe cale de dispariție. Cu timpul, motivele care au impus ocrotirea naturii s-au diversificat. Începând din 1970, au apărut semne clare de îmbolnăvire a planetei : subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului și a solului. Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură. Însă responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este atât individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii angajează colaborare și sprijin reciproc pe plan local, județean, național și mai ales internațional.

Construind fabrici și uzine, dezvoltând orașele și transporturile, defrișând pădurile pentru a folosi lemnul și a mări suprafețele agricole, aruncând nepăsător în apă și în aer cantități mari de deșeuri toxice omul a stricat echilibrul natural existent în mediul înconjurător, așa încât uneori și-a pus în pericol însăși viața lui. În asemenea situație, ființa umană s-a văzut nevoită să ia atitudine pentru înlăturarea răului pe care l-a produs și să treacă urgent la luarea unor măsuri pentru protecția mediului înconjurător, pentru menținerea în natură a unui echilibru normal între toți factorii care compun mediul.

Pentru ca Pământul să rămână o planetă vie, interesele oamenilor trebuie corelate cu legile naturii.

Protejând mediul salvăm viitorul planetei

Educatoare Țandru Maria Tatiana

Începând cu anul 1960 omenirea a început să înțeleagă impactul negativ pe care activitățile umane și mai ales cele industriale îl au asupra mediului înconjurător și mai ales asupra viitorului planetei. Oamenii au început să devină îngrijorați cu privire la găsirea echilibrului între necesitățile de dezvoltare industrială și păstrarea unui mediu curat.

Fiecare individ poate influența deciziile publice cu privire la impactul pe care comunitatea îl are asupra calității vieții. Pentru aceasta este necesar ca oamenii să fie informați cu privire la modul în care poate fi protejat mediul înconjurător și pentru a adopta o atitudine cât mai responsabilă cu privire la protejarea și păstrarea vieții pe aceasta planetă albastră.

În timpul anilor ‘70 s-au făcut eforturi deosebite de către UNESCO pentru a pune educația privind mediul înconjurător pe primul loc și pentru a defini scopul, măsuri clare și direcția în care se îndreaptă aceasta.

Începând cu ‘Carta de la Belgrad’ în 1975 și cu ‘Declarația de la Tbilisi’ din 1977 educația pentru mediu a început să capete direcții clare bine definite punând la dispoziția oamenilor informații pentru înțelegerea dinamicii naturii și pentru a putea fi în măsură să acționeze pentru îmbunătățirea situației mediului.

În zilele noastre educația pentru mediu a fost integrată în curricula școlară punându-se astfel bazele pentru o educație care cuprinde o buna pregătire pentru viața și o mai bună integrare a activităților umane în mediul natural în care se desfășoară. Educația pentru o dezvoltare durabilă a devenit din ce în ce mai importantă la începutul secolului XXI și poate fi privită ca o lărgire și consolidarea educației pentru mediu. Aceasta ia în calcul nu numai educația ecologică și modul de protejare a climatului natural ci și cadrul social, democratic, cultural și economic pentru obținerea stării de confort a omului în acest mediu.

În anul 2002 Națiunile Unite au decis să organizeze Deceniul pentru o Dezvoltare Durabilă care să cuprindă perioada între anii 2005-2014 perioadă în care să se promoveze valorile și respectul pentru ceilalți și pentru natură ca o bază a dezvoltării durabile. La baza acestei dezvoltări sta principiul respectului: “respectul față de ceilalți și respectul față de natura” care la randul ei ne oferă resurse, fauna și flora pentru perioada actuală și pentru generațiile care urmează.

În dorința de progres și creștere economică cu orice preț, omul a uitat, adesea, că este și parte a sistemului natural, intervenind, uneori, peste capacitatea de suport a acestuia. Astfel, au apărut dezechilibre ale căror efecte deja se simt, preocupările la nivel mondial fiind tot mai accentuate în direcția contracarării acestor efecte.

O viață sănătoasă și îmbelșugată, într-o țară curată și dezvoltată, este dorința oricărui locuitor al acestei planete, inclusiv a oricărui român.

Realizarea unui asemenea deziderat implică însă un efort și o acțiune coordonată și susținută, pe un orizont de timp îndelungat, de către toate resorturile politice, sociale și administrative ale societății umane. Aceasta este rațiunea pentru care conceptul de dezvoltare durabilă a devenit astăzi un fir roșu al politicilor de dezvoltare pe plan mondial și, respectiv, pe plan european.

Dacă acceptăm că dezvoltarea durabilă înseamnă “satisfacerea necesităților prezentului fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface nevoile proprii”, atunci realizarea sa depinde și este influențată aproape de orice decizie politică, socială, economică și/sau administrativă pe care o luăm în prezent.

Cu toate progresele realizate în ultimii ani, este o realitate că România are încă o economie bazată pe consumul intensiv de resurse, o societate și o administrație aflate încă în căutarea unei viziuni unitare și un capital natural afectat de riscul unor deteriorări ce pot deveni ireversibile.

În acest sens s-au pus bazele educației ecologice încă de la vârsta preșcolară, care este prima treaptă a învățământului Românesc. Cadrele didactice din această ramură au rolul și sunt bine instruite pentru a iniția copii de vârstă mică în protejarea naturii și a mediului înconjurător.

Există în grădiniță activități multiple de educație ecologică în cadrul următoarelor etape:

- activități pe arii de stimulare;
- activități experiențiale;
- activități opționale;
- activități extracurriculare;
- proiecte în cadrul unor programe desfășurate pe unitate;

Activități simple desfășurate la această vârstă, precum: manipulare de jetoane și cărți cu imagini specifice, diferite experiențe, jocuri de construcție, jocuri de roluri sau senzoriale, activități practice în grădină, observări ale schimbărilor din mediul înconjurător induc sentimente de respect grijă pentru natură și mediul înconjurător.

Încă de la această vârstă, copiii preșcolari pot fi educați să înțeleagă câteva gesturi simple cu care putem proteja mediul și implicit propria viață:

- să colecteze selectiv deșeurile și materialele ce nu le mai sunt de folos;
- să nu arunce deșeurile în natură;
- la ieșirile în natură să lase locul curat;
- să folosească becuri cu consum redus de energie;
- să închidă lumina și televizorul la ieșirea din cameră;
- să închidă apa în timpul periajului dinților;
- să nu arunce lucruri poluante în apă;
- să planteze pomi și flori;
- să nu arunce ambalaje decât în locurile special amenajate;
- să facă mișcare și să învețe să meargă pe bicicletă;

Având grijă de mediul înconjurător și de natură pregătim viitorul și resursele necesare dezvoltării generațiilor viitoare.

Prin procesul didactic preșcolarii își fixează aceste informații și cunoștințe apoi le aprofundează și le amplifică în ciclul gimnazial ajungând să fie un mod de viață care să ajute la păstrarea vie a acestei

planete cu resursele ei.

Este foarte important ca micul preșcolar să fie pus în situații reale cu tematici specifice ecologice pentru o mai bună cunoaștere și relaționare cu ceea ce ne înconjoară. Dacă în trecut educația ecologică era foarte puțin prezentă în activitatea instructiv-educativă din grădiniță acum sau inițiat proiecte educaționale cu strategii originale și obiective clare.

De asemenea, conceptul de abordare interdisciplinară a educației ecologice ajută la o mai bună cunoaștere a aspectelor vizate. Se are în vedere îmbinarea armonioasă a metodelor clasice cu metode active participative, punându-se accent deosebit pe stimularea creativității copiilor.

Deosebit de interesante sunt proiectele de educație ecologică în care sunt implicați direct și părinții copiilor aducând un plus de reușită în atingerea obiectivelor propuse. Educând copiii și părinții se realizează o sensibilizare a acestora și se formează atitudini pozitive față de natură și mediul înconjurător.

Abilitatea cadrelor didactice de a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de ocrotire a naturii ne dă speranța unui viitor sănătos al planetei.

Generația verde

Prof. învățământ preșcolar Velicu Mihaela-Cristina

Prof. învățământ preșcolar Zarvă Georgeta-Alina

Grădinița Nr. 4

Prin caracterul său viu, natura trezește interesul copiilor, de aceea curiozitatea pe care o manifestă față de mediul înconjurător trebuie mereu menținută și transformată într-o puternică dorință de a afla mai multe și de a înțelege ceea ce se întâmplă dincolo de aparențe.

Suntem cu toții conștienți că pământul, natura, mediul în care trăim au nevoie de tot mai mulți prieteni. În tot mai multe locuri de pe planeta apar grave probleme de mediu care pun în pericol însăși existența vieții.

Dându-i dreptate marelui filosof Socrate, care spunea că **”cel care vrea să miște lumea, trebuie să se miște el însuși”**, am decis să mobilizăm preșcolarii, să acționăm atât cât se poate pentru a face spațiul în care trăim mai sănătos și mai frumoși.

În calitate de cadre didactice este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Cu cât începe mai repede să facă astfel de activități de voluntariat, cu atât își va creiona un traseu mai clar în viață. Astfel de lucruri îl formează ca om și îl pregătesc pentru viața de adult.

Voluntariatul este una din cele mai importante oportunități, la îndemâna oricărei persoane, de a da un scop vieții personale. Oricare din motive este benefic pentru a face voluntariat și în domeniul protecției mediului, iar noi, ca dascăli, avem datoria de a-i îndruma pe cei pe care-i educăm **”să învețe să fie voluntari”**.

Activitățile specifice de protejare a mediului înconjurător organizate urmăresc să-i ajute pe preșcolari să obțină cunoștințe de bază necesare solutionării problemelor mediului său imediat, să judece responsabilitățile individuale și colective, să se organizeze în obținerea cooperării pe linia rezolvării unor probleme, să înțeleagă că omul este inseparabil de mediul său și că efectele negative ale acțiunilor sale se repercutează asupra lui însuși.

Menținerea echilibrului ecologic este esența desfășurării în bune condiții a vieții pe Pământ, iar despre starea mediului înconjurător, despre degradarea lui, consecințele pe care le au acestea asupra omului, se vorbește la toate nivelurile. Este momentul să ne ocupăm și de educația ecologică așa cum ne ocupăm de educația intelectuală, morală, estetică, să-i învățăm pe copii de ce și cum trebuie să protejeze natura.

Preșcolarul învață în grădinița să exploreze lumea înconjurătoare, să o analizeze, să întrebe ceea ce nu înțelege sau ceea ce îi stârnește curiozitatea, să anticipeze fapte și evenimente pe baza cunoștințelor acumulate în timp.

Toate activitățile cu conținut ecologic desfășurate au fost marcate și popularizate în rândul părinților, cât și a comunității, încercând să convingem că preșcolarii iubesc natura, o îngrijesc, o ocrotesc și că ne-am câștigat dreptul de a fi "GENERAȚIA VERDE".

Poluarea – problemă prioritară a oamenilor

Inv. Badea Nicoleta

Școala Gimnazială Tache Ionescu Râmnicu Vâlcea

Educ. Vergu Elena

Grădinița cu Program Prelungit Traian Râmnicu Vâlcea

MOTTO:

“Învățați-i pe copiii voștri, ceea ce i-am învățat noi pe ai noștri; că pământul este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului ci omul aparține pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face pământului își face lui însuși.”

Siex Seattle

Dintotdeauna natura l-a ocrotit pe om, fiindu-i prietenă. Ea l-a protejat, respectându-și legile, regenerându-se nestingherită. Dacă ne gândim că prietenia este legătura care îi unește pe oameni, afecțiunea dintre ei, atunci înțelegem că și omul trebuie să manifeste respect și dragoste pentru natură, ca lumea ce constituie realitatea înconjurătoare cu tot ce este însuflețit și neînsuflețit.

Una din problemele stringente ale lumii contemporane este degradarea treptată a mediului înconjurător, apariția unor fenomene inexplicabile în ceea ce privește clima, încălzirea globală.

Referitor la această problemă trebuie tras un puternic semnal de alarmă pentru găsirea și stoparea cauzelor care o provoacă. Cu toate că majoritatea sunt cunoscute și găsite la fiecare pas cum ar fi poluarea, defrișările masive oamenii continuă să ignore aceste probleme. Speranța noastră este că viitorul apropiat va aduce un suflu puternic de protejare a planetei noastre, și în acest sens un rol important îl are școala și în mod special educația ecologică realizată în cadrul școlii. Noi, cadrele didactice trebuie să ne aliniem acțiunii de formare a conduitei și a conștiinței ecologice. Prin activitățile desfășurate în acest sens se ajunge la stimularea sensibilității pentru tot ce se întâmplă în jurul nostru.

Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interferează cu sănătatea umană, calitatea vieții sau funcția naturală a ecosistemelor (organismele vii și mediul în care trăiesc).

Chiar dacă uneori poluarea mediului înconjurător este un rezultat al cauzelor naturale cum ar fi erupțiile vulcanice, cea mai mare parte a substanțelor poluante provine din activitățile umane.

Degradarea mediului sau poluarea cuprinde alterarea calităților mediului înconjurător, până la starea de incompatibilitate cu desfășurarea normală a procesului metabolic din organismele vii.

Orice material sau substanță introdusă artificial în biosferă, sau care există în condiții naturale și provoacă modificări negative ale calității mediului, este un poluant.

Printre factorii poluanți cităm: substanțe radioactive, chimice (DDT, Pb, Cd, Hg), reziduri petroliere industriale și de altă natură, care alterează calitatea apelor, rezidurile canalelor de scurgere, diverse reziduri organice, detergenți sintetici, provenite din activitatea casnică și industrială folosirea

irațională a îngrășămintelor chimice cu împrăștierea pe sol a rezidurilor menajere, de origine animală în cantități excesive și stropirea plantelor cu ape reziduale, impurificate, provenite de la diverse industrii.

„Sa-i învățăm pe copii să fie descoperitori, să privească, să asculte, să-și mobilizeze vibrațiile inimii descoperind și prețuind comorile ascunse ale naturii, iar cunoștințele și deprinderile formate să constituie piatra de temelie a educației ecologice.”

(Maria Montessori)

Conduita ecologică în grădiniță

Prof. Vilculescu Simona

Grădinița cu Program Normal Lizuca Râmnicu Vâlcea

Mediul înconjurător constituie un mecanism viu cu o complexitate de a cărei integritate și buna funcționare depinde întreaga activitate umană.

Mentținerea echilibrului ecologic este esențială pentru desfășurarea normală a vieții.

Deafășurând activități ce au urmărit cu preponderența obiective cu caracter educativ, am trezit copiii nu numai dorința de a cunoaște universul lumii vii, ci și de a le dezvolta preocupări și interese în sfera educației ecologice.

Îmbinând activități de tip informativ-observări, convorbiri după tablouri, vizionări de expoziții, filme, diapozitive, fotografii- am organizat acțiuni prin care copiii au recepționat un anumit bagaj de cunoștințe. Natura oferă aspecte din abundență, iar mijloacele de realizare sunt diverse și multiple.

Noi, educatoarele, folosim aceste posibilități în funcție de obiectivul urmărit. Așa se face că în educația ecologică pot fi utilizate cu deosebită eficiență lecturile după imagini, jocurile didactice, povestirile, testele literare expuse ori citate, discuțiile libere.

Experiențele simple și atractive se sprijină pe participarea afectivă a copiilor, conferă siguranța și încredere în forțele proprii. Copiii devin în acest mod participanți activi la producerea fenomenelor ca și la înțelegerea intuitivă a unor realități cu care vin în contact încă de la cea mai fragedă vârstă.

Rolul activitatilor integrate in cadrul proiectului tematic

Prof. înv. preșc. Niculas Maria

Gradinita cu Program Prelungit „Pinocchio”, Structura 2 Campia Turzii, Jud. Cluj

❖ Temele activitatilor integrate care se bazeaza pe interesele copiilor sunt cele care asigura motivatia si succesul invatarii.

❖ Este necesar sa acordam mai mult timp copiilor pentru a-i asculta, pentru a le pune intrebari despre ceea ce ii intereseaza si vom reusi astfel sa descoperim idei de elaborare a proiectelor tematicice.

❖ Predarea integrată a cunoștințelor este considerată o strategie modernă de organizare și desfășurare a conținuturilor, iar conceptul de activitate integrată se referă la o activitate în care se îmbrățișează metoda de predare-învățare a cunoștințelor îmbinând diverse domenii și constituirea deprinderilor și abilităților preșcolarății.

❖ Diversitatea și varietatea materialelor încurajează copiii să se manifeste, să observe, să gândească, să-și exprime ideile, să interpreteze date, să facă predicții.

❖ Lucrând în grupuri, copiii își asumă responsabilități și roluri în microgrupul din care fac parte, participând la jocuri de rol interesante și inițiate la sugestia educatoarei sau create de ei.

❖ Scenariul începe întotdeauna cu o întâlnire în grup, motivul fiind o poveste, o întâmplare sau un personaj și chiar dacă acele conținuturi aparțin unor domenii diferite, au totuși un subiect comun care urmează să fie studiat în urma realizării obiectivelor propuse.

PROIECT TEMATIC
«PRIMAVARA ESTI FRUMOASA!»
TEMA SAPTAMANII:
«PASARI CALATOARE -BINE ATI VENIT!»
BIBLIOTECA:
„SORTAM IMAGINI CU PASARI CALATOARE”

ARTA:
„CONFECTIONAREA BERZELOR”

CONSTRUCTII : „CUIBUL BERZELOR”

ACTIVITATE INTEGRATA - „BARZA”
(DEC+ DPM)
INVATAREA CANTECULUI
„LA CUMATRA SUS PE CASA”, JOC
„FA CA MINE”(DEC)

**SARITURA INTR-UN PICIOR JOC
„BARZA STA INTR-UN PICIOR”
(DPM)**

**TEMA SAPTAMANII : “BUCHETUL
PRIMAVERII”
TEMA ZILEI : “ACTIVITATE
INTEGRATA – „VAZA CU FLORI DE
PRIMAVARA” (DOS + ALA2)
BIBLIOTECA: „SORTAM IMAGINI CU
FLORI DE PRIMAVARA”**

CONSTRUCTII: „LADITE PENTRU FLORI”

ARTA : „FLORI DE RIMAVARA” (PICTURA CU STAMPILA)

**ACTIVITATE INTEGRATA:
«VAZA CU FLORI DE PRIMAVARA»
(DOS + ALA 2)
„VAZA CU FLORI DE PRIMAVARA”-
CONFECTIE (DOS)**

**SERBARE-
„PRIMAVARA SI FLORILE EI”
(ALA2)**

BIBLIOGRAFIE

- ❖ **1. Curriculum pentru învățământul preșcolar**, Didactica Publishing House
- ❖ Coordonator: Insp. Viorica Preda, colaboratori: Gabriela Necula, Silvia Dan, Loredana Roman, **“Metodica activităților instructive-educative în grădinița de copii”** Editura Gheorghe Cârțu , Craiova 2009
- ❖ Coordonator: prof.Rodica Gavra, colaboratori. Bianca Anamaria Abrudan, Ana-Maria Nechita, Elena Miron Boca, Elvira Chichisan, Nicoleta Bucur, Camelia Draghici, Maria Tarko, Maria Micle, Alexandra Maja **“ Totul.....pentru copil” ghid pentru educatoare si directori**, Editura Diana 2008
- ❖ Grama Filofteia, Mioara Pletea,Cristina Spanu, Laurentia Culea, Rodica Fotache, Anjele Ciubotaru, Angela Sesovici **“ Ghid pentru proiecte tematice”-Activitati integrate pentru prescolari (3-5 ani)**, Didactica Publishing House, 2008
- ❖ Viorica Preda, Mioara Pletea, Filofteia Grama, Aurelia Cocos, Daniela Oprea, Marcela Calin **“ Ghid pentru proiecte tematice- abordare in maniera integrate a activitatilor din gradinita”**, Humanitas Educational, 2005
- ❖ MECT Revista Invatamantului Prescolar, nr.3-4/ 2008
- ❖ Coord. Maria Mătășaru, **“Secrete metodice în didactica modernă”** Editura Rovimed Publishers, Bacău,2008

Să salvăm Pământul!

Daniela Ionescu
Niculina Constantin

Să salvăm Pământul!

De ce și cum să salvăm
Pământul?

Reutilizarea hârtiei și reducerea consumului de hârtie

De ce?

- ⚡ Hârtia este făcută prin tăierea copacilor.
- ⚡ Dacă reducem consumul de hârtie, putem salva copacii care produc oxigen necesar tuturor viețuitoarelor.

Cum?

Putem folosi colile de hârtie pe ambele părți.

Hârtia poate fi reciclată. Ea este adunată în locuri speciale și prelucrată pentru a fi reutilizată.

Putem utiliza prosoape de pânză, nu prosoape de hârtie.

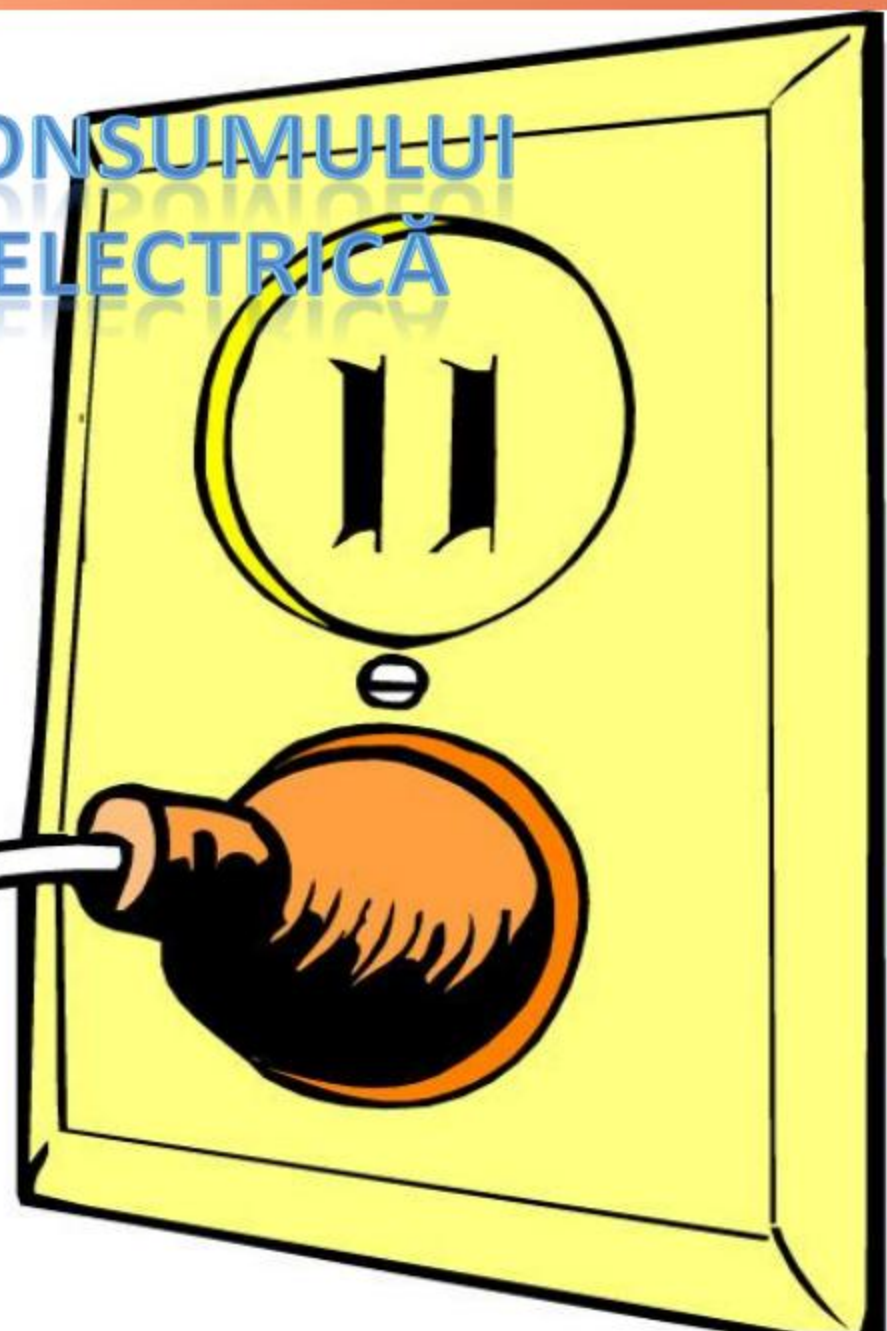

REDUCEREA CONSUMULUI DE ENERGIE ELECTRICĂ

De ce?

⚡ Energia electrică este obținută, de cele mai multe ori, prin arderea combustibililor fosili.

⚡ Mai multă energie electrică înseamnă utilizarea mai multor combustibili fosili.

Cum?

Stingeți lumina când nu aveți nevoie de ea.

Nu deschideți frigiderul des și fără motiv.

Utilizați becuri cu un consum redus de energie.

Reducerea consumului de apă

De ce?

Doar 1% din apa Pământului
poate fi folosită de către
oameni. Restul este sărată sau
înghețată.

Dacă vom continua să o risipim,
vom rămâne fără apă.

Cum?

Opriți apa când nu o
utilizați, ca atunci când vă
spălați pe dinți.

Faceți dușuri mai scurte.

Reciclați apa . De exemplu: udați
plantele cu apa deja folosită.

Save Water ... Save Life

Reducerea consumului de combustibil

De ce?

Utilizarea de combustibil
duce la poluare.

Dacă vom continua să
folosim atât de mult
combustibil, nu vom mai
avea combustibil în viitor.

Cum?

Mergeți mai mult pe jos.

Utilizați mijloace de
transport în comun ca
trenuri, autobuze etc.

Mergeți mai degrabă cu
bicicleta. Este sănătos și nu
afectează mediul
înconjurător.

Încurajați șoferii să conducă
mai încet, așa se consumă
mai puțin combustibil și
utilizați combustibili
ecologici.

Alte lucruri pentru o viață mai bună

- ☀️ Reutilizați și reciclați pungile de plastic.
- ☀️ Înlocuiți pungile de plastic cu cele biodegradabile sau cu cele din material textil.

Folosiți computerul pentru a transmite și pentru a primi informații. De exemplu: trimite felicitări electronice, e-mailuri în loc de scrisori, rugați-vă părinții și cunoștințele să opteze pentru facturi electronice.

Stocați informațiile pe alte suporturi, nu pe hârtie.

Salvați Planeta Albastră

Elev: Cîrstoiu Sorin

Salvați Planeta Albastră

Elev: CÎRSTOIU SORIN
Prof. coordonator: BÎRZESCU VENERA
COLEGIUL ENERGETIC RM. VÂLCEA

*Într-o lume pură, curată,
verde, așa cum ne-a
dăruit-o Dumnezeu, am
comis greșeli enorme, însă
mai avem timp să ni le
îndreptăm...Haideți să
salvăm împreună PLANETA
ALBASTRĂ... pe noi înșine!*

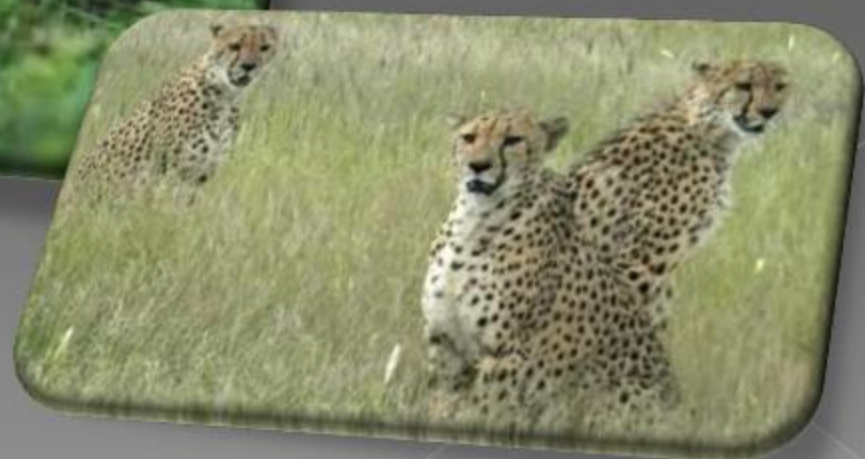
- Poate că pentru fiecare om de pe planeta Pământ cuvântul "acasă" are un înțeles diferit și poate că reprezintă un loc sau un spațiu diferit însă un adevăr fundamental adesea ignorat este faptul că noi toți cei aproximativ 6 miliarde de oameni trăim pe o singură planetă, într-o singură "casă". Din păcate, în ultimii ani, simultan cu dezvoltarea sindromului tehnologic, am început să adoptăm o oarecare atitudine de neglijență față de această casă a noastră a tuturor și suntem pe cale să devenim un pericol major în tulburarea echilibrului ecologic al propriului nostru cămin uitând că viața noastră, calitatea aerului, apei și a hranei vitale depind de felul în care noi avem grijă și respectăm dreptul la viață al Terrei.

Despre poluare.

- Ne aflăm aici pentru a trage un semnal de alarmă referitor la o problemă mondială, și anume POLUAREA. Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interferează cu sănătatea umană, calitatea vieții sau funcția naturală a ecosistemelor.

- După cum se observă în imagini, animalele trăiesc într-un habitat natural, iar poluarea acestuia determină într-un mod direct dispariția acestor specii.

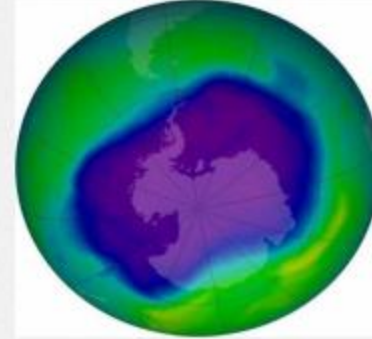

▣ Din nefericire, cu toate că planeta se găsește la ora actuală într-o situație critică, oamenii cunosc prea puțin problemele cu care ea se confruntă și asta datorită lipsei de informare, a neglijenței sau a eforturilor susținute de către marile companii și corporații industriale mondiale care au tot interesul să facă acest lucru ele fiind un factor major de poluare și perturbare a balanței ecologice.

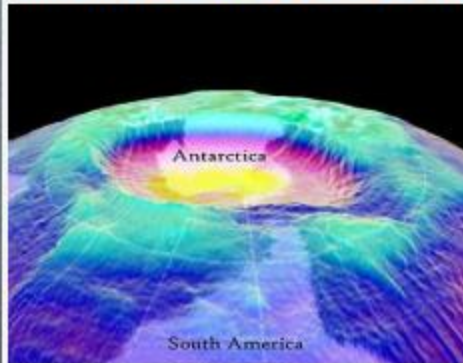
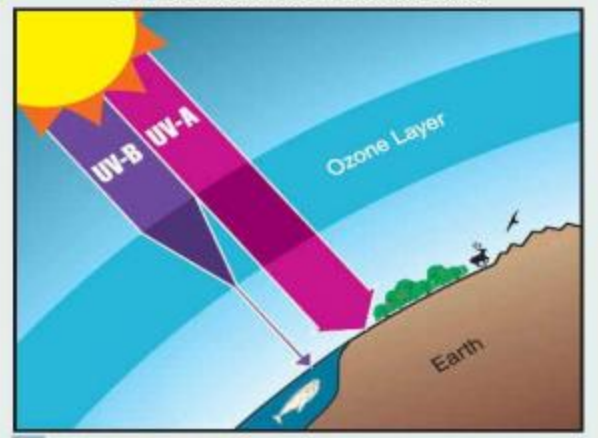
▣ Care este adevărul? Aici ar fi multe lucruri de spus. Planeta noastră a ajuns în această situație datorită tendinței ființei umane de cucerire, de exploatare nelimitată a resurselor naturale, de nerespectare a celor mai elementare legi ale firii și de încredere că știința și tehnologia modernă vor găsi o cale de a rezolva toate aceste probleme. Ei bine, nimic nu va reuși să rezolve aceste probleme decât atunci când noi, fiecare individ în parte, vom acționa și vom începe să protestăm împotriva tuturor nedreptăților făcute planetei în numele banului sau a altor interese.

Surse de poluare

- Cercetătorii britanici au înregistrat o scădere a stratului de ozon încă din anul 1985. De atunci ei au continuat să observe acest proces și au ajuns la rezultate tulburătoare. În 1990 cantitatea concentrației minime de ozon a fost găsită cu 50% mai mică decât cea cu zece ani în urmă. În Septembrie 1999 pătura de ozon în subțiere aflată deasupra Antarcticii depășea o întindere echivalentă cu cea a subcontinentului nord american. Care este pericolul acestei deteriorări a stratului de ozon? Ozonul stratosferic absoarbe razele ultraviolete solare care sunt dăunătoare organismului uman. Fără protecția păturii de ozon, numărul îmbolnăvirilor de cancer de piele cauzate de către radiațiile ultraviolete ar deveni cu mult mai mare.

UV Protection by the Ozone Layer

Surse de poluare

- Un alt pericol în desfășurare este încălzirea climei globului datorate creșterii dramatice a nivelului de dioxid de carbon în aer. Două din cauzele acestei creșteri sunt arderea și consumul de cărbune, țiței și gaze naturale și procesul de despădurire masivă.

- * Ca urmare a descoperirilor făcute, cercetătorii din domeniul științelor mediului înconjurător își exprimă din ce în ce mai mult îngrijorarea privind schimbarea radicală a climei pe întreaga planetă. Acumularea dioxidului de carbon în aer permite radiațiilor solare să penetreze înspre pământ însă nu permite calduri dinspre planetă să treacă în spațiu. Cu cât mai dens este stratul de dioxid de carbon, cu atât mai mult căldură emisă de pământ este îndreptată înapoi înspre pământ acest lucru ducând treptat la o încălzire globală a climei Terrei. Cercetătorii Organizației Mondiale a Meteorologilor estimează că în cazul în care procesul de acumulare a dioxidului de carbon în aer continuă în ritmul actual, temperatura planetei până la mijlocul secolului XXI va crește cu 1,5-4,5 grade. Această încălzire ar putea produce schimbări majore în ceea ce privește ciclul ploilor pe întregul pământ și ar putea cauza topirea calotei polare.

* Consecințe

Ca și cetățeni ai țării noastre avem cu toții dreptul la vot și acest drept ar trebui să-l exersăm în concordanță cu ceea ce dorim să se realizeze. Cetățenii trebuie să ceară cu insistență și cu perseverență dreptul la o viață armonioasă. Poate că imaginea Pământului prezentată aici pare puțin cam descurajantă însă perseverind și dorind cu adevărat să schimbăm ceva, nu avem nimic de pierdut.

Dar de ceea ce noi avem nevoie astăzi cel mai mult este iubirea către tot ceea ce reprezintă viața. Această iubire este legația a o sută de mii de generații de oameni trăind mână în mână cu natura. Mai mult de 99% din istoria omenirii ființa umană a trăit în cete și triburi, într-un contact intim cu mediul înconjurător. Nu putem să ne permitem acum să uităm că avem datoria de a purta această legație mai departe. Nu putem să ne lăsăm manipulați de ideea "magică" a confortului tehnologic pentru că noi nu suntem mașini. Vom prefera întotdeauna un peisaj natural unei imagini reprezentând un combinat chimic. Nu avem nevoie de altă dovadă ca să ne convingem că suntem umani, că aparținem acestei planete și că avem dreptul și obligația să o păstrăm așa cum ne-a fost lăsată de generațiile de dinaintea noastră.

Sfârșit

Salvați Planeta Albastră

Elev: Pîrcalaboiu Vlad Teodor
Prof. coordonator: Bîrzescu Cătălin
Colegiul Energetic Râmnicu Vâlcea

Salvați Planetă Albastră

- Pe Pământ există peste 7 miliarde de locuitori și fiecare mai mult sau mai puțin poluează natură și de aceea pământul nu va mai fi planetă mult dorită așa zisă "Planetă Albastră"

Poluarea Aerului

- Una din cele mai mari probleme cauzate de poluarea aerului este încălzirea globală, o creștere a temperaturii Pământului cauzată de acumularea unor gaze atmosferice.

Poluarea Apei

- Apa menajeră, apa industrială și produsele chimice folosite în agricultură, cum ar fi îngrășămintele și pesticidele sunt principala cauză a poluării apelor.

Poluarea Solului

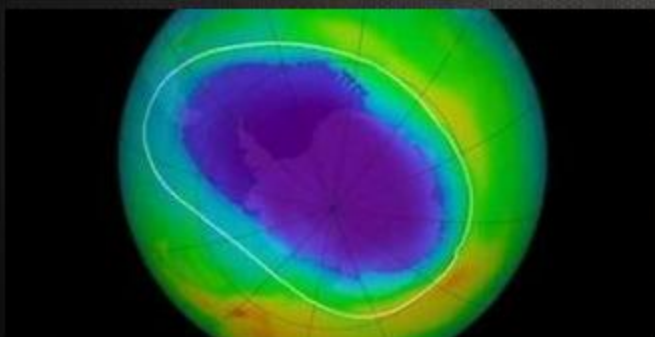
- Metodele iraționale de administrare a solului au degradat serios calitatea lui, au cauzat poluarea lui și au accelerat eroziunea.

Stratul de ozon

- Stratul de ozon sau ozonosfera este zona stratosferei terestre care este alcătuită în mare parte din ozon. Acest strat conține 90% din ozonul care se găsește în atmosferă și absoarbe 97%-99% din radiațiile ultraviolete de frecvență înaltă. Stratul de ozon se întinde de la circa 15 km la aproximativ 40 km altitudine.

Gauri de ozon

- În ultimii 40 de ani a crescut producția industrială care utilizează mulți compuși chimici ce conțin clor, cum sunt clorofluorocarburi (CFC) aflate în spray-uri, agenții frigorifici și solvenții folosiți în industria electronică. Aceste substanțe au fost interzise prin Protocolul de la Montreal

Cu ce ne afectează poluarea

- Durerile de cap, inflamațiile de la nivelul pielii, tusea fără motiv și chiar modificări celulare care pot duce la cancer sunt efecte ale poluanților din aer și din alimente care pătrund în organism și ne afectează încet, dar sigur, organismul.

Poluarea dăunează și animalelor

- Poluarea dăunează în procent mai mare animalele deoarece în de-a lungul anilor multe specii au dispărut datorită poluării. După o statistica oficială au dispărut peste 500 de specii în ultimi 15 ani.

Combaterea Poluării

- Am putea stopa criză energetică folosind energia într-un mod rațional. Câteva din lucrurile pe care le-ar putea face pentru a salva energie sunt:
- Folosirea mai rară a automobilelor: mersul, ciclismul, sau transporturile publice.
- Evitarea cumpărării bunurilor care sunt împachetate excesiv. Este necesară energie pentru a confecționa ambalajele, dar și de a le recicla.

Planetă Albastră

Pământul e un miracol, iar viața, o minune! Lucian Blaga

- Pământul poate deveni așa zis "Planetă Albastră" prin ajutorul nostru.
- Nimic nu e imposibil nu există "nu pot" există doar "nu vreau".

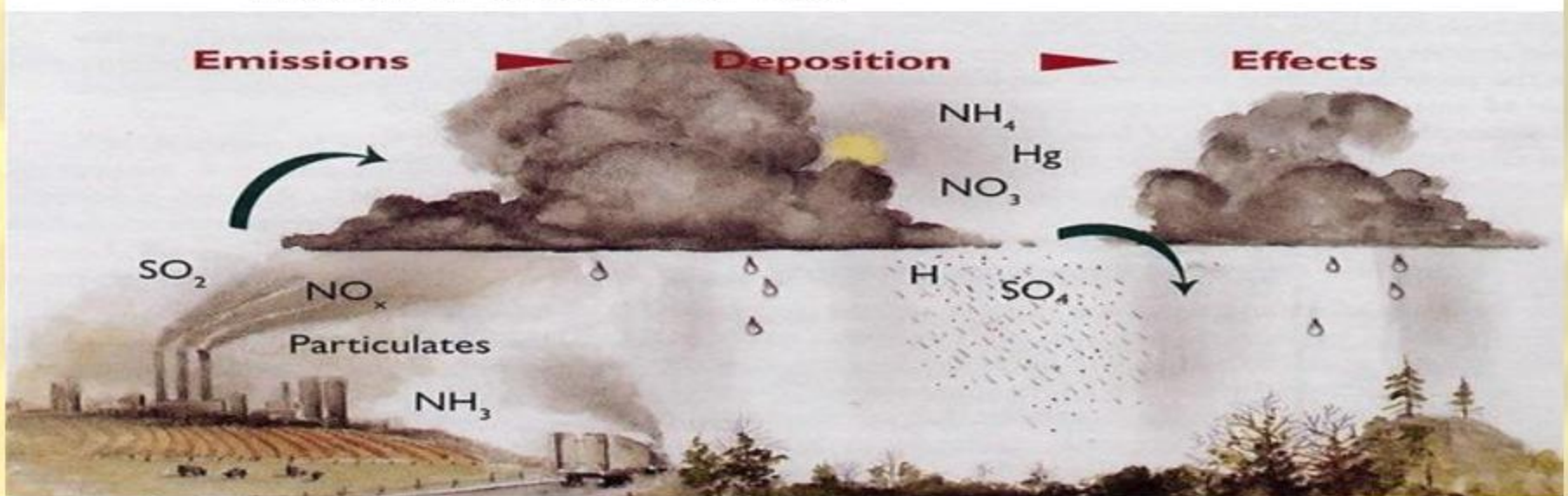
Conservarea mediului

Elev: Soric Sorin Cristian Clasa X a A

Mediul este un sistem

- Structurat
- Ierarhizat
- Organizat

si orice schimbare suferită de un element al său declanșează o reacție în lant – influențează mediul în ansamblul său.

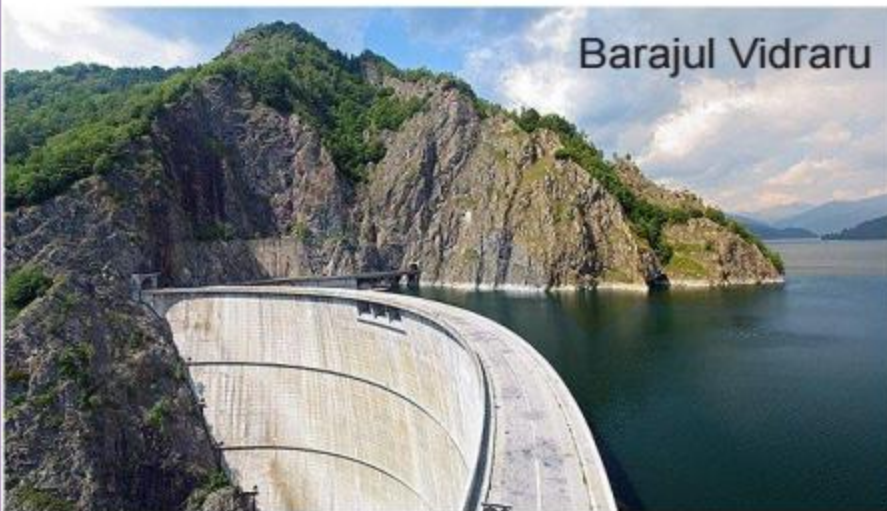

PROTECTIA MEDIULUI = CONSERVARE + OCROTIRE

- ▶ **Protectia mediului** – ansamblu de măsuri *tehnice, organizatorice și juridice* cu scopul de a **conserva** și **ocroti** mediul contra efectelor nefaste ale activităților umane.
- ▶ **Conservarea mediului** – măsurile pentru *menținerea și restaurarea* acestuia.
- ▶ **Ocrotirea mediului** – *legi și măsuri* impuse de stat sau alte institutii pentru *scoaterea* unor locuri, peisaje, elemente rare de sub orice fel de *utilizare economică* (despăduriri, desecare, vânătoare, extinderea terenurilor agricole etc.)

- ▶ Multe elemente ale mediului înconjurător au suferit schimbări cauzate de intervenția omului, astfel încât diferă mult față de condițiile inițiale.

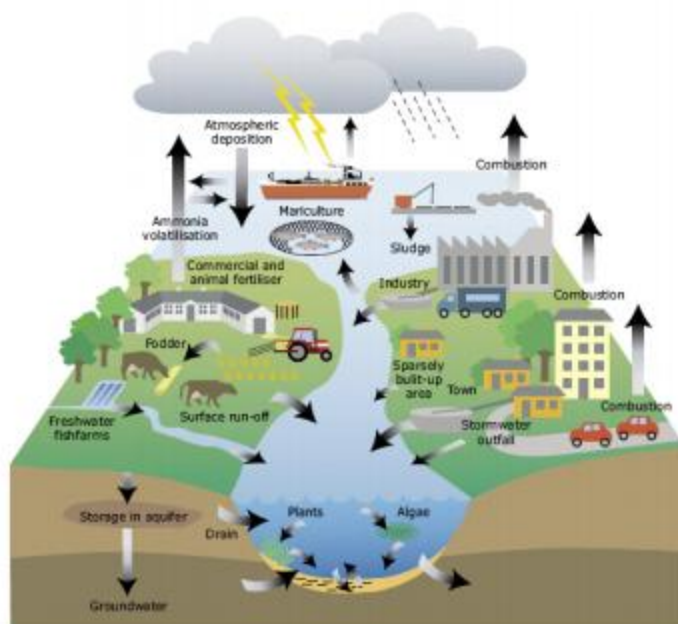

Barajul Vidraru

Cauzele degradării mediului pot fi:

- ▶ Cauze naturale
- ▶ Cauze antropice
- ▶ Cauze naturale influențate antropic

- ▶ Elementul principal legat de protecția mediului înconjurător îl reprezintă **păstrarea calității** acestuia.
- ▶ **Calitatea mediului înconjurător** se referă la starea acestuia la un moment dat, atunci când este capabil să asigure o ambianță satisfăcătoare și condiții adecvate de viață pentru oameni.

Banff National Park Alberta Canada

Domeniile principale de degradare și de protecție a mediului

- ▶ Atmosfera (*degradare – măsuri de protecție*)
- ▶ Degradarea apei
- ▶ Degradarea solului
- ▶ Covorul vegetal și fauna
- ▶ Protecția subsolului – exploatarea rațională a unor combustibili neregenerabili
- ▶ Protecția mediului urban – parcuri, perdele de pădure, orientarea strazilor spre anumite vânturi spre a fi aerate, reglementarea circulației, înălțarea coșurilor de fum

Forme de ocrotire și conservare a unor medii sau peisaje unicat

- ▶ **Parcuri naționale** (spații extinse, protejează peisaje, specii de animale și plante)
- ▶ **Parcuri naturale** (mai restrâns, menține peisajul nealterat dar și folosințele sale tradiționale)
- ▶ **Rezervațiile** (au un element major protejat în funcție de care se numesc geomorfologice, geologice, speologice, botanice, zoologice)
- ▶ **Rezervațiile științifice** (scop exclusiv pt. cercetare științifică)
- ▶ **Rezervațiile peisagistice** (forme de relief și peisaje naturale de mare valoare estetică)
- ▶ **Monumentele naturii** (locuri, arii. Obiective naturale ce se impun a fi ocrotite din cauza importanței științifice, istorice, estetice – *Teiul lui Eminescu*)
- ▶ **Refugiile** (areale protejate temporar pentru ocrotirea animalelor)

Masuri pentru protectia mediului ambiant

- ▶ 1. *Reducerea consumului de energie.*
- ▶ 2. *Folosirea energiei alternative, curate, sustenabile.*
- ▶ 3. *Conservarea apei.*
- ▶ 4. *Folosirea de echipamente etichetate Energy Saver sau Eco Friendly.*
- ▶ 5. *Cei trei „R”, adica Reducere, Refolosire si Reciclare*
- ▶ 6. *Conduceti mai putin si mai destept.*
- ▶ 7. *Plantati copaci si impotriviti-va defrisarilor.*

Parcul Național Yellowstone
Este cel mai vechi parc național din lume 1872

Parcul Național Yosemite SUA- California

Este unul din cele mai vechi parcuri naturale din lume, înființat în 1890.

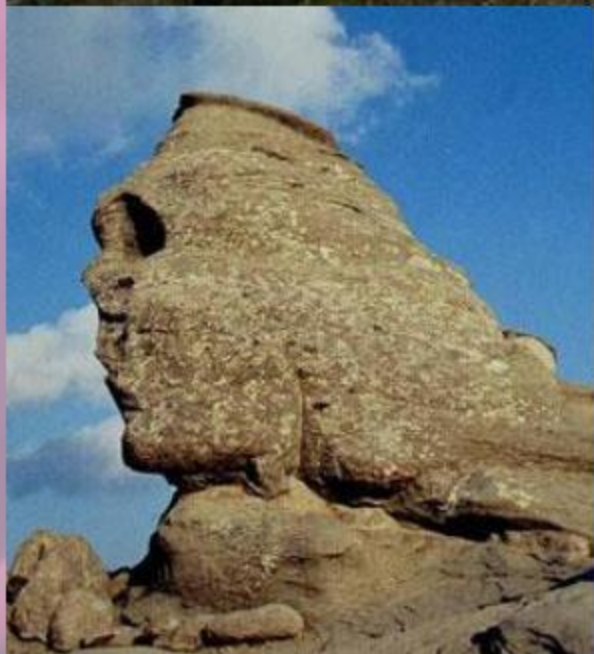

Parcul Național Retezat

Image by www.retezat.ro

Parcul Copou , Iasi Teiul Lui Eminescu

Parcul Natural Bucegi

Rezervație speologică Peștera Urșilor

Parcul natural Apuseni

Floare de colt

Râpa Roșie

Rezervație geologică
Pietrele Doamnei Rarău

Rezervație geologică Vulcanii Noroioși

Rezervatie stiintifica Pietrosu Mare

Ecologizarea mediului înconjurător

Informatician Dăscălete - Burtea Alexandru Constantin

Casa Corpului Didactic Vâlcea

Ce înseamnă ecologizarea mediului? Ce putem face noi, principalul avantaj al reciclării și ce se poate recicla. Fiecare dintre noi ca reprezentant al comunității are puterea și obligația de a influența procesul de ecologizare a propriului oraș. Noi trebuie să depozităm deșeurile în locuri special amenajate și cât posibil pe următoarele categorii: hârtia și cartoanele (ziare, reviste, tipărituri, cutii de detergenți, de cereale etc) ce pot fi vândute la tonetele special amenajate; ambalajele PET și alte materiale plastice (folii, cutii de iaurt, butelii de la produse cosmetice, și de curățenie etc) ce pot fi reciclate; sticle și cioburi; vânzarea ambalajelor din sticla la centrele care se ocupă cu achiziționarea acestora; deșeuri feroase (fier, tablă s.a) și doze metalice, ce pot fi valorificate la punctele „REMAT”, deșeuri umede (resturi vegetale, animale etc).

Principalul avantaj al reciclării: Prin reciclarea materialelor re folosibile se reduce consumul de resurselor naturale (petrol, apă, energie) și nivelul emisiilor nocive în aer. Ce este reciclarea?

Reciclarea presupune separarea și colectarea materialelor în vederea transformării lor în produse utile noi. O mare parte din aluminiu, sticlă, hârtia sau oțelul folosite astăzi în întreaga lume sunt deja provenite din reciclare. Sticla și oțelul pot fi reciclate de nenumărate ori. De asemenea reciclarea permite comunității să reducă costurile de depozitare a deșeurilor.

Ce se poate recicla:

recipiente din sticlă transparentă, recipiente din sticlă colorată, hârtie, ziare/tipărituri, cutii din aluminiu pentru băuturi și plasticul. Sticla: Este 100% reciclabilă, recuperarea ei salvând un volum important de resurse energetice. Fabricarea sticlei din cioburi consumă mult mai puțină energie, decât fabricarea ei din materiile prime de bază. Hârtia de ziar: Hârtia de ziar recuperată se poate folosi la editarea de publicații. Hârtia reciclată salvează un spațiu important în rampele de deșeuri. Deșeurile de hârtie se predau în saci de plastic sau în baloți legați. Aceștia pot conține toate tipurile de hârtie tipărită.

Ambalajele PET o problemă pentru mediul înconjurător.

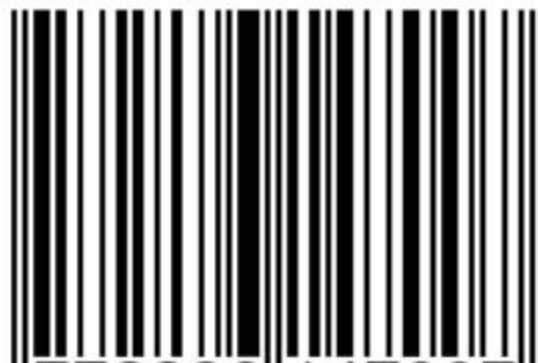
În primul rând să vedem ce este PET-ul. PET este prescurtarea de la polietilentereftalat și se prezintă sub forma unei resini (o formă de poliester), fiind o combinație a doi monomeri etilen glicol modificat și acid tereftalic purificat. Acesta a devenit un material foarte răspândit în industria alimentară (îmbutelire de băuturi răcoritoare, apă, lactate, ulei, oțet) și nu numai fiind ieftin și ușor rezistent la șocuri, reciclabil.

Posibilități de reciclare

Ambalajele PET ca și de altfel toate materialele plastice nu sunt biodegradabile. În ultimul timp creșterea consumului acestora a adus la sporirea alarmantă a numărului de ambalaje aruncate iresponsabil în natură. Prin reciclare se reduce impactul negativ asupra mediului înconjurător. Un alt aspect al reciclării PET-urilor constă în reducerea cantităților de deșeurice merg spre gropile de gunoi. Metoda clasică folosită în România arderea și îngroparea cantităților mari de deșeuri urbane în aer liber, produce emisii de dioxină, una dintre cele mai toxice substanțe cunoscute până în prezent.

ATENȚIE ! Prin arderea plasticului se elimină substanțe care produc boli de plămâni iar într-o perioadă îndelungată pot îmbolnăvi ficatul, rinichii și sângele. Mai mult decât atât materialele plastice mai complexe cum sunt vinilul, ebonita, bachelita ori cauciucurile, emană prin ardere substanțe care produc cancer, atacând în primul rând sângele, care în timp poate îmbolnăvi toate organele.

ISSN 2286-1475

9 772286 147007 >